

การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างนามวลีที่มี "de" ในภาษาจีน
กับโครงสร้างในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกัน

นางสาว สุกัญญา วงศ์คงเดิม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A COMPARATIVE STUDY OF THE “DE” NOUN PHRASE STRUCTURE IN
CHINESE AND ITS THAI EQUIVALENTS

Miss Sukanya Wongkongderm

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Chinese
Department of Eastern Languages

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

ศุภัญญา วงศ์คงเคิม: การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างนามวลีที่มี "de" ในภาษาจีนกับ
โครงสร้างในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกัน (A COMPARATIVE STUDY OF
THE "DE" NOUN PHRASE STRUCTURE IN CHINESE AND ITS THAI
EQUIVALENTS) อ. ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.สุรีย์ ชุณหะเรืองเดช, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รอง
ศาสตราจารย์ ดร.ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. 195 หน้า. ISBN

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาโครงสร้างนามวลีในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่มีคำ de และไม่มี
คำ de ประกอบ และที่สามารถละคำ de ได้ ลักษณะทางไวยากรณ์และความสัมพันธ์ทางความหมาย
ระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนาม ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างนามวลีที่มี de ในภาษาจีน
กับโครงสร้างในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกัน

การปรากฏหรือไม่ปรากฏของคำ de ในนามวลีภาษาจีน ขึ้นอยู่กับชนิดของคำหรือวลีที่ทำ
หน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม และความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ระหว่างหน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก
นอกจากนี้ นามวลีในภาษาจีนที่หน่วยขยายนามมีที่มาจากหน่วยกรรมของกริยวลีซึ่งมีความหมายเดียวกัน
จะไม่ต้องใช้คำ de ในการทำให้เป็นนามวลี อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วย
ขยายนามกับหน่วยหลักดังกล่าว อาจจะเป็นในลักษณะอื่นที่ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบ กริยา-กรรม ก็ได้

ในภาษาจีนมักจะดูว่าส่วนที่อยู่หลังคำ de เป็นหน่วยหลัก จึงทำให้หน่วยหลักในภาษาจีนอาจจะ
เป็นคำหรือวลีที่จะต้องนำไปวิเคราะห์อย่างเป็นลำดับขั้นต่อไป ในขณะที่นามวลีในภาษาไทยมักจะ
กำหนดให้หน่วยนามหลักที่อยู่ต้นวลีเป็นหน่วยหลักเสมอ และส่วนประกอบที่ตามมาจะถือว่าเป็นหน่วย
ขยายทั้งสิ้น ดังนั้น หน่วยหลักในภาษาไทยจึงมักมีลักษณะเป็นคำ หรือ ถ้าเป็นวลี ก็เป็นวลีที่ไม่ได้อยู่ใน
รูปหน่วยหลัก-หน่วยขยาย ที่จะต้องนำไปวิเคราะห์ต่อไปอีก

ในประโยคภาษาไทย การวิเคราะห์นามวลีซึ่งประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยขยายนามที่มี
ลักษณะเป็นอนุพหุพจน์คุณศัพท์ จะต้องวิเคราะห์ทั้ง 2 ส่วนร่วมกัน จึงจะเห็นถึงความสัมพันธ์ทาง
โครงสร้างระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามนั้น โดยทั่วไปมักจะถือว่า อนุพหุพจน์คุณศัพท์ดังกล่าว
เป็นประโยคย่อยที่ซ้อนเข้ามาขยายประโยคหลักแล้วรวมเป็นประโยคความซ้อน ส่วนการวิเคราะห์นามวลี
ลักษณะเดียวกันในภาษาจีนสามารถจะมุ่งศึกษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆ ของหน่วยขยายนามหนึ่งๆ
ได้ตามลำพัง และมักจะถือว่าอนุพหุพจน์คุณศัพท์ดังกล่าว เป็นเพียงหน่วยขยายนามที่มาขยายหน่วยหลักและ
เป็นประโยคความเดียว

ภาควิชา.....ภาษาตะวันออก..... ลายมือชื่อนิสิต.....ศุภัญญา วงศ์คงเคิม
สาขาวิชา.....ภาษาจีน..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....สุรีย์ ชุณหะเรืองเดช
ปีการศึกษา.....2549..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....ประพิณ มโนมัยวิบูลย์

4680234322 : MAJOR CHINESE

KEY WORDS: THE "DE" NOUN PHRASE / THE HEAD / ATTRIBUTE / RELATIVE CLAUSE

SUKANYA WONGKONGDERM; A COMPARATIVE STUDY OF THE "DE" NOUN PHRASE STRUCTURE IN CHINESE AND ITS THAI EQUIVALENTS.

THESIS ADVISOR : SUREE CHOONHARUANGDEJ, Ph.D, THESIS CO-ADVISOR : ASSOC.PROF. PRAPIN MANOMAIVIBOOL, Ph.D, 195 pp. ISBN

This research is to study the different syntactic structures in relation to the presence and / or absence of "de" in Mandarin Chinese noun phrases as well as the grammatical and semantic relationships between the head and its attribute. It also aims at comparing the "de" noun phrases in Chinese with their Thai equivalents.

The presence and / or absence of "de" in Chinese noun phrases depends on the type of words or phrases used as attributes as well as the grammatical relationship between that attribute and its head. In addition, the nominalized verb phrases whose attribute originally deriving from its object position signify the same meaning, and "de" is not needed here between the head and its attribute. Still, it is possible that the semantic relationship between the attribute and the head of those nominalized verb phrases may not be in terms of "verb-object."

In Mandarin Chinese, the head is usually viewed as the part following "de". Thus, the head of Chinese noun phrases can be either words or phrases which will be further analyzed layers by layers. In the Thai language, however, the head noun is typically located at the beginning of the noun phrase and the rest will be regarded as its attributes. Hence, the head of Thai noun phrases is often in terms of a simple word; or if it is a phrase, it will not be of the kind "head-attribute" which needs to be further analyzed.

In Thai sentences, the head noun and its attributive clauses have to be analyzed together in order to see the syntactic relationship between the two parts. The attributive clauses are generally regarded as simple clauses within a larger complex clause. In Chinese noun phrases, on the other hand, the grammatical structure of the attributive clauses can be analyzed independently. And these clauses are merely seen as attributes to the head noun of a simple clause.

Department.....Eastern Languages.....	Student's signature.....	<i>Sukanya Wongkongderm</i>
Field of study.....Chinese.....	Advisor's signature.....	<i>Suree Choonharuangdej</i>
Academic year.....2006.....	Co-advisor's signature.....	<i>Prapin Manomaiivibool</i>

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประพิน มโนมัยวิบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุริย์ ชุมหรั่งเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้สละเวลาให้คำแนะนำอันทรงคุณค่าและพิจารณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ Yang Tiange 杨天戈 และอาจารย์ Peng Zongping 彭宗平 ที่กรุณาตรวจแก้ภาคผนวก (วิทยานิพนธ์ที่แปลเป็นภาษาจีน) ตลอดจนให้คำแนะนำที่มีค่าต่อการวิจัยแก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตา ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ Wang Guangquan 王光全 ที่ช่วยชี้แนะในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. Guo Rui 郭锐 ที่ให้คำปรึกษาในขณะที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณแม่นิภา วงศ์คงเคิม ที่ให้การสนับสนุนการศึกษาและคอยเป็นห่วงผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณน้องพงศศักดิ์ที่คอยช่วยเหลือ ขอขอบคุณสุชาทิพย์ อัมพรคณัย เพื่อนผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำและคอยปลอบเมื่อยามท้อใจ ขอขอบคุณ Li Lili 李丽莉 ที่คอยให้คำปรึกษาในเรื่องของภาษาจีน ขอขอบคุณอรุาเด่นวิทย์เลิศล้ำ มนต์ชัย แซ่เตีย นิต อธิกิจ และ จันทรา แซ่เฮ่ รุ่นพี่ที่เรียนปริญญาโท ขอขอบคุณรสริน เลิศศิริศักดิ์สกุล เพื่อนรุ่นเดียวกันที่ให้คำแนะนำและน้ำใจที่มอบให้ตอนไปศึกษาที่ปักกิ่งและตลอดเวลาที่เรียนด้วยกัน ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.5 วิธีการนำเสนอ.....	2
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.8 ระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	3
1.9 คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 วลีในภาษาจีน.....	7
2.1.1 เกณฑ์ในการแบ่งวลีในภาษาจีน.....	7
2.1.2 วลีในภาษาจีนกับความสัมพันธ์ในเชิงอรรถศาสตร์ และเชิงโครงสร้างทางไวยากรณ์.....	9
2.2 นามวลีในภาษาจีน.....	10
2.2.1 ประเภทความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่าง หน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก.....	11
2.2.2 โครงสร้างชนิดต่าง ๆ ของนามวลีในภาษาจีน.....	14
2.2.3 ลักษณะของหน่วยขยายนามในภาษาจีนกับการปรากฏของคำ de.....	15
2.3 วลีในภาษาไทย.....	28
2.4 นามวลีในภาษาไทย.....	29
2.4.1 โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย.....	29
2.4.2 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี.....	31

บทที่	หน้า
2.4.2.1 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี เพื่อบอกลักษณะ.....	31
2.4.2.2 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี เพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความใกล้-ไกล.....	32
2.4.2.3 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี เพื่อบอกความไม่ชี้เฉพาะ.....	33
2.4.2.4 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี เพื่อบอกจำนวนหรือพจน์.....	33
2.4.3 คำเชื่อมในนามวลี.....	34
2.5 ผลงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการเปรียบเทียบนามวลีในภาษาจีน และภาษาไทย.....	35
3 นามวลีในภาษาจีนกับการใช้คำ de.....	40
3.1 รูปแบบของนามวลีที่พบในภาษาจีน.....	40
3.2 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีน.....	45
3.3 ชนิดและหน้าที่ของหน่วยขยายนามในนามวลีภาษาจีน.....	48
3.3.1 วลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม.....	48
3.3.2 หน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วย.....	56
3.4 ลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยขยายนามและหน่วยหลัก ในนามวลีภาษาจีน.....	59
3.4.1 การแสดงความเป็นเจ้าของ.....	59
3.4.2 การแสดงความหมายอนุพากย์สัมพันธ์.....	61
3.5 ลักษณะและการใช้คำ de ในนามวลีภาษาจีน.....	64
3.5.1 คำ de เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างนามวลี.....	64
3.5.2 ตำแหน่งของคำ de กับความหมายของนามวลี.....	65
3.5.3 การปรากฏของคำ de กับความหมายของนามวลี.....	67
3.5.4 ลักษณะข้อผิดพลาดทางความหมายและไวยากรณ์ที่มักพบบ่อย.....	69
4 นามวลีและคำเชื่อมในนามวลีภาษาไทย.....	72
4.1 รูปแบบของนามวลีในภาษาไทย.....	72
4.1.1 นามวลีแบบที่ไม่มีคำเชื่อม.....	72

บทที่	หน้า
4.1.2 นามวลีแบบที่มีคำเชื่อม.....	73
4.1.3 นามวลีแบบที่สามารถละคำเชื่อมได้.....	76
4.2 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาไทย.....	76
4.3 ชนิดและหน้าที่ของหน่วยขยายนาม.....	77
4.4 ลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักและอนุพากย์คุณศัพท์ ในนามวลีภาษาไทย.....	85
4.5 การใช้คำเชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์ในนามวลีภาษาไทย.....	86
4.5.1 คำเชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์.....	86
4.5.2 การปรากฏของคำเชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์.....	91
4.5.3 ความแตกต่างทางความหมายของการใช้คำ ที่ ซึ่ง อัน.....	92
4.5.4 ลักษณะเฉพาะที่เกิดกับหน่วยหลักและอนุพากย์คุณศัพท์ในนามวลี.....	95
5 เปรียบเทียบนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย.....	97
5.1 รูปแบบของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย.....	97
5.2 ลักษณะของหน่วยหลักและหน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย..	101
5.2.1 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย.....	101
5.2.2 หน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย.....	104
5.3 คำที่แทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุพากย์คุณศัพท์.....	109
5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามในภาษาจีนและภาษาไทย.....	110
5.5 ลักษณะของคำ de ในนามวลีภาษาจีน และ คำ ที่ ในนามวลีภาษาไทย.....	112
6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	114
รายการอ้างอิง.....	117
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก.....	124
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	195

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

คำ“的”de เป็นคำที่มีการใช้ถี่มากในภาษาจีน และมีลักษณะการใช้หลายรูปแบบ ในงานวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาคำ de ที่ปรากฏในนามวลีภาษาจีน ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีนกลาง ทั้งในเรื่องของโครงสร้างและความหมาย เนื่องจากในบางกรณีนามวลีหนึ่งวลีอาจเข้าใจความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง เช่น นามวลีแบบไม่มีคำ de 人民政府 rénmin zhèngfǔ อาจหมายถึง ประชาชน (และ) รัฐบาล หรือ รัฐบาลของประชาชน ก็ได้ 校长父亲 xiàozhǎng fùqīn 校长的父亲 xiàozhǎngde fùqīn มีความหมายแตกต่างกันอย่างไร จะหมายถึง พ่อกับครูใหญ่เป็นคน ๆ เดียวกัน หรือ แปลว่าพ่อของครูใหญ่

บ่อยครั้งที่ผู้เรียนและผู้สอนภาษาจีนหลายท่านมีข้อสงสัยในการใช้นามวลีภาษาจีนว่า เหตุใดบางนามวลีต้องมีคำช่วย de และบางนามวลีไม่ต้องมีคำช่วย de และนามวลีทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างไร ตัวอย่างเช่น 我们 (的) 学校 wǒmen (de) xuéxiào โรงเรียน (ของ) พวกเรา หรือ โรงเรียนเรา เมื่อเปรียบเทียบกับ 我的学校 wǒde xuéxiào โรงเรียนของฉัน หรือ โรงเรียนฉัน นามวลีที่ยกตัวอย่างมานี้เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้ว คำแปลภาษาไทยจากนามวลีทั้งสองจะมีคำบุพบทคำว่า ของ มาเสริม และในนามวลีภาษาไทยนั้น สามารถจะละคำบุพบทได้โดยที่ความหมายยังคงเดิม ในขณะที่นามวลีในภาษาจีนดังตัวอย่างแรกไม่ใช่คำ de แต่ในนามวลีที่สองต้องใช้คำ de

นอกจากนี้ยังพบว่าคำช่วย de ซึ่งปรากฏหรือไม่ปรากฏในนามวลีนั้น สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้หลายอย่างนอกเหนือไปจากคำแปลว่า ของ เช่น บางครั้งสามารถแปลว่า ทาง หรือ ใน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น 历史文件 lìshǐ wénjiàn เอกสารทางประวัติศาสตร์ 书的内容 shūde nèiróng เนื้อหา ใน/ของ หนังสือ การเลือกสรรคำแปลสำหรับนามวลีเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่ายของผู้เรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ประเด็นคำถามต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างของนามวลีในภาษาจีนที่มีและไม่มีคำ de กับโครงสร้างภาษาไทยที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ให้เห็นลักษณะและการใช้คำ de เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทยด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ทางโครงสร้างของนามวลีภาษาจีนทั้งที่มีคำ de และไม่มีคำ de ประกอบ หรือที่สามารถละคำ de ได้ เปรียบเทียบกับโครงสร้างนามวลีในภาษาไทย
2. เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยขยายกับหน่วยหลักในนามวลีภาษาจีนทั้งที่มีคำ de และไม่มีคำ de ประกอบ หรือที่สามารถละคำ de ได้ เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นามวลีในภาษาจีนโดยมากจะเป็นโครงสร้างที่มีคำ de ประกอบ และแสดงความหมายที่แตกต่างกัน ยกเว้นในกรณีที่หน่วยขยายในภาษาจีนนั้นมีที่มาจากหน่วยกรรมของกริยาวิเศษณ์ซึ่งมีความหมายเดียวกัน จะไม่ต้องใช้คำ de ในการทำให้เป็นนามวลี
2. หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยแตกต่างกันทั้งในด้านโครงสร้างและความหมาย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาจะศึกษาความสัมพันธ์ทางโครงสร้างและลักษณะความหมายระหว่างหน่วยขยายและหน่วยหลักในนามวลีภาษาจีนที่มีและไม่มีคำ de ประกอบ และสามารถละคำ de ได้

1.5 วิธีการนำเสนอ

เมื่อก้าวถึงคำศัพท์เฉพาะในภาษาจีนหรือคำอื่น ๆ เป็นครั้งแรก ก็จะให้คำอ่านตัวอักษร และจะให้ตัวอักษรจีนตามมาพร้อมคำแปล (ถ้ามี) หรือบางครั้งอาจจะให้ตัวอักษรจีนพร้อมคำอธิบายไว้ที่เชิงอรรถด้านล่าง ในกรณีที่ผู้วิจัยเห็นว่าคำ ๆ นั้นควรมีคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น แต่เมื่อก้าวถึงคำ ๆ นั้นในครั้งต่อไป จะเขียนเฉพาะคำอ่านตัวอักษรเท่านั้น และหากเป็นตัวอย่างนามวลีก็จะให้ตัวอักษรจีนในบรรทัดแรก จากนั้นจะให้คำอ่านตัวอักษรพร้อมคำแปลภาษาไทย และคำอธิบาย (ถ้ามี) ในบรรทัดต่อมาตามลำดับ นอกจากนี้ในตัวอย่างที่ยกมาประกอบทั้งหมดจะขีดเส้นใต้คำช่วย de หรือเป็นตัวเอน เพื่อแสดงให้เห็นคำช่วย de ที่เป็นคำช่วยหลังหน่วยขยาย

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือไวยากรณ์จีนกลางที่เกี่ยวข้อง และรวบรวมตัวอย่างนามวลี ส่วนใหญ่ที่ได้คัดมาจากหนังสือไวยากรณ์ วารสาร หนังสือพิมพ์ และโปรแกรมค้นหาข้อมูล TIR เพื่อค้นหาข้อมูลจากงานเขียนจีน ที่ทำขึ้นโดยคณะภาษาและวรรณคดีจีนแห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ในการค้นหาตัวอย่างประโยคข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ และนำตัวอย่างประโยคที่ค้นหาได้มา จำแนกตามแนวทางดังนี้

1. จำแนกและวิเคราะห์ลักษณะนามวลีตามโครงสร้างที่มีและไม่มีคำ de ประกอบ และที่สามารถละคำ de ได้
2. เปรียบเทียบกับนามวลีไทยในลักษณะเดียวกัน จากนั้นจึงวิเคราะห์สรุปและเขียนเป็นรายงานผลการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถวิเคราะห์โครงสร้างนามวลีในภาษาจีนที่มีคำ de และไม่มีคำ de ประกอบ หรือที่สามารถละคำ de ได้ และสามารถอธิบายความสัมพันธ์ด้านความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายของนามวลีนั้นได้
2. ทำให้เข้าใจความหมายของนามวลีในภาษาจีนที่มีคำ de และไม่มีคำ de ประกอบ หรือที่สามารถละคำ de ได้ เปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย
3. เพื่อให้ได้แนวทางอธิบายการใช้คำ de เมื่อนำมาประกอบเป็นนามวลีในภาษาจีน รวมทั้งได้แนวทางในการเลือกใช้คำในภาษาไทยที่สอดคล้องกับความหมายของคำ de ดังกล่าว

1.8 ระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ถอดเสียงตัวอักษรจีนด้วยระบบสัทอักษร 汉语拼音 Hànyǔ Pīnyīn ตามแบบหนังสือไวยากรณ์ภาษาจีนกลางและหนังสือภาษาจีนกลางขั้นพื้นฐาน I ของรองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ มโนมัยวิบูลย์ (2541, 2545) และเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนกลางฉบับร่าง 3 (2004, เอกสารการประชุม) ซึ่งจะสรุปไว้โดยสังเขป ดังนี้

สัทอักษรแทนเสียงพยัญชนะ 24 เสียง

b (ป)'p (ฝ, ฟ) m (ม) f (ฝ, ฟ)

¹ ในวงเล็บคือเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทย ที่เทียบได้กับเสียงของสัทอักษรในระบบ Hànyǔ Pīnyīn

d (ต) t	(ถ, ท)	n (น)	l (ล)
z (จ) c	(ช, ฉ)	s (ส, ซ)	
zh (จ) ch	(ช, ฉ)	sh (ฉ, ช)	r (ร)
j (จ) q	(ช, ฉ)	x (ซ)	
g (ก) k	(ข, ค)	h (ห)	
ng ² (ง) y	(ย, อ)	w (ว, อ)	

ศัพท์อักษรแทนเสียงสระ 24 เสียง

1. ศัพท์อักษรแทนเสียงสระเดี่ยว 8 เสียง

a (อา) o	(อัว+โอะ)	e (เออ)	i (อี, อี้, อื่อ)
u (อู) ü	(อู+อี)	er (เออร์)	ê (เอะ)

2. ศัพท์อักษรแทนเสียงสระผสม 16 เสียง

ai (ไอ, อาย)	ei (เอ+อี)	ao (เอา, อาว)	ou (โอ+อู)
ia (อี+อา)	ie (อี+เอะ)	io (อี+โอะ)	ua (อัว+อา)
uo (อัว+โอะ)	ue (อู+เออ)	üe (อู+อี+เอะ)	üa (อู+อี+อา)
iao (อี+อา+โอะ)	iou ³ (อี+โอะ+อู)	uai (อู+อา+อี)	uei ³ (อู+เอ+อี)

² เสียงพยัญชนะ ng ในภาษาจีนกลางใช้เป็นพยัญชนะสะกดเท่านั้น ส่วนเสียง y และ w เป็นเสียงพยัญชนะกึ่งสระ ใช้เขียนแทนเสียงสระ i และ u ตามลำดับเมื่อเป็นเสียงสระผสมซึ่งอยู่ในตำแหน่งต้นพยางค์ และใช้เขียนไว้หน้าสระเดี่ยว i และ u ตามลำดับเมื่อไม่ได้ปรากฏร่วมกับเสียงพยัญชนะอื่น นอกจากนี้ยังเขียน y ไว้หน้าเสียงสระ ü ทั้งที่เป็นสระเดี่ยวและสระผสมเมื่อไม่ได้ปรากฏร่วมกับเสียงพยัญชนะอื่น อย่างไรก็ตาม มี 2 กรณีที่ w และ y ไม่ออกเสียงคล้ายกับ w และ y ตามลำดับ แต่จะออกเสียงใกล้เคียงกับเสียง อ เมื่อ w นำหน้าสระ u และ y นำหน้าสระ i

³ เสียงสระผสม iou และ uei ตามระบบการเขียนศัพท์อักษรจีน กำหนดให้เขียนเป็น iu และ ui ตามลำดับ

เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง

- เสียงหนึ่ง (ออกเสียงเหมือนเสียงตรีในภาษาไทย)
- / เสียงสอง (ออกเสียงใกล้เคียงกับเสียงจัตวาในภาษาไทย)
- v เสียงสาม (ออกเสียงไม่ใกล้เคียงกับเสียงวรรณยุกต์ไทยเสียงใดเลย โดยจะออกเสียงต่ำในตอนแรกแล้วจะผันเป็นเสียงสูงในตอนท้าย)
- \ เสียงสี่ (ออกเสียงใกล้เคียงกับเสียงโทในภาษาไทย)

1.9 คำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ใช้คำศัพท์เฉพาะซึ่งแปลมาจากคำศัพท์เกี่ยวกับไวยากรณ์จีนกลางดังจะแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

คำศัพท์ภาษาจีน	คำอ่านสัทอักษร	คำศัพท์ที่แปลเป็นภาษาไทย
名词	míngcí	คำนาม
动词	dòngcí	คำกริยา
形容词	xíngróngcí	คำคุณศัพท์
副词	fùcí	คำวิเศษณ์
介词	jiècí	คำบุพบท
代词	dàicí	คำสรรพนาม
连词	liáncí	คำเชื่อม
处所词	chùsuǒcí	คำบอกสถานที่
时间词	shíjiāncí	คำบอกเวลา
方位词	fāngwèicí	คำบอกทิศทาง
数词	shùcí	คำบอกจำนวน
量词	liàngcí	คำลักษณนาม
数量词	shùliàngcí	คำบอกจำนวนและลักษณนาม
区别词	qūbiéicí	คำบอกลักษณะเฉพาะ
体词	tǐcí	คำที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยนาม

คำศัพท์ภาษาจีน	คำอ่านสัทอักษร	คำศัพท์ที่แปลเป็นภาษาไทย
谓词	wèicí	คำที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกริยา
短语	duǎnyǔ	วลี
名词短语	míngcí duǎnyǔ	นามวลี
动词短语	dòngcí duǎnyǔ	กริยาวลี
形容词短语	xíngróngcí duǎnyǔ	คุณศัพท์วลี
固定短语	gùdìng duǎnyǔ	วลีอิสระ
自由短语	zìyóu duǎnyǔ	วลีที่มีโครงสร้างแน่นอน
主谓结构	zhǔwèi jiégòu	โครงสร้างประธาน-ภาคแสดง
述宾结构	shùbīn jiégòu	โครงสร้างกริยา-กรรม
述补结构	shùbǔ jiégòu	โครงสร้างกริยา-หน่วยเสริม
联合结构	liánhé jiégòu	โครงสร้างที่มี 2 แกน
兼语结构	jiānyǔ jiégòu	โครงสร้างกริยาส่งต่อความสัมพันธ์
连谓结构	liánwèi jiégòu	โครงสร้างกริยาที่เรียงต่อกัน
偏正结构	piānzhèng jiégòu	โครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก
同位结构	tóngwèi jiégòu	โครงสร้างหน่วยอ้างสิ่งเดียวกัน
定语	dìngyǔ	หน่วยขยายนาม
中心语	zhōngxīnyǔ	หน่วยหลัก
主语	zhǔyǔ	หน่วยประธาน
宾语	bīnyǔ	หน่วยกรรม
领属	lǐngshǔ	การแสดงความเป็นเจ้าของ
属性	shǔxìng	การแสดงความสมบัติและ ลักษณะเฉพาะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะทางโครงสร้างไวยากรณ์ของนามวลีในภาษาไทย

2.1 วลีในภาษาจีน

วากยสัมพันธ์ คือการที่คำมากกว่าหนึ่งคำวางเรียงเข้าด้วยกันอย่างมีแบบแผนแล้วทำให้เกิดโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ในรูปแบบต่างๆ สามารถใช้เพื่อสื่อความหมายได้มากมาย อาจเป็นเรื่องการจัดระเบียบของคำเป็นวลี เป็นชนิดของประโยคต่าง ๆ หรือโครงสร้างของประโยค

ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2545 : 128) กล่าวว่า วลี คือ กลุ่มคำซึ่งนำมาเรียงกันเข้า โดยมีลักษณะการประกอบคำเป็นพิเศษคือ เป็นกลุ่มคำที่มีคำหนึ่งเป็นคำหลัก และคำอื่น ๆ เป็นคำขยาย คำหลักซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของวลีเรียกว่า หน่วยหลัก ส่วนคำอื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของวลีที่มาขยายคำหลักเรียกว่าหน่วยขยาย”

2.1.1 เกณฑ์ในการแบ่งวลีในภาษาจีน

ในไวยากรณ์จีน วลี สามารถเรียกว่า 短语 duǎnyǔ หรือ 词组 cízǔ ก็ได้ Zhang Bin, Fan Kaitai และ Zhang Yajun (2000 : 53) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการแบ่งวลีของจีนไว้ดังนี้

1. แบ่งตามโครงสร้างและส่วนประกอบ 根据结构及构成成分 gēnjù jiégòu jí gòuchéng chéngfèn

วลีสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ (ก) วลีที่มีโครงสร้างภายในแน่นอนตายตัว 固定短语 gùdìng duǎnyǔ และ (ข) วลีที่ประกอบด้วยหน่วยขยายและหน่วยหลัก โดยที่ทั้งหน่วยขยายและหน่วยหลัก ต่างก็เป็นหน่วยคำอิสระที่มีความหมายในตัวเอง 自由短语 zìyóu duǎnyǔ

วลีประเภท (ก) ที่มีโครงสร้างภายในแน่นอนตายตัวนั้นจะมีลักษณะพิเศษ 2 ประการคือ มีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างคำตายตัว และมี ความหมายโดยรวมทั้งคำ 意义的整体 yìyide zhěngtǐ กล่าวคือ “รูปแบบโครงสร้างตายตัว” ภายในโครงสร้างวลีประเภทนี้จะไม่สามารถ แบ่งแยกคำ เพิ่มเสริมคำ หรือเอาคำอื่นมาเปลี่ยนแทนที่กันได้ และที่กล่าวว่า “ความหมายโดยรวม ทั้งคำ” หมายความว่า ความหมายของวลีประเภทนี้ ไม่ได้เกิดจากนำคำหลายคำมาประกอบเข้ากัน และไม่ได้แปลความ หมายถึงตามตัวอักษรที่ปรากฏโดยตรง ซึ่งวลีประเภทนี้ ได้แก่ สุภาษิต สำนวน คำพังเพย เป็นต้น โดยแต่ละวลีมีหน้าที่ทางไวยากรณ์เท่ากับคำหนึ่งคำที่มีความหมายในตัวเอง

สำหรับวลีประเภท (ข) นั้น โครงสร้างภายในมีอิสระในการเลือกเอาคำที่มีชนิดหรือ ลักษณะเดียวกันมาสับเปลี่ยนหรือแทนที่กันได้ นั่นหมายถึงมีอิสระในการเลือกใช้คำมาประกอบ เป็นวลี แต่จะต้องมีความสอดคล้องกันทางไวยากรณ์และความหมาย

2. แบ่งตามความสัมพันธ์ของโครงสร้างภายในวลี 根据内部结构关系 gēnjù nèi bù jiégòu guānxì

เมื่อแบ่งวลีตามความสัมพันธ์ของโครงสร้างภายในวลี สามารถแบ่งออกเป็น *วลีแบบ ประธาน-ภาคแสดง 主谓短语 zhǔwèi duǎnyǔ* *วลีแบบกริยา-กรรม 述宾短语 shùbīn duǎnyǔ* *วลีแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก 偏正短语 piānzhèng duǎnyǔ* *วลีแบบกริยา-ส่วนเสริม 述补短语 shùbǔ duǎnyǔ* *วลีแบบที่มีสองแกนหรือตั้งแต่สองแกนขึ้นไป 联合短语 liánhé duǎnyǔ* *บุพบทวลี 介词短语 jiècí duǎnyǔ* *วลีบอกทิศทาง 方位短语 fāngwèi duǎnyǔ* *วลีภาคแสดง 2 หน่วยเชื่อมต่อกัน 连谓短语 liánwèi duǎnyǔ* เป็นต้น การแบ่งวลี ประเภทนี้จะพิจารณาที่ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ระหว่างคำกับคำที่นำมาวางติดกัน สามารถวิเคราะห์ให้เห็นถึงระดับชั้นความสัมพันธ์ ของส่วนประกอบที่นำมาประกอบกันเป็นวลี

3. แบ่งตามชนิดและหน้าที่ทางไวยากรณ์ของวลี 根据短语的功能 gēnjù duǎnyǔ de gōngnéng

การแบ่งวลีตามชนิดและหน้าที่ทางไวยากรณ์ของวลี สามารถแบ่งออกเป็น นามวลี กริยา วลี คุณศัพท์วลี เป็นต้น การแบ่งลักษณะนี้จะแบ่งโดยพิจารณาจากชนิดของคำของหน่วยหลักเป็นสำคัญ

เมื่อนำกลุ่มคำมาเรียงกันเข้า ก่อให้เกิดโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์หลายรูปแบบ ดังนั้นวลีก็จะมีหลายรูปแบบตามความสัมพันธ์นั้น ๆ ความหมายที่ใช้สื่อสารก็จะแตกต่างกัน เช่น นามวลี 好书 hǎo shū หนังสือดี นามวลีนี้มีโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ที่มี คำ 好

hǎo ดี ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายของคำ 书 shū หนังสือ ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยหลัก โครงสร้างนี้เรียกว่า โครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก หรือ กริยาวลี 买书 mǎi shū ซื้อหนังสือ กริยาวลีนี้มีโครงสร้างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ที่ประกอบด้วย คำ 书 หนังสือ ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของหน่วยกริยา 买 mǎi ซื้อ ดังนั้นโครงสร้างนี้จึงเรียกว่า โครงสร้างแบบกริยา-กรรม

2.1.2 วลีในภาษาจีนกับความสัมพันธ์ในเชิงอรรถศาสตร์และเชิงโครงสร้างทาง

ไวยากรณ์

Zhang Bin (2000: 29) กล่าวว่า “วลีนั้นเป็นหน่วยโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เกิดจากการประกอบกันของคำ” ซึ่งจะต้องพร้อมด้วยปัจจัย 2 ประการ คือ

1. คำที่จะนำมาประกอบกันได้จะต้องมีความหมายสอดคล้องกันในเชิงอรรถศาสตร์ โดยอาจเป็นความสัมพันธ์ทางความหมายของคำระหว่าง ผู้กระทำ กับ การกระทำ เช่น 朋友出国 péngyǒu chūguó เพื่อนเดินทางออกนอกประเทศ คำนาม 朋友 péngyǒu เพื่อน เป็นผู้กระทำ และคำกริยา 出国 chūguó เดินทางออกนอกประเทศ เป็นการกระทำ หรืออาจเป็นหน่วยความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่าง การกระทำ กับ ผู้รับการกระทำ เช่น 寄信 jìxìn ส่งจดหมาย คำกริยา 寄 jì ส่ง เป็นการกระทำ และคำนาม 信 xìn จดหมาย ทำหน้าที่เป็นกรรม และมีความหมายเป็นผู้รับการกระทำ หรืออาจเป็นความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่าง การกระทำ กับ อุปกรณ์ หรือ สถานที่ เป็นต้น

2. การเรียงลำดับคำที่นำมาประกอบกันจะต้องสอดคล้องกับหลักไวยากรณ์จีน เช่น คำว่า 我 wǒ ฉัน 看 kàn อ่าน 书 shū หนังสือ ทั้ง 3 คำนี้สามารถเรียงลำดับได้ 6 แบบ แต่ว่ามีเพียง 2 แบบเท่านั้น ที่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์จีน และแปลแล้วได้ใจความสอดคล้องกับลักษณะการสื่อภาษา คือ 我看书 wǒ kàn shū ฉันอ่านหนังสือ 书我看 shū wǒ kàn หนังสือ ฉันอ่าน สำหรับอีก 4 แบบ คือ 书看我 shū kàn wǒ, 看我书 kàn wǒ shū, 看书我 kàn shū wǒ, 我书看 wǒ shū kàn เป็นการเรียงลำดับที่ไม่สอดคล้องกับการสื่อความหมายในภาษาพูดของคนจีน

โดยสรุปก็คือ แม้ว่าวลีจะประกอบไปด้วยคำชนิดเดียวกันหรือที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์คล้ายคลึงกัน แต่อาจมีความสัมพันธ์ทางความหมายเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้

ตัวอย่างวลี	ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์	ความสัมพันธ์ทาง ความหมาย
朋友出国了 péngyǒu chūguó le เพื่อนเดินทางออก นอกประเทศแล้ว	โครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง	ผู้กระทำ-การกระทำ
衣服洗了 yīfu xǐle เสื้อผ้าซักแล้ว	โครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง	ผู้รับการกระทำ-การกระทำ
他高兴了 tā gāoxìng le เขาดีใจแล้ว	โครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง	ผู้ประสบ – ลักษณะ
吃面包了 chī miànbāo le กินขนมปังแล้ว	โครงสร้างแบบกริยา-กรรม	การกระทำ-ผู้รับการกระทำ
吃快餐了 chī kuàicān le กินอาหารจานด่วนแล้ว	โครงสร้างแบบกริยา-กรรม	การกระทำ-รูปแบบ
喝的啤酒 hēde pījiǔ เบียร์ที่ดื่ม	โครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลัก	การกระทำ-ผู้รับการกระทำ

2.2 นามวลีในภาษาจีน

Zhu Dexi (1982 : 14) กล่าวว่า โครงสร้างหน่วยขยาย-หน่วยหลักประกอบด้วยส่วนประกอบที่มาก่อน เรียกว่า หน่วยขยาย จะทำหน้าที่ขยายหรือจำกัดขอบเขตทางความหมายของส่วนหลังเรียกว่า หน่วยหลัก ดังนั้นจึงเรียกว่า โครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก โครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก แบ่งได้เป็นสองประเภทคือ

1. โครงสร้างที่ประกอบด้วยหน่วยหลักที่มีคุณสมบัติเป็นคำนามและมีหน่วยขยาย ที่เรียกว่า 定语 dìngyǔ หน่วยขยายนาม ในภาษาจีนกลางจะอยู่ในรูปแบบ“หน่วยขยายนาม-หน่วยหลัก” เช่น 白马 bái mǎ ม้าขาว คำ 马 mǎ ม้า เป็นหน่วยหลัก คำ 白 bái สีขาว เป็นหน่วยขยายนามให้ความหมายจำกัดประเภทของม้าให้แคบลงว่าเป็นม้าจำพวกสีขาว

2. โครงสร้างที่ประกอบด้วยหน่วยหลักที่มีคุณสมบัติเป็นคำกริยาและมีหน่วยขยายที่เรียกว่า 状语 zhuàngyǔ หน่วยขยายกริยา ในภาษาจีนกลางจะอยู่ในรูปแบบ “หน่วยขยายกริยา-หน่วยหลัก” เช่น 太红 tàihóng แดงเกินไป คำ红 hóng แดง เป็นหน่วยหลัก คำ太 tàiเกินไป เป็นหน่วยขยายกริยา ทำหน้าที่ขยายลักษณะของสีว่าแดงเกินไป

ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้จะศึกษาวิจัยเฉพาะ โครงสร้างแบบ “หน่วยขยายนาม - หน่วยหลัก” ที่ใช้กับนามวลี 偏正式名词性短语 piānzhèngshì míngcíxìng duǎnyǔ เท่านั้น

2.2.1 ประเภทความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก

ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ หน่วยขยายนามที่บอกขอบเขต 限制性定语 xiànzhìxìng dìngyǔ และ หน่วยขยายนามที่บอกความพรรณนา 描写性定语 miáoxiěxìng dìngyǔ

1. หน่วยขยายนามที่บอกขอบเขต 限制性定语 xiànzhìxìng dìngyǔ หน่วยขยายนามประเภทนี้อาจแบ่งประเภทหรือบอกข้อปลีกย่อยของหน่วยหลัก เพื่อจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยหลัก เพื่อให้เกิดความแตกต่างกับสิ่งอื่น เพื่อบ่งชี้ว่าเป็นอย่างไรของสิ่งนี้ไม่ใช่ของอย่างนั้นของสิ่งอื่น ถ้าหน่วยขยายนามบอกขอบเขตยังมีมากในนามวลีใด ขอบเขตความหมายของหน่วยหลักก็จะยิ่งแคบ โดยทั่วไปหน่วยขยายนามที่บอกปริมาณ เวลา สถานที่ ความเป็นเจ้าของ ประโยชน์ใช้สอย ฯลฯ จะเป็นหน่วยขยายนามบอกขอบเขต เช่น

หน่วยขยายนามบอกปริมาณ

1) 一双筷子	yì shuāng kuàizi	ตะเกียบหนึ่งคู่
2) 这些人	zhè xiē rén	คนพวกนี้

หน่วยขยายนามบอกเวลา

3) 冬季的阳光	dōngjì de yángguāng	แสงอาทิตย์ในฤดูหนาว
4) 今年的产量	jīnnián de chǎnliàng	ผลผลิตในปี

หน่วยขยายนามบอกสถานที่

- 5) 颐和园 的 湖光山色
Yíhéyuán de hú guāng shān sè
 ทิวทัศน์ภูเขาทะเลสาบในพระราชวังฤดูร้อน
- 6) 北京 的 胡同
Běijīng de hùtòng
 ตรอกซอยในปักกิ่ง

หน่วยขยายนามบอกความเป็นเจ้าของ

- 7) 张明 的 铅笔
Zhāngmíng de qiānbǐ
 ดินสอของจางหมิง
- 8) 自身 的 论断
zìshēn de lùnduàn
 ข้อเสนอแนะและการวินิจฉัยของตนเอง

หน่วยขยายนามบอกประโยชน์ใช้สอย

- 9) 修车工具 xiūchē gōngjù อุปกรณ์ซ่อมรถ
- 10) 挑水 的 扁担 tiāo shuǐ de biǎndan ไม้คาน (ที่ใช้) ตักน้ำ

2. หน่วยขยายนามบอกความพรรณนา 描写性定语 miáoxiěxìng dìngyǔ หน่วยขยายนามประเภทนี้บรรยายหรือพรรณนาลักษณะของคน บรรยายคุณลักษณะ สภาพของสรรพสิ่ง เพื่อบอกว่าเป็นอย่างไร โดยทั่วไปจะใช้คำคุณศัพท์ คุณศัพท์ทวิ เป็นหน่วยขยายนาม โดยเฉพาะคุณศัพท์ทวิที่อยู่ในรูปคำซ้ำจะบอกความพรรณนาเพื่อเน้นให้เห็นภาพ ให้เกิดจินตนาการตาม หรือสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่าง เช่น

คุณศัพท์ทวิที่เกิดจากคำคุณศัพท์มีคำวิเศษณ์มาขยาย

- 11) 很厚 的 雪 hěn hòu de xuě หิมะ (ที่) หนามาก
- 12) 挺漂亮 的 衣服 tǐng piàoliang de yīfu เสื้อผ้า (ที่) สวยมาก

คุณศัพท์ทั่วไปที่อยู่ในรูปคำซ้ำ

- 13) 弯弯的眉毛 , 大大的眼睛 , 红红的嘴唇 , 长得真漂亮 !
Wānwānde méimáo , dàdàde yǎnjīng , hónghóngde zuǐchún , zhǎngde zhēn piàoliang!
 คิ้ว (ที่) โค้ง ๆ ตา (ที่) โดด ๆ ริมฝีปาก (ที่) แดง ๆ เกิดมาสวยจริง ๆ
- 14) 和和气气的样子
héhé qiqide yàngzi
 ทำทางอันสุภาพอ่อนโยน
- 15) 热腾腾的包子
rè téngténgde bāozi
 ซาลาเปาที่ร้อนมีไอน้ำโขมง
- 16) 那古里古怪的脾气谁都不喜欢。
Nà gǔlǐgǔguài de píqi shuí dōu bú xǐhuān.
 นิสัยที่แปลกประหลาดพิลึกพิลั่นอย่างนั้นใคร ๆ ก็ไม่ชอบ

ในตัวอย่างที่ 13) ส่วนที่ขีดเส้นใต้ เป็นหน่วยขยายนามที่เกิดจากคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ X X ซึ่งเกิดจากการซ้ำคำของคำคุณศัพท์พยางค์เดียว (X → X X) ตัวอย่างที่ 14) หน่วยขยายนามเป็นคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ X X Y Y ที่เกิดจากการซ้ำคำของคำคุณศัพท์สองพยางค์ โดยแยกพยางค์ แล้วซ้ำทีละพยางค์ (X Y → X X Y Y) ตัวอย่างที่ 15) หน่วยขยายนามเป็นคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ X Y Y ที่เกิดจากการนำคำซ้ำสองพยางค์คือคำว่า 腾腾 téngténg ร้อนแรง ซึ่งเป็นหน่วยคำไม่อิสระ มาขยายหลังคำหลัก คำว่า 热 rè ร้อน ที่เป็นคำพยางค์เดียว ตัวอย่างที่ 16) มีหน่วยขยายนามเป็นคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ X li XY ซึ่งเป็นการซ้ำคำประเภทบางส่วนโดยมีคำพยางค์อื่น คือ คำ 里 li แทรกเข้ามาในระหว่างพยางค์ที่ 1 และพยางค์ที่ 3 ซึ่งเป็นคำซ้ำกันอยู่ คุณศัพท์ในรูปคำซ้ำแบบ X li XY นี้ส่วนมากมีความหมายแฝงไว้ด้วยความรู้สึกที่ถูก สะอิดสะเอียน

สำหรับหน่วยขยายนามที่เป็นคำกริยา กริยาวลี อนุประโยค หรือบุพบทวลีนั้นสามารถเป็นได้ทั้งหน่วยขยายนามบอกขอบเขตและบอกความพรรณนา ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของสถานการณ์ที่ใช้ เช่น

- 17) 烈日下的长城
Lièrì xiàde Chángchéng

(ภาพของ) กำแพงเมืองจีนที่พระอาทิตย์กำลังตก

18) 这时，对面走来一位穿红衣服的姑娘。

Zhè shí, duìmiàn zǒu lái yī wèi chuān hóng yīfude gūniáng.

ในตอนนี่ ที่ฝั่งตรงกันข้าม ผู้หญิงซึ่งสวมชุดแดงคนหนึ่ง ได้เดินตรงมา

19) 穿红衣服的那位姑娘是小李的妹妹。

Chuān hóng yīfude nà wèi gūniang shì Xiǎolǐde mèimei.

ผู้หญิงคนนั้นที่สวมชุดแดงเป็นน้องสาวของเสียหวี่

ตัวอย่างที่ 17) มีหน่วยขยายนามบอกขอบเขตที่แฝงความหมายพรรณนา ตัวอย่างที่ 18) มีหน่วยขยายนามบอกความพรรณนา และตัวอย่างที่ 19) เป็นหน่วยขยายนามบอกขอบเขต⁴

2.2.2 โครงสร้างชนิดต่าง ๆ ของนามวลีในภาษาจีน

หากพิจารณาจากการมีหรือไม่มี de ปรากฏ ระหว่างหน่วยขยายนามกับหน่วยหลักจะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. หน่วยขยายนาม+หน่วยหลัก เป็นโครงสร้างที่หน่วยขยายนามสามารถขยายหน่วยหลักได้โดยตรงโดยไม่ต้องมีคำ de มาช่วย ระหว่างหน่วยขยายนามและหน่วยหลักจะ เชื่อมกันอย่างแนบชิด 结合得很紧 jiéhéde hěnjǐn ส่วนมากคำหรือวลีจะมีความหมายตายตัว⁵ เช่น

20) 浅蓝色 qiǎn lán sè สีฟ้าอ่อน

21) 碗边儿 wǎn biānr ขอบชาม

2. หน่วยขยายนาม+de+หน่วยหลัก เป็นโครงสร้างที่หลังหน่วยขยายนามต้องมีคำ de เป็นการประกบกันชั่วคราวของการเชื่อมกันอย่างหลวม ๆ ของ “หน่วยขยาย+de” กับหน่วยหลัก ทั้งสองส่วนต่างก็มีลักษณะเป็นหน่วยอิสระ⁶ เช่น

⁴ การจะบอกว่าหน่วยขยายนามในตัวอย่างที่ 18) และ 19) บอกความพรรณนาหรือบอกขอบเขต นอกจากจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ใช้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับวิจรรณานของแต่ละคนด้วย

⁵ Zhu Dexi เรียกโครงสร้างนี้ว่า 黏合式的体词性的偏正结构 niánheshide tǐcíxìngde piānzhèng jiégòu

⁶ โครงสร้างนี้เรียกว่า 组合式的体词性的偏正结构 zǔheshide tǐcíxìngde piānzhèng jiégòu

22) 要紧的 <u>话</u>	yào jǐn de huà	คำพูดที่สำคัญ
23) 传开来的 <u>消息</u>	chuán kāi lái de xiāo xī	ข่าวที่เด้าลือกันมา

3. หน่วยขยายนาม+(de)+หน่วยหลัก เป็น โครงสร้างนามวลีที่หน่วยขยายนาม-หน่วยหลัก มาประกอบกัน โดยที่มีหรือไม่มีคำ de มาช่วยก็ได้ โดยที่นามวลีนั้นก็ยังมีคามหมายเดิม เช่น

24) 木头 (的) 房子	mù tóu (de) fáng zi	บ้านไม้
25) 新 (的) 房子	xīn (de) fáng zi	บ้านใหม่

Fang Yuqing ได้กล่าวถึงความแตกต่างทางความหมายระหว่าง นามวลีที่ หน่วยขยายนามไม่มีคำ de 黏合式 niánhéshì มาช่วยและ นามวลีที่หน่วยขยายนามต้องมีคำ de 组合式 zǔhéshì มาช่วย ดังนี้

ในกรณีที่หลังหน่วยขยายนามต้องมีคำ de มาช่วย จะมีความหมายในลักษณะการเปรียบเทียบ ตัวอย่างเช่น 老的玉米 lǎo de yù mǐ ข้าวโพดแก่ มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกับ 嫩的玉米 nènde yù mǐ ข้าวโพดอ่อน หรือในอีกตัวอย่างหนึ่ง 中国的银行 Zhōngguó de yínháng ธนาคารของประเทศจีน มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบกับ 外国的银行 wàiguó de yínháng ธนาคารของต่างประเทศ

ส่วนในกรณีที่หลังหน่วยขยายนามไม่มีคำ de มาช่วย จะมีลักษณะเป็นวิสามานยนาม ตัวอย่างเช่น 老玉米 lǎo yù mǐ ข้าวโพดแก่ เป็นคำเรียกข้าวโพดอย่างหนึ่งของชาวปักกิ่ง ถือเป็นคำเรียกที่ใช้กันอย่างตายตัว หรือในอีกตัวอย่างหนึ่ง 中国的银行⁷ Zhōngguó de yínháng ธนาคารของประเทศจีน กับคำว่า 中国银行 Zhōngguó yínháng ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นชื่อธนาคาร มีความเป็นชื่อเฉพาะ ซึ่งหน้าที่ของคำลักษณะนี้ถือว่าเป็นคำนามหนึ่งคำ

2.2.3 ลักษณะของหน่วยขยายนามในภาษาจีนกับการปรากฏของคำ de

1. “หน่วยขยายนาม+หน่วยหลัก” กรณีที่ไม่ต้องมีคำ de ปรากฏ

- ก. คำนามหรือนามวลีเป็นหน่วยขยายนาม
- คำบอกทิศทางพยางค์เดียวเป็นหน่วยขยายนาม ไม่ต้องมี de

⁷中国的银行 หมายถึงธนาคารของประเทศจีน ซึ่งอาจเป็นธนาคารของประเทศจีน หรือเป็นธนาคารต่างชาติที่อยู่ในประเทศจีนก็ได้

- 26) 东半球 dōng bàn qiú ซีกโลกตะวันออก
 -คำนามที่บอกความพรรณนา บอกประเภท วัตถุประสงค์ อาชีพ หน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก
 มีการรวมตัวกันอย่างแนบชิดและวลีเหล่านี้เป็นสำนวนวลีที่ถูกใช้บ่อย

- 27) 纺织工艺
fǎngzhī gōngyì
หัตถกรรมสิ่งทอ (บอกประเภท)

- 28) 纸箱子
zhǐ xiāngzi
กล่องกระดาษ (บอกวัตถุประสงค์)

- 29) 语文老师
yǔwén lǎoshī
อาจารย์สอนภาษาและวรรณคดี (บอกอาชีพ)

ข. คำสรรพนามเป็นหน่วยขยายนาม

- สรรพนามชี้เฉพาะและปลุจฉาสรรพนามแสดงการถามสรรพสิ่ง หรือกลุ่มคำ หรือวลีที่
 ประกอบด้วยปลุจฉาสรรพนาม คำบอกจำนวน คำลักษณนามซึ่งจะมีความหมายบอกความจำกัด

- 30) 这话说得多好啊!
Zhè huà shuō de duō hǎo ā!
วากานี้พูดได้ดีมากนะ

- 31) 你的衬衣是什么颜色的?
Nǐ de chèn yī shì shén me yán sè de?
เสื้อเชิ้ตของเธอเป็นสีอะไร?

- 32) 延风, 你说这几颗种子怎么样?
Yán fēng, nǐ shuō zhè jǐ kē zhǒng zǐ zěn me yàng?
เหยียนเฟิง เธอบอกซิว่าเมล็ดพันธุ์สองสามเมล็ดนี้เป็นยังไง?

- 33) 这个工厂有多少工人?
Zhè ge gōng chǎng yǒu duō shǎo gōng rén?
โรงงานนี้มีคนงานเท่าไร?

ค. คำบอกจำนวนและลักษณนามเป็นหน่วยขยายนาม

- คำบอกจำนวนและลักษณนามเป็นหน่วยขยายนามบอกขอบเขต

- 34) 七扇门 qī shàn mén ประตูเจ็ดบาน
 35) 一个故事 yí gè gùshi นิทานหนึ่งเรื่อง
 -คำลักษณะนามที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ x x เป็นหน่วยขยายนาม

- 36) 今天，垛垛高墙夷为平地，座座亭榭任人憩歇。
 Jīn tiān, duòduò gāo qiáng yíwéipíngdì, zuòzuò tíngxiè rèn rén qìxiē.
 วันนี้ กำแพงสูงเป็นชั้น ๆ ต้องราบเป็นหน้ากอง ศาลาใหญ่แต่ละที่ให้ผู้คนหยุดพักผ่อน

ง. คำกริยาหรือกริยาวลีเป็นหน่วยขยายนาม

-นามวลีที่ดูเหมือนมีโครงสร้างแบบกริยา-กรรม แต่แท้จริงแล้วคำกริยา 2 พยางค์นั้นทำหน้าที่ขยายคำนาม 2 พยางค์ที่เป็นหน่วยหลัก⁸

- 37) 调查结果 diàochá jiéguǒ ผลการตรวจสอบ
 38) 研究题目 yánjiū tímù หัวข้อการวิจัย

อนึ่งเรายังพบตัวอย่างของนามวลีที่ไม่มี de บางคำ ซึ่งประกอบด้วยคำกริยา 2 พยางค์ ตามด้วยคำนามที่เป็น 2 พยางค์ และพื้นความหมายของวลีนั้นมีโครงสร้างแบบกริยา-กรรม (จาก 政治学习) การสร้างนามวลีแบบนี้จะเอาคำกริยาเป็นหน่วยหลัก แล้วเอาคำนามเป็นหน่วยขยายนามสามารถทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมได้ เช่น

- 39) 这一段景物描写十分优美。
 Zhè yíduàn jǐngwù miáoxiě shífēn yōuměi.
การพรรณนาทิวทัศน์ในตอนหนึ่งงดงามมาก

- 40) 我们每个星期四下午都有政治学习。
 Wǒmen měigè xīngqīsì xiàwǔ dōu yǒu zhèngzhì xuéxí.
ทุกวันพฤหัสบดีตอนบ่ายพวกเราต้องเรียนการปกครอง

Liu Yuehua (2004 : 481) คิดว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะคำกริยาในที่นี้มีคุณสมบัติของความเป็นคำกริยาน้อยลง แต่มีความเป็นคำนามค่อนข้างมาก และโครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลักในลักษณะนี้ มักจะทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามในนามวลีของประโยคอีกทีหนึ่ง เช่น

- 41) 我们应该重视人才培养的问题。
 Wǒmen yīnggāi zhòngshì réncái péiyǎngde wèntí.

⁸ มีข้อสังเกตคือ คำกริยา 2 พยางค์ดังกล่าวสามารถเป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา

พวกเราควรให้ความสำคัญในเรื่องของการอบรมบุคลากร

42) 土地测量工作进行得很顺利。

Tǔdì cèliáng gōngzuò jìnxíng de hěn shùnlì.

งานการสำรวจพื้นผิวดำเนินไปอย่างราบรื่น

-คำกริยาเป็นหน่วยขยายนามในนามวลีที่เป็นชื่อเรียก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่ออาหาร

43) <u>煮花生</u>	<u>zhǔ huāshēng</u>	ถั่วลิสง <u>ต้ม</u>
44) <u>涮羊肉</u>	<u>shuàn yáng ròu</u>	เนื้อ <u>แพะ</u> ลวก

จ. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีเป็นหน่วยขยายนาม

-หลังคำคุณศัพท์พยางค์เดียว

45) <u>好朋友</u>	<u>hǎo péngyǒu</u>	เพื่อน <u>สนิท</u>
46) <u>小事</u>	<u>xiǎo shì</u>	เรื่อง <u>เล็ก</u>

-คำคุณศัพท์สองพยางค์เป็นหน่วยขยายนามในบางนามวลี เป็นวลีที่ใช้กันโดยทั่วไป

47) <u>老实人</u>	<u>lǎoshí rén</u>	คน <u>ซื่อสัตย์</u>
48) <u>关键时刻</u>	<u>guān jiàn shíkè</u>	เวลา <u>สำคัญ</u>

ฉ. คำบอกลักษณะเฉพาะเป็นหน่วยขยายนาม

-คำบอกลักษณะเฉพาะเป็นหน่วยขยายนาม

49) <u>袖珍词典</u>	<u>xiùzhēn cídiǎn</u>	พจนานุกรม <u>ฉบับกระเป๋า</u>
50) <u>急性肝炎</u>	<u>jíxìng gānyán</u>	ตับอักเสบ <u>ขั้นรุนแรง</u>

2. “หน่วยขยายนาม+de+หน่วยหลัก” กรณีที่ต้องมีคำ de ปรากฏ

ก. คำนามหรือนามวลีเป็นหน่วยขยายนาม

-หน่วยขยายนามแสดงความเป็นเจ้าของ

51) <u>经理的秘书</u>	<u>jīnglǐ de mìshū</u>	เลข <u>า</u> ของ <u>ผู้</u> จัดการ
52) <u>姐姐的喊声</u>	<u>jiějie de hǎn shēng</u>	เสียงตะโกนของ <u>พี่</u> สาว

-คำบอกทิศทางเป็นหน่วยชยายนาม

- 53) 前边的大楼 qiánbiānde dà lóu ตึกใหญ่ (ซึ่งอยู่) ด้านหน้า
 54) 里边的小屋子里 lǐbiānde xiǎo wūzi lǐ ในห้องเล็ก ๆ (ที่อยู่) ด้านใน

-วลีคำ 所 suǒ เป็นหน่วยชยายนาม

- 55) 所见的情况 suǒjiànde qíngkuàng สภาพที่เห็น
 56) 所喜爱的书 suǒxǐ'ài de shū หนังสือที่ชอบ

-วลีที่บอกเวลา สถานที่ เป็นหน่วยชยายนาม

- 57) 解放以来的电影
Jiěfàng yǐlái de diànyǐng
 ภาพยนตร์หลังจากยุคปลดแอกเป็นต้นมา
 58) 长江一带的物产
Chángjiāng yí dài de wùchǎn
 ผลิตภัณฑ์ทางแถบแม่น้ำแยงซีเกียง

ข. คำสรรพนามเป็นหน่วยชยายนาม

-คำ 谁 shuí ใคร บอกความเป็นเจ้าของ คำ 怎么样 zěnmeyàng อย่างไร บอกความ
 พรรณนา คำ 这样 zhèyàng อย่างนี้ 那样 nà yàng อย่างนั้น 什么样 shénmeyàng ยังไง
 อะไรยังไง เป็นต้น เป็นหน่วยชยายนามบอกความพรรณนา

- 59) 老李是怎么样的一个人，你给我们介绍介绍。
Lǎolǐ shì zěnmeyàng de yí gè rén, nǐ gěi wǒmen jièshào jièshào.
 คุณหลี่เป็นคนอย่างไร แนะนำให้เราหน่อยสิ
 60) 这样的人还不该表扬吗？
Zhèyàng de rén hái bù gāi biǎoyáng ma?
 คนอย่างนี้ยังไม่สมควรชมเชยงั้นหรือ？

-วลีที่เป็นหน่วยขยายนามซึ่งประกอบด้วยคำบอกจำนวน — yī หนึ่ง ผสมกับลักษณนาม อยู่ในรูปคำซ้ำสี่พยางค์ — X — X โดยพยางค์ที่สองและสี่เป็นลักษณนามคำเดียวกัน

67) 地上摆着一筐一筐的西红柿。

Dìshàng bǎizhe yīkuāng yīkuāng de xīhóngshì.

มะเขือเทศเป็นข่ง ๆ วางเรียงอยู่บนพื้น

68) 一列一列的火车满载着生产物资开往祖国的四面八方。

Yīliè yīliè de huǒchē mǎnzàizhe shēngchǎn wùzī kāi wǎng zǔguó de sìmiàn bāfāng.

รถไฟแต่ละขบวนบรรทุกวัตถุดิบการผลิตเต็มขบวนได้เคลื่อนตัวไปยังทั่วทุกสารทิศในมาตุภูมิ

ง. คำกริยาหรือกริยาวลีเป็นหน่วยขยายนาม

-คำกริยาพยางค์เดียว คำกริยาสองพยางค์ หรือกริยาวลี เป็นหน่วยขยายนาม

69) 这是新出版的杂志，你看吗？

Zhè shì xīn chūbǎn de zázhì, nǐ kàn ma?

นี่เป็นนิตยสารที่ออกใหม่ เธอคึมย ?

70) 靠墙摆着装满书籍的柜子。

Kào qiáng bǎi zhe zhuāng mǎn shūjí de guìzi.

(มี) ตู้ซึ่งวางหนังสือต่าง ๆ ไว้เต็มวางพังกำแพงอยู่

จ. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีเป็นหน่วยขยายนาม

-คำคุณศัพท์สองพยางค์เป็นหน่วยขยายนาม

71) 孙先生是一个谦虚的人。

Sūn xiānshēng shì yí gè qiānxū de rén.

คุณซุนเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตนคนหนึ่ง

72) 艰巨的任务

jiānjù de rènwu

ภารกิจอันยากลำบาก

-คำคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำเป็นหน่วยขยายนาม บอกความพรรณนาให้เห็นภาพหรือเกิดจินตนาการตาม

73) 弯弯的月牙

wānwān de yuèyá

จันทร์เสี้ยวที่โค้ง ๆ

- 74) 鼓鼓囊囊的挎包 gǔgǔ nāngnāngde kuàbāo กระเป๋าสะพายที่ตุง ๆ
- ถุงศัพท์วลีที่คำคุณศัพท์มีคำวิเศษณ์มายาย
- 75) 很好的事情 hěn hǎode shìqing เรื่องที่ดีมาก
- 76) 最高的地方 zuì gāode dìfāng สถานที่ซึ่งสูงที่สุด

ฉ. บุพบทวลีเป็นหน่วยขยายนาม

- 77) 关于农村生活的小说
guānyú nóngcūn shēnghuóde xiǎoshuō
เกี่ยวกับนวนิยายชีวิตชนบท
- 78) 沿着海岸的高速公路
yán zhe hǎi'ànde gāosù gōnglù
ทางด่วนซึ่งเลียบชายฝั่งทะเล

ช. วลีเลียนเสียงเป็นหน่วยขยายนาม

- 79) 院里院外挤满了噼噼喳喳的年轻妇女们和老婆们。
Yuàn lǐ yuàn wài jǐ mǎn le qīqī zhāzhāde niánqīng fùnǚ men hé lǎopómen.
บริเวณในและนอกลานบ้านเต็มไปด้วยเสียงจ๊อกแจ๊กจ๊อแจ ของบรรดาสาวแรกรุ่งและหญิงวัย
ชรา
- 80) 我爱听黄昏时候小河哗哗哗哗的流水声。
Wǒ àitīng huánghūn shíhòu xiǎohé huāhuāhuāhuāde liúshuǐshēng.
ฉันชอบฟังเสียงน้ำไหลจ๊อก ๆ ของลำธารในช่วงเวลาโพล้เพล้

ซ. ส่วนวลีที่มีมักจะประกอบด้วยอักษร 4 ตัว 四字形式 sìzìxíngshì ที่มีโครงสร้าง
ตายตัว 固定短语 gùdìng duǎnyǔ เป็นหน่วยขยายนาม

- 81) 我们说的都是些一针见血的话。
Wǒmen shuōde dōushì xiē yīzhēnjiànxiěde huà.
สิ่งที่เราพูดล้วนแล้วแต่เป็นคำพูดที่ตรงประเด็น
- 82) 做个写不出作品的有名无实的作家，是最痛苦的事！
Zuò gè xiěbùchū zuòpǐnde yǒumíngwúshíde zuòjiā, shì zuì tòngkǔde shì.
เป็นนักประพันธ์ที่ไม่สามารถเขียนผลงานออกมาได้สมตามคำเล่าลือ เป็นเรื่องที่เจ็บปวดที่สุด !

ฅ. โครงสร้างวลีแบบประธาน-ภาคแสดง 主谓短语 zhǔwèi duǎnyǔ เป็นหน่วยขยาย
นาม

83) 故宫过去是封建皇帝住的地方，现在是劳动人民游览的场所。

Gùgōng guòqù shì fēngjiàn huángdì zhùde dìfāng, xiànzài shì láodòng rénmin yóulǎnde chǎngsuǒ.

พระราชวังฤดูร้อนเมื่อก่อนเป็นที่พักของจักรพรรดิในสมัยระบบศักดินา ปัจจุบันเป็น
สถานที่ท่องเที่ยวของประชาชนผู้ใช้แรงงาน

84) 这时，破草屋里走出来一位衣服破旧的老大娘。

Zhèshí, pòcǎo wūlǐ zǒuchūláí yīwèi yīfú pòjiùde lǎodàniáng.

เวลาเดียวกันนี้ ป้าซึ่งอยู่ในซดเก่าและขาดได้เดินออกมาจากกระท่อมๆ

ฅ. ประโยคความรวม 复句形式的短语 เป็นหน่วยขยายนาม

85) 他又不肯大声喊，怕惊醒白天做得劳乏、晚上躺下就睡着了的母亲。

Tā yòu bùgǎn dàshēng hǎn, pà jīngxǐng báitiān zuòde láofá, wǎnshang tǎngxià jiù shuìzháolede mǔqīn.

เค้าไม่กล้าตะโกนเสียงดัง เกรงจะทำให้แม่ผู้ซึ่งเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ในตอน
กลางวัน พอตกค่ำล้มตัวลงนอนก็หลับไปทันทีจะตื่นเสีย

3. “หน่วยขยายนาม+(de)+หน่วยหลัก” กรณีที่สามารถละคำ de ได้

ก. คำนามเป็นหน่วยขยายนาม

-คำบอกทิศทางถูกขยายด้วยคำนาม มักใช้ในรูปที่ไม่ปรากฏคำ de เช่น

86) 操场 (的) 北边是游泳池。

Cāochǎng (de) běibiān shì yóuyǒngchí.

ด้านเหนือ (ของ) สนามกายบริหารเป็นสระว่ายน้ำ

87) 看！他把照片递到小李 (的) 面前。

Kàn! Tā bǎzhàopiàn dìdào Xiǎolǐ (de) miànqián.

ดูสิ ! เขาเอารูปถ่ายส่งไปที่ข้างหน้า (ของ) เลี้ยวหลี่

ข. คำสรรพนามเป็นหน่วยขยายนาม

-บุรุษสรรพนามทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม และมีหน่วยหลักเป็นคำบอกทิศทาง มักจะ
ใช้แบบไม่ปรากฏคำ de มากกว่า

88) 你 (的) 前头 nǐ (de) qiántóu ข้างหน้า (ของ) เธอ

89) 我 (的) 左边儿 wǒ (de) zuǒbianér ด้านซ้าย (ของ) ฉัน

-หน่วยหลักเป็นคำเรียกของส่วนรวม องค์กร หลังคำบุรุษสรรพนามที่เป็นหน่วยขยายนาม
ในการสนทนา มักจะใช้แบบไม่ปรากฏคำ de มากกว่า เพราะทำให้คำพูดมีความกะทัดรัดและเข้าใจ
ง่าย

90) 我想谈谈我们 (的) 国家的情况。

Wǒ xiǎngtántan wǒmen (de) guójiāde qíngkuàng.

ฉันอยากจะพูดเรื่องสถานะ (ของ) ประเทศเรา

91) 你们 (的) 班的学生比我们少。

Nǐmen (de) bāndexuéshēng bǐwǒmenshǎo.

นักเรียนในชั้น (ของ) เบน้อยกว่าพวกเรา

-ในการสนทนาเมื่อมีการถามหรือขอร้อง หลังคำบุรุษสรรพนามจะไม่มีคำ de ก็ได้

92) 我 (的) 书包怎么不见了 ?

Wǒ (de) shūbāo zěnmě bújiànle?

กระเป๋าหนังสือ (ของ) ฉันทำไมหายไปแล้วล่ะ?

93) 你 (的) 帽子不是戴在头上么 ?

Nǐ (de) màozi búshì dài zài tóushàng me?

หมวก (ของ) เธอไม่ใช่ว่าใส่ไว้บนหัวรี?

-หน่วยหลักเป็นคำเรียกเครือญาติ

94) 我 (的) 哥哥 wǒ (de) gēgē พี่ชาย (ของ) ฉัน

95) 他 (的) 父亲 tā (de) fùqīn พ่อ (ของ) เขา

ค. คำบอกจำนวนและคำลักษณนามเป็นหน่วยขยายนาม

-คำบอกจำนวนคำ — yī หนึ่ง เมื่อผสมกับคำลักษณนามที่อยู่ในรูปคำซ้ำแบบ — X X เป็นหน่วยขยายนาม จะใช้ de ก็ได้ถ้าต้องการเพิ่มน้ำหนักในการบรรยาย

- 96) 一缕缕 (的) 烟 yìlǚlǚ (de) yān ควันเป็นกลุ่ม ๆ
 97) 一片片 (的) 田野 yípiànpiàn (de) tiányě ทุ่งนาเป็นผืน ๆ

-คำบอกจำนวนและลักษณนามเป็นหน่วยขยายนามที่บอกความบรรยาย และมีความหมายว่า “เต็ม” มักจะใช้แบบไม่ปรากฏคำ de มากกว่า

- 98) 他从外边跑进来，一头 (的) 汗。
 Tā cóng wàibian pǎojinlái yītóu (de) hàn.
 เขาวิ่งเข้ามาจากด้านนอก เหงื่อเต็ม หัวเลย

- 99) 一屋 (的) 人都愣住了。
Yīwū (de) rén dōu lèngzhùle.
 คนทั้งบ้าน ต่างก็ตะลึงอึ้งไปหมด

ง. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีเป็นหน่วยขยายนาม

-เมื่อต้องการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความแตกต่างหรือต้องการเน้นความหมาย จะมี de

- 100) 我要那朵红 (的) 花儿。
 Wǒyào nàduǒ hóng (de) huār.
 ฉันต้องการดอกไม้สีแดง ดอกนั้น
- 101) 旧 (的) 问题解决了，又会出现新 (的) 问题。
Jiù (de) wèntí jiějuéle, yòu huì chūxiàn xīn (de) wèntí.
 ปัญหาเก่า ได้แก้ไขไปแล้ว ปัญหาใหม่ ก็อาจจะเกิดขึ้นอีก

-คำคุณศัพท์ที่อยู่ในรูปคำซ้ำเป็นหน่วยขยายนาม ถ้าหน่วยหลักมีวลีที่เป็นคำบอกจำนวนและคำลักษณนามมาขยายอีกที ส่วนมากจะใช้แบบมี de

- 102) 模模糊糊 (的) 一个印象
mómohūhū (de) yí gè yìnxiàng
 ความประทับใจอันเลือนลง อันหนึ่ง

103) 小小 (的) 一个房间

xiǎoxiǎo (de) yí gè fángjiān

ห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง

ในตารางข้างล่างนี้จะเป็นการสรุปชนิดคำและวลีที่สามารถเป็นหน่วยขยายนามได้โดยจะแทนหน่วยขยายนามด้วย X และแทนหน่วยหลักด้วย Y ให้อยู่ในกรอบ [] นี้ ดังนั้นนามวลีที่ปรากฏในลักษณะ “หน่วยขยายนาม+หน่วยหลัก” จะใช้เป็น [X+Y] “หน่วยขยายนาม+de+หน่วยหลัก” [X+de+Y] และ “หน่วยขยายนาม+(de)+หน่วยหลัก” เป็น [X+(de)+Y]

[X+Y]	[X+de+Y]	[X+(de)+Y]
ก. คำนาม <u>文化中心</u> <u>wénhuà zhōngxīn</u> ศูนย์กลางทางวัฒนธรรม	ก. คำนาม <u>公司的计划</u> <u>gōngsīde jìhuà</u> โครงการของบริษัท	ก. คำนาม <u>大理石 (的) 地面</u> <u>dàlǐshí (de) dìmiàn</u> พื้นผิว (ที่เป็น) หินอ่อน
ข. คำสรรพนาม <u>这孩子</u> <u>zhè hái zi</u> เด็กนี้	ข. คำสรรพนาม <u>你的支持</u> <u>nǐde zhīchí</u> การสนับสนุนของคุณ	ข. คำสรรพนาม <u>他 (的) 后边</u> <u>tā (de) hòubiān</u> ด้านหลัง (ของ) เขา
ค. คำบอกจำนวนและ คำลักษณนาม <u>一枚邮票</u> <u>yīméi yóupiào</u> แสตมป์ 1 ดวง	ค. คำบอกจำนวนและ คำลักษณนาม <u>一寸的钉子</u> <u>yīcùn de dīngzi</u> ตะปูที่ยาว 1 นิ้ว	ค. คำบอกจำนวนและ คำลักษณนาม <u>一桌子 (的) 菜</u> <u>yīzhuōzi (de) cài</u> กับข้าว 1 โต๊ะ
ง. คำกริยาหรือกริยาวลี <u>出租汽车</u> <u>chūzū qìchē</u> รถแท็กซี่	ง. คำกริยาหรือกริยาวลี <u>认真工作的小李</u> <u>rènzhēn gōngzuò de Xiǎolǐ</u> เลียหวลที่ผู้ตั้งใจทำงาน	ง. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ วลี <u>新鲜 (的) 空气</u> <u>xīnxiān (de) kōngqì</u> อากาศอันบริสุทธิ์สดชื่น
จ. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ วลี <u>圆脸脸</u> <u>yuán liǎn</u> ใบหน้ากลม	จ. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ วลี <u>轻快的步子</u> <u>qīngkuài de bùzi</u> ฝีเท้าอันเบาและไว	
ฉ. คำบอกลักษณะเฉพาะ <u>初级汉语</u>	ฉ. บุพบทวลี <u>关于节约能源的问题</u> <u>guānyú jiéyúé</u> <u>néngyuán de wèntí</u>	

<p>chūjí Hànyǔ ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน</p> <p>[X+Y]</p>	<p>ปัญหาเกี่ยวกับการประหยัด แหล่งพลังงาน</p> <p>[X+de+Y]</p>	<p>[X+(de)+Y]</p>
	<p>ช. วลีเลียนเสียง 咕咚咕咚的脚步声 gūdōng gūdōngde jiǎobù shēng เสียงฝีเท้าอันดังตุ้มตุ้ม</p> <p>ซ. สำนวน 千载难逢的机遇 qiānzǎi nánféngde jīyù โอกาสอันยากจะพบบ</p> <p>ณ. โครงสร้างวลีแบบ ประธาน- ภาคแสดง 衣服破旧的老大娘 yīfu pòjiùde lǎodàniáng ป้าที่อยู่ในชุดซิงเก่าและขาด</p>	

ลักษณะทางโครงสร้างไวยากรณ์ของนามวลีในภาษาไทย

วิจินตน์ ภาณุพงศ์ กล่าวว่า หัวใจสำคัญของไวยากรณ์ไทยอยู่ที่ส่วนประกอบของประโยค ซึ่งอาจจะเป็นคำคำเดียวหรือหลายคำก็ได้ และอยู่ที่การประกอบคำ หรือกลุ่มคำเข้าเป็นโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยค หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า อยู่ที่ความสัมพันธ์ด้านไวยากรณ์ระหว่างคำที่เรียงกันในประโยคซึ่งตรงกับศัพท์เฉพาะว่า วากยสัมพันธ์

วากยสัมพันธ์ ตามความหมายของคำ (วากย+สัมพันธ์) ว่าด้วยเรื่องความเกี่ยวข้องของคำพูดต่างๆวิธีการนำถ้อยคำในภาษามารวมกัน แล้วทำให้เกิดเป็นข้อความขึ้นมาเป็นโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เรียงตามกันไปซึ่งทางไวยากรณ์เรียกว่า หน่วยสร้าง construction ความสัมพันธ์นี้อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความสัมพันธ์ด้านตำแหน่ง

เป็นเรื่องของการเรียงลำดับคำในประโยค จะเห็นได้ว่าในหลายกรณีเรามีจำนวนคำเท่าเดิม แต่เมื่อเรียงลำดับแตกต่างกันจะทำให้ข้อความนั้นมีความหมายแตกต่างกัน เช่น พี่ต๋อง กับ น้องตี๋ สองข้อความนี้มีความหมายเป็นตรงกันข้ามกัน หรือบางทีเมื่อเราสลับที่คำก็จะไม่ได้ความไม่

เป็นภาษาไปเลย เช่น น้ำไหล กับ ไหลน้ำ ไม่ได้ความสัมพันธ์ด้านตำแหน่ง ในภาษาไทยจะปรากฏในโครงสร้างของประโยค โครงสร้างของนามวลี และโครงสร้างของกริยาวลี

2. ความสัมพันธ์ด้านการปรากฏร่วมกัน

ความสัมพันธ์ด้านการปรากฏร่วมกัน หมายถึงว่าคำคนละชนิด หรือคนละหมวดอาจจะยอมหรือต้องให้คำชนิดอื่นมาปรากฏร่วมด้วย เพื่อจะประกอบกันเข้าเป็นประโยค หรือเป็นเพียงส่วนหนึ่งของประโยค

3. ความสัมพันธ์ด้านการแทนที่กันได้

เนื่องจากเราถือหลักว่า เมื่อไรที่คำมีตำแหน่งเมื่อนั้นก็จะมีหน้าที่ ฉะนั้นในการจำแนกคำเป็นหมวดต่าง ๆ เราจึงคิดว่าคำที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกันได้ก็เท่ากับทำหน้าที่เดียวกันจึงจัดไว้ในหมวดคำเดียวกัน เพราะเมื่อนำคำมาแทนที่กันได้แล้วจะไม่ทำให้โครงสร้างของประโยคเปลี่ยนแปลงไป เช่น น้องตื่นแล้ว น้องนอนแล้ว น้องหกล้มแล้ว น้องซนแล้ว คำที่จะปรากฏในตำแหน่งเดียวกับ ตื่น ได้ เช่นคำว่า นอน หกล้ม ซน เราจึงถือว่าคำเหล่านี้เป็นคำในหมวดเดียวกัน คือ คำกริยากรรม เป็นโครงสร้างแบบที่มีหน่วยประธาน และหน่วยกรรมเรียงกัน

เรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2541: 22) กล่าวว่าระบบไวยากรณ์ (grammatical system) จะแยกออกเป็นสองระบบ คือ (1) ระบบคำ (morphological system) ว่าด้วยการจัดหน่วยคำเข้าเป็นคำต่าง ๆ ในภาษา หมวดคำต่าง ๆ ในภาษา เช่น คำนาม และคำจำพวกนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น (2) ระบบประโยค (Syntactic system) ว่าด้วยการจัดระเบียบของคำเป็นวลี (phrase) เป็นชนิดของประโยค (Sentences) ต่าง ๆ หรือโครงสร้างของประโยค

2.3 วลีในภาษาไทย

ในหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสารกล่าวว่า วลี คือ คำที่ติดต่อกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ซึ่งมีความหมายเป็นเรื่องเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่ง ๆ ของประโยค และไม่มีเนื้อความครบถ้วนเป็นประโยค

ส่วน วิจิตรนั ภาณุพงศ์ (2530 : 79) กล่าวว่า วลี หมายถึง คำคำเดียว หรือคำคำเดียวกับส่วนขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็น “ส่วนของประโยค” และได้อธิบายประกอบว่า คำคำเดียวหมายถึงคำหลัก ในที่นี้หมายถึงคำที่สามารถทำหน้าที่เป็น “ส่วนของประโยค” ตามลำพังในประโยคเริ่ม¹⁰ ได้ ส่วน “ส่วนขยาย” ส่วนใหญ่หมายถึง คำขยายในที่นี้คือคำขยายนาม และคำขยายกริยา

¹⁰ ประโยคเริ่ม หมายถึง ประโยคซึ่งใช้เริ่มต้นบทสนทนาได้ เพราะเมื่อพูดแล้วผู้ฟังจะเข้าใจความหมายได้ทันที ไม่ต้องอาศัยคำพูดมาก่อน

ดังนั้นวลี ในที่นี้ หมายถึง คำคำเดียว กลุ่มคำ (คำหลักกับส่วนขยาย) และคำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยค อาจเป็นหน่วยหลักหรือเป็นหน่วยเสริมประโยคให้สมบูรณ์ก็ได้

โดยทั่วไปวลีจะแบ่งตามชนิดของคำที่อยู่ต้นวลี และจำแนกตามหน้าที่ซึ่งเป็นส่วนของประโยค จะเป็นดังนี้

1. นามวลี คือวลีที่มีคำนามเป็นหน่วยหลัก ทำหน้าที่เป็นประธานหรือเป็นกรรมตรง หรือเป็นกรรมรองของประโยค

2. กริยาวลี คือวลีที่มีคำกริยาเป็นหน่วยหลัก ทำหน้าที่เป็นกริยาสำคัญของประโยค รวมทั้งเป็นคำกริยาช่วยและคำที่เป็นส่วนขยายของกริยาได้ด้วย

3. วิเศษณ์วลี แบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ กาลวิเศษณ์วลี และ สถานวิเศษณ์วลี คือวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมประโยค หรือเสริมกริยาสำคัญของประโยค

4. อालปนวลี คือวลีที่ทำหน้าที่เสริมประโยคที่ตามมา เพื่อทำหน้าที่ร้องเรียกแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ เพื่อเรียกขานเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟัง ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประโยคต่าง ๆ ที่ต้องการจะสื่อความหมาย

ในวิทยานิพนธ์นี้จะมุ่งศึกษาถึงลักษณะของนามวลีในภาษาไทยเพื่อใช้เปรียบเทียบกับนามวลีในภาษาจีนเท่านั้น

2.4 นามวลีในภาษาไทย

1. องค์ประกอบของนามวลี มีอยู่ 2 หน่วย คือ (1) หน่วยคำหลัก จะเป็นคำนามคำเดียว คำสรรพนาม หรือคำเสมือนนาม (Nominals) ทั้งหลาย (2) หน่วยขยาย ซึ่งอาจเป็นคำกริยา คำลักษณนาม คำบอกจำนวน คำบอกกำหนด ฯลฯ ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยาย

ราตรี ชันวารชร (2516) ได้กล่าวถึงความหมายทางโครงสร้างในภาษาไทย ที่เป็นแบบขยายว่า อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

ก. แบบขยายคำนามในนามวลี คำที่แสดงความหมายแบบนี้ คือ คำกริยาอาการ คำบอกกำหนดเชิงโท คำบอกกำหนดเชิงตรี คำลักษณนาม คำอนิยม (คำไม่ชี้เฉพาะ) และคำจำนวน ซึ่งจะปรากฏหลังคำนามเสมอ

ข. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลี คำที่แสดงความหมายแบบนี้ คือ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกเวลา คำพิเศษ คำช่วยหน้ากริยา คำช่วยหลังกริยา และคำหลังกริยา คำเหล่านี้บางชนิดจะปรากฏหน้ากริยาเสมอ และบางชนิดจะปรากฏหลังกริยาเสมอ

ในที่นี้จะกล่าวอธิบายเฉพาะนามวลีเท่านั้น

2.4.1 โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย

สุนันท์ อัญชลินุกูล (2546: 154 – 156) แสดงโครงสร้างของนามวลีในแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. คำนาม คำนาม	เช่น	ร่มฟ้า หาย
2. คำนาม คำบุพบท คำนาม	เช่น	ร่มในตะกร้า หาย
3. คำนาม คำลักษณนาม คำเชื่อม คำนาม	เช่น	ร่มคัน <u>ของ</u> ป้า อยู่ที่นี่
4. คำนาม คำสรรพนาม	เช่น	ร่ม <u>ฉัน</u> ขาดแล้ว
5. คำนาม คำบุพบท คำสรรพนาม	เช่น	ร่ม <u>ของ</u> ฉัน หาย
6. คำนาม คำลักษณนาม คำเชื่อม คำสรรพนาม	เช่น	ร่มคัน <u>ของฉัน</u> อยู่ในตู้
7. คำนาม คำกริยา	เช่น	ร่มเบา พกง่าย
8. คำนาม คำกริยา คำขยายกริยา	เช่น	ร่มเบา <u>หวิว</u> หักแล้ว
9. คำนาม คำลักษณนาม คำกริยา	เช่น	เขาชอบ ร่มคันยาว
10. คำนาม คำลักษณนาม คำกริยา คำขยายกริยา	เช่น	ใครซื้อ ร่มคันเบา <u>หวิว</u>
11. คำนาม คำกริยา คำนาม คำบอกกำหนดเสียงตรี	เช่น	ร่มคัน <u>แค่นี้</u> เบาดี
12. คำนาม คำกริยา คำนาม คำลักษณนาม
คำบอกกำหนดเสียงตรี	เช่น	ฉันชอบ ร่มคัน <u>แค่นี้</u>
13. คำนาม คำกริยา คำเชื่อม คำนาม	เช่น	ร่มยาว <u>ของ</u> เพื่อน สวยดี
14. คำนาม คำบอกจำนวน คำลักษณนาม	เช่น	ร่ม 5 คัน อยู่ในกล่อง
15. คำนาม คำหน้าจำนวน คำบอกจำนวน
คำลักษณนาม	เช่น	เขาแจก ร่ม <u>เพียง</u> 5 คัน
16. คำนาม คำบอกจำนวน คำลักษณนาม
คำหลังจำนวน	เช่น	เขาแจก ร่ม 5 คัน <u>เท่านั้น</u>
17. คำนาม คำหน้าจำนวน คำบอกจำนวน
คำลักษณนาม คำหลังจำนวน	เช่น	เขามี ร่ม <u>อีก</u> คันพอดี
18. คำนาม คำลักษณนาม คำบอกจำนวน	เช่น	น้องซื้อ ร่มคัน <u>เดียว</u>
19. คำนาม คำหน้าจำนวน คำลักษณนาม
คำบอกจำนวน	เช่น	เราไม่มี ร่ม <u>สัก</u> คันเดียว
20. คำนาม คำหน้าจำนวน คำลักษณนาม คำบอกจำนวน
คำหลังจำนวน	เช่น	เรามี ร่ม <u>แค่</u> คันเดียว
<u>เท่านั้น</u>
21. คำนาม คำหน้าคำบอกจำนวน คำบอกจำนวน
คำลักษณนาม	เช่น	พี่มี ร่ม <u>ประมาณ</u> 2-3 คัน
22. คำนาม คำบอกจำนวน คำหลังคำบอกจำนวน	เช่น	เขาซื้อ ร่ม <u>ครึ่ง</u> โหลพอดี
23. คำนาม คำบอกลำดับ	เช่น	เขาอยู่ <u>บ้าน</u> สุดท้าย

24. คำนาม คำลักษณนาม คำบอกลำดับ	เช่น บริษัทแห่งแรก ตั้งเมื่อไร
25. คำนาม คำบอกกำหนดเสียงตรี	เช่น บริษัทนี้ ทำกิจการอะไร
26. คำนาม คำลักษณนาม คำบอกกำหนดเสียงตรี	เช่น บริษัทแห่งนี้ เก่าแก่มาก
27. คำนาม คำไม่ชี้เฉพาะ	เช่น บริษัทไหน ดี
28. คำนาม คำเชื่อม คำไม่ชี้เฉพาะ	เช่น เชอทำงานที่ บริษัทของใคร
29. คำนาม อนุพากย์	เช่น ร่มที่ฉันเพิ่งซื้อ ขาดแล้ว
30. คำนาม คำลักษณนาม อนุพากย์	เช่น ร่มคันที่เธอซื้อให้ฉัน หาย

ตัวอย่างที่ 29 และ 30 ปรากฏหน่วยขยายที่เป็นอนุพากย์ *ที่ฉันเพิ่งซื้อ* และ *ที่เธอซื้อให้ฉัน* เกิดจากคำเชื่อม *ที่+ประโยคขยาย* ที่ทำหน้าที่ร่วมกันเป็นอนุพากย์คุณศัพท์ขยายคำนาม

จะเห็นว่าคำที่นำมาขยายคำนามทั้งที่ทำหน้าที่ประธาน หรือทำหน้าที่กรรมของประโยคนั้นอาจเป็นคำชนิดต่าง ๆ มีข้อที่น่าสังเกตคือไม่ปรากฏคำที่เรียกว่าคำคุณศัพท์ ในตัวอย่างที่ 7 และ 13 คำ *เบา* และ *ยาว* ในไวยากรณ์ไทยเป็นคำกริยากรรมย่อย ทำหน้าที่ของคุณศัพท์ขยายคำนามดังที่วิจิตร ภาณุพงศ์ (2543: 56) กล่าวถึงคำคุณศัพท์ไว้ว่าเป็นองค์ประกอบของนามวลี ซึ่งปรากฏตามลำดับได้และอาจประกอบด้วยคำคุณศัพท์คำเดียวหรือมีคำลักษณนามอยู่ด้วย เช่น ร่ม(คัน)เล็ก คำคุณศัพท์และคำกริยากรรมย่อยอาจเป็นคำ ๆ เดียวกันแต่มีหน้าที่ต่างกัน คือคำคุณศัพท์มีหน้าที่ขยายคำนาม ส่วนคำกริยากรรมย่อยเป็นคำกริยาและมีหน้าที่เป็นกริยาของประโยคซึ่งมีตำแหน่งอยู่ข้างหลังคำนามเช่นเดียวกัน

ในภาษาไทยคำที่มาจากขยายคำนามในนามวลีอาจไม่ใช่คำกริยากรรมย่อยเสมอไป แต่เป็นคำชนิดอื่นทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ ทำหน้าที่ขยายคำนามได้เช่นกัน เช่น

คำนาม ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ - กล่องกระดาษ สนามฟุตบอล รองเท้ากีฬา

คำวิเศษณ์ ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ - ม้าเร็ว ปากหนัก หูเบา

2.4.2 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลี

ราตรี ชันวารช (2516 : 156 -160) ได้แบ่งประเภทความหมายของหน่วยขยายว่า ความหมายแบบขยายคำนามในนามวลีมีแบบต่าง ๆ ดังนี้

2.4.2.1 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะ

สามารถแบ่ง เป็น 2 กลุ่มใหญ่ และสามารถแบ่งย่อยได้ 8 ชนิด ตามการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง หมายถึง ความหมายทางโครงสร้าง 4 ชนิดแรกเป็นการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม มี 2 แบบ คือ

ก. คำนาม+คำคุณศัพท์ ข. คำนาม+คำลักษณนาม+คำคุณศัพท์

1. บอกชนิด เช่น ของกระจุกจิก เลขข้อสี่
2. บอกขนาด เช่น คนเดียว โอบไปใหญ่
3. บอกลักษณะ เช่น หม้อกลม ถ้วยแก้วใบกลม
4. บอกสี เช่น กระโปรงน้ำเงิน เสื้อตัวขาว

กลุ่มที่สอง หมายถึง ความหมายทางโครงสร้าง 4 ชนิดหลังเป็นการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม มีเพียงแบบเดียว คือ คำนาม + คำคุณศัพท์

5. บอกเสียง เช่น เสียงกระซิบกระซาบ
6. บอกกลิ่น เช่น กลิ่นหอม
7. บอกรส เช่น รสเผ็ด
8. บอกสัมผัส เช่น ผ้าเย็น

2.4.2.2 ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความใกล้-ไกล

ความหมายทางโครงสร้างแบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความใกล้-ไกล หรือนิยมวิเศษณ์ขยายคำนามเมื่อนำคำนามที่เรากล่าวถึงมาเปรียบเทียบกับตัวผู้พูด อาจแบ่งออกเป็นชนิดย่อยได้ 4 ชนิด คือ

1. บอกความกำหนดชี้เฉพาะความใกล้ที่สุดของคำนาม ได้แก่
 - คำบอกกำหนดเสียงโท - นี้
 - คำบอกกำหนดเสียงตรี - นี้
2. บอกความกำหนดชี้เฉพาะความกึ่งใกล้ของคำนาม ได้แก่
 - คำบอกกำหนดเสียงโท - นั่น
 - คำบอกกำหนดเสียงตรี - นั่น
3. บอกความกำหนดชี้เฉพาะความกึ่งไกลของคำนาม ได้แก่
 - คำบอกกำหนดเสียงโท - โน่น
 - คำบอกกำหนดเสียงตรี - โน่น
4. บอกความกำหนดชี้เฉพาะความไกลที่สุดของคำนาม ได้แก่
 - คำบอกกำหนดเสียงโท - นู่น
 - คำบอกกำหนดเสียงตรี - นู่น

ขอกาแฟเย็นแก้ว¹¹

แดงมีเสื้อยืดตัวเดียว

(ข) บอกจำนวน “มากกว่าหนึ่ง” หรือบอกพหูพจน์ เช่น

ช่วยสั่งกาแฟสอง

บ้านสามหลังอยู่ท้ายสวน

(ค) บอกลำดับที่ เช่น

แม่ขายโต๊ะตัวที่สองไปแล้ว

ฉันมีแบบเรียนเล่มสี่

(ง) บอกประมาณ เช่น

ปลาราวสองตัวคงพอ

ฉันจะใช้เงินประมาณแสนบาท

(จ) บอกจำนวนเพิ่ม เช่น

พี่ต้องการผ้าอีกหลายชิ้น

ร้านนี้มีผ้าขนานชนิด

ขาวสองถ้วยพูนอยู่บนโต๊ะ

(ฉ) บอกจำนวนจำกัด เช่น

พี่ต้องการเงินสองหมื่นบาทเท่านั้น

(ช) บอกจำนวนรวม เช่น

ข้าวทั้งสองกระสอบอยู่ในถังใหญ่

(ซ) บอกจำนวนเท่าที่ปรากฏ เช่น

เงินสองพันบาทถ้วนอยู่ในลิ้นชัก

คุณต้องตวงแป้งสองถ้วยเต็ม

(ฌ) บอกความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวน เช่น

เงินตั้งสองร้อยบาทอยู่ในกระเป๋า

แมวขาดเงินถึงสามพันบาท

เงินแค่สิบบาทก็ให้น้องไม่ได้

เขาต้องการเงินเพียงสองพันบาท

2.4.3 คำเชื่อมในนามวลี

¹¹ “แก้ว” เป็นคำลักษณนาม แต่ในที่นี้สื่อความหมายว่า “หนึ่ง”

คำเชื่อม หมายถึง คำจำพวกหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ต่อหรือเชื่อมระหว่างคำต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน โดยคำเชื่อมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. คำเชื่อมนาม เป็นคำเชื่อมที่อยู่ระหว่างคำนาม 2 คำ คำเชื่อมนามอาจปรากฏในลักษณะต่าง ๆ คือ ก) คำเชื่อมเดี่ยว ได้แก่ *และ กับ หรือ ของ แห่ง* ข) คำเชื่อมผสม ได้แก่ *พร้อมกับ พร้อมด้วย ก็คือ ก็ตาม ทั้ง...และ*

2. คำเชื่อมอนุพากย์ เป็นคำเชื่อมที่อยู่ระหว่างคำหรือวลีหรือประโยคกับประโยค เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งของคำเชื่อม คำเชื่อมอนุพากย์อาจปรากฏในลักษณะของ

ก) คำเชื่อมต้น ซึ่งจะปรากฏอยู่ต้นอนุพากย์เสมอ ไม่ว่าอนุพากย์นั้นจะมีหน่วยประธานปรากฏอยู่ด้วยหรือไม่ คำเชื่อมต้นมักปรากฏในอนุพากย์คุณศัพท์ ได้แก่ *ที่ ซึ่ง อัน ผู้* คำเชื่อมที่ปรากฏในอนุพากย์นาม ได้แก่ *ว่า ที่ การที่ อย่าง ที่ว่า ตามที่ว่า อย่างที่* และที่ปรากฏในอนุพากย์วิเศษณ์ ได้แก่ *ก่อนที่ จนกว่า ตรงที่ เพราะว่a เนื่องด้วย เพื่อว่า ทั้ง ๆ ที่ นอกจากว่า อย่างกับ โดย เป็นต้น*

ข) คำเชื่อมใน ปกติจะปรากฏอยู่หลังหน่วยประธานของอนุพากย์ หรืออาจจะละประธานก็ได้ ได้แก่ *เลย*

ค) คำเชื่อมขนาบ ปกติจะปรากฏอยู่ขนาบหน่วยประธานของอนุพากย์ หรือถ้าไม่มีหน่วยประธาน คำเชื่อมขนาบจะอยู่รวมกันที่ต้นอนุพากย์ ซึ่งได้แก่คำว่า *แต่ แต่ก็*

คำเชื่อมอนุพากย์ที่กล่าวไปข้างต้น หากเป็นคำเชื่อมอนุพากย์ที่มีพยางค์เดียวจัดเป็นคำเชื่อมเดี่ยว ส่วนคำเชื่อมอนุพากย์ที่ประกอบด้วยคำเชื่อมเดี่ยว 2 คำ หรือมากกว่า 2 คำ จัดเป็นคำเชื่อมผสม ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ จะเกี่ยวข้องกับคำเชื่อมนามที่เป็นคำเชื่อมเดี่ยวและคำเชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์ที่ใช้ในโครงสร้างนามวลีแบบ “หน่วยหลัก-หน่วยขยาย” เท่านั้น

2.5 ผลงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับการเปรียบเทียบนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

ผลงานวิจัยในอดีตที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนามวลีในภาษาจีนและไทยโดย นริศ วศินานนท์ (1991) จารุณี สุริยะวงษ์ไพศาล (1991) กิตติธร ขงประภักดิ์ (2000) ได้กล่าวถึงลักษณะโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับนามวลีสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

1. การเรียงลำดับคำของ *โครงสร้างแบบกริยา-กรรม 述宾结构 shùbīn jiégòu* โครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง *主谓结构 zhǔwèi jiégòu* โครงสร้างแบบที่มีสองแกนหรือตั้งแต่สองแกนขึ้นไป *联合结构 liánhé jiégòu* โครงสร้างกริยา-หน่วยเสริม *述补结构 shùbǔ jiégòu* ในภาษาจีนเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วจะมีลำดับเหมือนกัน

2. การเรียงลำดับคำของโครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก *偏正结构 piānzhèng jiégòu* ในภาษาจีนเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้ว หน่วยหลักจะอยู่หน้าหน่วยขยายเสมอ

3. ชนิดคำ วลี หรืออนุประโยคที่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามได้
 4. ความหมายโดยทั่วไปของหน่วยขยายนาม มักจะเป็นแบบบอกความจำกัดขอบเขต และบอกความพรรณนา ครอบคลุมถึงชนิดความหมายแยกย่อยของการแสดงความเป็นเจ้าของ
 5. การเรียงลำดับคำของหน่วยขยายนามที่มีมากกว่าหนึ่งหน่วย
 6. คำ de ในนามวลี เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้ว สามารถใช้คำใดได้บ้าง
- ความแตกต่างในเนื้อหารายละเอียดของผู้วิจัยทั้ง 3 สามารถสรุปได้ดังนี้คือ
- 1) นริศ วศินานนท์ (1991) มุ่งศึกษาเปรียบเทียบ ให้เห็นความแตกต่างของหน่วยขยายนามในภาษาจีนและไทย โดยใช้หลักไวยากรณ์จีนเป็นแนวทางสำคัญในการวิจัยลักษณะความแตกต่างของหน่วยขยายนามในภาษาไทย โดยเนื้อหาของวิทยานิพนธ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่หนึ่ง ส่วนประกอบในภาษาจีนและภาษาไทยที่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามได้ ในภาษาจีนส่วนประกอบที่สามารถเป็นหน่วยขยายนามได้ คือ คำนาม คำสรรพนาม คำจำนวนนับและลักษณนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และวลีชนิดต่าง ๆ ซึ่งส่วนประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ในภาษาไทยก็สามารถเป็นหน่วยขยายนามได้เช่นเดียวกัน เพียงแต่ความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายนามต้องมีความสอดคล้องกัน

ตอนที่สอง ประเภทความหมายของหน่วยขยายนามทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยนั้นเหมือนกัน แต่จะต่างกันที่การเรียงลำดับของหน่วยขยายนาม

ตอนที่สาม เปรียบเทียบการเรียงลำดับของหน่วยขยายนามในภาษาจีนและภาษาไทย นริศ วศินานนท์ ให้ความเห็นว่า การเรียงลำดับของหน่วยขยายนามในภาษาจีนมีรูปแบบค่อนข้างตายตัว แม้จะมีหน่วยขยายนามบางรูปแบบที่สามารถพูดได้หลายอย่าง โดยเฉพาะหน่วยขยายนามที่เป็นคำจำนวนนับและคำลักษณนาม จะสามารถวางสลับได้หลายตำแหน่ง ซึ่งอาจวางอยู่หน้าคำกริยาหรือกริยาวลี วางอยู่หน้าคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี และวางอยู่หน้าคำนาม เช่น

发表过的那三篇文章

fābiǎoguòde nàsānpiān wénzhāng

บทความสามตอนที่ตีพิมพ์แล้ว

那三篇发表过的文章

nàsānpiān fābiǎoguòde wénzhāng

บทความที่ตีพิมพ์แล้วสามตอน

หน่วยขยายนามลักษณะเดียวกันนี้ในภาษาไทย จะสามารถวางสลับตำแหน่งได้มากกว่า

โดยอ้างถึงผลงานของ พัทณี โชติกเสถียร (2515) ว่าในนามวลีไทยที่ประกอบด้วย หน่วยหลัก หน่วยกริยากรรมย่อยที่เป็นคุณศัพท์ หน่วยจำนวนนับและลักษณนาม หน่วยบอกกำหนด หน่วยประโยคลดฐานะ สามารถวางสลับที่กันได้มากถึง 83 โครงสร้าง ตามความสอดคล้องทาง ความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายนาม เช่น

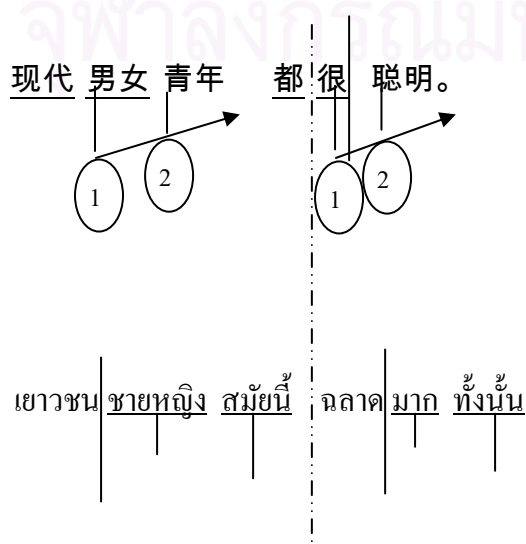
นาฬิกาใหญ่ 2 เรือนนี้ที่เพิ่งซื้อ	刚买来的这两块大表
นาฬิกาใหญ่ที่เพิ่งซื้อ 2 เรือนนี้	这两块刚买来的大表
นาฬิกา 2 เรือนใหญ่ใหม่ที่เพิ่งซื้อ	* 刚买来这大的两块表
นาฬิกาที่เพิ่งซื้อ 2 เรือนใหญ่นี้	* 这大的两块刚买来的表

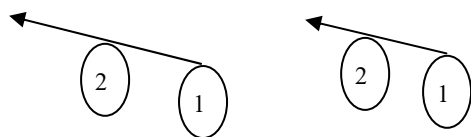
และยังชี้ให้เห็นว่า ในภาษาไทยหากหน่วยขยายนามยังวางใกล้หน่วยหลักเพียงไร นั้นเป็นการเน้นความหมาย มีน้ำหนัก มีความสำคัญ ซึ่งมีความแตกต่างกับภาษาจีน ที่ใช้วิธีการนำ หน่วยหลัก-ขยายนาม มาวางให้ห่างจากหน่วยหลักเป็นวิธีการเน้นความหมาย

นอกจากนี้ความหมายการแสดงความเป็นเจ้าของในนามวลีจีน โดยทั่วไปจะไม่มีส่วนที่จะมาขยายการแสดงความเป็นเจ้าของอีกทีหนึ่ง ซึ่งต่างกับนามวลีไทยที่สามารถมีคำวางหลังคำที่บอกความเป็นเจ้าของได้อีกทีหนึ่ง ในภาษาไทยส่วนที่สามารถวางหลังคำแสดงความเป็นเจ้าของได้แก่ คำบอกกำหนด ประโยคลดฐานะ เช่น

เสื้อตัวเก่าของฉันนี่	* <u>这</u> 我的旧件的衣服
นาฬิกาของฉันที่พ่อให้	* <u>爸爸给我买</u> 的我的表

2) จารุณี สุริยะวงศ์ไพศาล (1991) มุ่งศึกษาเปรียบเทียบลำดับคำและตำแหน่งของหน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก และหน่วยขยายกริยากับหน่วยหลักในภาษาจีนและไทยว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และศึกษาประโยคที่มีหน่วยขยายนามในภาคประธานและกรรม มีหน่วยขยายกริยาในกริยาวลี ว่ามีตำแหน่งการเรียงลำดับเป็นอย่างไร เช่น

จารุณี สุริยะวงศ์ไพศาล เสนอว่า การเรียงลำดับคำของโครงสร้างแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก ในภาษาจีนทั้งนามวลีและกริยาวลี เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้ว หน่วยหลักจะมาก่อนหน่วยขยาย แต่ในกริยาวลีบางตัวอย่าง เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วหน่วยขยายกริยาจะวางอยู่หน้าหน่วยกริยา เช่น คำปฏิเสธ และคำช่วยหน้ากริยา

3) กิตติธร ขงประภักดิ์ (2000) มุ่งศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างเรื่องหน่วยขยายนามของภาษาจีนและภาษาไทย รวมทั้งการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายนามที่มีมากกว่าหนึ่ง และใช้ชุดข้อสอบที่มีหน่วยขยายนามตั้งแต่ 1 หน่วย ถึง 3 หน่วย ให้นักศึกษาเรียงลำดับให้ถูกต้อง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา (1) เหตุปัจจัยหรือภูมิหลังที่อาจมีผลต่อการเรียนและการเรียงลำดับคำในเรื่องหน่วยขยายนามของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทย (2) ศึกษาการเรียนรู้และการรับรู้ของนักเรียนไทยกลุ่มนี้ในเรื่องหน่วยขยายนาม แล้วศึกษาเปรียบเทียบกับการเรียนรู้และการรับรู้ในเรื่องเดียวกันของเด็กชาวจีน (3) ใช้ทฤษฎี 中介语 Interlingua มาศึกษาข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายนาม

ทั้งนี้ได้แบ่งระดับความรู้ภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 164 คนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยปี 2 จำนวน 50 คน ปี 3 จำนวน 65 คน และปี 4 จำนวน 49 คน ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับหน่วยขยายนามของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง มีความสอดคล้องกับทฤษฎี 中介语 Interlingua กล่าวคือ ข้อผิดพลาดในการทำข้อสอบมีจำนวนข้อผิดพลาดลดลงตามระยะเวลาการเรียนรู้ มีการพัฒนาไปตามระดับชั้นที่สูงขึ้น

2. เหตุปัจจัยหรือภูมิหลังของกลุ่มนักเรียนไทยที่มีผลต่อการเรียนรู้ ก็คือ ระดับชั้นของการศึกษา อายุ การเคยเรียนภาษาจีนมาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยเรียนมาก่อน เรียนมานานเท่าไร มีเชื้อสายชาวจีนหรือไม่

3. การเรียนรู้เรื่องลำดับหน่วยขยายนามของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง ผู้เรียนจะมีปัญหาในเรื่องไวยากรณ์ที่ค่อนข้างซับซ้อน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดในหน่วยขยายนาม 1 หน่วย และค่อนข้างเข้าใจและเรียนรู้ได้ในหน่วยขยายนาม 2 หน่วย แต่ในหน่วยขยายนาม 3 หน่วย ผู้เรียนยังไม่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้

4. จากการศึกษเปรียบเทียบสามารถประเมินได้ว่า การเรียนรู้เรื่องหน่วยขยายนามของ

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทยกับการเรียนรู้ของเด็กชาวจีนในเรื่องเดียวกัน มีผลลัพธ์เหมือนกัน คือ สามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดในหน่วยชยชยนาม 1 หน่วย

อย่างไรก็ตามลักษณะทางโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีนและภาษาไทยรวมถึงผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวกับนามวลีที่ได้กล่าวถึง ยังไม่มีแนวทางอันชัดเจนที่จะอธิบายความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยชยชยในนามวลีภาษาจีนได้ ดังนั้นเนื้อหาสำคัญในงานวิจัยชิ้นนี้จะมุ่งศึกษาโครงสร้างนามวลีในภาษาจีนที่มีคำ de และไม่มีคำ de ประกอบ และที่สามารถละคำ de ได้ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยชยชย และนำมาเปรียบเทียบกับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย เพื่อให้ได้แนวทางอธิบายลักษณะและการใช้คำ de เมื่อนำมาประกอบเป็นนามวลีในภาษาจีน รวมทั้งได้แนวทางในการเลือกใช้คำในภาษาไทยที่สอดคล้องกับความหมายของคำ de

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

นามวลีในภาษาจีนกับการใช้คำ de

องค์ประกอบของส่วนหน้าและส่วนหลังของนามวลีที่มักพบบ่อยในภาษาจีน อาจเป็นชนิดคำต่าง ๆ ดังนี้¹²

3.1 รูปแบบของนามวลีที่พบในภาษาจีน

1. คำนาม+คำนาม

1) 北京胡同	Běijīng hútòng	ตรอก / ซอยในปักกิ่ง
2) 电脑价格	diànnǎo jiàgé	ราคาคอมพิวเตอร์
3) 玻璃杯子	bōli bēizi	ถ้วยแก้ว
4) 木头椅子	mùtóu yǐzi	เก้าอี้ไม้

2. คำสรรพนาม+คำนาม

5) 我妈妈	wǒ māma	แม่ฉัน
6) 他姐姐	tā jiějie	พี่สาวเขา

3. คำคุณศัพท์+คำนาม

7) 红花	hóng huā	ดอกไม้(ที่มีสี)แดง
8) 高个子	gāo gèzi	รูปร่าง(ที่)สูง
9) 热水	rè shuǐ	น้ำ(ที่)ร้อน

¹² ในที่นี้จะไม่กล่าวถึงนามวลีที่เป็นนามเฉพาะ หมายถึง คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ถนนสุขุมวิท

4. คำกริยา+คำนาม

นามวลีในโครงสร้างนี้จะป็นหน่วยขยายนามที่บอกความจำกัดเป็นส่วนใหญ่ แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด ดังนี้

ก. ในกลุ่มแรกเป็นนามวลีที่มีลักษณะเป็นชื่อเรียก โครงสร้างวลีค่อนข้างแน่นอน

10) 治疗中心	zhìliáo zhōngxīn	ศูนย์การบำบัดรักษา
11) 合作条约	hézuò tiáoyuē	สนธิสัญญาความร่วมมือ
12) 旅行手册	lǚxíng shǒucè	คู่มือการท่องเที่ยว

ข. เป็นนามวลีที่เกิดจากการนำคำมาผสมกันให้เกิดเป็นวลี เป็นเพียงการประกอบกันอย่างหลวม ๆ ของโครงสร้าง ดังนั้นนามวลีกลุ่มนี้จึงสามารถแทรกคำ de ได้

13) 交货地点	jiāohuò dìdiǎn	จุดรับสินค้า
14) 了解程度	liǎojiě chéngdù	ระดับความเข้าใจ
15) 演出人员	yǎnchū rényuán	ผู้แสดง

5. คำนาม+คำกริยา

นามวลีในโครงสร้างนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นนามวลีที่มาจากหน่วยกรรมของกริยาวลี นามวลีนี้จะบอกชนิดหรือประเภทที่เปลี่ยนไปตามความหมายของหน่วยขยายนามที่มีหน่วยขยายนามบอกชนิด/ประเภท เมื่อนำนามวลีที่มีหน่วยขยายนามต่างกันมาแสดงร่วมกันจะทำให้เห็นเด่นชัดขึ้น เช่น

16) 价格竞争	jiàgé jìngzhēng	การแข่งขันทางด้านราคา
17) 质量竞争	zhìliàng jìngzhēng	การแข่งขันทางด้านคุณภาพ
18) 市场竞争	shìchǎng jìngzhēng	การแข่งขันทางตลาด
19) 军事训练	jūnshì xùnliàn	การอบรมด้านการทหาร
20) 体能训练	tǐnéng xùnliàn	การฝึกฝนทักษะทางด้านร่างกาย
21) 思维训练	sīwéi xùnliàn	การฝึกใช้วิจารณญาณ

6. คำนาม+de+คำนาม

22) 黄昏的 <u>码头</u>	huánghūnde mǎtóu	ท่าเรือ <u>ในยามเย็น</u>
23) 青年报的 <u>读者</u>	qīngniánbào de dúzhě	ผู้อ่านของหนังสือพิมพ์ ชิงเหนียน
24) 经理的 <u>秘书</u>	jīnglǐ de mìshū	เลขานุการ <u>ของผู้จัดการ</u>

7. คำนาม+de+คำคุณศัพท์

25) 女孩儿的 <u>纯洁</u>	nǚháir de chúnjié	ความบริสุทธิ์ <u>ไร้เดียงสา</u> ของ เด็กผู้หญิง
26) 小王的 <u>唐突</u>	Xiǎo Wáng de tángtū	ความไม่ระวังในกิริยามารยาท ของ <u>เสี่ยวหวาง</u>
27) 爱情的 <u>狂热</u>	àiqíng de kuáng rè	ความบ้าคลั่ง <u>ในรัก</u>
28) 皮肤的 <u>白皙</u>	pífū de bái xī	ความขาวสะอาดหมดจด <u>ของ</u> ผิวพรรณ

8. คำนาม+de+คำกริยา

ลักษณะความหมายนามวลีของโครงสร้างแบบนี้ ส่วนใหญ่ความหมายของหน่วยหลักจะเกี่ยวกับเรื่องราว ไม่ใช่วัตถุสิ่งของ

29) 他的 <u>忍耐</u>	tā de rěnnài	ความอดทน <u>ของเขา</u>
30) 县、乡的 <u>改革</u>	xiànxiāng de gǎigé	การปฏิรูป <u>ในอำเภอ</u> ชนบท
31) 皇帝的 <u>登基</u>	huángdì de dēngjī	การขึ้นครองราชย์ <u>ของกษัตริย์</u>
32) 文明的 <u>诞生</u>	wénmíng de dànshēng	จุดกำเนิด <u>ของวัฒนธรรม</u>

9. คำสรรพนาม+ de+คำนาม

33) 我的 <u>皮包</u>	wǒ de pí bāo	กระเป๋าหนังสือ <u>ของฉัน</u>
34) 他的 <u>书</u>	tā de shū	หนังสือ <u>ของเขา</u>

10. คำสรรพนาม+de+คำคุณศัพท์

35) 我的 <u>困难</u>	wǒde kùnnan	ความยากลำบาก <u>ของฉัน</u>
36) 她的 <u>美</u>	tāde měi	ความสวย <u>ของ</u> หล่อน

11. คำสรรพนาม+ de+คำกริยา

37) 我的 <u>理解</u>	wǒde lǐjiě	ความเข้าใจ <u>ของฉัน</u>
38) 她的 <u>安慰</u>	tāde ānwèi	สิ่งปลอบใจ <u>ของ</u> หล่อน

12. คำกริยา/กริยาวลี/คำคุณศัพท์/คุณศัพท์วลี+de+คำคุณศัพท์

39) 难言的 <u>悲哀</u>	nányán <u>de</u> bēiāi	ความเศร้า <u>อัน</u> ยากจะเอื้อนเอ่ย
40) 天真的 <u>羞涩</u>	tiānzhēn <u>de</u> xiūsè	ความขวยเขิน <u>อัน</u> ไร้เดียงสา

13. คำกริยา/กริยาวลี/คำคุณศัพท์/คุณศัพท์วลี+de+คำกริยา

41) 平等的 <u>对待</u>	píngděng <u>de</u> duìdài	การปฏิบัติ <u>ต่อกัน</u> อย่าง
เสมอภาค
42) 激烈的 <u>争论</u>	jīliè <u>de</u> zhēnglùn	การโต้เถียง <u>อัน</u> ดุเดือด

14. คำกริยา/กริยาวลี+de+คำนาม

ในโครงสร้างนี้ ลักษณะของคำกริยาหรือกริยาวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม จะเป็นกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับการกระทำ กริยาอาการของคนหรือสิ่งมีชีวิต ความหมายรวมของทั้งวลีในโครงสร้างแบบนี้ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ

ก. เป็นวลีที่ละหน่วยหลักได้ หน่วยขยายนามจะบ่งชี้ความหมายของหน่วยหลัก โดยทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถเข้าใจตรงกันถึงความหมายของหน่วยหลักที่ละไป

43) 看戏的 <u>老人</u>	kànxi <u>de</u> lǎorén	คนแก่ที่ <u>ดู</u> งิ้ว
44) 装书的 <u>箱子</u>	zhuāngshū <u>de</u> xiāngzi	หีบ(สำหรับ) <u>ใส่</u> หนังสือ
45) 开车的 <u>人</u>	kāichē <u>de</u> rén	คนที่ <u>ขับ</u> รถ

ข. เป็นวลีที่ไม่สามารถละหน่วยหลักได้ หน่วยขยายนามไม่สามารถบ่งชี้ความหมายของหน่วยหลักได้

46) 微笑的 <u>脸</u>	wēixiàode liǎn	ใบหน้าอันยิ้มแย้ม
47) 倒塌的 <u>墙</u>	dǎotāde qiáng	กำแพงที่ทรุดพังลง
48) 种植的 <u>树木</u>	zhòngzhíde shùmù	ต้นไม้ที่ปลูก
49) 维修的 <u>车辆</u>	wéixiūde chēliàng	รถยนต์ที่ซ่อม
50) 看不见的 <u>紫外线</u>	kàn bùjiànde zǐwàixiàn	รังสีอัลตราไวโอเล็ตที่มองไม่เห็น

15. คำคุณศัพท์+de+คำนาม

51) 遥远的 <u>边疆</u>	yáoyuǎnde biānjiāng	ชายแดนอันไกลโพ้น
52) 惊讶的 <u>神情</u>	jīngyàde shénqíng	สีหน้าที่ทางที่ตกตะลึง
53) 秀丽的 <u>面庞</u>	xiùlìde miànpáng	โครงหน้าอันงดงาม

16. รูปแบบที่มีหน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วย 递加定语 dìjiā dìngyǔ / 多项定语 duōxiàng dìngyǔ¹³

รูปแบบนี้หน่วยขยายนามในนามวลีจะมีมากกว่า 1 หน่วยเป็นหน่วยขยายนามที่ประกอบไปด้วยหน่วยขยายนามหลายหน่วยร่วมกันทำหน้าที่ขยายหน่วยหลักเพียงหน่วยเดียว เช่น

54) 一块长方型的木质黑板
yíkuài chángfāngxíngde mùzhì hēibǎn
กระดานดำไม้ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ากระดานหนึ่ง

ตัวอย่างที่ (54) มีหน่วยขยายหน่วยหลักหลายหน่วยเรียงกัน คือ 一块 yíkuài หนึ่ง กระดาน 长方型 chángfāngxíng ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า 木质 mùzhì วัสดุไม้ ขยายหน่วยหลัก คือ 黑板 hēibǎn กระดานดำ

¹³ รูปแบบที่มีหน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วย จะกล่าวในหัวข้อ 3.3.2 ในบทนี้

3.2 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีน

หน่วยหลักของนามวลีจีนในที่นี้ หมายถึง ส่วนที่เป็นหน่วยนาม หรือเป็นนามวลี ซึ่งเป็นหน่วยหลัก วางอยู่หลังหน่วยขยายนามที่มีคำ de

หน่วยหลักของนามวลีจีนในภาษาจีนสามารถมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. คำนามหรือนามวลี เช่น

55) 又复杂又单调的声音

yòufùzá yòudāndiàode shēngyīn

เสียงที่ทั้งสับสนทั้งจืดชืดไร้อารมณ์

56) 安乐的被窝

ānlède bèiwō

ใต้ผืนผ้าห่มอันแสนสุข

ก) นามวลีที่มีความหมายบอกสถานที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักในประโยค เช่น

57) 爸爸就装入那么一个四块薄板的棺材里。

Bàba jiù zhuāngrù nàme yíge sìkuài báobǎnde guāncáilǐ.

(ร่างของ) พ่อถูกบรรจุลงในโลงศพที่ต่อด้วยไม้กระดานบาง ๆ สี่แผ่นใบหนึ่ง

หน่วยนามวลีที่มีหน่วยบอกจำนวน อันประกอบด้วยคำบอกจำนวนและคำลักษณนาม มาขยายหน่วยหลัก ถึงแม้ว่าหน่วยขยายนามจะขยายทั้งนามวลี แต่ความหมายหลักจะตกอยู่ที่คำนามที่เป็นหน่วยหลัก เช่น

58) 这是妈妈出门子时，姥姥家给的一件首饰。

Zhèshì māmā chūménzishí, lǎolaojiā gěide yíjiàn shǒushì.

นี่เป็นเครื่องประดับชิ้นหนึ่งที่ยายให้แม่ตอนแต่งงาน

59) 连头发我们也是留的一个式样，当然各分男女。

Lián tóufà wǒmen yěshì liúde yíge shìyàng, dāngrán gè fēn nǎnnǚ.

แม้แต่ทรงผมพวกเราก็ไว้ทรงเดียวกันหมด แต่ละก็ต้องแบ่งเป็นทรงผู้ชายทรงผู้หญิงสิ

ข) คำนาม 2 คำเรียงกันเป็นคำประสมทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักในประโยค

ผู้วิจัยพบว่า คำนาม 2 คำเรียงกันในบางครั้งดูเหมือนเป็นนามวลี แต่แท้ที่จริงแล้วจัดเป็นคำประสมมีความหมายรวมเพียงหนึ่ง เช่น คำนาม 2 คำเรียงกัน จัดเป็นคำประสมมีความหมายรวมเพียงหนึ่ง ในโครงสร้างแบบ“N₁ N₂” ที่มีความสัมพันธ์ทางความหมายแบบบอก คุณลักษณะ 属性 shǔxìng หน่วยขยายนามจะขยายทั้งคำ เช่น

60) 中国是一个有五千年历史的农业国。

Zhōngguó shì yí gè yǒu wǔqiān nián lìshǐ de nóngyèguó.

ประเทศจีนเป็นประเทศกสิกรรมที่มีประวัติศาสตร์ห้าพันปี

61) 心中的道德律

xīnzhōng de dàodélǜ

หลักศีลธรรมที่อยู่ในจิตใจ

ค) คำนาม 2 คำเรียงกันขึ้นไป โดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น

62) 不相干的亲戚朋友

bùxiānggān de qīnqi péngyǒu

ญาติมิตรที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกัน

63) 城内众多的城楼寺庙

chéngnèi zhòngduō de chénglóu sìmiào

วัดวาตึกงามอันมากมายในเมือง

64) 院里弥漫着的酒香肉香葱香糖香，都令人沉醉。

Yuàn lǐ mí mǎn zhe de jiǔ xiāng ròu xiāng cōng xiāng táng xiāng, dōu lìng rén chén zuì.

กลิ่นหอมหวานของสุรา เนื้อสัตว์ ต้นหอม น้ำตาล ซึ่งอบอวลอยู่ในบริเวณบ้าน ล้วนทำให้คนเคลิบเคลิ้ม

ค) คำนาม 2 คำที่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น

65) 备用的砂土和水

bèiyòng de shātǔ hé shuǐ

ดินทรายและน้ำที่เตรียมไว้ใช้

66) 学校里教给我 的本事与道德

xuéxiàolǐ jiāogěiwǒde běnshì yǔ dàodé
วิชาความรู้และศีลธรรมที่โรงเรียนสอนให้ฉัน

ง) หน่วยนามวลีที่ส่วนขยายเป็นหน่วยคุณศัพท์ หน่วยกริยา หน่วยบอกลักษณะเฉพาะ ซึ่งส่วนขยายจะบอกลักษณะหรือคุณสมบัติ 性质 ของหน่วยหลัก ถึงแม้ว่าหน่วยขยายนามจะขยายทั้งนามวลี แต่ความหมายหลักจะตกอยู่ที่คำนามที่เป็นหน่วยหลัก เช่น

67) 我是要离开这住惯了 的小屋了。

Wǒshì yào líkāi zhè zhùguànlède xiǎowūle.
ฉันกำลังจะจากห้องเล็ก ๆ ที่อยู่จนเคยชินนี้ไปแล้ว

68) 管理游行 的服务人员

Guǎnlǐ yóuxíngde fúwùrényuán
พนักงานบริการที่ดูแลการท่องเที่ยว

69) 穿上节日盛装 的女学生

chuānshàng jiérì shèngzhuāngde nǚxuéshēng
นักเรียนหญิงที่สวมชุดสวยหรูสำหรับวันเทศกาล

ในตัวอย่าง(67) หน่วยขยายนาม 小 xiǎo เล็ก เป็นคำคุณศัพท์ ในตัวอย่าง(68) หน่วยขยายนาม 服务 fúwù บริการ เป็นคำกริยา ในตัวอย่าง(69) หน่วยขยายนาม 女 nǚ ผู้หญิง เป็นคำบอกลักษณะเฉพาะ

จ) หน่วยนามวลีที่หน่วยขยายนามมีหน่วยบอกกำหนด ปกติปรากฏร่วมกับคำลักษณนาม มาขยายหน่วยหลัก เช่น

70) 我怕当铺 的那个大红门，那个大高长柜台。

Wǒ pà dāngpùde nàge dà hóng mén, nàge dà gāo cháng guìtái.
ฉันกลัวประตูแดงบานใหญ่นั้น และ ที่รับของจำนำที่สูงใหญ่นั้นในโรงจำนำ

ฉ) หน่วยหลักเป็นวลีเลียนเสียง เช่น

71) 外面传来肖科平的嘤嘤叫声。

Wàimiàn chuánlái Xiāokēpíngde yīngyīng jiàoshēng.

เสียงร้องเรียกของเซียวเคอผิงดังมาจากด้านนอก

2. คำสรรพนามคำเดียว เช่น

72) 爱上女孩的我”，知道女孩不爱自己的我”以及发誓要让女孩爱上自己的我”。

Àishàng nǚháide wǒ, zhīdào nǚhái búài zìjǐde wǒ yǐjǐ fāshì yàoràng nǚhái àishàng zìjǐde wǒ.

“ผม”ที่ตกหลุมรักผู้หญิง “ผม” ที่รู้ว่าผู้หญิงไม่ได้รับรักตน และ “ผม”ที่สาบานว่าจะทำให้ผู้หญิงรักผมให้ได้

ซ) หน่วยหลักเป็นสำนวน หรือ สุภาษิต เช่น

73) 清朝末年，统治者屈服于西方列强的压力，签订了一系列丧权辱国的城下之盟。

Qīngcháo mònián, tǒngzhìzhě qūfúyú xīfāng lièqiángde yālì, qiāndìngle yíxiliè sàngquán rǔguóde chéngxiàzhīméng.

ปลายราชวงศ์ชิง ผู้ปกครองยอมศิโรราบให้กับความกดดันอันรุนแรงของแก่ชาวตะวันตก จึงได้เซ็นสนธิสัญญาภายใต้หอกปลายปืน ที่ต้องสูญเสียเอกราชและเป็นที่น่าอับยศต่อประเทศชาติอย่างต่อเนื่อง

3.3 ชนิดและหน้าที่ของหน่วยขยายนามในนามวลีภาษาจีน

ในภาษาจีน หน่วยขยายนามอาจมีโครงสร้างซับซ้อน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ วลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม **短语定语 duǎnyǔ dìngyǔ** และ วลีหลายหน่วยที่วางเรียงกันทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม **递加定语 dìjiā dìngyǔ** หรือ **多项定语 duōxiàng dìngyǔ**

3.3.1 วลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม **短语定语 duǎnyǔ dìngyǔ**

แม้ว่าวลีนั้นจะมีโครงสร้างซับซ้อนเพียงใด ในทางไวยากรณ์นั้นก็จัดว่าเป็นหน่วยขยายนาม เพียงหน่วยเดียวเท่านั้น เพราะความหมายรวมของหน่วยขยายนามมีเพียงความหมายเดียว หรืออาจกล่าวได้ว่าหน่วยขยายนามหนึ่งหน่วยมีค่าทางไวยากรณ์เท่ากับคำหนึ่งคำที่นำมาขยายหน่วยหลัก เพราะโครงสร้างภายในวลีนั้นไม่สามารถแบ่งแยกคำหรือลดคำลงได้ ถ้ามีการแบ่งแยกคำหรือลดคำลง จะทำให้ความหมายของวลีที่เป็นหน่วยขยายนามไม่สมบูรณ์และไม่ได้ความหมาย ชนิดของวลีแบบต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม มีลักษณะดังนี้

1. คำนามหรือนามวลีเป็นหน่วยขยายนาม

คำนามหรือนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. คำนามหน่วยเดียวเป็นหน่วยขยายนาม เช่น

74) 同学们的帮助

tóngxuémen de bāngzhù

ความช่วยเหลือของเพื่อนนักเรียน

ข. นามวลีแบบที่มีหน่วยเสริมเป็นหน่วยขยายนาม 附加式名词短语作定语 fùjiāshì míngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

75) 父亲以下的人

fùqīn yǐxià de rén

คนที่มีตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ

ค. กาลวิเศษณ์วลีเป็นหน่วยขยายนาม 时间短语作定语 shíjiān duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

76) 今年的产量比去年多

Jīnnián de chǎnliàng bǐ qùnián duō

ผลผลิตปีนี้มากกว่าปีที่แล้ว

ง. สถานวิเศษณ์วลีเป็นหน่วยขยายนาม 处所短语作定语 chùsuǒ duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

77) 长江一带的产物

Chángjiāng yídàide chǎnwù

ทรัพยากรในแถบแม่น้ำฉางเจียง

จ. วลีที่มีคำบอกจำนวนและลักษณะนามเป็นหน่วยขยายนาม 数量短语作定语 shù liàng duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

78) 五十开外的人

wǔshí kāiwàide rén

คนที่มีอายุห้าสิบกว่า

ฉ. นามวลีที่มีโครงสร้างแบบหน่วยอ้างอิงสิ่งเดียวกันมาขยายหน่วยหลัก 同位式名词短语作定语 tóngwèishì míngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ (apposition) เช่น

79) 老王这个人性格

Lǎowáng zhègerénde xìnggé

นิสัยของเหล่าหวางคนคนนี้

ช. นามวลีแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลัก มาขยายหน่วยหลัก 偏正式名词短语作定语 piānzhèngshì míngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ

80) 中国国民经济远景规划

Zhōngguó guómín jīngjì de yuǎnjīn

แผนพัฒนาห้าปีไกลด้านเศรษฐกิจประชาชาติของประเทศจีน

ซ. นามวลีที่มีโครงสร้างแบบ 2 แกน มาขยายหน่วยหลัก 联合式名词短语作定语 liánhéshì míngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ

81) 落叶、青草和泥土的气味

luòyè qīngcǎo hé nítǔ de qìwèi

กลิ่นของใบไม้ร่วง หญ้าเขียว และดินโคลน

2. คำสรรพนามเป็นหน่วยขยายนาม

คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม เช่น

82) 我的书包

wǒ de shūbāo

กระเป๋าหนังสือของฉัน

83) 他们的声音

tāmende shēngyīn

เสียงของพวกเขา

84) 这样的人

Zhèyàngde rén

คนแบบนี้

3. คำกริยาหรือกริยาวลีเป็นหน่วยขยายนาม

ก. คำกริยาทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม เช่น

85) 做的饭

zuòde fàn

กับข้าวที่ทำ

86) 写的字

xiěde zì

ตัวอักษรที่เขียน

ข. กริยาวลีแบบที่มีหน่วยเสริมเป็นหน่วยขยายนาม 附加式动词短语作定语 fùjiā

shì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

87) 游览过的地方

yóulǎnguòde dìfāng

สถานที่ซึ่งเคยท่องเที่ยว

ค. กริยาวลีที่อยู่ในรูปคำซ้ำเป็นหน่วยขยายนาม 重叠式动词短语作定语 chóngdié

shì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

88) 缝缝补补的活儿

féngféng bǔbǔde huór

งานเย็บๆ ปะๆ

ง. กริยาวลีแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลักขยายหน่วยหลัก 偏正式动词短语作定语
piānzhèngshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ

89) 新选的厂长

xīnxuǎnde chǎngzhǎng

หัวหน้าโรงงานที่เลือกใหม่

จ. กริยาวลีแบบหน่วยกริยา-หน่วยกรรมเป็นหน่วยขยายนาม 述宾式动词短语作定语
shùbīnshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

90) 做人的道理

zuòrénde dàolǐ

หลักทำนองคลองธรรมของการเป็นคน

ฉ. กริยาวลีแบบหน่วยกริยา-หน่วยเสริมเป็นหน่วยขยายนาม 述补式动词短语作定语
shùbǔshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

91) 改不掉的毛病

gǎi budiaode máobing

ข้อเสียที่แก้ไม่ได้

ช. กริยาวลีที่มีโครงสร้างแบบ 2 แกน ขยายหน่วยหลัก 联合式动词短语作定语
liánhéshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

92) 站着的、坐着的、蹲着的人群

zhànzhède zuòzhède dūnzhède rénqún

ฝูงชนที่บ้างก็ยืนอยู่ บ้างก็นั่งอยู่ บ้างก็นั่งยอง ๆ

ซ. กริยาวลีแบบกริยาที่เรียงต่อกัน เป็นหน่วยขยายนาม 连动式动词短语作定语
liándòngshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

- 93) 打电话去请医生的那个人
dǎdiànhuà qù qǐng yīshēngde nàgerén
 คนนั้นที่โทรศัพท์ไปเชิญคุณหมอ

ฉ. กริยาวิเศษณ์แบบส่งต่อความสัมพันธ์ เป็นหน่วยขยายนาม 兼语式动词短语作定语
 jiānyǔshì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

- 94) 催他去开会的传真
cuītā qùkāihuìde chuánzhēn
 แฟกซ์ที่เตือนเขาให้ไปประชุม

ญ. กริยาวิเศษณ์แบบหน่วยประธาน-หน่วยกริยาเป็นหน่วยขยายนาม 主谓式动词短语作定语
 zhǔwèishì dòngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ

- 95) 我们应该做的事情
wǒmen yīnggāi zuòde shìqíng
 เรื่องที่พวกเราควรจะทำ

4. คุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีเป็นหน่วยขยายนาม
 ก. คุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม มีลักษณะดังต่อไปนี้

- 96) 聪明的孩子
cōngmíngde háiizi
 เด็กที่ฉลาด

ข. คุณศัพท์วลีแบบที่มีหน่วยเสริมเป็นหน่วยขยายนาม 附加式形容词短语作定语
 fùjiāshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

- 97) 火红的太阳
huǒhóngde tàiyáng
 ดวงอาทิตย์ที่ร้อนแรง

ค. คุณศัพท์วลีที่อยู่ในรูปคำซ้ำเป็นหน่วยขยายนาม 重叠式形容词短语作定语
 chóngdiéshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

- 98) 滑溜溜的面条

huáliuliūde miàntiáo
เส้นบะหมี่ที่เป็นมันเกลี้ยงเงลา

ง. คุณศัพท์วลีแบบหน่วยขยาย-หน่วยหลักเป็นหน่วยขยายนาม 偏正式形容词短语作定语 piānzhèngshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ

99) 格外清新的空气
géwài qīngxīnde kōngqì
อากาศที่สดชื่นเป็นพิเศษ

จ. คุณศัพท์วลีแบบหน่วยกริยา-หน่วยกรรมเป็นหน่วยขยายนาม 述宾式形容词短语作定语 shùbīnshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

100) 大一点的帽子
dà yìdiǎnde màozi
หมวกที่ใหญ่หน่อย

ฉ. คุณศัพท์วลีแบบหน่วยกริยา-หน่วยเสริมเป็นหน่วยขยายนาม 述补式形容词短语作定语 shùbǔshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

101) 熟透的葡萄
shútòude pútáo
องุ่นที่สุกงอม

ช. คุณศัพท์วลีที่มีโครงสร้างแบบ 2 แกนมาขยายหน่วยหลัก 联合式形容词短语作定语 liánhéshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

102) 多么勇敢、多么热情、多么有力的手
duōme yǒnggǎn duōme rèqíng duōme yǒulìde shǒu
มืออันเปี่ยมไปด้วยความกล้าหาญ ความมีไมตรีจิต และมีพลัง

ซ. คุณศัพท์วลีแบบส่งต่อความสัมพันธ์เป็นหน่วยขยายนาม 兼语式形容词短语作定语 jiānyǔshì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

103) 劝你冷静点的那位朋友
quànnǐ lěngjìngdiǎnde nàwèi péng

เพื่อนคนนั้นที่เตือนให้คุณใจเย็น ๆ

ฉ. คุณศัพท์วลีแบบประธาน-ภาคแสดงเป็นหน่วยขยายนาม 主谓式形容词短语作定语 zhǔwèishì xíngróngcí duǎnyǔ zuò dìngyǔ เช่น

104) 规模巨大的工程

guīmó jùdàde gōngchéng

งานก่อสร้าง(ที่มี)ขนาดใหญ่

5. บุพบทวลี เป็นหน่วยขยายนาม 介词短语作定语 zuò dìngyǔ เช่น

105) 沿着海岸的高速公路

yánzhe hǎiànde gāosù gōnglù

ทางด่วนที่เลียบชายฝั่งทะเล

6. สำนวนคำที่มีอักษรสี่ตัว เป็นหน่วยขยายนาม 四字语作定语 zuò dìngyǔ เช่น

106) 引人注目的观点

yǐnrénzhùmùde guāndiǎn

แนวคิดที่ทำให้ผู้คนจับตามอง

7. วลีเลียนเสียง เป็นหน่วยขยายนาม 象声词短语作定语 zuò dìngyǔ เช่น

107) 咕咚咕咚的脚步响

gūdōng gūdōngde jiǎobùxiǎng

เสียงฝีเท้าอันดังโครมคราม

8. หน่วยขยายนามที่มี โครงสร้างคำ suo “所”字短语作定语 มาขยายหน่วยหลัก zuò dìngyǔ เช่น

108) 所见的情况

suǒjiàn de qíngkuàng

สภาพที่เห็น

3.3.2 หน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วย 递加定语 dìjiā dìngyǔ / 多项定语

duō xiàng dìngyǔ

หน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วยเป็นหน่วยขยายนามที่ประกอบไปด้วยหน่วยขยายนามหลายหน่วยร่วมกันทำหน้าที่ขยายหน่วยหลักเพียงหน่วยเดียว นามวลีลักษณะนี้สามารถมีทั้งหน่วยขยายนามที่บอกความจำกัดและบอกความพรรณนาได้ในหน่วยขยายนามหลายหน่วยแบบนี้ หน่วยขยายนามที่บอกความพรรณนาจะอยู่ใกล้ชิดกับหน่วยหลัก ส่วนหน่วยขยายนามที่บอกความจำกัดจะอยู่ถัดมา หรือจะกล่าวว่าหน่วยขยายนามบอกความจำกัดมาก่อนหน่วยขยายนามบอกความพรรณนาก็ได้ ซึ่งลำดับชั้นของหน่วยขยายนามมากกว่า 1 หน่วยสามารถแสดงได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ถึง 4 เป็นหน่วยขยายนามบอกความจำกัด ส่วนลำดับที่ 5 ถึง 8 เป็นหน่วยขยายนามบอกความพรรณนา

หน่วยขยายนามบอกความจำกัด	หน่วยขยายนามบอกความพรรณนา
1. หน่วยขยายนามบอกความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ	5. หน่วยขยายนามที่เป็นวลีภาคประธาน-ภาคแสดง
2. หน่วยขยายนามบอกเวลาและสถานที่	6. หน่วยขยายนามที่เป็นคำกริยา กริยาวลีหรือบุพบทวลี
3. หน่วยขยายนามที่เป็นวลีแบบภาคประธาน-ภาคแสดง, กริยาวลีหรือบุพบทวลี	7. หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์ คุณศัพท์วลีที่บอกความพรรณนา
4. หน่วยขยายนามบอกปริมาณหรือบอกความชี้เฉพาะ	8. หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์บอกลักษณะ หรือคำนามที่มีความหมายบอกความพรรณนา ได้แก่ ขนาด หรือ ความเก่าใหม่ ลักษณะ แหล่งที่มา สี รูปลักษณะ หรือ รูปแบบ และ วัสดุ

อย่างไรก็ตามเรายังไม่เคยพบนามวลีที่มีครบทั้ง 8 ลำดับ โดยทั่วไปจะปรากฏหน่วยขยายนามตามลำดับดังต่อไปนี้

109) 这块恐龙化石是 1[我们中国的] 4[一件] 6[有五十万年历史的] 7[珍贵] 8[史前] 文物。

Zhèkuài kǒnglóng huàshí shì wǒmen zhōngguóde yíjiàn yǒu wúshíwànnián
lishíde zhēngui shíqián wénwù.

ฟอสซิลไดโนเสาร์ชิ้นนี้ เป็น วัตถุโบราณ 8[ก่อนยุคประวัติศาสตร์] 7[อันมีค่า]

6[ทางประวัติศาสตร์กว่าห้าแสนปี] 4[ชิ้นหนึ่ง] 1[ของเงินเรา]

110) 她数着 2[窗外] 2[蓝色大海里] 6[悄悄飘过去 的] 灯光。

Tā shùzhe chuāngwài lánsè dàhǎilǐ qiāoqiāo piāoguòqùde dēngguāng.

หล่อนนับแสงตะเกียง 2[นอกหน้าต่าง] 6[ที่ล่องลอยไปอย่างแผ่วเบา]2[ในทะเลสีคราม]

111) 圣诞节来啦，赶快给他选 4[一份] 7[热闹有趣 的] 8[节日] 礼物吧！

Shèngdànjié láiā, gǎnkuài gěitā xuǎn yīfèn rènao yǒuqùde jiérì lǐwù ba!

เทศกาลคริสต์มาสมาถึงแล้ว รีบหาของขวัญ 8[เทศกาล] 5[ที่น่าสนใจสำหรับบรรยากาศ
ครึครึนั้น] 4[สักชิ้นหนึ่ง] ให้กับเค้า

112) 有人特别喜欢吃 4[这两个] 5[高级厨师亲手烧 的] 菜。

Yǒu rén tèbié xǐhuan chī zhè liǎnggè gāojí chúshī qīnshǒu shāode cài.

มีคนชอบกินอาหาร 4[2 อย่างนี้] 5[ที่ก๊อซันเยี่ยม] เป็นผู้ทำ เป็นพิเศษ

113) 3[他刚才说 的] 3[关于会议 的] 4[那一套] 意见我不同意。

Tā gāngcái shuōde guānyú huìyìde nà yítào yìjiàn wǒ bù tóngyì.

ความคิดเห็น 4[อันนั้น] 3[ที่เกี่ยวกับการประชุม] 3[ที่เขาเพิ่งพูดไปเมื่อสักครู] ฉันไม่เห็นด้วย

นามวลีที่มีหน่วยขยายนามบอกลักษณะหลายหน่วยเรียงกัน อาจเรียงลำดับได้หลายแบบ
ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นลักษณะการเรียงลำดับที่ชาวจีนนิยมพูด

114) 8[白色] 8[长统] 8[尼龙] 袜子 14

báisè chángtǒng nílóng wàzi

ถุงเท้า 8[ในล่อน] 8[ยาว] 8[สีขาว]

¹⁴ ส่วนลำดับหน่วยขยายนามบอกลักษณะหลายหน่วยเรียงกัน ซึ่งชาวจีนไม่นิยมพูด ได้แก่

长统白色尼龙袜子

尼龙长统白色袜子

尼龙白色长统袜子

ในนามวลีจีน หน่วยขยายนาม อาจทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของหน่วยประธาน หน่วยกรรม หน่วยกรรมในบุพบทวลี ส่วนหนึ่งของหน่วยขยายนาม หน่วยวลีเสริมบอกสถานที่ หน่วยวลีเสริมบอกเวลาก็ได้ เช่น

115) 曾经会叫“妈妈”的他患上了重度耳聋，成了一个“聋哑孩子”。

Céngjīnghuìjiào māmāde tā huànshàngle zhòngdù ěrlóng chéngle yíge lóngyǎ háizi

เขา ซึ่งเคยเรียก “คุณแม่” ได้ กลับเป็นโรคหูหนวกอย่างรุนแรง ได้กลายเป็น “เด็กหูหนวก เป็นใบ้”

116) 喝醉了酒驾车逆行的美国司机

hēzuìle jiǔ jiàchē nìxíngde Měiguósījī

คนขับรถชาวอเมริกันที่ดื่มเหล้ามาแล้วขับรถย้อนศร

117) 这是一条令人高兴的消息。

Zhèshì yītiáo lìngrén gāoxìngdexiāoxī.

นี่เป็นข่าวหนึ่งที่ทำให้คนมีความปิติยินดี

118) 她的话给了我很大的启示。

Tādehuà gěile wǒ hěndàde qǐshì.

คำพูดของหล่อนให้ทางสว่างอันยิ่งใหญ่แก่ฉัน

119) 你们把侦察的情况讲一讲。

Nǐmen bǎzhēncháde qíngkuàng jiǎngyījiǎng.

พวกเธอเล่าถึงสภาพที่ไปสอดแนมมาสิ

120) 一只老虎从断裂的墙壁上爬过。

Yīzhī lǎohǔ cóngduànliède qiángbìshàng páguò.

เสือตัวหนึ่งปีนผ่าน ไปบนกำแพงที่แตกร้าว

121) 露营的第一天。

lùyíngde dìyītiān

วันแรกที่พักกลางแจ้ง

122) 她只要一看到死去的女儿的照片，就禁不住泪流满面。

Tā zhǐyào yīkàndào sǐqùde nǚérdezhàopiàn, jiù jīnbuzhù lèiliú mǎnmiàn.

พอหล่อนเห็นรูปถ่ายลูกสาวที่เสียชีวิตไป ก็อดน้ำตาไหลอาบแก้มไม่ได้

ในตัวอย่าง (115) หน่วยขยายนามเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยประธานในประโยค ตัวอย่าง (116) หน่วยขยายนามเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยนามเดี่ยว¹⁵ ตัวอย่าง (117) และ (118) หน่วยขยายนามเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกรรมในประโยค ตัวอย่าง (119) เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกรรมในบุพพทวลิ ส่วนในตัวอย่าง (120) เป็นส่วนหนึ่งของวลีเสริมบอกสถานที่ ตัวอย่าง (121) เป็นส่วนหนึ่งของวลีบอกเวลา และตัวอย่าง (122) เป็นเพียงส่วนหนึ่งในหน่วยขยายนาม 死去的女儿 sǐqùde nǚér ซึ่งจะไปขยายหน่วยหลัก 照片 zhàopiàn อีกทีหนึ่ง

3.4 ลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยขยายนามและหน่วยหลักในนามวลี

ภาษาจีน

3.4.1 การแสดงความเป็นเจ้าของ

การแสดงความเป็นเจ้าของของหน่วยขยายนามในนามวลีจีน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

ก) การแสดงความเป็นเจ้าของแบบ 领属关系 lǐngshǔ guānxì *Possession*

การแสดงความเป็นเจ้าของ ของหน่วยขยายนาม โดยพื้นฐานเรากลือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตกับสรรพสิ่ง วัตถุหรือสิ่งของ ที่บ่งชี้ว่ามนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตเป็นผู้ครอบครองหรือเป็นเจ้าของ นามวลีที่มีการแสดงความเป็นเจ้าของแบบนี้จะมีโครงสร้างการเรียงคำเป็น N_1+N_2 หรือ $N_1+(de)+N_2$ ซึ่ง N_1 หมายถึงผู้เป็นเจ้าของ ครอบครอง N_2 ที่เป็นวัตถุลึงของหรือสรรพสิ่งที่ต้องมีรูปร่างแสดงให้เห็นหรือสามารถแสดงให้รับรู้ได้ ซึ่งสามารถแสดงความหมายว่า N_1 มี N_2 หรือ N_2 เป็นของ N_1 ก็ได้ เช่น 你的词典 nǐde cídiǎn พจนานุกรมของเธอ ก็หมายถึง 你有词典 nǐ yǒu cídiǎn เธอมีพจนานุกรม 词典属于你 cídiǎn shǔyú nǐ พจนานุกรมเป็นของเธอ

ตัวอย่างดังต่อไปนี้ก็คือว่าเป็นนามวลีที่หน่วยขยายนามและหน่วยหลักมีความสัมพันธ์ทางความหมายแสดงความเป็นเจ้าของเช่นเดียวกัน ดังนี้

¹⁵ หน่วยนามเดี่ยว เนื่องจากปรากฏตามลำพังและไม่มีการบริบทที่เป็นรูปประโยค จึงไม่มีความสัมพันธ์กับหน่วยอื่น

123) 中国南京	Zhōngguó Nánjīng	เมืองนานกิงของประเทศจีน
124) 墙上的画	qiángshàngde huà	ภาพวาด (ที่อยู่) บนกำแพง
125) 图书馆的书	túshūguǎnde shū	หนังสือของห้องสมุด
126) 运动员的个儿	yùndòngyuánde gèr	รูปร่างของนักกีฬา
127) 她的思想	tāde sīxiǎng	ความคิดความอ่านของเขา
128) 学校的操场上	xuéxiàode cāochǎngshàng	ในสนามของโรงเรียน

ข) การแสดงความเป็นเจ้าของแบบ 属性关系 shǔxìng guānxi *Attribute*

นามวลีในภาษาจีนการแสดงความเป็นเจ้าของแบบบอกลักษณะของหน่วยชยายนามจะแสดงลักษณะเฉพาะ คุณสมบัติของสิ่งนั้น ที่ดำรงอยู่ที่มีนามวลีการแสดงความหมายแบบนี้จะมีโครงสร้างเป็น $n_1+(de)+N_2$ ซึ่งหมายถึง N_2 เป็น n_1 วลีลักษณะนี้หน่วยชยายนามจะมีความหมายเด่น เช่น 木头的椅子 mùtóude yǐzi เก้าอี้ (ที่เป็น) ไม้ มีความหมายว่า 椅子是木头的 yǐzi shì mùtóude เก้าอี้เป็นไม้ จากวลีนี้เราสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นเก้าอี้ที่ทำจากไม้มี 4 ขา แต่ไม่สามารถรับรู้ถึงรูปร่างของไม้ได้ ในวลีนี้ไม้เป็นเพียงวัสดุ

ในกรณีของนามวลีที่ไม่มีคำ de เราพบว่าบ่อยครั้งคำอธิบายมักจะมีว่า เนื่องจาก N_1 และ N_2 มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ดังนั้นหลังหน่วยชยายนามจึงไม่ต้องมี de ปรากฏหรือก็คือสามารถใส่หน่วยชยายนามไว้หน้าหน่วยหลักได้ทันทีโดยไม่ต้องมีคำ de (这两个词的关系很紧密, 所以定语的后边就没有“的” หรือ 所以定语就可以直接修饰定语 zhèliǎnggè cíde guānxi hěn jǐnmì, suǒyǐ dìngyǔde hòumian jiù méiyǒu “de” suǒyǐ dìngyǔ jiù kěyǐ zhíjiē xiūshì dìngyǔ) ในที่นี้ เราก็อาจจะอธิบายในอีกแง่มุมหนึ่งได้ว่า ลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยชยายนามกับหน่วยหลักมีความใกล้ชิดกันมาก กล่าวคือ ความหมายของหน่วยชยายนามจะบอกลักษณะ บอกคุณสมบัติ บอกคุณลักษณะเฉพาะ บอกวัสดุ บอกสี บอกชนิด/ประเภทของหน่วยหลักที่เป็นลักษณะอันแท้จริงในแต่ละสิ่ง เพื่อให้เห็นความแตกต่างจากสิ่งอื่น และเพื่อสามารถแบ่งแยกประเภทออกจากกันได้ โดยที่ความหมายของหน่วยชยายนามจะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะแวดล้อม ดังตัวอย่าง 红苹果 hóng píngguǒ แอปเปิ้ลแดง สีของแอปเปิ้ลเป็นสีแดงเป็นลักษณะที่เป็นจริง มีความแตกต่างจากสิ่งอื่น ทำให้เกิดการแยกประเภทจากแอปเปิ้ลเขียว

ชนิดคำที่สามารถเป็นหน่วยชยายนามในนามวลีแบบนี้อาจเป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา หรือคำบอกลักษณะเฉพาะก็ได้ เช่น

129) 历史问题	lìshǐ wèntí	ปัญหาทางด้านประวัติศาสตร์
130) 行政处罚	xíngzhèng chǔfá	การลงโทษทางการเมือง

		การปกครอง
131) 白发	bái tóufā	ผมขาว
132) 老实人	lǎoshí rén	คนซื่อสัตย์
133) 考试科目	kǎoshì kēmù	วิชาที่สอบ
134) 发展工作	fāzhǎn gōngzuò	งานด้านการพัฒนา
135) 彩色电视	cǎisè diànshì	โทรทัศน์สี
136) 急性肝炎	jíxìng gānyán	โรคตับอักเสบร้ายแรง

3.4.2 การแสดงความหมายอนุพากย์สัมพันธ์

หน่วยขยายนามที่มีลักษณะอนุพากย์สัมพันธ์ในภาษาจีนจะแสดงความหมายได้ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

1. หน่วยหลักเป็นบทประธานในนามวลีจีน
 1. หน่วยหลักที่เป็นบทประธานในนามวลีจีน
 - ก. บทประธานที่เป็นบุคคล อาจมีความหมายเป็นผู้กระทำ ผู้มีสภาพ ผู้ประสบ ก็ได้
ผู้กระทำ 施事 shīshì มีหน่วยหลักเป็นคนที่กระทำกริยาอาการ มีหน่วยขยายนามเป็นส่วนขยายบอกการกระทำ ตัวอย่าง

137) 在饭馆吃饭的/男人们
zài fànguǎn chīfànde / nánrénmen
พวกเขา / ที่กินข้าวที่ร้านอาหาร

138) 出去打电话的人
chūqù dǎdiànhuàde / rén
คน / ที่ออกไปโทรศัพท์

139) 街上走过背着书包的/中学生
jiēshàng zǒuguò bēizhe shūbāode / zhōngxuéshēng
นักเรียนมัธยม / ที่สะพายกระเป๋าเดินผ่านไปบนถนน

ผู้ประสบ 感事 gǎnshì มีหน่วยหลักเป็นบุคคล มีหน่วยขยายนามบอกอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด หรือบอกสิ่งที่คนสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส ตัวอย่าง

140) 觉醒的人

juéxǐngde / rén

คน / ที่สำนึกตัวได้

141) 要毙就毙吧, 这窝囊的我也腻了。

yàobìjiùbìba, zhè wōnangde / wǒ yěnlè.

จะฆ่าให้ตายก็ฆ่าสิ ฉัน / ซึ่งก็บอกลบใจเช่นนี้ก็เบื่อหน่ายเต็มทีแล้ว

ข. บทประพันธ์ที่เป็นหน่วยนามที่มีความหมายเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว ลักษณะท่าทาง วัตถุประสงค์ ปราบฏุกการณ์ทางธรรมชาติ รวมถึงคำนามที่มีความหมายเป็นนามธรรม อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย สถานที่ เวลา และมีหน่วยขยายนามมาขยายเพื่อบอกสภาพที่ดำรงอยู่ บอกคุณลักษณะ บอกจำนวนหรือปริมาณ รวมถึงสิ่งที่รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ตัวอย่าง

142) 她头上的银簪

tā tóushàngde / yínzān

ปิ่นเงิน / ที่อยู่บนศีรษะหล่อน

143) 一朵娇嫩的花

yīduǒ jiāonènde / huā

ดอกไม้ / ที่อ่อนนุ่มดอกหนึ่ง

144) 1840年的鸦片战争

Yībāisīlíngniánde / yāpiàn zhànzhēng

สงครามฝิ่น / ในปีคริสตศักราช 1840

145) 眼前的悲哀

yǎnqiándde / bēiāi

ความโศกเศร้า / ที่มีอยู่ในตอนนี้

146) 拉风箱的样子

lā fēngxiāngde / yàngzi

ท่าทาง / ที่ชักหีบสูบลม

147) 永远奔流的江河

yǒngyuǎn bēnliúde / jiānghé
สายน้ำ / ที่ไหลเชี่ยวกรากตลอดกาล

148) 落在地上的一个雨点

luòzài dìshàngde / yíge yǔdiǎn
เม็ดฝนหนึ่ง / ที่ร่วงหล่นลงบนพื้น

149) 数不清的成功

shù bùqīngde / chénggōng
ความสำเร็จ / ที่นับไม่ถ้วน

150) 两块钱的手续费

liǎngkuàiqiándè / shǒuxùfèi
ค่าธรรมเนียม / สองเหรียญ

151) 全校最好的教室

quánxiào zuìhǎode / jiàoshì
ห้องเรียน / ที่ดีที่สุดในโรงเรียน

2. หน่วยหลักเป็นบทกรรมในนามวลี

ก. บทกรรมที่เป็นบุคคล

152) 一个被遗弃的婴儿

yíge bèi yíqìde / yīngér
เด็กทารก / ที่ถูกทอดทิ้งคนหนึ่ง

ข. บทกรรมที่เป็นผู้มีสภาพ อาจเป็นสิ่งที่ของ เป็นผู้เสริมเรื่องราว คำนามธรรม เป็นผล
จากสาเหตุหรือการกระทำ เป็นสถานที่

153) 一本打开没看完的杂志

yīběn dǎkāi méikànwánde / zázhì

นิตยสาร / ที่ยังอ่านไม่จบและถูกเปิดอยู่เล่มหนึ่ง

154) 烧红了的煤球

shāo hónglede / méiqiú

ก้อนถ่านหิน / ซึ่งถูกเผาเรียบร้อยแล้ว

155) 在物体上反射回来的信号

zài wùtǐshàng fǎnshè huiláide / xìnghào

คลื่นสัญญาณ / ที่สะท้อนกลับมาจากวัตถุ

156) 一种像梦一样的假象

yìzhǒng xiàng mèng yíyàngde / jiǎxiàng

ปรากฏการณ์ลวงตา / ที่เหมือนความฝันอย่างหนึ่ง

157) 用穷作成的障碍

yòng qióng zuòchéngde / zhàngài

อุปสรรค / อันเกิดจากความยากจน

158) 上帝所创造的世界

shàngdì suǒ chuàngzàode / shìjiè

โลก / ที่พระเจ้าได้สร้างขึ้น

159) 安置我与我的小铺盖卷的地方

ānzhì wǒ yǔ wǒde xiǎopūgàijuǎnde / dìfāng

สถานที่ / ซึ่งเป็นแหล่งพำนักแก่ฉันและที่นอนเล็ก ๆ ของฉัน

3.5 ลักษณะและการใช้คำ de ในนามวลีภาษาจีน

3.5.1 คำ de เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างนามวลี

ในภาษาจีนกลาง คำ de เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างนามวลี หรือเป็นสัญลักษณ์ของหน่วยขยายนาม

160) 电台广播

diàntái guǎngbō

สถานีวิทยุได้ออกอากาศ

→

电台的广播

diàntáide guǎngbō

การกระจายเสียงของสถานีวิทยุ

161) 调查案例	→	调查的案例
diàochá ànlì		diàocháde ànlì
ตรวจสอบตัวอย่างคดีความ		การตรวจสอบตัวอย่างคดีความ
162) 英雄黄继光	→	英雄的黄继光
yīngxióng Huángjìguāng		yīngxióngde Huángjìguāng
วีรบุรุษฮวังจี้กวาง		ฮวังจี้กวางที่เป็นวีรบุรุษ
163) 爸爸妈妈	→	爸爸的妈妈
bàba māmā		bàbade māmā
คุณพ่อคุณแม่		แม่ของพ่อ (คุณย่า)

จะสังเกตได้ว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ของวลีในตัวอย่างที่ 160)-163) เกิดการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่ได้แทรกคำ de เข้าไป แสดงว่าการปรากฏของคำ de เป็นตัวกำหนดให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของสัมพันธ์ทางโครงสร้าง กล่าวคือในตัวอย่างที่ 160) เดิมเป็นโครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง ตัวอย่างที่ 161) เดิมเป็นโครงสร้างแบบกริยา-กรรม ตัวอย่าง 162) เดิมเป็นโครงสร้างแบบหน่วยอ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน 同位 tóngwèi *appositive* ตัวอย่าง 163) เดิมเป็นโครงสร้างที่มีสองแกนอันประกอบด้วยคำนามกับคำนาม เมื่อแทรกคำ de ไว้หลังหน่วยขยายนาม จะทำให้โครงสร้างทั้งหมดกลายเป็นโครงสร้างนามวลีแบบ หน่วยขยาย-หน่วยหลัก

3.5.2 ตำแหน่งของคำ de กับความหมายของนามวลี

ในนามวลีที่มีส่วนประกอบเนื้อหาเหมือนกัน ถ้าคำ de ปรากฏต่างตำแหน่งกันความหมายของวลีก็อาจจะต่างกันด้วย เนื่องจากตำแหน่งที่คำ de ปรากฏจะเป็นปัจจัยที่กำหนดให้เกิดความสัมพันธ์ทางโครงสร้างขึ้น เมื่อคำ de ปรากฏในตำแหน่งที่ต่างกัน ทำให้ความสัมพันธ์ทางโครงสร้างต่างกัน ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายก็จะต่างกันด้วย เช่น 北京大学毕业生 Běijīngdàxué bìyèshēng นามวลีนี้สามารถปรากฏคำ de ได้ในตำแหน่งต่อไปนี้ (1) 北京大学的毕业生 Běijīng Dàxuéde bìyèshēng ผู้จบการศึกษาของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง (2) 北京的大学毕业生 Běijīngde dàxué bìyèshēng ผู้จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของปักกิ่ง แม้ว่าตัวอย่างข้างต้น เมื่อแทรกคำ de เข้าไปแล้ว จะมีความสัมพันธ์ทางโครงสร้างเป็นแบบหน่วยขยายนาม-หน่วยหลัก เหมือนกัน แต่ความหมายของนามวลีก็ต่างกัน โดยสรุปคือ การที่นามวลีในภาษาจีนจะปรากฏคำ de หรือไม่นั้น อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้

1. ผู้ส่งสารมีจุดประสงค์ต้องการสื่ออะไร ซึ่งอาจรวมไปถึงการเน้นความเพื่อบอกความต่าง เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างออกไปจากอีกสิ่งหนึ่ง หรือการสื่อความหมายเพื่อให้เห็นลำดับความสำคัญก่อนหลัง หรือต้องการชี้เฉพาะเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น

การละคำ de ที่มักพบบ่อยคือการละคำ de ในหน่วยขยายนามกับหน่วยหลักที่มีความสัมพันธ์กันแบบเครือญาติ คนรู้จัก ซึ่งนามวลีที่ละคำ de กับไม่ละคำ de จะมีความหมายแฝงไม่เหมือนกัน ดังเช่น คำสรรพนามที่มีพยางค์เดียวเป็นหน่วยขยายนาม ขยายหน่วยหลักที่เป็นคำบอกเครือญาติ เช่น (1) 我爸爸 wǒ bàba พ่อ (ของ) ฉัน (2) 我的爸爸 wǒde bàba พ่อของฉัน ในตัวอย่าง (1) น้ำหนักความหมายจะอยู่ที่ 爸爸 bàba พ่อ ส่วนตัวอย่าง (2) น้ำหนักความหมายจะอยู่ที่ 我的 wǒde ของฉัน เพื่อเน้นความในการแสดงความเป็นเจ้าของ ดังในประโยค

164) 我爸爸不在。

Wǒ bàba bùzài.

พ่อ (ของ) ฉัน ไม่อยู่ (ใช้ในบริบทการกล่าวอ้างถึง)

我的爸爸不是你的爸爸。

Wǒde bàba búshì nǐde bàba.

พ่อของฉัน ไม่ใช่พ่อของเธอ (ใช้ในบริบทต้องการชี้ชัดว่าเป็นพ่อของฉันนะ)

165) 我们公司的产品是优质产品。

Wǒmen gōngsīde chǎnpǐn shì yōuzhì chǎnpǐn.

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทเราเป็นผลิตภัณฑ์คุณภาพ (ใช้ในบริบทบอกเล่าธรรมดา)

谁都想买优质产品。

Shuí dōu xiǎng mǎi yōuzhìde chǎnpǐn.

ใคร ๆ ต้องอยากซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

(ผู้พูดต้องการชี้ว่าต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเท่านั้น ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์เกรดอื่น)

166) 妈妈做了一桌子菜。

Māmā zuòle yīzhuōzǐ cài.

คุณแม่ทำอาหารเต็มโต๊ะ (พูดถึงด้วยการบอกเล่าทั่วไป)

一桌子菜都是他爱吃的。

Yīzhuōzǐde cài dōu shì tā àichīde.

อาหารบนโต๊ะทั้งหมด เขาชอบกินทั้งนั้น

(ผู้พูดต้องการบอกว่าอาหารเป็นอย่างไร จึงใช้แบบมีคำ de เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้กับอาหาร)

ข้อความในวรรคตอนที่มีการกล่าวถึงหน่วยนาม 2 ครั้งหรือมากกว่า ส่วนมากในการกล่าวถึงครั้งแรก จะเป็นการบอกรายละเอียดโดยใช้การพรรณนาเพื่อบอกรายละเอียด หรือหน่วยขยายนามมีความซับซ้อน หลังหน่วยขยายนามจึงมีคำ de ส่วนในการกล่าวถึงหน่วยนามเดียวในครั้งที่ 2 จะเป็นแค่การกล่าวอ้างถึง เพื่อภาษาที่รัดกุม จึงไม่จำเป็นต้องใช้คำ de เช่น

167) 宋宝琦的母亲是个售货员，这天正在为搬家倒休，忙不迭地拾掇着屋子。

见张老师来了，她有些宽慰，又有点羞愧，忙把宋宝琦从屋里喊出来，让他给老师敬礼，又让去倒茶。我们且不忙随张老师的眼光去打量宋宝琦，先随张老师坐下来同宋宝琦母亲谈谈，了解一下这个家庭的大概。

(刘心武《班主任》)

Sòng Bǎoqíde mǔqīn shì gè shòuhuòyuán, zhètiān zhèngzài wéi bānjiā dǎo xiū mángbùdiéde shíduozhe wūzǐ. Jiàn Zhāng lǎoshī láile, tā yǒu xiē kuānwèi, yòu yǒudiǎn xiūkuì, máng bǎ Sòng Bǎoqí cóng wūlǐ hǎnchūlai, rang tā gěi lǎoshī jìnglǐ, yòu rang qù dàochá. Wǒmen qiěbú máng suí Zhāng lǎoshīde yǎnguāng qù dǎliang Sòng Bǎoqí, xiān suí Zhāng lǎoshī zuòxiàlái tóng Sòng Bǎoqí mǔqīn tántán, liǎojiě yíxià zhège jiātíngde dàgài.

แม่ของช่งปาวฉีเป็นพนักงานขายคนนึง เพราะเรื่องย้ายบ้านวันนี้จึงขอลาพักร้อน ช่งสาละวนอยู่กับการจัดเก็บของ พอเห็นอาจารย์มาถึง หล่อนก็รู้สึกโล่งใจปนอับอาย จึงรีบร้องเรียกช่งปาวฉีให้ออกมาจากห้องเพื่อแสดงความเคารพต่ออาจารย์ พร้อมกับบอกให้ไปรินน้ำชา พวกเราตั้งแถมมองช่งปาวฉีตามสายตาของอาจารย์ แล้วนั่งลงพูดคุยกับแม่ของช่งปาวฉี เผื่อจะได้เข้าใจความเป็นไปของครอบครัวนี้

เนื้อหาข้างต้นได้กล่าวถึงแม่ของช่งปาวฉี 2 ครั้ง โดยครั้งแรกมีคำ de และครั้งที่สองไม่มีคำ de ทั้งนี้ เพราะครั้งแรกผู้เขียนต้องการแนะนำหรือบอกรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับตัวละครการใช้จึงมีคำ de เพื่อให้ตัวละครมีน้ำหนักเป็นที่สนใจ ส่วนในการกล่าวถึงของครั้งที่สอง เป็นแค่การบอกเล่าความเป็นไปของเหตุการณ์ แล้วถูกกล่าวอ้างถึงเฉย ๆ จึงใช้แบบไม่ต้องมีคำ de

นอกจากนี้การมีหรือไม่มีคำ de ยังอาจขึ้นอยู่กับความสละสลวยของคำที่ใช้และจำนวนพยางค์ระหว่างหน่วยขยายนามกับหน่วยหลัก

3.5.3 การปรากฏของคำ de กับความหมายของนามวลี

นามวลีที่มีหรือไม่มีคำ de บางครั้งอาจมีความหมายต่างกัน ขึ้นอยู่กับผู้พูดต้องการสื่ออะไรดังเช่น

วลีต่อไปนี้เมื่อมีคำ de ประกอบ ทำให้หน่วยขยายนามมีความหมายบอกความพรรณนา

- 168) ก. 彩色电视机
cǎisè diànshìjī
โทรทัศน์สี (บอกชนิดของโทรทัศน์)
- ข. 彩色的电视机
cǎisède diànshìjī
เครื่องโทรทัศน์ที่ตัวเครื่องมีสี (บรรยายรูปลักษณะภายนอกของโทรทัศน์ว่ามีสี)
- 169) ก. 绿色家电
lǜsè jiādiàn
เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านเพื่อสิ่งแวดล้อม (บอกชนิด)
- ข. 绿色的家电
lǜsède jiādiàn
เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านที่ตัวเครื่องเป็นสีเขียว
(บรรยายรูปลักษณะภายนอกของเครื่องใช้ไฟฟ้าว่ามีสี)
- 170) ก. 二十斤大冬瓜
èrshíjīn dà dōngguā
ฟักลูกใหญ่ 20 ชั่ง (มีหลายลูก)
- ข. 二十斤的大冬瓜
èrshíjīnde dà dōngguā
ฟักลูกใหญ่ที่หนัก 20 ชั่ง (มีแค่ลูกเดียว)
- มีบางกรณีที่นามวลีที่ไม่มีคำ de สามารถใช้เป็นสำนวนซึ่งมีโครงสร้างตายตัว แต่เมื่อใช้คำ de มาประกอบจะทำให้หน่วยขยายนามแสดงความเป็นเจ้าของหรือบอกลักษณะหรือคุณสมบัติ
- 171) ก. 牛脾气 niúpíqi นิสัยดื้อรั้น (เป็นลักษณะนิสัยของคน)
- ข. 牛的脾气 niúde píqi นิสัยของวัว
(หมายถึงธรรมชาติของวัว)
- 172) ก. 硬骨头 yìnggǔtóu บูลงกระดุกเหล็ก
(เป็นการอุปมาอุปไมยถึงคนที่มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว)
- ข. 硬的骨头 yìngde gǔtóu กระดุกแข็ง

173) ก. 木头人	mùtóurén	มนุษย์ไม้ (หมายถึงคนที่มีลักษณะเฉย ๆ ที่อ้อ ๆ ไร้ความรู้สึก)
ข. 木头 <u>的</u> 人	mùtóu <u>de</u> rén	มนุษย์ที่ทำจากไม้ (เอาไม้มาแกะเป็นรูปคน)
174) ก. 狐狸尾巴	húliwěibā	หางเจ้าเล่ห์ (เป็นการอุปมาอุปไมยถึงคนที่นิสัย เล่ห์เหลี่ยม คดโกง)
ข. 狐狸 <u>的</u> 尾巴	húli <u>de</u> wěiba	หาง <u>ของ</u> สุนัขจิ้งจอก

นอกจากนี้ยังมีกรณีที่น่ามวลิที่ไม่มีคำ de เป็นชื่อเฉพาะ แต่เมื่อใช้คำ de มาประกอบ จะทำให้หน่วยขยายนามบอกความพรรณนาหรือบอกความจำกัด

175) ก. 普通话	Pǔtōnghuà	ภาษาจีนกลาง (ที่เป็นภาษามาตรฐานของชาวจีน)
ข. 普通 <u>的</u> 话	pǔtōng <u>de</u> huà	คำพูดที่ธรรมดา ๆ
176) ก. 北京大学	Běijīngdàxué	มหาวิทยาลัยปักกิ่ง
ข. 北京 <u>的</u> 大学	Běijīng <u>de</u> dàxué	มหาวิทยาลัย <u>ใน</u> ปักกิ่ง

3.5.4 ลักษณะข้อผิดพลาดทางความหมายและไวยากรณ์ที่มักพบบ่อย

177) *不论这种肥皂泡的色彩看起来多么悦目，它是必然要破裂的，你们除了惭愧之外，将一无所得。

178) *那位写感谢信老工人来到接待室了。

179) *缺乏应有的检测 的手段。

180) *这些是一个月粮食。

181) *这是一个十分不平常文艺的团体。

182) *这增加了我信心和勇气。

183) *老师问不难的问题，我们都会回答。

ตัวอย่างที่ 177) คำ 它 tā (คำสรรพนาม) ผู้เขียนต้องการใช้เป็นคำสรรพนามแทนคำว่า 肥皂 féizàopào ฟองสบู่ แต่เมื่อหลังคำ 肥皂泡 ฟองสบู่ มีคำ 的 de ตามหลัง จึงทำให้คำว่า 色彩 sècǎi สีสีน กลายเป็นหน่วยหลักของประธานในประโยคแรก เมื่อเป็นเช่นนั้น คำ 它 tā ในประโยคถัดมาจะกลายเป็นคำสรรพนามแทน 肥皂泡的色彩 สีสีนของฟองสบู่ ในขณะที่หน่วยกริยา 破裂 pòliè แตก ในประโยคที่สอง นั้นหมายถึง ฟองสบู่แตก ไม่ใช่สีสีนแตก ดังนั้นในประโยคแรกของข้อความดังกล่าวจึงไม่ควรใช้คำ 的 de ดังนั้นตัวอย่างนี้ต้องเขียนใหม่ว่า 不论这种肥皂泡色彩看起来多么悦目，它是必然要破裂的，你们除了惭愧之外，将一无所得。

ตัวอย่างที่ 178) 那位写感谢信老工人 หลังคำว่า 感谢信 gǎnxièxìn จดหมายขอบคุณ ต้องมีคำ 的 de ปรากฏร่วมอยู่ด้วย เพราะ 写感谢信 เป็นกริยาวิเศษณ์กริยา-กรรม ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม และที่สำคัญก็คือ คำ 写 xiě เขียน เป็นคำกริยาที่มีความหมายแสดงถึงลักษณะการกระทำที่เห็นได้เด่นชัด หรือเป็นกริยาอาการ ซึ่งมีผลให้หลังหน่วยขยายนามนี้ต้องมี de ดังนั้นตัวอย่างนี้ต้องเขียนใหม่ว่า 那位写感谢信的老工人来到接待室了。

ตัวอย่างที่ 179) หลัง 检测 jiǎncè ตรวจวัด ไม่ควรมี de เพราะถึงแม้ว่า 检测 จะเป็นคำกริยาที่ตาม แต่ก็ยังเป็นคำกริยาที่ไม่บ่งชี้การกระทำ 检测 ในวลีนี้เป็น 属性定语 (attribute) ที่บอกข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการว่าเป็นวิธีการตรวจวัด ดังนั้นตัวอย่างนี้ต้องเขียนใหม่ว่า 缺乏应有的检测手段。

ตัวอย่างที่ 180) หลัง 一个月 yí gè yuè หนึ่งเดือน ต้องมีคำ 的 de ตามหลัง เนื่องจากความหมายของ 粮食 liángshí เบบียงอาหาร จะมีความสอดคล้องกับหน่วยขยายนามที่เป็นคำลักษณนามของหน่วยมาตรวัดบอกปริมาณ (เช่น 三十斤粮食 sānshíjīn liángshí เบบียงอาหาร 30 ชั่ง) มากกว่าบอกเวลา ดังนั้นตัวอย่างนี้ต้องเขียนใหม่ว่า 这些是一个月的粮食。

ตัวอย่างที่ 181) 文艺 wényì ศิลปะวรรณคดี และ 团体 tuántǐ คณะ มีความสัมพันธ์ทางความหมายใกล้เคียงกันมาก เนื่องจาก 文艺 เป็นหน่วยขยายนามที่บอกประเภทอันเป็นลักษณะ (性质 xìngzhì) ของ 团体 ที่มีความสอดคล้องกันทางความหมาย ว่าเป็นคณะศิลปะวรรณคดี ซึ่ง

เป็นคำเรียก ดังนั้น 文艺 จึงสามารถขยาย 团体 โดยไม่ต้องมี de ตัวอย่างนี้ที่ถูกต้องแล้ว de ควรวางอยู่หลัง 不平常 bù píngcháng ไม่ธรรมดา เนื่องจาก 1) เมื่อคำคุณศัพท์ที่มีคำวิเศษณ์มาขยาย หลังหน่วยขยายนามต้องมี de และ 2) 不平常 ไม่ใช่ความหมายบอกให้เห็นถึงประเภท ลักษณะ หรือคุณสมบัติของ 团体 tuántǐ ดังนั้นหลัง 不平常 bù píngcháng จึงต้องมี de ตัวอย่างนี้จึงควรเขียนใหม่ว่า 这是一个十分不平常的文艺团体。

ตัวอย่างที่ 182) หลัง 我 wǒ ฉัน ต้องมี de เพื่อให้ 我 เป็นหน่วยขยายนามที่แสดงความเป็นเจ้าของในความมั่นใจและความกล้าหาญ ในประโยคนี้ 我 ไม่ใช่กรรมรอง เพราะกริยา 增加 zēngjiā เพิ่ม ไม่ใช่กริยาที่เป็น 三价动词¹⁶ sānjiàdòngcí (trivalent) แต่เป็น 二价动词 èrjiàdòngcí (bivalent) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประธานผู้กระทำและกรรมที่เป็นเนื้อหา 信心和勇气 xìnxīn hé yǒngqì ความมั่นใจและความกล้าหาญ ดังนั้นตัวอย่างนี้ต้องเขียนใหม่เป็น 这增加了我的信心和勇气。

ส่วนตัวอย่างที่ 183) นั้นเป็นข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีในประโยคที่ผู้เริ่มเรียนภาษาจีน มักเอาคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ทั่วไปมาขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลัก เพราะโดยทั่วไปผู้เรียนเข้าใจว่า คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายคำนาม สามารถนำมาใช้สร้างนามวลี แต่ผู้เรียนไม่ได้คำนึงถึงว่า หน่วยหลักของคำคุณศัพท์ก็คือ การใช้บรรยายในส่วนของภาคแสดง ตัวอย่างนี้ควรเขียนใหม่เป็น 老师问的问题不难，我们都会回答。¹⁷

¹⁶ 三价动词(trivalent) เป็นกริยาที่มีความสัมพันธ์กับประธาน กรรมตรง กรรมรอง เช่น 陈老师教我们中文。Chénlǎoshī jiàowǒmen Zhōngwén. อาจารย์จีนสอนภาษาจีนให้เรา ในประโยคนี้ 教 jiāo สอน เป็นกริยาแบบ trivalent ที่สัมพันธ์กับประธาน 陈老师, กรรมตรง 中文, กรรมรอง 我们

¹⁷ เราสามารถแก้ตัวอย่างประโยค (7) กล่าวคือโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับ หัวเรื่อง (topic) และเนื้อความ (comment) มาช่วยได้ กล่าวคือ ให้นามวลีเป็นหัวเรื่องของประโยคและให้คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์ทั่วไปเป็นเนื้อความ หัวเรื่องจะถูกบรรยายและให้ข้อมูลโดยเนื้อความ ซึ่งหัวเรื่องและหน่วยประธานนั้นอาจมีหน้าที่ทับซ้อนกันอยู่ โดยส่วนใหญ่แล้วหัวเรื่องจะเป็นคำนามหรือนามวลี แล้วมีภาคแสดงเป็นเนื้อความทำหน้าที่บรรยายและให้ข้อมูลแก่หัวเรื่อง หัวเรื่องจะเป็นข้อมูลเก่าซึ่งเป็นที่รู้จักกันระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร เนื้อความจะกล่าวถึงข้อมูลใหม่เกี่ยวกับหัวเรื่อง ซึ่งผู้รับสารอาจไม่เคยทราบมาก่อน

สามารถเห็นได้ว่าข้อความทั้งสองตัวอย่างมีลำดับการเรียงคำเป็น ประธาน กริยา กรรม และมีความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยสมาชิกที่คล้ายคลึงกันเป็น ผู้กระทำ-ผู้รับการกระทำ ซึ่งปัญหาดังกล่าว อัญชลี สิงห์น้อย (2548: 112) กล่าวว่า

เกณฑ์ทางอรรถศาสตร์เป็นเกณฑ์สำคัญที่มักจะนำไปเป็นหลักในการพิจารณาคำประสม กล่าวคือ หากข้อความใดมีความหมายที่ได้จากการรวมเข้าด้วยกันของหน่วยสมาชิกอย่างตรงไปตรงมา (compositional meaning) ข้อความนั้นจะถือเป็นวลีหรือประโยค หากข้อความใดมีความหมายที่ผิดไปจากการรวมกันของหน่วยย่อย เกิดเป็นความหมายใหม่ที่ไม่อาจคาดเดาได้ (idiosyncratic sense) จะถือเป็นคำประสม ดังนั้น คำที่เกิดติดต่อกัน คอกออย ที่มีความหมายว่าเป็นคอกของออย ซึ่งเป็นความหมายที่ได้จากการประกอบกันโดยตรงของคำว่า คอก และ ออย จะถือว่าเป็นวลี¹⁹ แต่ถ้ามีความหมายว่า ลูกกระเดือก ซึ่งเป็นสิ่งอื่นที่ไม่สามารถคาดคะเนได้จากความหมายของคำว่า คอก และ ออย โดยตรงจะนับว่าเป็นคำประสม

4.1.2 นามวลีแบบที่มีคำเชื่อม

หน่วยนามหลัก+คำเชื่อม+หน่วยขยาย นามวลีแบบนี้จะประกอบด้วยหน่วยนามหลักตามด้วยคำเชื่อมและหน่วยขยาย โดยมีรูปแบบดังนี้

คำนาม ₁ +คำเชื่อม+คำนาม ₂	เช่น	สายใยแห่งความเป็นเครือญาติ
คำนาม+คำเชื่อม+คำคุณศัพท์	เช่น	ความคิดอันโหดร้าย ความสุขอันประณีต
คำนาม+คำเชื่อม+คำกริยา	เช่น	ทางเดินที่เลาะเลียว

นามวลีที่มีโครงสร้างการเรียงคำแบบมีคำเชื่อมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายให้มีความหมายติดต่อกัน โครงสร้างลักษณะนี้จะไม่ก่อให้เกิดความสับสนในการตีความว่าเป็นวลีหรือไม่ ตัวอย่างนามวลีตามชนิดของคำเชื่อมมีดังต่อไปนี้คือ

1. คำเชื่อมนาม เป็นคำเชื่อมที่อยู่ระหว่างคำนาม 2 คำ

¹⁹ อย่างไรก็ตาม คำนามคำเดียวก็สามารถเป็นนามวลีได้เมื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยประธานหรือหน่วยกรรมในประโยค ดังนั้น ไม่ว่าคำ ๆ เดียวหรือกลุ่มคำนามทำหน้าที่เป็นประธานหรือเป็นกรรมในประโยค จะถือว่าเป็นนามวลีทั้งสิ้น

คำ ของ เมื่อทำหน้าที่เป็นคำนามจะหมายถึง สิ่งต่าง ๆ สิ่งของ เมื่อทำหน้าที่เป็นคำบุพบท จะมีความหมายคล้ายกับ แห่ง เมื่อใช้เป็นคำเชื่อมนาม จะเกิดความสัมพันธ์ในการแสดงความเป็นเจ้าของระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยาย จะใช้ในภาษาทั่วไปทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น หน้าที่ของเรา ความขัดแย้งของประชาชน ทิศทางของพายุ พื้นที่ของจังหวัดนนทบุรี กฎหมายของแต่ละประเทศ ภาคใต้ของอินเดีย การโจมตีของผู้ก่อการร้าย ต้นทุนของผู้ประกอบการ

คำ แห่ง เมื่อทำหน้าที่เป็นคำนาม หมายถึง แหล่ง ที่ และยังใช้เป็นคำลักษณนามของสถานที่ด้วย เมื่อทำหน้าที่เป็นคำบุพบท จะมีความหมายคล้ายกับ ของ เมื่อใช้เป็นคำเชื่อมนาม จะเกิดความสัมพันธ์ในการแสดงความเป็นเจ้าของ คล้ายกับคำ ของ หากแต่คำ แห่ง มักพบในภาษาเขียน ภาษาวรรณคดี ภาษาร้อยแก้วชนิดพรรณนาที่ต้องการความสละสลวย เช่น ศิลปะแห่ง การประพันธ์ บ่อเกิดแห่งความสุข จุดกำเนิดแห่งอารยธรรม รสแห่งกาพย์กลอน ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด วิชาแห่งสากลโลก กฎแห่งธรรมชาติ มหกรรมแห่งการเฉลิมฉลอง

จะเห็นได้ว่านามวลีที่ใช้คำ แห่ง จะให้ความรู้สึกทางภาษาในแง่ความสวยงาม ความยิ่งใหญ่ และความสำคัญ แฝงอยู่

คำ ทาง เมื่อทำหน้าที่เป็นคำนาม หมายถึง แนว ถนน ช่อง คลอง โอกาส วิธี ด้าน แถว แถบ ข้าง ฝ่าย เมื่อใช้เป็นคำเชื่อมนาม จะแสดงทิศทาง ขอบเขตเนื้อหา บอกชนิด ประเภทของหน่วยหลัก มักพบในบทความทางวิชาการ มีขอบเขตความหมายกว้างกว่าคำ ด้าน เช่น การฟ้องร้องทางกฎหมาย เงื่อนไขทางการเมือง ผลทางจิตวิทยา โอกาสทางธุรกิจ ผลผลิตทางการเกษตร ความลับทางการทหาร สภาพการแข่งขันทางการตลาด การประเมินทางการแพทย์

คำ ด้าน เมื่อทำหน้าที่เป็นคำนาม หมายถึง ข้าง ทาง ส่วน ฝ่าย เมื่อใช้เป็นคำเชื่อมจะแสดงทิศทาง ขอบเขตเนื้อหา บอกชนิด ประเภทของหน่วยหลัก มักพบในบทความทางวิชาการ แต่มีขอบเขตความหมายแคบกว่า เฉพาะเจาะจง เฉพาะด้านมากกว่าคำ ทาง เช่น หน่วยงานสนับสนุนด้านวิชาการ ผู้อำนวยการด้านสถาปัตยกรรมไทย ทางเลือกด้านพลังงาน สถานการณ์ด้านพลังงาน ความเชื่อมั่นด้านการลงทุน ความสัมพันธ์ด้านการค้า

คำ ทาง กับ ด้าน สามารถใช้แทนกันได้ในหลาย ๆ วลี และยังสามารถนำทั้ง 2 คำมาใช้ร่วมกันได้ด้วย เช่น ผลงานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจ

คำ สำหรับ เมื่อทำหน้าที่เป็นคำกริยา หมายถึง คู่กับ ควรกับ เมื่อทำหน้าที่เป็นคำบุพบท หมายถึง เพื่อ ฝ่าย ในส่วน เมื่อใช้เป็นคำเชื่อม ส่วนมากหน่วยหลักจะเป็นปัจจัยสิ่งของต่าง ๆ ส่วนหน่วยขยายที่ตามหลังคำ สำหรับ อาจเป็นคำเรียกบุคคล หรือเป็นกริยาลีก็ได้ หน่วยขยายจะบอกประโยชน์ใช้สอยของหน่วยหลัก เช่น อาคารสำหรับแสดงนิทรรศการ ที่นั่งสำหรับพระภิกษุ ผลิตภัณฑ์สำหรับผิวแห้ง รถบริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ นาฬิกาข้อมือสำหรับคนตาบอด ยาสำหรับลดไข้และบรรเทาปวด ของเล่นปลอดภัยสำหรับเด็ก เครื่องกรองน้ำสำหรับครอบครัวยุคใหม่

คำ ใน เมื่อทำหน้าที่เป็นคำบุพบท หมายถึง ตรงกันข้ามกับนอก แห่ง ของ ภายใน ข้าง ใน จะเห็นได้ว่า ใน มีความหมายว่า แห่ง ของ ไปด้วย เมื่อใช้เป็นคำเชื่อมนาม ลักษณะการใช้ก็จะคล้ายคลึงกันด้วย เช่น ละครดิ่งในอดีต ทักษะในการสวมใส่เสื้อผ้าของลูกน้อย ประสิทธิภาพในการชิมช๊อบ ผลสำเร็จในการทดลอง

เมื่อนำข้อความเดียวกันแต่มีคำเชื่อมต่างกันมาเปรียบเทียบกัน อาจทำให้ระดับความหมายของวลีต่างกันเล็กน้อย เนื่องจากอิทธิพลความหมายเดิมของคำเชื่อม เช่น

ศิลปะ <u>ของ</u> การประพันธ์	- ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของการประพันธ์ หรือ การนำศิลปะมาใช้กับการประพันธ์
ศิลปะ <u>แห่ง</u> การประพันธ์	- การนำศิลปะมาใช้กับการประพันธ์ที่มีความสำคัญและยิ่งใหญ่
ศิลปะ <u>ใน</u> การประพันธ์	- การนำศิลปะมาใช้ในขั้นตอนงานเขียนด้านการประพันธ์
ศิลปะ <u>(ทาง)</u> ด้านการประพันธ์	- ศิลปะเฉพาะด้านที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการประพันธ์

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างข้างต้นก็สามารถใช้คำเชื่อมแทนที่กันได้ การที่คำเชื่อมเหล่านี้สามารถแทนที่กันได้ อาจเป็นเพราะว่าต่างมีความหมายแฝงในการแสดงความเป็นเจ้าของเหมือนกัน

2. คำเชื่อมอนุภาคย์ ที่ทำหน้าที่เชื่อมในนามวลี เป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำนามที่ทำหน้าที่ประธานหรือกรรมกับประโยคย่อยที่นำมาซ้อนเพื่อขยายประธานหรือขยายกรรมของประโยคหลัก คำเชื่อมชนิดนี้ได้แก่คำว่า ที่ ซึ่ง มักใช้ในภาษาพูด และคำว่า อัน ผู้ มักปรากฏในภาษาเขียน ทั้ง 4 คำนี้จะปรากฏในประโยคความซ้อน

ประโยคความซ้อน ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยซึ่งซ้อนเข้ามาขยายหน่วย ประธานหรือหน่วยกรรมในประโยคหลัก พระยาอุปกิตศิลปสาร เรียกประโยคที่ซ้อนเข้ามานี้ว่า คุณานุประโยค วิจิตรนั ภาณพงศ์ เรียกว่า ประโยคลดฐานะ เช่น

ฉันอยากอ่านหนังสือที่อยู่บนโต๊ะ

ประโยคดังกล่าวสามารถแยกออกได้เป็น 2 ประโยคคือ

ก) ฉันอยากอ่านหนังสือ เป็น ประโยคหลัก มีโครงสร้างประโยคเป็น S V O

ข) หนังสืออยู่บนโต๊ะ เป็นประโยคย่อย ที่ซ้อนเข้ามาขยายกรรมของประโยคหลัก

ประโยคย่อยมีโครงสร้างประโยคเป็น S V p LP (p = preposition, LP = Locative Phrase)

คำ *ที่* เป็นคำเชื่อมอนุพากย์ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมสัมพันธ หรือ เชื่อมอนุพากย์ประโยคหลักกับ ประโยคย่อยเข้าไว้ด้วยกัน พระยาอุปกิตศิลปสาร เรียกคำเชื่อมชนิดนี้ว่า คำประพันธ์สรรพนาม วิจิตรนั ภาณพงศ์ เรียกว่า คำนำหน้าประโยคลดฐานะ

4.1.3 นามวลีแบบที่สามารถละคำเชื่อมได้

โครงสร้างนามวลีลักษณะนี้สามารถละคำเชื่อมได้ หน่วยนามหลัก+(คำเชื่อม)+หน่วยขยาย ส่วนมากเป็นคำ ของ ในการแสดงความเป็นเจ้าของ โดยทั่วไปจะสามารถละคำเชื่อมได้ก็ต่อเมื่อ คำนามที่เป็นหน่วยหลักต้องเป็นคำนามเพียงหน่วยเดียวเท่านั้น ก็คือเป็นคำนามที่ไม่มีส่วนขยาย ไต ๆ รวมถึงในกรณีที่คำนามนั้นเป็นคำนามประสม ก็จะละคำเชื่อมได้เช่นกัน ดังรูปแบบต่อไปนี้

คำนาม ₁ +(คำเชื่อม)+ คำนาม ₂	เช่น	พฤติกรรม (ของ) คนตาบอด หนังสือนวนิยาย (ของ) แม่
คำนาม+(คำเชื่อม)+คำสรรพนาม	เช่น	หนังสือ (ของ) เขา
คำนาม+(คำเชื่อม)+คำคุณศัพท์	เช่น	คน (ที่) อ้วน
ส่วนตัวอย่างนามวลีที่ละคำเชื่อมไม่ได้	เช่น	* ดวงใจอันงดงาม ()ฉัน * พัดลมเครื่องจิ๋ว ()น้ำ

บางนามวลีที่หน่วยหลักเป็นคำอาการนามหรือมีความหมายเป็นคำนามธรรม จะไม่สามารถละคำเชื่อมได้ เช่น * ความเข้าใจ ()พ่อ * ความซบเซา ()เศรษฐกิจ

4.2 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาไทย

หน่วยหลักของนามวลี หมายถึง ส่วนที่อยู่ข้างหน้าของหน่วยวลี หน่วยหลักกับอนุพากย์ คุณศัพท์จะร่วมกันทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง หน่วยนามพิเศษ

หน่วยวลีเสริมบอกสถานที่ หน่วยวลีเสริมบอกเวลา หน่วยหลักของนามวลีในภาษาไทยจะอยู่ ส่วนหน้าสุดของวลีโดยที่ส่วนที่ต่อจากหน่วยหลักทั้งหมดจะจัดให้เป็นหน่วยขยายนาม

หน่วยหลักของนามวลีในภาษาไทยที่มีลักษณะเป็นหน่วยหลักหน่วยเดียว อาจเป็นชนิดที่เป็นคำนามหรือคำสรรพนามคำเดียว ดังนี้

ก. คำนามคำเดียวเป็นหน่วยหลัก เช่น

- 1) เธอคูติ บ้านอันตั้งอยู่ใจกลางหมู่บ้านใหญ่จริง ๆ
- 2) ถ้วยชาที่ทำด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว

ข. คำสรรพนามคำเดียวเป็นหน่วยหลัก เช่น

- 3) คุณที่ยืนริมประตู ต้องการ อะไร ค่ะ”
- 4) เขาซึ่งไม่เคยรู้เลยว่าฉันรู้สึกอย่างไร

ค. คำนาม 2 คำเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วยทำหน้าที่เป็นหน่วยหลัก เช่น

- 5) พ่อแม่ที่รักลูกมากเกินไป
- 6) อุ้งนอแปปเปิดที่เพิ่งซื้อมา

จะเห็นว่าอนุพจน์คุณศัพท์ที่มาขยายหน่วยหลัก จะขยายคำนามทั้ง 2 คำ

ในกรณีที่อนุพจน์คุณศัพท์ขยายคำนามทั้ง 2 คำ จะสังเกตได้ว่า คำนาม 2 คำนั้น เป็นส่วนประกอบของ คำประสม ไม่ใช่คำนาม 2 คำเรียงกัน เช่น

- 7) อาหารกระป๋องที่ยังไม่รับประทาน ไม่ควรให้ลูกแสงแดด

ง. คำนาม 2 คำเรียงกัน โดยมีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย เช่น

- 8) ร่มกะหมวกที่คุณสวมอยู่สวยดี
- 9) พี่ชายและพี่สาวของเธอทำงานอะไร

4.3 ชนิดและหน้าที่ของหน่วยขยายนาม

จากการศึกษาพบว่า หน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาไทยจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. คำนามหรือนามวลีเป็นหน่วยขยายนาม เช่น
ทำรามมวยไทแก้กต้ออาศัยความมีสมาธิ ความพยายาม และความอดทนสูง
- 10) เนื้อโลหะทองคำ 75%
- 11) รสแห่งกาพย์กลอน

2. กาลวิเศษณ์วลีเป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 12) อากาศวันนี้ดีจัง
 - 13) การบ้าน (ของ) เมื่ออาทิตย์ก่อนทำเสร็จหรือยัง
 - 14) ละครดังในอดีต
3. สถานวิเศษณ์วลีเป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 15) ทะเลหัวหินสวยมาก
 - 16) อากาศข้างในไม่บริสุทธิ์
 - 17) สถานที่ท่องเที่ยวของกรุงเทพฯ
4. วลีที่มีคำบอกจำนวนและลักษณนามเป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 18) เลื่อย 3 ปืน อยู่ในกล่อง
 - 19) ปลา 7 ตัว อยู่ในกระชัง
5. นามวลีที่มีโครงสร้างแบบ 2 แกน เป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 20) รสชาติ (ของ) อาหารคาวอาหารหวาน
 - 21) ราคา (ของ) เครื่องหนังเครื่องประดับสูงขึ้นมา
6. หน่วยบอกกำหนด หรือ ลักษณนามและหน่วยบอกกำหนด เป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 22) บ้านนี้
 - 23) บ้านหลังนี้
 - 24) คนนั้น
 - 25) คนคนนั้น
7. คำสรรพนามเป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 26) นี้ยาสำหรับเธอ
 - 27) เงิน (ของ) ฉัน ใครก็ไม่ให้ยืมทั้งนั้นแหละ
8. กริยาหรือกริยาวลี เป็นหน่วยขยายนาม เช่น
 - 28) คนตายอยู่ตรงนั้น
 - 29) คนสวมเสื้อแดงน่ารักมาก
 - 30) อาคารสำหรับแสดงนิทรรศการ

9. คำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี เป็นหน่วยขยายนาม เช่น

31) คนเตี้ย โหนรถเมล์ไม่ถึง

32) เขาชอบใส่เสื้อบางๆ

10. อนุพาคย์คุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม

อนุพาคย์คุณศัพท์ เป็นชื่อเรียกที่เกิดจากหน้าที่ของคุณศัพท์ ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนามในนามวลี อนุพาคย์คุณศัพท์ แบ่งออกเป็นอนุพาคย์คุณศัพท์ชนิดที่ไม่มีคำเชื่อม และอนุพาคย์คุณศัพท์ชนิดที่มีคำเชื่อม เราจะเรียกคำเชื่อมที่นำหน้าอนุพาคย์คุณศัพท์ว่า คำเชื่อมอนุพาคย์คุณศัพท์ ตัวอย่างนามวลีที่มีคำเชื่อมอนุพาคย์คุณศัพท์ปรากฏอยู่ด้วย เช่น

คำ ที่ เช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา สภาพผิวที่แห้งและหยาบกร้าน

คำ ซึ่ง เช่น หมอนเป็นที่รองหัวซึ่งเป็นของสูงสุดในร่างกาย

ของสวยงามซึ่งราคาต้องแพง

คำ อัน เช่น ขุมปัญญาอันกว้างใหญ่ไพศาล วัฒนธรรมอันเลื่องลือ

คำ ผู้ เช่น คนจนผู้ยิ่งใหญ่ นักตกปลาผู้อริ เด็กกำพร้าผู้ด้อยโอกาส

อนุพาคย์คุณศัพท์ชนิดที่มีคำเชื่อม อาจจะทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของหน่วยประธาน ส่วนหนึ่งของหน่วยกรรมตรง ส่วนหนึ่งของหน่วยกรรมรองหรือส่วนหนึ่งของหน่วยนามพิเศษ หรืออาจจะทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของหน่วยวลีเสริมบอกสถานที่ ส่วนหนึ่งของหน่วยวลีเสริมบอกเวลา ส่วนหนึ่งของหน่วยขยายบอกสถานที่และส่วนหนึ่งของหน่วยขยายบอกเวลาก็ได้

ก) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยประธานของประโยคใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 7 แบบ ต่อไปนี้ คือ

/S/ V / เด็กที่กำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ / น่ารักจัง

V /S/ น่ารักจัง / เด็กที่กำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ /

/S/ V O / เด็กที่นั่งอยู่กับฉัน / เป็น นักเรียนหญิง

O /S/ V เสื้อตัวนี้ / เพื่อนที่เคยเรียนด้วยกัน / เย็บให้

/S/ V O I / ครูที่สอนภาษาไทย / แจก สมุดและหนังสือ ให้แก่เด็ก ๆ

O /S/ V I เสื้อฟ้าเหล่านี้ / คนที่มีเมตตา / นำมาแจก ให้เด็ก ๆ

I /S/ V O เด็กเหล่านี้ / คนที่มีเมตตา / มักจะมาแจก ขนม

ข) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยกรรมตรงของประโยคใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 7 แบบ ดังนี้ คือ

V /O/ อย่าลืมทำ / แบบฝึกหัดที่ครูสั่งละ /
 S V /O/ กึ่ง ไม่แตะ / อาหารที่มีกลิ่นคาว /
 /O/ S V / ขนมเค้กที่คุณซื้อมา / ฉัน กินหมดแล้ว
 V /O/ I บริจาค / สิ่งของที่คุณมีมากเกินไป / แก่ผู้ประสบภัย
 S V /O/ I ตา ให้ / ถ้วยชาที่ทำด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว / กับกำนัน
 /O/ S V I / ตุ๊กตาที่พี่ให้หนู / หนู ให้ น้องแล้ว
 I S V /O/ นิสิตกลุ่มนี้ อาจารย์ จะให้ยืม / หนังสือที่เพิ่งซื้อใหม่ /

ค) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยกรรมรองของประโยคใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 5 แบบ ดังนี้ คือ

V O // ให้ ตัวหนัง แก่ / คนที่มาจอง / รียัง
 S V O // มูลนิธิ แจก อาหาร แก่ / ผู้ที่ประสบภัยน้ำท่วม /
 O S V // เงินห้าแสนบาท โรงพยาบาล ได้ชดใช้ให้กับ / ผู้ป่วยที่มาฟ้องร้อง / แล้ว
 O // S V บทละครนี้ / คนที่เหมาะสมที่นั้น / ผู้กำกับจึงจะให้เล่น
 // S V O / นักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงสุด / ครู จะให้ รางวัล

ง) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยนามพิเศษ ตัวอย่าง

N กางเกงเก่า ๆ / ที่ใส่ทำงาน

ประโยคข้างต้นนี้ประกอบด้วยอนุภาค 2 อนุภาค คือ อนุภาคนาม กางเกงเก่า ๆ ซึ่งเป็นส่วนหลักในหน่วยนามพิเศษ ส่วนอนุภาคคุณศัพท์ ที่ใส่ทำงาน ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยนามพิเศษ

จ) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยวลีเสริมบอกสถานที่ ตัวอย่าง

S V O ฉันเป็นคนไปหาบน้ำจากคลองซึ่งห่างห้องแถวเราประมาณร้อยเมตร
มาใส่ไว้เอง

อนุพาคัยคุณศัพท์ ซึ่งห่างห้องแถวเราประมาณร้อยเมตร ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยวลีเสริมบอกสถานที่ จากคลอง / ซึ่งห่างห้องแถวเราประมาณร้อยเมตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกรรมตรง คลองซึ่งห่างห้องแถวเราประมาณร้อยเมตร

ฉ) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยวลีเสริมบอกเวลา ตัวอย่าง

S V กับข้าววันที่แม่ครัวไม่อยู่ ไม่อร่อยเลย

อนุพาคัยคุณศัพท์ ที่แม่ครัวไม่อยู่ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยวลีเสริมบอกเวลา วัน / ที่แม่ครัวไม่อยู่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยประธาน กับข้าววันที่แม่ครัวไม่อยู่

จะสังเกตได้ว่า ถ้าอนุพาคัยคุณศัพท์ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในหน่วยวลีเสริมบอกเวลาไม่ปรากฏในประโยคตัวอย่างข้างต้น อนุพาคัยหลักและประโยคใหญ่จะไม่มี ความหมาย เช่น * กับข้าววัน ไม่อร่อยเลย เพราะโดยปกติแล้วหน่วยวลีเสริมบอกเวลาจะต้องประกอบด้วยคำบอกเวลากับส่วนขยาย เช่น กับข้าว วัน / นี้

อนุพาคัยคุณศัพท์ชนิดที่ไม่มีคำเชื่อมอาจจะทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยประธานหรือเป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยกรรมตรงของประโยคใหญ่ (หน่วยประธานหรือหน่วยกรรมที่อยู่ ในกรอบสัญลักษณ์ // แสดงว่าเป็นส่วนที่ถูกขยายด้วยอนุพาคัยคุณศัพท์)

ก) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยประธานของประโยคใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 2 แบบ ต่อไปนี้ คือ

/S/ V / คนมารยาดี / น่ารักทั้งนั้น

/S/ V O / ชาวเครื่องบินตกที่เชียงใหม่ / ไม่เป็นความจริง

ข) ทำหน้าที่เป็นเพียงส่วนขยายในหน่วยกรรมตรงของประโยคใหญ่ที่มีโครงสร้างเป็นแบบใดแบบหนึ่งใน 7 แบบ ดังนี้

V /O/	เห็น / <u>รูปคุณแม่ตอนแต่งงาน</u> / ไหม
S V /O/	ฉัน ไม่เชื่อ / <u>เรื่องเขาขโมยของ</u> /
/O/ S V	/ <u>รูปคุณแม่นั่งเรือ</u> / ฉัน ล้างแ้วนะ
V /O/ I	จะบอก / <u>เรื่องน้องสอบตก</u> / กับแม่ ไหม
S V /O/ I	นายอำเภอบอก / <u>ข่าวใช้หัวคนกำลังระเบิด</u> / แก่พวกชาวบ้าน
/O/ S V I	/ <u>เรื่องคุณจะไปเมืองนอก</u> / ฉัน บอก คุณอา แ้วนะ
I S V /O/	ชาวบ้านทั้งหลาย <u>กระทรวงพาณิชย์</u> ได้แจ้ง / <u>ข่าวราคาเนื้อหมูตกต่ำ</u> /

ความสัมพันธ์ทางโครงสร้างของอนุพาคย์คุณศัพท์ที่มีหน่วยหลักเป็นบทประธาน บทกรรมตรง และบทกรรมรอง อาจเป็นดังนี้

S V	เด็ก / <u>ซึ่ง ขยันตลอดปี</u> / จะได้รับรางวัล
S V O	เพื่อน / <u>ที่</u> จะคบ <u>เราอย่างจริงใจ</u> / ยังมีอีกมากมาย
O S V	สามล้อ / <u>ที่</u> คุณนาย <u>ว่าจ้างเป็นประจำ</u> / ยังมาไม่ถึง
S V O I	ผู้หญิง / <u>ที่</u> มาบอกขาย <u>ที่ดิน คุณ</u> / เป็นใคร
O S V I	เสื้อ / <u>ซึ่ง</u> พ่อ <u>ซื้อให้</u> <u>ฉัน</u> <u>นานแล้ว</u> /
I S V O	เด็ก / <u>ซึ่ง</u> <u>ครูใหญ่</u> <u>กำลังแจก</u> <u>รางวัล</u> / อยู่ชั้นอะไร

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางโครงสร้างของอนุพาคย์คุณศัพท์ในภาษาไทยต้องวิเคราะห์ร่วมกับหน่วยหลักเนื่องจาก คำเชื่อมอนุพาคย์คุณศัพท์นอกจากจะทำหน้าที่ร่วมกับอนุพาคย์คุณศัพท์ในการขยายหน่วยหลักแล้ว คำเชื่อมอนุพาคย์ยังทำหน้าที่แทนหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้าด้วย ดังจะกล่าวอธิบายในหัวข้อ 4.5 ต่อไป

11. หน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วย

หน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วยเป็นหน่วยขยายนามที่ประกอบไปด้วยหน่วยขยายนามหลายหน่วยร่วมกันทำหน้าที่ขยายหน่วยหลักเพียงหน่วยเดียว

จากการศึกษาพบว่า การเรียงลำดับหน่วยขยายของนามวลีในภาษาไทยนั้นมีรูปแบบต่างๆ และมีตำแหน่งการเรียงลำดับที่ไม่แน่นอน (พัชนี โชติกลเสถียร, 2515) เช่น

33) บ้านใหญ่บนภูเขาหลังนี้ที่เพิ่งสร้างเสร็จของฉันสวยมาก

ตัวอย่าง 33) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	ลักษณะ	บอกสถานที่	หน่วยบอก กำหนด	กริยาวลี	แสดงความ เป็นเจ้าของ
<u>บ้าน</u>	<u>ใหญ่</u>	<u>บนภูเขา</u>	<u>หลังนี้</u>	<u>ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ</u>	<u>ของฉัน</u>

34) บ้านใหญ่ของฉันหลังนี้ที่เพิ่งสร้างเสร็จบนภูเขาสวยมาก

ตัวอย่าง 34) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	ลักษณะ	แสดงความ เป็นเจ้าของ	หน่วยบอก กำหนด	กริยาวลี	บอกสถานที่
<u>บ้าน</u>	<u>ใหญ่</u>	<u>ของฉัน</u>	<u>หลังนี้</u>	<u>ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ</u>	<u>บนภูเขา</u>

35) บ้านที่เพิ่งสร้างเสร็จบนภูเขาหลังใหญ่หลังนี้ของฉันสวยมาก

ตัวอย่าง 35) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	กริยาวลี	บอกสถานที่	ลักษณะ	หน่วยบอก กำหนด	แสดงความ เป็นเจ้าของ
<u>บ้าน</u>	<u>ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ</u>	<u>บนภูเขา</u>	<u>หลังใหญ่</u>	<u>หลังนี้</u>	<u>ของฉัน</u>

36) บ้านที่เพิ่งสร้างเสร็จหลังใหญ่ของฉันบนภูเขาหลังนี้สวยมาก

ตัวอย่าง 36) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	กริยาวลี	ลักษณะ	แสดงความ เป็นเจ้าของ	บอกสถานที่	หน่วยบอก กำหนด
บ้าน	ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ	หลังใหญ่	ของฉัน	บนภูเขา	หลังนี้

37) บ้านที่เพิ่งสร้างเสร็จหลังใหญ่ของฉันหลังนี้บนภูเขาสวยมาก

ตัวอย่าง 37) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	กริยาวลี	ลักษณะ	แสดงความ เป็นเจ้าของ	หน่วยบอก กำหนด	บอกสถานที่
บ้าน	ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ	หลังใหญ่	ของฉัน	หลังนี้	บนภูเขา

38) บ้านบนภูเขาที่เพิ่งสร้างเสร็จหลังใหญ่ของฉันหลังนี้สวยมาก

ตัวอย่าง 38) มีลำดับการเรียงดังนี้

หน่วยหลัก	บอกสถานที่	กริยาวลี	ลักษณะ	แสดงความ เป็นเจ้าของ	หน่วยบอก กำหนด
บ้าน	บนภูเขา	ที่เพิ่งสร้าง เสร็จ	หลังใหญ่	ของฉัน	หลังนี้

จากตัวอย่างที่แสดงทำให้เห็นว่าตำแหน่งของหน่วยขยายหลายหน่วยในนามวลีภาษาไทยมีรูปแบบที่ไม่แน่นอนตายตัว

4.4 ลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักและอนุพากย์คุณศัพท์ในนามวลีภาษาไทย

1. หน่วยหลักเป็นบทประธานในนามวลี

ก. บทประธานที่เป็นบุคคล อาจมีความหมายเป็นผู้กระทำ หรือ ผู้มีสภาพ ก็ได้

ผู้กระทำ มีหน่วยหลักเป็นคนที่เป็นผู้กระทำกริยาอาการ มีอนุพากย์คุณศัพท์เป็นส่วนขยายบอกการกระทำ หรือบอกความรู้สึกนึกคิด ตัวอย่าง

39) คนไทย / ที่ใฝ่เสรีภาพ

40) เรา ยกย่อง ลูกค้า / ที่มาอุดหนุนตน / เป็นผู้มีบุญคุณ

41) เสียเหลี่ยม / ซึ่งเป็นคนฆ่าหมู่นั้น / ฉันไม่ค่อยชอบหน้าแก

ผู้มีสภาพ มีหน่วยหลักเป็นคนที่เป็นผู้มีสภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง มีอนุพากย์คุณศัพท์ขยายบอกสภาพที่ดำรงอยู่ หรือบอกความเปลี่ยนแปลง เป็นต้น ตัวอย่าง

42) ธรรมเนียมจีน ถือว่า ผู้ชาย / ที่แต่งงานมีลูกมีเต้าแล้ว / เป็นผู้ใหญ่

43) คนจีน / ที่ร่ำรวยนั้น / ไม่ใช่ว่าจะมีของดีของแพงกินกันเสมอไป

44) แม่ เป็น มนุษย์ / ที่มีคุณธรรมหลายประการ

ข. บทประธานที่เป็นหน่วยนามที่มีความหมายเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว รวมถึงคำนามที่มีความหมายเป็นนามธรรม อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย สถานที่ เวลา และมีอนุพากย์คุณศัพท์มาขยายเพื่อบอกสภาพที่ดำรงอยู่ บอกคุณลักษณะ รวมถึงสิ่งที่สัมผัสได้ด้วยความรู้สึกทั้งห้า หรือบอกสถานที่ เวลา เป็นต้น ตัวอย่าง

45) สวนผลไม้ขึ้นต้น / ที่เก็บผลปีละครั้ง (หน่วยหลักมีความหมายเป็นสิ่งของ)

46) หมีขั้ว / ซึ่งเป็นเส้นหมีแบบจีน (หน่วยหลักมีความหมายเป็นสิ่งของ)

47) เรื่องราว / ที่เกิดขึ้นในครั้งนั้น / ยังกระจ่างชัด ในความทรงจำเสมอ

(หน่วยหลักเป็นคำนามบอกเรื่องราว)

48) ห้องแถว / อันอัปชั้น (หน่วยหลักเป็นคำนามบอกสถานที่)

49) ตลาดกลาง / ซึ่งนั้นต้องเดินไปซื้อกับข้าวทุกเช้า (หน่วยหลักเป็นคำนามบอกสถานที่)

50) เสียง / อันขุ่นเขียว (หน่วยหลักเป็นคำนามทั่วไป)

51) ครอบครัว เป็น ภาพ / ที่อบอุ่นเหลือเกิน (หน่วยหลักเป็นคำนามทั่วไป)

52) ความกลัว / ที่ไร้เหตุผล (หน่วยหลักเป็นคำนามธรรม)

- 53) ฐานะของเรา ก็ไม่อยู่ในวิสัย / ที่จะตามใจปากตามใจท้องได้ง่าย ๆ
(หน่วยหลักเป็นคำนามธรรม)
- 54) ท้อง / ที่ยังเป็นเนื้ออ่อนนุ่มของลูกหมู (หน่วยหลักเป็นคำนามบอกอวัยวะ)
- 55) มือ / ที่ทอดออกไป / พบแต่ความว่างเปล่า (หน่วยหลักเป็นคำนามบอกอวัยวะ)
- 56) ในคืน / ที่วิ่วแห่ว / ฉันคิดถึงพ่อขึ้นมาอย่างจับใจ (หน่วยหลักมีความหมายบอกเวลา)

2. ลักษณะทางความหมายของหน่วยหลักที่เป็นบทกรรมในนามวลี

ก. บทกรรมที่เป็นบุคคล อาจมีความหมายเป็นผู้รับการกระทำ มีหน่วยหลักเป็นคนที่เป็นผู้รับการกระทำจากผู้กระทำ มีอนุพакย์คุณศัพท์มาขยายบอกผู้กระทำ หรือบอกกริยาอาการของการกระทำ ตัวอย่าง

- 57) หยก เป็น หลาน / ที่ถึงรักมากที่สุด
- 58) ผู้หญิง / ที่โดนคนชั่วรูดแท็กชี้ทำร้าย / ดวงไม่ดีเลย

ข. บทกรรมที่เป็นผู้มีสภาพ อาจมีหน่วยหลักเป็นสิ่งของ คำนามที่มีความหมายเป็นนามธรรม และมีอนุพакย์คุณศัพท์ขยายบอกผู้กระทำ หรือบอกกริยาอาการของการกระทำ เช่น

- 59) ถ้วยชา / ที่ทำด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว (หน่วยหลักเป็นสิ่งของ)
- 60) ไต้ตะเกียง / ที่ทำด้วยผ้าแผ่นหนา (หน่วยหลักเป็นสิ่งของ)
- 61) เสียง / ที่ปลั่งออกมาจากจิตใจอันบริสุทธิ์ (หน่วยหลักเป็นคำนามทั่วไป)
- 62) พรหมลิขิต / ที่เราจับต้องไม่ได้ (หน่วยหลักเป็นคำนามธรรม)
- 63) ความรู้ เป็น ทรัพย์ติดกาย / ที่ไม่มีใครแย่งชิงไปได้
(หน่วยหลักมีความหมายเป็นนามธรรม)
- 64) ผม พบ บทความชิ้นหนึ่ง / ที่คุณพ่อเขียนไว้นานแล้ว (หน่วยหลักเป็นสิ่งของ)
- 65) งานเลี้ยง / ซึ่งมักจะจัดขึ้นที่สนามหน้าอำเภอ (หน่วยหลักเป็นคำบอกเรื่องราว)
- 66) ข้าวต้ม เป็น อาหาร / ที่ผู้ป่วยควรรับประทาน (หน่วยหลักเป็นคำนามทั่วไป)

4.5 การใช้คำเชื่อมอนุพакย์คุณศัพท์ในนามวลีภาษาไทย

4.5.1 คำเชื่อมอนุพакย์คุณศัพท์

1. อนุพакย์คุณศัพท์ที่มีคำเชื่อมนั้น คำเชื่อมจะปรากฏอยู่ต้นอนุพакย์ เป็นชนิดคำเชื่อมต้นเสมอ แต่จะไม่เคยปรากฏต้นประโยคใหญ่เลย คำเชื่อมอนุพакย์คุณศัพท์ปรากฏในภาษาพูด 4

คำ คือ ที่ ซึ่ง ที่ว่า อย่างที่ คำเชื่อมที่ปรากฏในภาษาเขียนเป็นส่วนใหญ่มี 4 คำ ได้แก่ อัน ดัง ผู้
 ดังที่ คำเชื่อม “ที่” มีใช้ในภาษามากที่สุด คำเชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

2. คำเชื่อมสามัญ ได้แก่ คำที่เชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์เข้ากับอนุพากย์หลัก คำเชื่อมสามัญมี
 2 คำ คือ “ที่” และ “ที่ว่า”

ตัวอย่างคำเชื่อม “ที่”

67) อากาศวัน / ที่คุณแต่งงาน / ดิมาก

68) วัน / ที่คุณแต่งงาน / อากาศดีมาก

69) อากาศดีมาก วัน / ที่คุณแต่งงาน

คำเชื่อม “ที่ว่า”

70) คุณ เชื่อ ข่าว / ที่ว่าจะเกิดน้ำท่วมกรุงเทพฯ ไหม

71) ข่าว / ที่ว่านายกอาจจะไม่กลับเมืองไทย จริงรึเปล่า

3. คำเชื่อมสัมพัทธ์ ได้แก่ คำที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์เข้ากับอนุพากย์หลักหรือ
 อนุพากย์นาม และในเวลาเดียวกันก็จะทำหน้าที่เป็น บทประธาน บทกรรมตรง หรือบทกรรมรอง
 ใดๆอย่างหนึ่งของอนุพากย์คุณศัพท์ คำเชื่อมสัมพัทธ์จะมีความหมายเกี่ยวเนื่องไปถึงหน่วยหลัก
 ซึ่งมีอนุพากย์คุณศัพท์มาขยายด้วย เราใช้คำเชื่อมสัมพัทธ์แทนหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้าเพื่อเลี่ยงการ
 ซ้ำคำ ตัวอย่าง

72) เด็ก / ที่กำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ / น่ารักจัง

คำเชื่อมสัมพัทธ์ ที่ ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์คุณศัพท์เข้ากับอนุพากย์หลัก และทำหน้าที่เป็น
 บทประธานของอนุพากย์คุณศัพท์ด้วย คำเชื่อมสัมพัทธ์มีความหมายเกี่ยวเนื่องไปถึงหน่วยหลัก
 คือ คำว่า เด็ก ในที่นี้เราใช้คำเชื่อมสัมพัทธ์ ที่ แทนหน่วยหลัก เด็ก เพื่อเลี่ยงการซ้ำคำ คือเราจะ
 ไม่พูดว่า เด็ก / เด็กกำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ / น่ารักจัง ถึงแม้ว่าเราจะใช้คำเชื่อมสัมพัทธ์แทน
 หน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้า แต่คำเชื่อมสัมพัทธ์ไม่จำเป็นต้องทำหน้าที่อย่างเดียวกับหน่วยหลักใน
 ประโยค

ก. คำเชื่อมสัมพันธน์ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์คุณศัพท์
 คำเชื่อมสัมพันธน์อาจจะทำหน้าที่เป็นบทประธาน เช่นเดียวกับหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้า
 หรือคำเชื่อมสัมพันธน์ทำหน้าที่เป็น บทประธาน หน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้าทำหน้าที่เป็น บทกรรม
 ตรง หรือ บทกรรมรอง

1. ทำหน้าที่เป็น บทประธาน เช่นเดียวกับหน่วยหลัก เช่น

73) ลูกค้า / ที่ มาอุดหนุน / เป็น ผู้มีบุญคุณ

ตัวอย่าง 73) คำว่า ลูกค้า ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์คุณศัพท์

2. ทำหน้าที่ บทประธาน แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง เช่น

74) ฉัน ได้ชิม รสชาติ / อัน เอรีดอรร้อยของหมูสะเต๊ะ / แล้ว

ตัวอย่าง 74) คำว่า รสชาติ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า อัน เป็นคำเชื่อมแทน²⁰ หน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้า ทำหน้าที่เป็นบท
 ประธานของอนุพากย์คุณศัพท์

3. ทำหน้าที่เป็น บทประธาน แต่ส่วนที่อยู่ข้างหน้าทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง

75) เขากำลังสอน หนังสือ เด็ก / ที่ อยู่ใกล้บ้าน

ตัวอย่าง 75) คำว่า เด็ก ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์คุณศัพท์

²⁰ พรทิพย์ กิจสมบัติ (2524: 65) ได้ให้คำจำกัดความว่า คำเชื่อมแทน คือ คำที่ใช้แทนนามวลี หรือกริยาวลี หรือประโยค
 ที่อยู่ข้างหน้าและเชื่อมนามวลีหรือกริยาวลี หรือประโยค นั้นกับประโยคที่ตามมา

ข. คำเชื่อมสัมพันธ์ ทำหน้าที่เป็นบทกรรมตรง ของอนุพากย์คุณศัพท์

คำเชื่อมสัมพันธ์อาจจะทำหน้าที่เป็นบทกรรมตรง เช่นเดียวกับหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้า หรือคำเชื่อมสัมพันธ์ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็น บทประธาน หรือ บทกรรมรอง

1. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง เช่นเดียวกับส่วนที่อยู่ข้างหน้า เช่น

76) ฉัน กิน ขนม / ที่ คุณ ชื้อมา / แล้ว

ตัวอย่าง 76) คำว่า ขนม ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์หลัก

คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์คุณศัพท์

2. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็นบทประธาน เช่น

77) ธรรมะ / ที่ ท่าน ปฏิบัติ / เป็น ของแท้

ตัวอย่าง 77) คำว่า ธรรมะ ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์หลัก

คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์คุณศัพท์

3. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์คุณศัพท์ เช่น

78) รถ / ที่ คุณ ขับไปเมื่อวานนี้ / ผม เติม น้ำ แล้ว

ตัวอย่าง 78) คำว่า รถ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์หลัก

คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์คุณศัพท์

ค. คำเชื่อมสัมพันธ์ทำหน้าที่เป็นบทกรรมรองของอนุพากย์คุณศัพท์

คำเชื่อมสัมพันธ์อาจจะทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง เช่นเดียวกับหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้า หรืออาจจะทำหน้าที่เป็นบทกรรมรอง แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็น บทประธาน หรือ บทกรรมตรง

1. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง เช่นเดียวกับหน่วยหลัก เช่น

79) เขา จะให้ เสื้อ เด็ก / ที่ คุณ เคยให้ เงิน บ่อย ๆ

ตัวอย่าง 79) คำว่า เด็ก ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์คุณศัพท์

2. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็น บทประธาน เช่น

80) ขอทาน / ที่ เรา เคยให้ สตางค์ ทุกวัน / หายไปไหน

ตัวอย่าง 80) คำว่า ขอทาน ทำหน้าที่เป็น บทประธาน ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์คุณศัพท์

3. ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง แต่หน่วยหลักทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง เช่น

81) ฉัน ชอบ เด็ก / ที่ เขา กำลังให้ ขนมน

ตัวอย่าง 81) คำว่า เด็ก ทำหน้าที่เป็น บทกรรมตรง ของอนุพากย์หลัก
 คำว่า ที่ ทำหน้าที่เป็น บทกรรมรอง ของอนุพากย์คุณศัพท์

จากตัวอย่างข้างต้น คำเชื่อมสัมพันธ์สามารถทำหน้าที่เป็นบทประธาน บทกรรมตรง หรือ บทกรรมรองของอนุพากย์คุณศัพท์ ในกรณีที่อนุพากย์คุณศัพท์มีบทประธาน บทกรรมตรง หรือ บทกรรมรองอยู่แล้ว คำเชื่อมสัมพันธ์จะทำหน้าที่เป็นบทประธาน บทกรรมตรง หรือบทกรรมรองซ้อนอีกทีหนึ่ง เช่น

อนุพากย์คุณศัพท์ที่มีบทประธานซ้อน เช่น

82) ผู้ชาย / ที่ เขา คุย กับคุณเมื่อสักครู / เป็นน้องชายดิฉันเองค่ะ

อนุพากย์คุณศัพท์ที่มีบทกรรมตรงซ้อน เช่น

83) ผู้ชาย / ที่ คุณ คุย กับ เขา เมื่อสักครู / เป็นใครค่ะ

อนุพาคย์คุณศัพท์ที่มีบทกรรมรองซ้อน เช่น

84) ผู้ชาย / ที่ผมให้เงินเขาไป / หายไปไหนแล้วล่ะ

จะสังเกตได้ว่า อนุพาคย์คุณศัพท์ที่มีบทประธาน บทกรรมตรง หรือบทกรรมรองซ้อน หน่วยอนุพาคย์ประเภทนามหน่วยแรก ได้แก่ คำเชื่อมสัมพันธน์ หน่วยอนุพาคย์ประเภทนามที่ตามมาคือ คำสรรพนาม

4.5.2 การปรากฏของคำเชื่อมอนุพาคย์คุณศัพท์

การปรากฏหรือไม่ปรากฏของ “คำเชื่อมอนุพาคย์+อนุพาคย์คุณศัพท์” อาจจะทำให้ความหมายของประโยคใหญ่เปลี่ยนแปลงไป และในบางกรณีการไม่ปรากฏของอนุพาคย์คุณศัพท์ อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อความหมายของประโยคใหญ่

1. การปรากฏหรือไม่ปรากฏของคำเชื่อมอนุพาคย์ ในทางโครงสร้างแสดงให้เห็นว่าส่วนที่ตามหลัง “ที่” มาขยายส่วนที่อยู่ข้างหน้า ในทางความหมายอาจจะไม่ได้ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด เพียงแต่ช่วยเน้นความให้เด่นชัดขึ้นเท่านั้น เช่น

85) คน / ที่หิบบของของคุณไป คงเป็นคน / อยู่ในบ้านนี้เอง
คน / ที่หิบบของของคุณไป คงเป็นคน / ที่อยู่ในบ้านนี้เอง

2. การปรากฏหรือไม่ปรากฏของอนุพาคย์คุณศัพท์ อาจจะทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป คือ มีความหมายเฉพาะเจาะจงขึ้น เช่น

86) หมอน / ที่สวมมาก
หมอน / ที่เธอเย็บ สวมมาก

3. การไม่ปรากฏของอนุพาคย์คุณศัพท์จะทำให้ประโยคไม่มีความหมาย เช่น

87) ผู้ / ที่ทราบเบาะแสการวางระเบิด / จะช่วยเจ้าหน้าที่ได้มาก

การไม่ปรากฏของอนุพาคย์คุณศัพท์ “ที่ทราบเบาะแสการวางระเบิด” ทำให้การสื่อความหมายของประโยคใหญ่ “ผู้.....จะช่วยเจ้าหน้าที่ได้มาก” มีปัญหาซึ่งในภาษาไทยถือว่า

เป็นการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง

4.5.3 ความแตกต่างทางความหมายของการใช้คำ ที่ ซึ่ง อัน

เราจะพบอนุภาคย์คุณศัพท์หรือประโยคลดฐานะในประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยนาม ซึ่งประโยคขยายในหน่วยนามจะมีคำเชื่อม ที่ ซึ่ง อัน นำหน้า ถ้ามองอย่างผิวเผินเราอาจเข้าใจว่า ที่ ซึ่ง อัน มักใช้แทนกันได้ ต่างกันเพียงว่า ประโยคขยายที่มี ที่ นำหน้า มีการใช้มากกว่าประโยคขยายที่มี ซึ่ง หรือ อัน นำหน้า แต่ความจริง มีประโยคขยายมากมายที่ใช้ ที่ ซึ่ง อัน แทนกันไม่ได้

ประโยคต่อไปนี้ใช้ ซึ่ง นำหน้าประโยคขยายได้ แต่ใช้ อัน นำหน้าไม่ได้ ส่วน ที่ นั้น ถ้าใช้นำหน้า ความหมายของประโยคจะผิดไป ตัวอย่าง

- 88) ก. โรคมalaria เป็น โรค / ซึ่ง คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
 ข. โรคมalaria เป็น โรค / ที่ คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
 ค. * โรคมalaria เป็น โรค / อัน คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ตัวอย่าง 88) ก. และตัวอย่าง 88) ข. ใช้ได้ แต่ความหมายจะต่างกัน ในตัวอย่าง 88) ก. ซึ่ง คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน บอกความน่ากลัวของโรคมalaria ตัวอย่าง 88) ข. ที่ นั้น ต้องการชี้เฉพาะว่าเป็น โรคมalaria ไม่ใช่โรคอื่น ที่คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตถึงปัจจุบัน ส่วนตัวอย่าง 88) ค. นั้นใช้ไม่ได้

ประโยคต่อไปนี้ใช้ ที่ นำหน้าประโยคขยายได้ แต่ใช้ ซึ่ง หรือ อัน นำหน้าไม่ได้ ตัวอย่าง

- 89) ก. หมวกใบ / ที่ คุณสวมอยู่ / สวยมาก
 ข. * หมวกใบ / ซึ่ง คุณสวมอยู่ / สวยมาก
 ค. * หมวกใบ / อัน คุณสวมอยู่ / สวยมาก
 90) ก. ใคร / ที่ ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น
 ข. * ใคร / ซึ่ง ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น
 ค. * ใคร / อัน ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น

ตัวอย่าง 89) ก. และตัวอย่าง 90) ก. ใช้ได้ แต่ตัวอย่างอื่น ๆ ใช้ไม่ได้

คำเชื่อมที่มักใช้ผิดกันเสมอ ๆ คือ ซึ่ง และ ที่

ในประโยคที่ ที่ และ ซึ่ง ใช้แทนกันได้นั้น ความหมายของประโยคก็มักจะต่างกัน เช่น

- 91) ก. ต้นโพ / ซึ่ง มีขนาดใหญ่มาก / อยู่ทางด้านข้างของบ้าน
 ข. ต้นโพ / ที่ มีขนาดใหญ่มาก / อยู่ทางด้านข้างของบ้าน

ตัวอย่าง 91) ก. ซึ่ง มีขนาดใหญ่มาก บอกขนาดของต้นโพเพิ่มเติม ตัวอย่าง 91) ข. ที่มีขนาดใหญ่มาก จำกัดความหมายของต้นโพให้รู้ว่ากล่าวถึงต้นโพ ต้นใหญ่ ไม่ใช่ต้นเล็ก

ในประโยคต่อไปนี้ใช้ อัน และ ที่ นำหน้าประโยคขยายได้ แต่ใช้ ซึ่ง นำหน้าไม่ได้
 ตัวอย่าง

- 92) ก. เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / อัน แจ่มใสของเด็ก ๆ
 ข. เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / ที่ แจ่มใสของเด็ก ๆ
 ค. * เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / ซึ่ง แจ่มใสของเด็ก ๆ

ตัวอย่าง 92) ก. และ ตัวอย่าง 92) ข. ใช้ได้ แต่ความหมายแตกต่างกัน ในตัวอย่าง 92) ก. ประโยคขยาย อันแจ่มใสของเด็ก ๆ บรรยายลักษณะ ของเสียงประสาน ที่ได้ยินด้วยประสาทสัมผัส แล้วเกิดความรู้สึกว่า เสียงประสานนั้นมีความแจ่มใส ในตัวอย่าง 92) ข. ประโยคขยาย ที่แจ่มใสของเด็ก ๆ เน้นอารมณ์ของเสียงประสาน ว่าเป็นเสียงที่แจ่มใส ไม่ใช่เสียงที่บอกความรู้สึกแบบอื่น ส่วนตัวอย่าง (92) ค. ใช้ไม่ได้

ในประโยคต่อไปนี้สามารถใช้ ที่ ซึ่ง อัน ได้ทั้งหมด ตัวอย่าง

- 93) ก. เขา ใช้ มีดแหลม / อัน คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขาดในครั้งเดียว
 ข. เขา ใช้ มีดแหลม / ที่ คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขาดในครั้งเดียว
 ค. เขา ใช้ มีดแหลม / ซึ่ง คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขาดในครั้งเดียว

ตัวอย่าง 93) ก. ประโยคขยาย อันคมปลาย บรรยายลักษณะของ มีดแหลม อีกทีหนึ่ง
 ตัวอย่าง 93) ข. ประโยคขยาย ที่คมปลาย เเจาะจงว่าเป็นมีดแหลม ที่คมมากเท่านั้น ตัวอย่าง 93) ค. ประโยคขยาย ซึ่งคมปลาย บรรยายลักษณะของ มีดแหลม เช่นเดียวกับแต่คำ ซึ่ง ในตัวอย่าง 93) ก. ยังทำหน้าที่เชื่อมประโยคที่อยู่ข้างหน้า เข้ากับประโยคหลัง ให้มีความต่อเนื่องกัน ให้เนื้อความของประโยคที่อยู่ข้างหน้ากับประโยคหลังมีความเป็นเหตุเป็นผลกัน ถ้าเรากล่าวเพียงว่า มีดแหลมอันคมปลาย หรือ มีดแหลมที่คมปลาย นามวลีทั้งสองสามารถใช้เดี่ยว ๆ ได้

ในขณะที่เราไม่สามารถพูดเพียงว่า มีคําแผลมซึ่งคมปลาบ แล้วจบโดยไม่มีคําพูดอื่น ๆ ตามหลัง จะทำให้คํากล่าวนี้มีเนื้อความไม่สมบูรณ์ ผู้ฟังจะไม่เข้าใจว่าคําพูดนี้ต้องการสื่อความหมายอะไร ดังนั้น เราอาจกล่าวสรุปหน้าที่และความหมายที่แตกต่างกันของคํา ที่ ซึ่ง อัน ได้ดังนี้

คํา ที่ และประโยคขยาย จะใช้ในภาษาพูดหรือภาษาทั่วไป ทำหน้าที่เป็นหน่วยกำหนดของหน่วยนามในนามวลี เพื่อเสริมความหมายของหน่วยนามนั้นให้เด่น และมีความเฉพาะเจาะจง

94) เรายังหาเพื่อน / ที่จะคบเราอย่างจริงจัง / ได้อีกมากมาย

ประโยคความซ้อนข้างบนนี้ สามารถแยกเป็นประโยคย่อยได้ 2 ประโยค คือ

ก. เรายังหาเพื่อนได้อีกมากมาย (ประโยคหลัก)

ข. เพื่อนจะคบเราอย่างจริงจัง (ประโยคขยาย หรือ อนุพาคย์คุณศัพท์)

อนุพาคย์คุณศัพท์ ที่จะคบเราอย่างจริงจัง ทำหน้าที่ขยาย เพื่อน คำนามที่เป็นคําเดียว ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรงของตัวอย่าง 94) ก. ส่วน ที่ เป็นคําเชื่อมสัมพันธ์ แทนคำนาม เพื่อน ซึ่งเป็นบทประธานของอนุพาคย์ตัวอย่าง 94) ข. และเป็นคําเชื่อมอนุพาคย์หน่วยกรรมตรงของประโยคหลัก 94) ก. กับอนุพาคย์ 94) ข. ด้วย

คํา ซึ่ง และประโยคขยาย จะใช้ในภาษาพูด และนิยมใช้ในภาษาร้อยแก้วชนิดบรรยาย เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานที่เกิดเหตุการณ์ สาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ สภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่เกิดจากเหตุการณ์นั้น

คํา ซึ่ง เป็นคําเชื่อมแทน นำหน้าประโยคขยาย เพื่อบรรยายหรือบอกความหมายเพิ่มเติมของหน่วยนามในนามวลี

95) ยา / ซึ่งใช้บรรเทาอาการปวดเมื่อย / มีหลายขนาน

ก. ยามีหลายขนาน (ประโยคหลัก)

ข. ยาใช้บรรเทาอาการปวดเมื่อย (ประโยคขยาย หรือ อนุพาคย์คุณศัพท์)

อนุพาคย์คุณศัพท์ ซึ่งใช้บรรเทาอาการปวดเมื่อย ทำหน้าที่ขยายคำนาม ยา ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยประธานของทั้งประโยค 95) ก. และ ประโยค 95) ข. ส่วน ซึ่ง เป็นคําเชื่อมสัมพันธ์ แทนคำนาม ยา และเชื่อมคำนามนั้นกับประโยค ซึ่งใช้บรรเทาอาการปวดเมื่อย

ถ้าพิจารณาความหมายของนามวลีที่ปรากฏหน้า ซึ่ง มักจะเป็นนามวลีที่เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วในระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่ง และประโยคขยาย จะช่วยเพิ่มเติมความหมายให้แก่นามวลีนั้น

คำ อัน และประโยคขยาย จะใช้ในภาษาเขียน หรือภาษาร้อยแก้วชนิดพรรณนา ภาษามีความสละสลวย กล่าวถึงเรื่องราว สถานที่ บุคคล สิ่งของ หรืออารมณ์ และอาจแทรกความรู้สึกของผู้เขียนลงไปด้วย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ หรือเกิดอารมณ์คล้อยตาม

คำ อัน เป็นคำเชื่อมแทน นำหน้าประโยคขยาย เพื่อบอกความหมายเพิ่มเติม ของหน่วยนาม เช่น ผลงาน / อันควรค่าแก่การยกย่อง อัน เป็นคำเชื่อมแทน แทนนามวลี ผลงาน และเชื่อมนามวลีนั้นกับประโยค อันควรค่าแก่การยกย่อง

96) ชายหนุ่ม มอง ก้อนเนื้อยวบหยุ่น / อันสมบูรณ์ / น้อย่างไม่ละสายตา

ก. ชายหนุ่มมองก้อนเนื้อยวบหยุ่นนั้นอย่างไม่ละสายตา

ข. ก้อนเนื้อยวบหยุ่นสมบูรณ์

อนุภาคยัคนศัพท์ อันสมบูรณ์ ทำหน้าที่ขยายหน่วยนามพิเศษ อันประกอบด้วย คำนาม ก้อนเนื้อ และกริยากรรม ยวบหยุ่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรงของตัวอย่าง(101) ก. ส่วน อัน เป็นคำเชื่อมสัมพัทธ์ แทนหน่วยนามพิเศษ ก้อนเนื้อยวบหยุ่น ซึ่งเป็นบทประธานของอนุภาคย ข. และเป็นคำเชื่อมอนุภาคยหน่วยกรรมตรงของประโยคหลัก 96) ก. กับอนุภาคย 96) ข. เข้าไว้ด้วยกัน

4.5.4 ลักษณะเฉพาะที่เกิดกับหน่วยหลักและอนุภาคยัคนศัพท์ในนามวลี

ประโยคใหญ่โดยเฉพาะในภาษาพูด ส่วนมากจะมีคำพวกหนึ่งแทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุภาคยัคนศัพท์ คำที่แทรกอยู่ได้แก่คำว่า เอง นั่นแหละ คะ เป็นต้น คำเหล่านี้อาจจะจัดแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ซึ่งคำใน 3 กลุ่มนี้อาจจะปรากฏตามลำพังหรือปรากฏร่วมกันได้ เช่น

1. คำลงท้ายบอกสถานภาพ ได้แก่ จ๊ะ คะ ครับ คำลงท้ายบอกอารมณ์ ได้แก่ ละ นะ ไง เป็นต้น เช่น

97) ฉันจ๊ะ ที่ไปหาเธอเมื่อวาน

2. คำแสดงคำถาม ได้แก่ รี ใช่ไหม รีเปล่า หรือกรี เป็นต้น เช่น

98) เธอใช่ไหม ที่อยากพบฉัน

3. คำสรรพนามเน้นย้ำ ได้แก่ เอง เองแหละ เป็นต้น เช่น

99) ฉันเองแหละ ที่ปิดแอร์

คำที่แทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุพจน์ศัพท์ทั้ง 3 กลุ่ม อาจจะปรากฏร่วมกันได้ เช่น

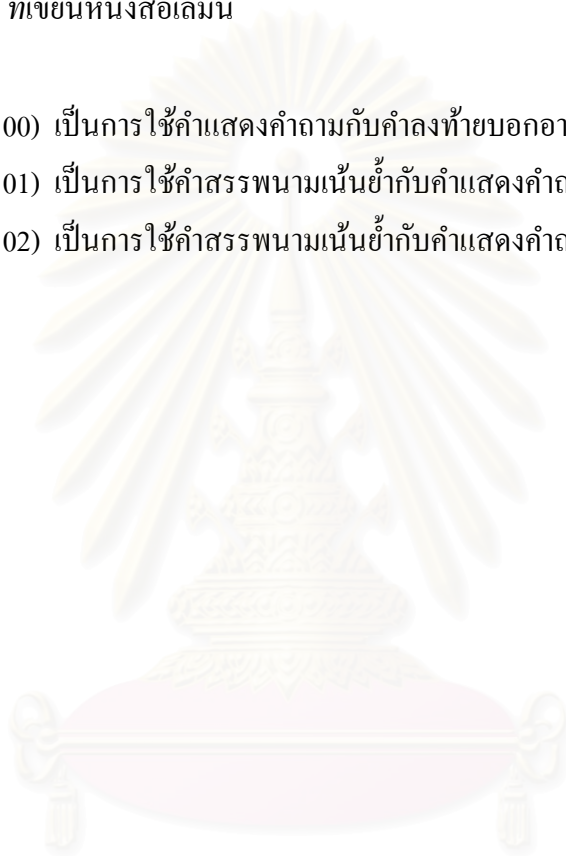
- 100) หนูรี จ๊ะ ที่ร้องเพลงเก่ง
- 101) เธอเอง ใช้ ใหม่ ที่บอกความลับเขา
- 102) คุณเอง รี คะ ที่เขียนหนังสือเล่มนี้

ตัวอย่าง(100) เป็นการใช้คำแสดงคำถามกับคำลงท้ายบอกอารมณ์

ตัวอย่าง(101) เป็นการใช้คำสรรพนามเน้นย้ำกับคำแสดงคำถาม

ตัวอย่าง(102) เป็นการใช้คำสรรพนามเน้นย้ำกับคำแสดงคำถามและคำลงท้ายบอก

สถานภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

เปรียบเทียบนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

จากการศึกษาพบว่า นามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยมีโครงสร้างทางไวยากรณ์และความสัมพันธ์ทางความหมายที่เหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

5.1 รูปแบบของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบพบว่ารูปแบบของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย มีลักษณะดังนี้

นามวลีภาษาจีน	นามวลีภาษาไทย
หน่วยขยายนาม+หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+หน่วยขยายนาม
หน่วยขยายนาม+ de+หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+คำเชื่อม+หน่วยขยายนาม
หน่วยขยายนาม+(de)+หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+(คำเชื่อม)+หน่วยขยายนาม

ส่วนชนิดของคำที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยหลักและหน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยมีทั้งที่มีลักษณะเหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้

1. รูปแบบของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่เหมือนกัน

ก. หน่วยหลักเป็นคำนาม หน่วยขยายนามเป็นคำนาม

วลีในภาษาจีน		วลีในภาษาไทย	
หน่วยขยายนาม	+	หน่วยหลัก	หน่วยขยายนาม
คำนาม1		คำนาม1	คำนาม2
北京		ละคร	เพลง
Běijīng			ละครเพลง
ปักกิ่ง			
		胡同	
		Hútòng	
		ตรอก ซอย	
		ตรอก ซอยในปักกิ่ง	

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+	de	+	หน่วยหลัก	
ขยายนาม				หน่วยหลัก	+
คำนาม 1				คำเชื่อม	+
黄昏		的		หน่วย	
huánghūn		de		ขยายนาม	
ยามเย็น				คำนาม 1	
				คำนาม 2	
				สายใย	
				แห่ง	
				ความเป็น	
				เพื่อน	
				สายใยแห่งความเป็นเพื่อน	
				碼頭	
				mǎtóu	
				ท่าเรือ	
				ท่าเรือในยามเย็น	

ข. หน่วยหลักเป็นคำนาม หน่วยขยายนามเป็นคำสรรพนาม

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วยขยายนาม	+	หน่วยหลัก	หน่วยหลัก	+	หน่วยขยายนาม
คำสรรพนาม		คำนาม	คำนาม		คำสรรพนาม
我		妈妈	หนังสือ		ฉัน
wǒ		māma			หนังสือฉัน
ฉัน		แม่			
		แม่ฉัน			

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+	de	+	หน่วยหลัก	
ขยายนาม				หน่วยหลัก	+
คำสรรพนาม				คำเชื่อม	+
他		的		หน่วย	
tā		de		ขยายนาม	
เขา				คำนาม	
				คำนาม	
				หนังสือ	
				ของ	
				หนังสือของฉัน	
				หนังสือ	
				ของเขา	

ค. หน่วยหลักเป็นคำนาม หน่วยขยายนามเป็นคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วยขยายนาม	+	หน่วยหลัก	หน่วยหลัก	+	หน่วยขยายนาม
คำคุณศัพท์		คำนาม	คำนาม		คำคุณศัพท์
高		个子	เสื้อ		สวย
gāo		gèzi			เสื้อสวย
สูง		รูปร่าง			
		รูปร่างสูง			

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วยขยายนาม	+	de	+	หน่วยหลัก	หน่วยหลัก + คำเชื่อม + หน่วยขยายนาม
คำคุณศัพท์				คำนาม	คำนาม คำคุณศัพท์
遥远		的		边疆	ความสุข อัน ประณีต
yáoyuǎn		de		biānjiāng	ความสุขอันประณีต
ไกลโพ้น				ชายแดน	
				ชายแดนอันไกลโพ้น	

ง. หน่วยหลักเป็นคำนาม หน่วยขยายนามเป็นคำกริยาหรือกริยวลี

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วยขยายนาม	+	หน่วยหลัก	หน่วยหลัก	+	หน่วยขยายนาม
คำกริยา		คำนาม	คำนาม		คำกริยา
治疗		中心	เสียง		ร้องไห้
zhìliáo		zhōngxīn			เสียงร้องไห้
บำบัดรักษา		ศูนย์การ			
		ศูนย์การบำบัดรักษา			

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+	de	+	หน่วยหลัก	
ขยายนาม					หน่วย
คำกริยา				คำนาม	ขยายนาม
看戏		的		老人	คำกริยา
Kànxì		de		lǎorén	เขียน
คู่วิว				คนแก่	หนังสืออยู่
		คนแก่ที่คู่วิว			เด็กผู้หญิงที่เขียนหนังสืออยู่

2. รูปแบบของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่แตกต่างกัน

หน่วยหลักในนามวลีภาษาจีนสามารถเป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ได้ เนื่องจากบางครั้งคำกริยาและคำคุณศัพท์ในภาษาจีนสามารถทำหน้าที่เดียวกับคำนามได้ หรือก็คือจะถือว่าคำกริยาหรือคำคุณศัพท์นั้นเป็น 动名词, 形名词 หรือ 兼类词 Trans-classed Word โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปใด ๆ ในตัวกริยาหรือคุณศัพท์นั้น ๆ แต่ในนามวลีภาษาไทยหน่วยหลักมักจะมีการบ่งชี้ด้วยอาการนาม ที่ขึ้นต้นด้วยคำ การ (ใช้นำหน้าคำนามบางคำ คำกริยา เพื่อทำให้เป็นคำนาม) และ ความ (ใช้นำหน้าคำนามธรรม คำกริยากรณมย่อ เพื่อทำให้เป็นคำนาม) ซึ่งก็จัดว่าเป็นคำนามอย่างหนึ่ง เช่น ความปรารถนาดีของเพื่อน สุนทรียภาพแห่งการขบขัน ความเจริญทางวัฒนธรรม สภาพการแข่งขันทางการตลาด ความเชื่อมั่นด้านการลงทุน

ก) หน่วยขยายนาม + de + หน่วยหลัก

คำนาม		คำกริยา	
皇帝	的	登基	การขึ้นครองราชย์
Huángdì	de	Dēngjī	ของกษัตริย์
กษัตริย์		ขึ้นครองราชย์	

ข) หน่วยขยายนาม + de + หน่วยหลัก

คำสรรพนาม		คำกริยา	
我	的	理解	ความเข้าใจของฉัน
wǒ	de	lǐjiě	
ฉัน		เข้าใจ	

ค)	หน่วยขยายนาม	+		+	หน่วยหลัก	
	คำกริยา		de		คำคุณศัพท์	
	难言		的		悲哀	
	nányán		de		Bēi'ai	ความเศร้าอันยากจะ
	ยากจะเอื้อนเอ่ย				เศร้า	เอื้อนเอ่ย

หน่วยหลักเป็นคำกริยา หน่วยขยายนามเป็นคำกริยา/กริยาวลี/คำคุณศัพท์/คุณศัพท์วลี

ง)	หน่วยขยายนาม	+		+	หน่วยหลัก	
	คำกริยา		de		คำกริยา	
	激烈		的		争论	การโต้เถียงอัน
	jīliè		de		zhēnglùn	ดุเดือด
	ดุเดือด				โต้เถียง	

5.2 ลักษณะของหน่วยหลักและหน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

5.2.1 หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

จากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่าการวิเคราะห์หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยจะแตกต่างกันอยู่บ้างคือ ในภาษาจีนมักจะดูว่าส่วนที่อยู่หลังคำ de เป็นหน่วยหลัก จึงทำให้หน่วยหลักในภาษาจีนอาจจะเป็นคำหรือวลีที่ยังมีลักษณะเป็นนามวลีอยู่(ซึ่งจะต้องนำไปวิเคราะห์ห้อย่างเป็นลำดับขั้นต่อไป)ก็ได้ ในขณะที่นามวลีในภาษาไทยมักจะกำหนดให้หน่วยนามหลักที่อยู่ต้นวลีเป็นหน่วยหลักเสมอ และส่วนประกอบที่ตามมาจะถือว่าเป็นหน่วยขยายทั้งสิ้น ดังนั้นจะพบว่า หน่วยหลักในภาษาไทยมักจะมีลักษณะเป็นคำ หรือ ถ้าเป็นวลีก็จะเป็นวลีที่เป็นกลุ่มคำชนิดเดียวกันที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะ 2 แกนขึ้นไป แต่จะไม่ได้อยู่ในรูปหน่วยหลัก-หน่วยขยายที่จะต้องนำไปวิเคราะห์ตามลำดับขั้นต่อไปอีก

1. หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกัน

ก. หน่วยหลักของนามวลีเป็นคำนาม

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+	de	+	หน่วย	
ขยายนาม				หลัก	
คุณศัพท์วลี				ขยายนาม	
又复杂又单调	的	声音	บ้าน	อัน	ตั้งอยู่ใจกลางหมู่บ้าน
yòu fùzá yòu dāndiào	de	shēngyīn	บ้านอันตั้งอยู่ใจกลางหมู่บ้าน		
ทั้งซับซ้อนทั้งจืดชืด		เสียง			
เสียงที่ทั้งซับซ้อนทั้งจืดชืดไร้อารมณ์					

ข. หน่วยหลักของนามวลีเป็นคำสรรพนาม

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+	de	+	หน่วย	
ขยายนาม				หลัก	
กริยาวลี				ขยายนาม	
				คำสรรพนาม	
这个获得名声的	的	我	คุณ	ที่	ยืนอยู่ริมประตู
zhège huòdé míngshēng	de	wǒ	คุณที่ยืนอยู่ริมประตู		
ฉันที่มีชื่อเสียงโด่งดังคนนี้					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. หน่วยหลักของนามวลีเป็นคำนาม 2 คำเรียงกัน โดยไม่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+ de	หน่วยหลัก	หน่วย	+ คำเชื่อม	หน่วย
ขยายนาม			หลัก		ขยายนาม
กริยาวลี		คำนาม	คำนาม		กริยาวลี
		2 คำ	2 คำ		
不相干	的	亲戚朋友	ญาติพี่น้อง	ที่	มีสายเลือด
bù xiānggān	de	qīnqī péngyǒu	ญาติพี่น้อง		ใกล้ชิดกัน
		ญาติมิตรที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกัน	ญาติพี่น้องที่มีสายเลือดใกล้ชิดกัน		

ง. หน่วยหลักของนามวลีเป็นคำ 2 คำที่มีคำเชื่อมนามอยู่ด้วย

วลีในภาษาจีน			วลีในภาษาไทย		
หน่วย	+ de	หน่วยหลัก	หน่วยหลัก	+ คำเชื่อม	หน่วย
ขยายนาม					ขยายนาม
กริยาวลี		คำนาม	คำนาม		กริยาวลี
		2 คำ	2 คำ		
备用	的	砂土和水	แฉกและเทียน	ที่	วางอยู่บนโต๊ะ
bèiyòng	de	shātǔ hé shuǐ	วันเกิด		
		ดินทรายและน้ำที่เตรียมไว้ใช้	แฉกและเทียนวันเกิดที่วางอยู่บนโต๊ะ		

2. หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่มีลักษณะต่างกัน

หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีน สามารถประกอบด้วยคำหรือวลีที่มีส่วนขยาย เป็น คำคุณศัพท์ คำกริยา คำบอกลักษณะเฉพาะ คำบอกจำนวนกับคำลักษณนาม วลีเลียนเสียง มาขยายหน่วยหลักนั้นได้ เช่น

我是要离开这住惯了的小屋了。

Wǒshì yào líkāi zhè zhùguànlède xiǎowūle.

(หน่วยขยายนามเป็นคำคุณศัพท์)

ฉันกำลังจะจากห้องเล็กๆ ที่อยู่จนเคยชินนี้ไปแล้ว

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า 小屋 xiǎowū เป็นหน่วยหลักในนามวลี 这住惯了的小屋 zhè zhùguànlède xiǎowū และ 小屋 ยังถือว่าเป็นนามวลีที่มี 小 ทำหน้าที่ขยาย 屋 อีกทีหนึ่ง วลีนี้เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจะหมายถึง “ห้องเล็กๆที่อยู่จนเคยชินนี้” ซึ่งก็เป็นนามวลีเช่นกัน แต่เนื่องจากการกำหนดขอบเขตหน่วยหลักในภาษาไทยจะจำกัดอยู่ที่หน่วยนามหลักที่อยู่ต้นวลีเท่านั้น จึงทำให้นามวลีนี้มีหน่วยหลักเพียงหน่วยเดียวคือ ห้อง ปรากฏร่วมกับหน่วยขยายนาม 3 หน่วย คือ 1) เล็กๆ 2) ที่อยู่จนเคยชิน และ 3) นี้

5.2.2 หน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทย

หน่วยขยายนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังนี้

1. หน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่มีลักษณะเหมือนกัน

ก. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นคำนามหรือนามวลี เช่น

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p>青年报的读者 qīngniánbàode dúzhě ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ชิงเหนียน</p> <p>父亲以下的人 fùqīn yǐxiàde rén คนที่มิตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ</p>	<p>นก(ที่ทำจาก)กระดาษ</p> <p>ข้อคิด(ของ)คนหนุ่มสาว</p> <p>ภาคใต้ของอินเดีย</p>

นามวลีที่มีคำ de ในภาษาจีน ที่มีคำนามหรือนามวลีเป็นหน่วยขยายนามนั้น เมื่อแปลเป็นภาษาไทยมีทั้งที่ไม่ต้องเติมคำเชื่อม เช่น 青年报的读者 qīngniánbàode dúzhě ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ชิงเหนียน และ ต้องเติมคำเชื่อม เช่น 父亲以下的人 fùqīn yǐxiàde rén คนที่มีตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ

ข. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นกาลวิเศษณ์วลี เช่น

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p><u>昨天</u>的作业作完了 zuótiānde zuòyè zuòwánle การบ้าน(ของ)เมื่อวานนี้ทำเสร็จแล้ว</p> <p><u>今年</u>的产量比去年多 jīnniánde chǎnliàng bǐ qùnián duō ผลผลิต(ใน)ปีนี้มากกว่าปีที่แล้ว</p>	<p>อากาศ<u>วันนี้</u>ดีจัง</p> <p>การบ้าน(ของ)<u>เมื่อวานนี้</u></p> <p>ละครดั่ง<u>ในอดีต</u></p>

นามวลีที่มีคำ de ในภาษาจีน ที่มีคำบอกเวลาหรือกาลวิเศษณ์วลีเป็นหน่วยขยายนามนั้น เมื่อแปลเป็นภาษาไทยมีทั้งที่เติมหรือไม่ต้องเติมคำเชื่อม เช่น 昨天的作业作完了 zuótiānde zuòyè zuòwánle การบ้าน (ของ) เมื่อวานนี้ทำเสร็จแล้ว หรือ 今年的产量比去年多 jīnniánde chǎnliàng bǐ qùnián duō ผลผลิต (ใน) ปีนี้มากกว่าปีที่แล้ว ทั้งสองตัวอย่างนี้ สามารถที่จะละคำเชื่อม ของ และ ใน ได้

ค. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นวลีที่บอกจำนวน

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p><u>五十开外</u>的人 wǔshí kāiwàide rén คนที่มีอายุห้าสิบกว่า</p>	ปลา 7 <u>ตัว</u> ที่อยู่ในกระชัง

ง. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นนามวลีที่มีโครงสร้างแบบ 2 แกนหรือตั้งแต่ 2 แกนขึ้นไป

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p><u>落叶、青草和泥土</u>的气味 luòyè qīngcǎo hé nítǔde qìwèi กลิ่นของใบไม้ร่วง หญ้าเขียว และดินโคลน</p>	รสชาติอาหารคาวอาหารหวาน

จ. หน่วยขยายนามเป็นสรรพนาม

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p><u>我的</u>书包</p> <p>wǒde shūbāo</p> <p>กระเป๋าหนังสือของ<u>ฉัน</u></p>	<p>เงินของ<u>ฉัน</u></p> <p>หนังสือ<u>ฉัน</u></p>

ฉ. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นกริยา/กริยาวลี หรือ คุณศัพท์/คุณศัพท์วลี เช่น

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p><u>没有边界</u>的宇宙</p> <p>méiyǒu biānjiède yǔzhòu</p> <p>จักรวาลที่<u>ไม่มีขอบเขต</u></p>	<p>คนที่<u>ยืนอยู่ตรงนั้น</u>คือเพื่อนของ<u>ฉัน</u></p>
<p><u>聪明</u>的孩子</p> <p>cōngmíngde háizi</p> <p>เด็กที่<u>ฉลาด</u></p>	<p>เขาชอบใส่เสื้อ(ที่)<u>หนาๆ</u></p>

นามวลีที่มีคำ de ในภาษาจีนที่มีหน่วยขยายเป็นกริยาวลีหรือคุณศัพท์วลีในรูปแบบต่าง ๆ จะมีลักษณะเป็นอนุพากย์คุณศัพท์ในภาษาไทย เช่น 没有边界的宇宙 méiyǒu biānjiède yǔzhòu จักรวาลที่ไม่มีขอบเขต ส่วนขยายในนามวลีนี้คือ 没有边界 méiyǒu biānjiè ไม่มีขอบเขต มีลักษณะเป็นแบบกริยา-กรรม เมื่อเป็นนามวลีในภาษาไทย จักรวาลที่ไม่มีขอบเขต จะมี ที่ไม่มีขอบเขต เป็นหน่วยขยาย ซึ่งเป็นอนุพากย์คุณศัพท์ที่มีลักษณะ “คำเชื่อมอนุพากย์ ที่ + กริยาวลี”

ส่วนนามวลีที่มีคำ de ในภาษาจีนที่มีหน่วยขยายเป็นคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลี เมื่อแปลเป็นภาษาไทยมีทั้งที่เติมหรือไม่ต้องเติมคำเชื่อม เช่น 聪明的孩子 cōngmíngde háizi เด็กฉลาด หรือ เด็กที่ฉลาด อย่างไรก็ตาม การเติมคำเชื่อมในลักษณะเช่นนี้ในภาษาไทย มีความหมายที่แตกต่างกัน การปรากฏคำเชื่อม ที่ ในวลีนี้ จะทำให้ความหมายของหน่วยขยายนาม มีความเฉพาะเจาะจงขึ้น

ข. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นสำนวน เช่น

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p>引人注目 <u>的观点</u> yǐnrénzhùmùde guāndiǎn แนวคิดที่<u>ทำให้</u>ผู้คน<u>จับตามอง</u></p>	<p>คนหน้า<u>เนื้อใจ</u>เลื้อ คน(ที่)<u>เหยียบ</u>จี้<u>ไก่ไม่</u>ฝ่อ</p>

ข. หน่วยขยายนามของนามวลีเป็นประโยค เช่น

นามวลีในภาษาจีน	นามวลีในภาษาไทย
<p>我们应该做 <u>的事情</u> wǒmen yīnggāi zuòde shìqíng เรื่อง<u>ที่</u>พวกเขา<u>ควร</u>จะ<u>ทำ</u></p>	<p>นักตะ<u>ที่</u>เรา<u>คาดว่า</u>จะ<u>ได้</u>ลง<u>สนาม</u></p>

我们应该做的事情 wǒmen yīnggāi zuòde shìqíng เรื่องที่พวกเขาควรจะทำ ส่วนขยายในนามวลีนี้คือ 我们应该做 wǒmen yīnggāi zuò พวกเขาควรจะทำ มีลักษณะเป็นโครงสร้างประโยคที่มีรูปแบบประธาน-ภาคแสดง เมื่อเป็นนามวลีในภาษาไทย จะมี ที่ที่เรา ควรจะทำ เป็นหน่วยขยายนาม ซึ่งเป็นอนุพากย์คุณศัพท์ที่มีลักษณะ “คำเชื่อมอนุพากย์ ที่+ประโยค”

2. หน่วยขยายนามของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยที่มีลักษณะต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า ในนามวลีภาษาจีนหน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1 หน่วยนั้นจะมีลำดับชั้นของหน่วยขยายที่ค่อนข้างชัดเจน คือ หน่วยขยายนามที่บอกความพรรณนาจะอยู่ใกล้ชิดกับหน่วยหลัก ส่วนหน่วยขยายนามที่บอกความจำกัดจะอยู่ถัดมา หรืออาจจะกล่าวว่าหน่วยขยายนามบอกความจำกัดมาก่อนหน่วยขยายนามบอกความพรรณนาก็ได้ ซึ่งลำดับชั้นของหน่วยขยายนามมากกว่า 1 หน่วยสามารถแสดงได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ถึง 4 เป็นหน่วยขยายนามบอกความจำกัด ส่วนลำดับที่ 5 ถึง 8 เป็นหน่วยขยายนามบอกความพรรณนา

หน่วยขยายนามบอกความจำกัด	หน่วยขยายนามบอกความพรรณนา
1. หน่วยขยายนามบอกความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ	5. หน่วยขยายนามที่เป็นวลีภาคประธาน-ภาคแสดง
2. หน่วยขยายนามบอกเวลาและสถานที่	6. หน่วยขยายนามที่เป็นคำกริยา กริยาวลีหรือบุพบทวลี
3. หน่วยขยายนามที่เป็นวลีแบบภาคประธาน-ภาคแสดง, กริยาวลีหรือบุพบทวลี	7. หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์ คุณศัพท์วลีที่บอกความพรรณนา
4. หน่วยขยายนามบอกปริมาณหรือบอกความชี้เฉพาะ	8. หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์บอกลักษณะ หรือคำนามที่มีความหมายบอกความพรรณนา ได้แก่ ขนาด หรือ ความเก่าใหม่ ลักษณะ แหล่งที่มา สี รูปลักษณะหรือรูปแบบ และ วัสดุ

ส่วนในนามวลีภาษาไทยนั้น การเรียงลำดับหน่วยขยายมีรูปแบบต่าง ๆ และมีตำแหน่งการเรียงลำดับที่ไม่แน่นอน เช่น

她手中的那只银亮长笛²¹。

Tā shǒuzhōngde nàzhī yínliàng chángdí.

ขลุ่ยยาวสีเงินสว่างเจ้านั้นที่อยู่ในมือหล่อน

หน่วยขยายนามบอกความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ	หน่วยขยายนามบอกเวลาและสถานที่	หน่วยขยายนามบอกปริมาณหรือบอกความชี้เฉพาะ	หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์บอกลักษณะหรือคำนามที่มีความหมายบอกความพรรณนา	หน่วยหลัก
她	手中的	那只	银亮	长笛

จากตัวอย่างนี้ในนามวลีภาษาจีนจะมีตำแหน่งในการวางหน่วยขยายที่แน่นอน แต่นามวลีนี้ในภาษาไทยสามารถเรียงได้หลายรูปแบบ ดังนี้

²¹长笛 chángdí เป็นขลุ่ยยาวชนิดหนึ่งของจีน

ขลุ่ยยาวสีเงินสว่างเวลานั้นที่อยู่ในมือหล่อน

หน่วยหลัก	หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์บอกลักษณะหรือคำนามที่มีความหมายบอกความพรรณนา	หน่วยขยายนามบอกปริมาณหรือบอกความชี้เฉพาะ	หน่วยขยายนามบอกเวลาและสถานที่	หน่วยขยายนามบอกความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ
ขลุ่ยยาว	สีเงินสว่าง	เวลานั้น	ที่อยู่ในมือ	หล่อน

ขลุ่ยยาวสีเงินสว่างที่อยู่ในมือหล่อนเวลานั้น

หน่วยหลัก	หน่วยขยายนามที่เป็นคำคุณศัพท์บอกลักษณะหรือคำนามที่มีความหมายบอกความพรรณนา	หน่วยขยายนามบอกเวลาและสถานที่	หน่วยขยายนามบอกความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ	หน่วยขยายนามบอกปริมาณหรือบอกความชี้เฉพาะ
ขลุ่ยยาว	สีเงินสว่าง	ที่อยู่ในมือ	หล่อน	เวลานั้น

5.3 คำที่แทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุพจน์คุณศัพท์

จากการศึกษาพบว่า ในนามวลีภาษาไทยนั้นสามารถมีคำลงท้ายบอกสถานภาพ คำแสดงคำถาม คำสรรพนามเน้นย้ำ แทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุพจน์คุณศัพท์ซึ่งมักปรากฏเฉพาะในภาษาพูด เช่น

1. คำลงท้ายบอกสถานภาพ ได้แก่ จ๊ะ ค่ะ ครับ คำลงท้ายบอกอารมณ์ ได้แก่ ละ นะ ใจ เป็นต้น เช่น

หนูค่ะ ที่ไปหาอาจารย์เมื่อวาน

2. คำแสดงคำถาม ได้แก่ รี ไซ่ไหม รีเปล่า หรือ กรี เป็นต้น เช่น

เธอไซ่ไหม ที่อยากพบฉัน

3. คำสรรพนามเน้นย้ำ ได้แก่ เอง เองแหละ เป็นต้น เช่น

ฉันเองแหละ ที่ปิดแอร์

นอกจากนี้ยังพบว่า คำที่แทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุพจน์คุณศัพท์ทั้ง 3 กลุ่ม อาจปรากฏร่วมกันได้ เช่น

1. การใช้คำแสดงคำถามกับคำลงท้ายบอกอารมณ์ เช่น
หนูรี จ๊ะ ที่ร้องเพลงเก่ง
2. การใช้คำสรรพนามเน้นย้ำกับคำแสดงคำถาม เช่น
เธอเอง ใช่ไหม ที่บอกความลับเขา
3. การใช้คำสรรพนามเน้นย้ำกับคำแสดงคำถามและคำลงท้ายบอกสถานภาพ เช่น
คุณเอง รีคะ ที่เขียนหนังสือเล่มนี้

ประโยคดังกล่าวมีคำ เอง ที่เป็นคำสรรพนามเน้นย้ำ ใช้ร่วมกับคำ รี ที่เป็นคำแสดงคำถาม และคำ คะ ซึ่งเป็นคำลงท้ายบอกสถานภาพ ทั้ง 3 คำนี้สามารถปรากฏร่วมกันและสามารถแทรกอยู่ระหว่างส่วนหลักกับหน่วยขยาย เพื่อบอกน้ำเสียงได้ ซึ่งการใช้คำบอกน้ำเสียงลงท้ายในลักษณะ คุณเองรีคะ ที่เขียนหนังสือเล่มนี้ ที่ว่านี้ไม่ปรากฏในนามวลีภาษาจีน

อย่างไรก็ตาม หากต้องการสื่อความหมายดังกล่าวอย่าง คุณเองรีคะที่เขียนหนังสือเล่มนี้ เป็นภาษาจีน เราอาจสามารถใช้โครงสร้าง 是...的 shì...de มาช่วยเพื่อแสดงน้ำเสียงที่คล้ายคลึงกันได้ เช่น

这本小说是你写的吗？

Zhèběn xiǎoshuō shì nǐ xiě de ma ?

是你写的吗这本小说？

Shì nǐ xiě de ma zhèběn xiǎoshuō ?

แต่การใช้ de ในโครงสร้าง 是...的 ของจีนดังกล่าว ก็แตกต่างจากการใช้คำ de ที่จัดว่าเป็น 结构助词 ซึ่งใช้ในโครงสร้างแบบหน่วยขยายนาม-หน่วยหลักที่เรากำลังศึกษาอยู่

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามในนามวลีภาษาจีนและภาษาไทย

ในประโยคภาษาไทยการวิเคราะห์นามวลีซึ่งประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยขยายนามที่มีลักษณะเป็นอนุพจน์คุณศัพท์นั้น จะต้องวิเคราะห์หน่วยหลักและหน่วยขยายนามร่วมกัน จึงจะเห็นถึงความสัมพันธ์ทางโครงสร้างระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามวลี เช่น

1) หมวก / ที่คุณสวมอยู่ สวยดี

ตัวอย่างนี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประโยค คือ

ก. หมวกสวยดี - เป็นประโยคหลัก หมวก ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคหลัก

ข. คุณสวมหมวก - เป็นประโยคย่อย ที่ซ้อนเข้ามาขยายประธานของประโยคหลัก โดยที่ หมวก ทำหน้าที่เป็นบทกรรมในประโยคย่อยอีกด้วย

เราสามารถกล่าวถึงความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายในแง่ของอนุพจน์สัมพันธ์ได้ว่า ในตัวอย่าง 1) นี้ คำเชื่อม ที่ นำหน้าอนุพจน์คุณศัพท์ คุณสวมอยู่ ทำ

หน้าที่เป็นหน่วยกำหนดของ *หมวด* ซึ่งเป็นประธานของประโยคหลัก คำ *ที่* ยังทำหน้าที่แทนหน่วยหลักที่อยู่ข้างหน้าเพื่อเลี่ยงการกล่าวซ้ำในอนุพจน์คุณศัพท์ การปรากฏของอนุพจน์คุณศัพท์ *ที่คุณสวมอยู่* ทำให้ความหมายโดยรวมของทั้งประโยคเกิดความหมายชี้เฉพาะขึ้น ทำให้ทราบรายละเอียดเพิ่มเติมว่าเป็นหมวดใดไปไหน

นอกจากนี้ อนุพจน์คุณศัพท์ก็สามารถทำหน้าที่ขยายหน่วยกรรมในประโยคหลักได้ เช่น

2) ฉัน กิน ขนม / ที่คุณซื้อ มา หหมดแล้ว

ตัวอย่างนี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประโยค คือ

ก. ฉันกินขนมหมดแล้ว - เป็นประโยคหลัก

ขนม ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคหลัก

ข. คุณซื้อขนมมา - เป็นประโยคย่อย ที่ซ้อนเข้ามาขยายกรรมของประโยคหลัก โดยที่ *ขนม* ยังทำหน้าที่เป็นบทกรรมในประโยคย่อยอีกด้วย

เราสามารถกล่าวถึงความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยายในแง่ของอนุพจน์สัมพันธ์ได้ว่า ในตัวอย่าง 2) นี้ คำเชื่อม *ที่* นำหน้าอนุพจน์คุณศัพท์ *ที่คุณซื้อ* มา ทำหน้าที่เป็นหน่วยกำหนดของ *ขนม* ซึ่งเป็นกรรมของประโยคหลัก คำ *ที่* ยังทำหน้าที่แทนหน่วยหลัก *ขนม* เพื่อเลี่ยงการกล่าวซ้ำในอนุพจน์คุณศัพท์ การปรากฏของอนุพจน์คุณศัพท์ในประโยคนี้ทำให้ความหมายเฉพาะเจาะจงขึ้น ทำให้ทราบว่า *ขนม* ที่คุณซื้อ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์หน่วยหลักและหน่วยขยายนามในนามวลีที่มีหน่วยขยายเป็นอนุพจน์คุณศัพท์ในภาษาไทยนั้นจะต้องวิเคราะห์หน่วยหลักและหน่วยขยายนามร่วมกัน จึงจะเห็นถึงความสัมพันธ์ทางโครงสร้างระหว่างหน่วยหลักกับหน่วยขยาย คือเราจะไม่วิเคราะห์เฉพาะอนุพจน์ *ที่คุณสวมอยู่* กับ *ที่คุณซื้อ* มา ตามลำพังเหมือนกับการวิเคราะห์ทางไวยากรณ์ภาษาจีนที่สามารถมุ่งประเด็นศึกษาไปที่โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ของหน่วยขยายนามหนึ่ง ๆ ได้ตามลำพัง เช่น

3) 决定我的前途和命运的关键时刻

juédìng wǒde qiántú hé mìngyùnde guānjiàn shíkè.

ช่วงเวลาสำคัญที่กำหนดอนาคตและชะตาชีวิตของฉัน

4) 写错了的字是可以改的。

Xiěcuòlede zì shì kěyǐ gǎi de.

ตัวอักษรที่เขียนผิดสามารถแก้ไขได้

5) 我喜欢他做的菜。

Wǒ xǐhuan tāzuòde cài.

ฉันชอบอาหารที่เขาทำ

จากตัวอย่างทั้งสามข้างต้นพบว่า นามวลีนั้นมีลักษณะเหมือนกับนามวลีที่มีหน่วยขยาย เป็นอนุพจน์คุณศัพท์ อย่างไรก็ตาม ในภาษาจีนไม่ได้จัดให้ประโยคทั้งหมดดังกล่าวเป็นประโยค ความซ้อนเหมือนในภาษาไทย แต่ถือว่าเป็นประโยคความเดียว และเราสามารถศึกษาลักษณะของ หน่วยขยายนามได้โดยไม่ต้องวิเคราะห์ร่วมกับหน่วยหลักในประโยค เช่น ในตัวอย่าง 3) เป็น นามวลีที่มี 决定我的前途和命运 ซึ่งมีโครงสร้างเป็น กริยา – กรรม ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยาย นาม ตัวอย่างที่ 4) 写错了的字是可以改的 ประกอบด้วย หน่วยประธานคือ 写错了的字 และมีภาคแสดงคือ 是可以改的 โดยที่หน่วยประธาน 写错了的字 เป็นนามวลีที่มี 写错了 ซึ่งมีโครงสร้างเป็น กริยา – ส่วนเสริมบอกผล ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม หรือในตัวอย่าง 5) 我喜欢他做的菜 ประกอบด้วยหน่วยประธาน 我 หน่วยกริยาคือ 喜欢 และหน่วยกรรมคือ 他做的菜 โดยที่หน่วยกรรมคือ 他做的菜 เป็นนามวลีที่มี 他做 ซึ่งมีโครงสร้างเป็น ประธาน – ภาคแสดง ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม

สรุปก็คือในประโยคภาษาไทย การวิเคราะห์นามวลีซึ่งประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วย ขยายนามที่มีลักษณะเป็นอนุพจน์คุณศัพท์จะต้องวิเคราะห์หน่วยหลักและหน่วยขยายนามร่วมกัน จึงจะเห็นถึงความสัมพันธ์ทางโครงสร้างระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามนั้น และโดยทั่วไป มักจะถือว่าอนุพจน์คุณศัพท์ดังกล่าวเป็นประโยคย่อยที่ซ้อนเข้ามาขยายประโยคหลัก แต่การ วิเคราะห์นามวลีลักษณะเดียวกันในภาษาจีน สามารถจะมุ่งประเด็นศึกษาไปที่โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ต่าง ๆ ของหน่วยขยายนามหนึ่ง ๆ ได้ตามลำพัง

5.5 ลักษณะของคำ de ในนามวลีภาษาจีน และ คำ ที่ในนามวลีภาษาไทย

คำ de ที่วางหลังหน่วยขยายนามในภาษาจีน เป็นคำไวยากรณ์ที่สามารถทำให้โครงสร้าง อื่น ๆ กลายเป็นโครงสร้างแบบหน่วยขยายนาม-หน่วยหลักได้ แต่ไม่มีความหมายในตัวเอง และไม่สามารถปรากฏตามลำพังได้ เช่น

ก) 成绩优异 chéngjì yōuyì ผลการเรียน (หรือผลงาน) ดีเป็นพิเศษ ข้อความนี้เป็น โครงสร้างแบบภาคประธาน-ภาคแสดง เมื่อแทรกคำ de เข้าไปจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างแบบ หน่วยขยายนาม-หน่วยหลัก ทันทีคือ 成绩的优异 chéngjìde yōuyì ความดีเยี่ยมในผลกรเรียน

ข) 我买书 wǒ mǎi shū ฉันซื้อหนังสือ ข้อความนี้เป็นโครงสร้างแบบภาคประธาน- ภาคแสดง เมื่อแทรกคำ de เข้าไปจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างแบบ หน่วยขยายนาม-หน่วยหลัก ทันที คือ 我买的书 wǒ mǎi de shū หนังสือที่ฉันซื้อ

ส่วนคำเชื่อมอนุพากย์ ที่ ในนามวลีภาษาไทย ผู้วิจัยเห็นว่าไม่ได้มีหน้าที่ทางไวยากรณ์โดยตรง แต่เมื่อใช้นำหน้าอนุพากย์คุณศัพท์ บางกรณีสามารถทำให้ความกำกวมหมดไปได้ ตัวอย่างเช่น ในภาษาไทยนั้นเมื่อมีคำกริยาอยู่หลังคำนาม หรือคำสรรพนาม บางครั้งก็เกิดความกำกวมไม่รู้แน่ว่าเป็นหน่วยขยายหรือเป็นกริยา เช่น แมวอยู่ในบ้านนี้ อยู่ในบ้านนี้ อาจเป็นกริยาของประโยค หรืออาจเป็นหน่วยขยาย แต่ถ้ามีคำ ที่ นำหน้ากริยาลิขิตนั้น ๆ เช่น แมวที่อยู่ในบ้านนี้ ที่ ย่อมช่วยให้เห็นได้ชัดว่า อยู่ในบ้านนี้ เป็นหน่วยขยาย ทั้งยังช่วยเน้นความให้เด่นชัดขึ้นอีกด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

รูปแบบนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยโดยทั่วไปมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะมีความแตกต่างกันอยู่บ้างตรงที่นามวลีในภาษาจีนหน่วยขยายนามจะมาก่อนหน่วยหลัก แต่นามวลีในภาษาไทยหน่วยหลักจะมาก่อนหน่วยขยายนาม ดังนี้

นามวลีภาษาจีน	นามวลีภาษาไทย
หน่วยขยายนาม+หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+หน่วยขยายนาม
หน่วยขยายนาม+ de+หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+คำเชื่อม+หน่วยขยายนาม
หน่วยขยายนาม+(de) +หน่วยหลัก	หน่วยหลัก+(คำเชื่อม)+หน่วยขยายนาม

ส่วนมากนามวลีในภาษาจีนที่มีโครงสร้างแบบ “หน่วยขยายนาม- หน่วยหลัก”

ความหมายของหน่วยขยายนามจะบอกลักษณะ คุณสมบัติ ชนิด วัสดุ รูปแบบ หรือบอกขอบเขตของหน่วยหลัก เป็นต้น เช่น

椭圆形桌子	tuōyuán xíng zhuōzi	โต๊ะทรงรี	(บอกลักษณะ)
防火墙	fánghuǒ qiáng	กำแพงกันไฟ	(บอกคุณสมบัติ)
咖啡杯	kāfēi bēi	ถ้วยกาแฟ	(บอกชนิด)
玻璃杯	bōli bēi	ถ้วยแก้ว	(บอกวัสดุ)
学术交流	xuéshù jiāoliú	การแลกเปลี่ยนทางวิชาการ	(บอกขอบเขต)
科学防火	kēxué fánghuǒ	การป้องกันอัคคีภัยทางวิทยาศาสตร์	(บอกรูปแบบ)

นามวลีในภาษาจีนที่สามารถละคำ de ได้ หรือสามารถใช้แบบไม่มีคำ de ได้ บางกรณีจะมีความหมายเหมือนกัน ขึ้นอยู่กับผู้พูดต้องการเพิ่มน้ำหนักให้กับหน่วยหลักหรือไม่ ตัวอย่างเช่น 木质 (的) 黑板 ก็สามารถจะพูดว่า

爸爸买来一块木质 (的) 黑板。

Bàba mǎilái yíkuài mùzhì (de) hēibǎn.

คุณพ่อซื้อกระดานดำ (ที่ทำด้วย) ไม้มาชิ้นหนึ่ง

ในภาษาพูดเมื่อผู้พูดต้องการสื่อความบอกเล่าทั่วไป ส่วนมากสามารถใช้ในรูปแบบที่ไม่มีคำ de ได้ เช่น

我走进来看见一屋子人。

Wǒ zǒujìnlái kànjàn yīwūzǐrén.

ฉันเดินเข้ามาเห็นคนเต็มห้องเลย

แต่เมื่อต้องการเน้นความหรือบอกเล่าให้เห็นสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับนามวลีนั้น ผู้พูดจะใช้แบบมีคำ de เช่น

当时，我走进来看见一屋子的人都在吸烟。

Dāngshí, wǒ zǒujìnlái kànjàn yīwūzǐde rén dōuzài xīyān.

ตอนนั้น ฉันเดินเข้ามาก็เห็นคนทั้งห้องกำลังสูบบุหรี่อยู่

ประโยคนี้ผู้พูดต้องการบอกเล่าให้เห็นสภาพว่าเห็นคนมากมายกำลังทำอะไรกันอยู่จึงใช้แบบมีคำ de เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้กับคำ 人 rén คน

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าการพูดในลักษณะที่มีคำ de ขึ้นอยู่กับการสื่อความหมายของผู้พูด การที่นามวลีมีคำ de ทำให้ระยะเวลาและน้ำเสียงของผู้พูดยาวขึ้น และสามารถพูดหยุดวรรคตอนตรงหลังคำ de ได้ภายในเวลาอันสั้น เพื่อให้ผู้ฟังมีความสนใจในคำพูดนั้น

นามวลีในภาษาไทยก็เช่นเดียวกัน อาจมีรูปแบบนามวลีที่ปรากฏคำเชื่อมและไม่ปรากฏคำเชื่อมได้ คำเชื่อมที่ปรากฏในโครงสร้างนามวลี ได้แก่ คำเชื่อมนาม ของ แห่ง ทาง ด้าน สำหรับ ใน และคำเชื่อมอนุภาคย์คุณศัพท์ ที่ ซึ่ง อัน ผู้ ที่มักใช้ในประโยคความซ้อน

ในภาษาไทยการละคำเชื่อมที่พบบ่อย คือการละคำ ของ ในการแสดงความเป็นเจ้าของ นอกจากนี้นามวลีในภาษาไทย สามารถมีคำบอกน้ำเสียงแทรกอยู่ระหว่างหน่วยหลักกับอนุภาคย์คุณศัพท์ได้ คำบอกน้ำเสียงที่นำมาแทรกนั้นอาจเป็นคำลงท้ายบอกสถานภาพ คำบอกน้ำเสียงแสดงการถาม คำบอกน้ำเสียงที่เป็นคำสรรพนามเน้นย้ำ

ส่วนความแตกต่างของการวิเคราะห์หน่วยหลักของนามวลีในภาษาจีนและภาษาไทยก็คือ ในภาษาจีนจะใช้ส่วนที่อยู่หลังคำ de เป็นหน่วยหลัก ซึ่งหน่วยหลักในภาษาจีนอาจเป็นคำหรือวลีที่ยังมีลักษณะเป็นนามวลีอยู่แล้ว (เพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นลำดับขั้นต่อไป) ก็ได้ ในขณะที่นามวลีในภาษาไทยมักจะกำหนดให้หน่วยนามหลักที่อยู่ต้นวลีเป็นหน่วยหลักเสมอ และส่วนประกอบที่ตามมาจะถือเป็นหน่วยขยายทั้งสิ้น ดังนั้นจะพบว่า หน่วยหลักในภาษาไทยจะมีลักษณะเป็นคำนาม

หน่วยเดียว หรือ ถ้าเป็นวลีก็จะเป็นวลีที่เป็นกลุ่มคำชนิดเดียวกันที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะ 2 แขนงขึ้นไป แต่จะไม่ได้อยู่ในรูป หน่วยหลัก-หน่วยขยาย ที่จะต้องวิเคราะห์ต่อไปเป็นลำดับขั้น

ในกรณีที่นามวลีในภาษาจีนมีหน่วยขยายนามมากกว่า 1 หน่วย โดยทั่วไปจะมีลำดับขั้นของหน่วยขยายที่ค่อนข้างชัดเจน คือ หน่วยขยายนามที่บอกความพรรณนาจะอยู่ใกล้ชิดกับหน่วยหลัก ส่วนหน่วยขยายนามที่บอกความจำกัดจะอยู่ถัดมา ส่วนนามวลีในภาษาไทยนั้น การเรียงลำดับหน่วยขยายมีรูปแบบต่าง ๆ และมีตำแหน่งการเรียงลำดับที่ไม่แน่นอน

ในประโยคภาษาไทย นามวลีที่มีหน่วยขยายนามเป็นอนุพจน์คุณศัพท์มาขยายหน่วยหลักนั้น จะวิเคราะห์โดยถือว่าเป็นประโยคย่อยที่ซ้อนเข้ามาขยายประโยคหลักแล้ว รวมกันเป็นประโยคความซ้อน ซึ่งในการวิเคราะห์หน่วยหลักและหน่วยขยายนามที่มีลักษณะเป็นอนุพจน์คุณศัพท์ดังกล่าวนี้ จะต้องวิเคราะห์ทั้ง 2 หน่วย ร่วมกัน จึงจะเห็นถึงความสัมพันธ์ทางโครงสร้างระหว่างหน่วยหลักและหน่วยขยายนามได้ ส่วนการวิเคราะห์นามวลีลักษณะเดียวกันในภาษาจีน เราสามารถจะมุ่งประเด็นศึกษาไปที่โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ของหน่วยขยายนามหนึ่ง ๆ ได้ตามลำพัง และจะถือว่าอนุพจน์คุณศัพท์ดังกล่าวเป็นแค่หน่วยขยายนามที่มาขยายประโยคหลัก และจัดเป็นประโยคความเดียว

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยพบว่ายังมีประเด็นที่น่าศึกษาอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงสร้างนามวลีในภาษาไทยและภาษาจีนอยู่ แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดของเวลาจึงทำให้การศึกษาคั้งนี้ไม่สามารถครอบคลุมประเด็นเนื้อหาได้ทั้งหมด จึงขอเสนอเรื่องที่น่าสนใจในความคิดของผู้วิจัยไว้ 2 - 3 เรื่อง คือการศึกษา ลำดับขั้นของหน่วยขยายนามในนามวลีภาษาไทยที่มีหน่วยขยายนามมากกว่า 1 หน่วย รวมไปถึงการเรียงลำดับของหน่วยขยายนามที่แตกต่างกันนั้นว่าจะสื่อความหมายเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ในนามวลีภาษาจีนและภาษาไทย

นอกจากนี้ยังมีประเด็นการศึกษาวิจัยที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ การสื่อความหมายของหน่วยขยายนามในภาษาจีน โดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือแบบที่แสดงลักษณะพรรณนาหรือแบบจำกัดขอบเขต ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาวิจัยในรายละเอียดต่อไป และอาจเปรียบเทียบกับการสื่อความหมายของหน่วยขยายนามในภาษาไทย ว่ามีลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับคนไทยต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

นววรรณ พันธุเมธา. 2527. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร : หจก. รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. 2545. ไวยากรณ์จีนกลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พจน์ โชติกเสถียร. 2514. โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราตรี ธีนวารชร. 2515. ลักษณะคำไวยากรณ์ในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรืองเดช ปั่นเชื่อนขัติย์. 2541. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

วิจินต์ ภาณุพงศ์. 2522. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุนันท์ อัญชลีนุกูล. 2546. ระบบคำภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

อุปทิศศิลปสาร, พระยา. 2544. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

อัญชลี สิงห์น้อย. 2548. ค่านามประสม : ศาสตร์และศิลป์ในการสร้างคำไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาจีน

Běijīng Dàxué Zhōngwénxì 北京大学中文系. 1994. TIR Zhōngwén Quánwén

Jiǎnsuǒ Xitǒng TIR 中文全文检索系统 (โปรแกรม TIR เพื่อค้นหาข้อมูลจาก

งานเขียนภาษาจีน) (โปรแกรมคอมพิวเตอร์). Běijīng 北京: Běijīng Dàxué

Zhōngwénxì 北京大学中文系.

Fang, Yùqīng 房玉清. 2001. Shíyòng Hànyǔ Yǔfǎ 实用汉语语法 (การใช้ไวยากรณ์

ภาษาจีนกลาง). Běijīng 北京 : Běijīng Dàxué Chūbǎnshè 北京大学出版社.

- Hé, Fúxiáng 何福祥. 1991. Hàn, Tài Dìngyǔ Bǐjiào Yánjiū 汉、泰定语比较研究 (การศึกษาเปรียบเทียบหน่วยขยายนามของนามวลีภาษาจีนและภาษาไทย). Shuòshì Yánjiūshēng Xuéwèi Lùnwén 硕士研究生学位论文 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). Běijīng Yǔyán Xuéyuàn 北京语言学院.
- Lín, Yǒngmíng 林勇明. 2000. Tàiguó Xuéshēng Hànyǔ Dìngyǔ Shùnxùde Piānwù Fēnxī jí qí Xídé Shùnxù 泰国学生汉语定语顺序的偏误分析及其习得顺序 (การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับหน่วยขยายนามของนักเรียนไทยและการเรียน การรับรู้ในเรื่องดังกล่าว). Shuòshì Xuéwèi Lùnwén 硕士学位论文 (วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต). Běijīng Yǔyán Wénhuà Dàxué 北京语言文化大学.
- Liú, Yuèhuá; Pān, Wénwù; Gùyùn 刘月华, 潘文物, 故韞. 2004. Shíyòng Xiàndài Hànyǔ Yǔfǎ (zēngdìngběn) 实用现代汉语语法 (增订本) (การใช้ไวยากรณ์ ภาษาจีนกลางปัจจุบัน (ฉบับปรับปรุง)). Běijīng 北京 : Shāngwù Yìnshūguǎn 商务印书馆.
- Lù, Jiǎnmíng 陆俭明. 2004. Xiàndài Hànyǔ Yǔfǎ Yánjiū Jiàochéng 现代汉语语法研究教程 (หลักสูตรการวิจัยไวยากรณ์ของภาษาจีนกลางปัจจุบัน). Běijīng 北京 : Běijīng Dàxué Chūbǎnshè 北京大学出版社.
- Lǚ, Shūxiāng 吕叔湘. 1984. Hànyǔ Yǔfǎ Lùnwénjí 汉语语法论文集 (รวบรวมบทความ ด้านไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง). Běijīng 北京 : Shāngwù Yìnshūguǎn 商务印书馆.
- Lǚ, Shūxiāng 吕叔湘. 1999. Xiàndài Hànyǔ Bābǎicí 现在汉语八百词 (ภาษาจีนกลาง ปัจจุบัน 800 คำ) 7th ed. Běijīng 北京: Shāngwù Yìnshūguǎn 商务印书馆.
- Zhāng, Bīn; Fàn, Kāitài; Zhāng, Yàjūn 张斌, 范开泰, 张亚军. 2000. Xiàndài Hànyǔ Yǔfǎ Fēnxī 现代汉语语法分析 (การวิเคราะห์ภาษาจีนกลางปัจจุบัน). 1st ed. Shànghǎi 上海 : Huádōng Shīfàn Dàxué Chūbǎnshè 华东师范大学出版社.
- Zhāng, Měizhēn 张美珍. 1991. Hàn Tàiyǔ zhōng Dìngyǔ Zhuàngyǔ yǔ Zhōngxīnyǔde Wèizhì Cìxù Duìbǐ Yánjiū 汉泰语中定语、状语与中心语的位置次序对比研究 (การศึกษาเปรียบเทียบตำแหน่งและการเรียงลำดับของหน่วยขยาย นาม หน่วยขยายกริยากับหน่วยหลักในภาษาจีนและภาษาไทย). Shuòshì Yánjiūshēng Bìyè Lùnwén 硕士研究生毕业论文 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). Běijīng Dàxué 北京大学.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กำชัย ทองหล่อ. 2545. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น.
- คุณฉวีพร ชำนิโรคนานต์. 2512. Clauses in the Thai Language อนุพากย์ในภาษาไทย.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ. 2539. พจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :
 รวมสาส์น.
- ป๋วย อึ๊งภากรณ์. 2542. ประสบการณ์ชีวิตและข้อคิดสำหรับคนหนุ่มสาว. พิมพ์ครั้งที่ 5.
 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- พรทิพย์ กิจสมบัติ. 2524. การใช้ที่ ซึ่ง อัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
 ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิต มานิตเจริญ. 2538. พจนานุกรมไทย (ฉบับปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 15.
 กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น.
- หยก บูรพา. 2548. อยู่กับกั๊ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

ภาษาจีน

- Cuī, Xīliàng 崔希亮. 1992. Rénchēng Dàicí Xiūshì Míngcí shí “de” zì Yǐnxiàn Wèntí
人称代词修饰名词时“的”字隐现问题 (ปัญหาที่พบในการใช้คำ de เมื่อ
 คำนามมีคำบุรุษสรรพนามขยาย). Shìjiè Hànyǔ Jiàoxué 世界汉语教学
 (การศึกษาภาษาจีนกลางทั่วโลก).
- Dài, Wéi; Kèlǐsītè'ěr 戴维, 克里斯特尔. 2000. Xiàndài Yǔyánxué Cídiǎn 现代语言
 学词典 (พจนานุกรมภาษาศาสตร์ปัจจุบัน). 1st ed. Běijīng 北京 : Shāngwù
 Yìnshūguǎn 商务印书馆 .
- Huáng, Guóyíng 黄国营. 1982. “de” zìde Jùfǎ Yǔyì Gōngnéng “的”字的句法、
 语义功能 (ความหมายทางไวยากรณ์ของประโยคคำ de). Yǔyán Yánjiū 语言研究
 (การวิจัยภาษา).

- Lǐ, Hángjiàn 李行健 . 2003 . Xiàndài Hànyǔ Chéngyǔ Guīfàn Cíǎn 现代汉语成语规范词典 (พจนานุกรมฉบับมาตรฐานสำนวนสุภาษิตภาษาจีนปัจจุบัน) . 4th ed. Chángchūn 长春 : Chángchūn Chūbǎnshè 长春出版社 .
- Lǐ, Tiěgēn 李铁根 . 1993. “O 的 V” Piānzhèng Duǎnyǔ de Yǔfǎ Xiūshì Zuòyòng 偏正短语的语法修饰作用 (หน้าที่ขยายทางไวยากรณ์ของวลีหน่วยขยายนามและหน่วยหลัก). Hànyǔ Xuéxí 汉语学习 (การศึกษาภาษาจีน).
- Liú, Yīngjūn 刘英军 . 1993. Hànyǔ Kǒuyǔ zhōngde Jùshì “SV de N” 汉语口语中的“SV 的 N”句式 (รูปประโยค “SV de N” ในภาษาพูดภาษาจีนกลาง). Héběi Shīfàn Dàxué xuébào 河北师范大学学报 (วารสารมหาวิทยาลัยครุเหอเป่ย์).
- Liú, Yǒnggēng 刘永耕 . 2001. Shìlùn Míngcíxìng Dìngyǔde Zhǐchēng Tèdiǎn hé Fēnlèi-Jiān jí Tongwèi Duǎnyǔde Zhǐchēng Wèntí 试论名词性定语的指称特点和分类-兼及同位短语的指称问题 (การวิเคราะห์ลักษณะพิเศษของการกล่าวถึงของหน่วยขยายนามและการแบ่งประเภท-และปัญหาการกล่าวถึงของวลีหน่วยอ้างถึงเดียวกัน). Miànlín Xīn Shìjì Tiǎozhànde Xiàndài Hànyǔ Yǔfǎ Yánjiū 面临新世纪挑战的现代汉语语法研究 (การศึกษาไวยากรณ์ภาษาจีนกลางปัจจุบันที่ต้องเผชิญในศตวรรษใหม่).
- Lù, Bǐngfǔ 陆丙甫 . 2003. “de” de Jīběn Gōngnéng hé Pàishēng Gōngnéng- cóng Miáoxiěxìng dào Qūbiéxìng zài dào Zhǐchēngxìng “的”的基本功能和派生功能-从描写性到区别性再到指称性 (คุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติการแตกความหมายจากความพรรณนาถึงบอกความแตกต่างและไปถึงลักษณะการกล่าวถึง). Shìjiè Hànyǔ Jiàoxué 世界汉语教学 (การศึกษาภาษาจีนกลางทั่วโลก).
- Lǚ, Chuān; Gōu Ruìlóng; Dǒng Lìpíng 鲁川、缙瑞隆、董丽萍 . 2002. Xiàndài Hànyǔ Jīběn Jùmó 现代汉语基本句模 (รูปประโยคพื้นฐานภาษาจีนกลางในปัจจุบัน). Shìjiè Hànyǔ Jiàoxué 世界汉语教学 (การศึกษาภาษาจีนกลางทั่วโลก).
- Lǚ, Shūxiāng 吕叔湘 . 1958. Xíngmíng Zǔhéjiān “de” zìde Yǔfǎ Zuòyòng 形名组合间“的”字的语法作用 (การใช้ไวยากรณ์คำ de กับคำคุณศัพท์ที่มีความเป็นคำนาม). Zhōngguó yǔwén 中国语文 (ภาษาและวรรณคดีประเทศจีน).
- Mǎ, Zhēn 马真 . 1981. Jiǎnmíng Shíyòng Hànyǔ Yǔfǎ 简明实用汉语语法. (ไวยากรณ์

- ภาษาจีนกลางกับการใช้ที่สำคัญ). Běijīng 北京 : Běijīng Dàxué Chūbǎnshè 北京
大学出版社.
- Qí, Hù yáng 齐沪扬. 2004. Yǔ Míngcí Dòngcí Xiāngguānde Duǎnyǔ Yánjiū 与名词动
词相关的短语研究 (การศึกษาวิจัยวลีที่มีความเกี่ยวข้องกับคำนามและคำกริยา).
1 st ed. Běijīng 北京 : Běijīng Yǔyán Dàxué Chūbǎnshè 北京语言大学出版
社.
- Shāngwù Yīnshūguǎn Císhū Yánjiū Zhōngxīn 商务印书馆辞书研究中心 . 2000 .
Yīngyòng Hànyǔ Cídiǎn 应用汉语词典 (พจนานุกรมภาษาจีนกลางเพื่อการ
ประยุกต์ใช้) . 2 nd ed. Běijīng 北京 : Shāngwù Yīnshūguǎn 商务印书馆 .
- Shí, Yùzhì 石毓智 . 2000 . Lùn "de" de Yǔfǎ Gōngnéngde Tóngyīxìng 论“的”的语
法功能的同一性 (การวิจัยลักษณะเดียวกันในหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำ de) . Shìjiè
Hànyǔ Jiàochéng 世界汉语教程 (การศึกษาระดับภาษาจีนกลางทั่วโลก). 1:16-27.
- Tián, Huìgāng 田惠刚 . 1994 . Duōxiàng Dìngyǔde Cìxù jí qí Luójí Tèxìng 多项定语的
次序及其逻辑特性 (ลำดับของหน่วยชยชยนามที่มีมากกว่า 1 หน่วยและลักษณะ
ทางตรรก) . Shìjiè Hànyǔ Jiàochéng 世界汉语教学 (การศึกษาระดับภาษาจีน
กลางทั่วโลก). 3:19-21.
- Wáng, Dōngméi 王冬梅. 2002. “N de V” Jiégòu zhōngde Xìngzhì “N 的 V” 结构中的
性质 (ลักษณะโครงสร้าง“N de V”). Yǔyán Jiàoxué yǔ Yánjiū 语言教学与研究
(การศึกษาระดับภาษาและการวิจัย).
- Wáng, Línglíng 王玲玲. 1989. Xiàndài Hànyǔ Gé Guānxì Yánjiūshùpíng 现代汉语
格关系研究述评 (คำอธิบายการวิจัยความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ในภาษาจีนกลาง
ปัจจุบัน). Hànyǔ Xuéxí 汉语学习 (การศึกษาระดับภาษาจีน).
- Wáng, Méng 王蒙. 1984. Qīngchūn Wànsuì 青春万岁 (ความยืนยาวแห่งวัยหนุ่มสาว).
Rénmín Wénxué Chūbǎnshè 人民文学出版社.
- Zhāng, Bīn 张斌 . 2002. Xiàndài Hànyǔ (xīnbiān) 现代汉语 (新编) (ภาษาจีน
ปัจจุบัน (ฉบับใหม่)). 1st ed. Shànghǎi 上海 : Fùdàn Dàxué Chūbǎnshè 复
旦大学出版社.
- Zhāng, Bójiāng 张伯江. 1993. “N de V” Jiégòu de Gòuchéng “N de V” 的
结构 (ที่มาของโครงสร้าง “N de V”). Zhōngguó Yǔwén 中国语文 (ภาษาและ

วรรณคดีประเทศจีน).

- Zhāng, Shinián 张世年. 1995. “V de N” de Yǔyì hé Jùfǎ Fēnxī “V 的 N”的语义和句法分析 (การวิเคราะห์รูปประโยคและความหมาย “V de N”). Nánjīng Shīdà Xuébào shèkēbǎn 南京师大学报社科版 (วารสารมหาวิทยาลัยครุฑนานกิง).
- Zhèng, Yuǎnhàn 郑远汉. 2004. Dìngyǔ hòumian “de” zìde Yòng hé Búyòng Wèntí 定语后面“的”字的用和不用问题 (ปัญหาการใช้และไม่ใช้คำ หลังหน่วยขยายนาม). Xiūcí Xuéxí 修辞学习 (การศึกษาศาสตร์ภาษา). 1: 9-13.
- Zhōng, Zhìpíng 钟志平. 1995. Yětán Duōxiàng Dìngyǔde Shùnxù Wèntí 也谈多项定语的顺序问题 (การถกปัญหาการเรียงลำดับหน่วยขยายนามที่มีมากกว่า 1). Gànnán Shīfàn Xuéyuàn Xuébào 赣南师范学院学报 (วารสารวิทยาลัยครูกั้นหนาน). (Gànzhōu 赣州(กั้นโจว)). 1: 56-59.
- Zhōu, Guópíng 周国平. 1996. Wǒmen Dui Shìjiède Rènshi 我们对世界的认识 (การรู้จักโลกของพวกเขา). Guǎngdōng Jiàoyù Chūbǎnshè 广东教育出版社 .
- Zhū, Déxī 朱德熙. 1980. Xiàndài Hànyǔ Yǔfǎ Yánjiū 现代汉语语法研究. (การวิเคราะห์ภาษาจีนกลางในปัจจุบัน). Běijīng 北京 : Shāngwù Yīnshūguǎn 商务印书馆 .
- Zhū, Déxī 朱德熙. 1999. Hànyǔ Zhīshì Cóngshū Yǔfǎ Dáwèn 汉语知识丛书语法问答 (การตอบปัญหาไวยากรณ์กลางชุดหนังสือความรู้ทางภาษาจีน). Běijīng 北京 : Shāngwù Yīnshūguǎn 商务印书馆 .

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

汉语名词性短语的特点和助词“的”的用法 以及与泰语的对应比较研究

第一章 引言

现代汉语助词“的”的语法功能繁多，使用频率极高。关于名词性短语中“的”用来连接定语及其中心语是一个常见而且重要的语法结构形式，是泰国学生学汉语的一个难点。

第一节 问题的提出

泰国学生对名词性短语的结构关系与定中之间的语义关系还存在一些问题。

1. 有时候对名词性短语，学生不能断定其内部关系是什么，这个短语应该怎么翻译。如：“人民政府”是偏正关系还是联合关系呢？或“我们大家”是偏正关系还是同位关系呢？

2. 有无“的”的名词性短语，其意义怎么区别。例如：

木头房子	木头的房子
บ้านไม้	บ้านไม้

我们学校	我们的学校	我的学校
โรงเรียนพวกเรา	โรงเรียนของพวกเขา	โรงเรียนของเรา

上面举的例子，翻译成泰语了以后意思是差不多的，那它们怎么区别呢？

3. 当学生要把汉语名词性短语写出来或翻译过来，定中之间该不该用“的”没有把握。

第二节 研究目的

1. 为了了解汉语和泰语名词性短语的结构关系的异同。
2. 为了了解汉语和泰语名词性短语中的定语和中心语之间的语义类型。
3. 为了归纳找出汉语名词性短语该不该用“的”的规律和原则。

第三节 假设条件

1. 由述宾结构转化而来的名词性短语，定中之间不要用“的”来连接，如：理论学习。

2. 汉语名词性短语的中心语与泰语名词性短语的中心语，结构不一样。

第四节 研究范围

归纳汉语名词性短语的结构与定中之间的语义关系，然后和泰语名词性短语作比较。研究范围，把名词性短语分为三种类型：

- 1) 定语与中心语之间没有“的”。
- 2) 定语与中心语之间要用“的”。
- 3) 定语与中心语之间可用可不用“的”，或者可以省略“的”。

第五节 研究方法

1. 从语法书报纸、报刊、文学作品、北京大学的语料库收集名词性短语的一些资料，然后进行整理分析。

2. 把汉泰名词短语来作对比研究，然后总结写成本论文。

第六节 研究的意义和作用

1. 使泰国学生了解“的”字对名词性短语的结构与语义所起的作用。
2. 了解定中之间的语义关系。

第二章 前人的研究

汉语句法结构的概念和理论

第一节 短语

任何一个有规则的结构体，其内部的各个组成成分都是按一定的规则一层一层加以组合的。语言结构也不例外。就句法结构来说，词与词可以按照一定的规则构成短语。词与短语可以按照一定的规则构成一个更大的短语。在短语中词与词（或短语）之间是存在着一定的结构关系的。（也可以说句法研究的是句子的内部构造，以词作为基本单位）

短语的定义

短语是词与词的组合。短语内的词依靠一定的语法手段组成一定的语法形式，表现出一定的语法（关系）意义。

短语的分类

《现代汉语语法分析》张斌，范开泰，张亚军，(2000: 53) 说划分短语的类别可以从如下三个标准入手：

1. 根据结构及构成成分划分

短语可以分为固定短语和自由短语两类，固定短语具有结构的定型性和意义的整体性两个特点。所谓“结构定型”即固定短语内部的构成成分之间不可随便拆开、添加或更换它的构成成分。固定短语包括成语、惯用语及歇后语等几种，固定短语相当于一个词，可以看作词的“等价物”。自由短语内部的构成成分可以用其他的同类成分去替换，可以任意扩展，只要符合语义和语法规则，几个词就可以组合成一个短语。

2. 根据内部结构关系划分

短语可分为主谓短语、述宾短语、偏正短语、述补短语、联合短语、以及介词短语、方位短语、连谓短语、助词短语等类型，通常称为短语的结构分类。这种分类主要着眼于构成短语的几个词之间的语法关系、表达这种关系的手段以及构成短语的性质的性质等。

3. 根据短语的功能划分

短语可分为名词性的、动词性的、形容词性的以及其他类型。功能分类主要是看短语与哪一类词的功能相当。

因为短语有各种各样的类型，当我们要看一个短语是什么样的一个类型，我们应该怎么看呢？例如，好书 hǎo shū หนังสือดี 这个短语的结构关系是偏正关系，前一个“好”是偏，用来修饰后一部分的中心语叫正“书”，中心语的词性是名词，所以我们管这个短语叫名词性短语。再如，买书 mǎi shū ซื้อหนังสือ 这个短语的结构关系是述宾关系，前一个动词“买”作中心词，而后面表事物的名词“书”是宾语，所以我们管这个短语叫动词性短语。

短语的语法结构关系和语义结构关系

短语是由词构成的句法单位。短语的构成必须具备两个条件：

1. 构成短语的两个或几个词之间意义上必须能搭配，即语义上是相容的；如具有施事与动作的、动作与受事的、事物与性质的语义关系的单位。如具有施事与动作的，可构成述宾关系的短语，如寄信、修自行车等。

2. 构成短语的两个或几个词的排列必须符合汉语的语法规则，就是指主语与谓语的、述语与宾语的、定语与中心语的关系。如“我”“看”“书”三个词可以有六种不同的排列方式，但只有其中的两种“我看书”“书我看”符合汉语的语法规则，其余的四种“书看我”“看我书”“看书我”“我书看”不符合汉语的表达习惯。

相同的语法结构关系可以表示不同的语义结构关系。相同的语义结构关系可以由不同的语法结构关系来表示。例如：

	语法结构关系	语义结构关系
(1) 朋友出国了 เพื่อนเดินทางออกนอกประเทศแล้ว	主谓关系	施事 - 动作
(2) 衣服洗了 เสื้อผ้าซักแล้ว	主谓关系	受事 - 动作
(3) 他高兴了 เขาสบายใจแล้ว	主谓关系	感事 - 动作
(4) 吃面包了 กินขนมปังแล้ว	述宾关系	动作 - 受事
(5) 吃快餐了 กินอาหารจานด่วนแล้ว	述宾关系	动作 - 方式
(6) 喝的啤酒 เบียร์ที่ดื่ม	修饰关系	动作 - 受事

所以，汉语结构关系与语义结构关系不是一一对应的。

偏正结构

《语法讲义》朱德熙 (1982:14) 说前一成分修饰或限制后一成分的结构叫偏正结构。修饰语 (前一成分) 和中心语 (后一成分) 两个成分不是平等的，它们一偏一正，所以叫偏正结构。

偏正结构可以分成两类：

1. 第一类的中心语是名词，我们管名词的修饰语叫定语。例如在“白马”里，“马”是中心语，“白”是修饰、限制“马”的。光说“马”，指的是一个大类名，概括各种各样的马，加上“白”以后，范围缩小了，仅指白色的一类。

2. 第二类的中心语是动词或形容词，我们管这类修饰语叫状语。状语是对句子谓语而言的。例如在“太红”，“红”是中心语，“太”是修饰语，给“红”颜色的性质加上程度修饰。

本论文的研究范围是研究偏正结构中的定语和中心语组成的名词性短语，即上面所说的第一类，“白马”。

第二节 名词性短语

汉语的名词性短语，定语和中心语之间，有时要用“的”，有时不用“的”，也有用不用“的”都行，这儿涉及到定语的音节数和类别。这是汉语名词性短语就有三类结构：

(a) 定语 + 名词性的中心语，这类偏正结构的定语和中心语结合得很紧，定语可以直接修饰中心语，一般是带有习惯意义的、稳定的整体的偏正结构。朱德熙管它叫黏合式的体词性的偏正结构。例如：

浅蓝色	สีฟ้าอ่อน
碗边儿	ขอบชาม

(b) 定语 + 的 + 名词性的中心语，这类带“的”的偏正结构是一种结合得较松的临时的组合，“定的 + 的”和中心语两部分保持着较大的独立性。这类被叫做组合式的体词性的偏正结构。例如：

要紧的话	คำพูดที่สำคัญ
传开来的消息	ข่าวที่เล่าลือกันมา

(c) 定语(的) + 名词性的中心语，这类偏正结构的定语，“的”字可有可无，它们的意义也没有明显的变化。例如：

木头(的)房子	บ้านไม้
新(的)房子	บ้านใหม่

《实用汉语语法》房玉清(2003: 121)认为从结构上来看，汉语定语可以分为两大类：一类带“的”，一类不带“的”。我们把前者称为组合式定语，把后者称为黏合式定语。从语义上来看，组合式定语是对比性的，而黏合式定语是称谓性的。例如，“老的玉米”是对比“嫩的玉米”来说的，而“老玉米”是北京人对玉米的一种称谓，它不一定是“老的”，因而带有一定程度的熟语性。又如“中国的银行”是对比“外国的银行”来说的，而“中国银行”是一种称谓，它的功能相当于一个名词。

定语的意义类别

(a) 限制性定语

限制性定语的作用主要是给事物分类或划定范围。限制性定语具有区别作用，它指明在一些事物中是“这个”而不是“那个”。如果一个名词前出现不止一个这种定语，中心语所指的人或事物的范围就会缩小。一般说来，表示数量、时间、处所、领属、范围、用途等等往往是限制性的。例如：

表示数量

1) 一双筷子	ตะเกียบหนึ่งคู่
2) 这些人	คนพวกนี้

表示时间

3) <u>冬季</u> 的阳光	แสงอาทิตย์ในฤดูหนาว
4) <u>今年</u> 的产量	ผลผลิตในปีนี้
表示处所	
5) <u>颐和园</u> 的湖光山色	ทิวทัศน์ภูเขาทะเลสาบในพระราชวังฤดูร้อน
6) <u>北京</u> 的胡同	ตรอกซอยของปักกิ่ง
表示领属	
7) <u>张明</u> 的铅笔	ดินสอของจางหมิง
8) <u>自身</u> 的论断	ข้ออนุมานและการวินิจฉัยของตนเอง
表示用途	
9) <u>修车</u> 工具	อุปกรณ์ซ่อมรถ
10) <u>挑水</u> 的扁担	ไม้คานที่ใช้ตักน้ำ

(b) 描写性定语

描写性定语的作用主要是描绘人的穿着打扮或事物的性质、状态、情况、特点，突出其中本来就有的某一特性等等。描写性定语指明是“什么样的”、“怎么样的”。一般由形容词短语充任。例如：

11) <u>很厚</u> 的雪	หิมะหนามาก
12) <u>挺漂亮</u> 的衣服	เสื้อผ้าที่สวยงาม

重叠式形容词短语作描写性定语时，带有一定的感情色彩。例如：

- 13) 弯弯的眉毛，大大的眼睛，红红的嘴唇，长得真漂亮！

คิ้วโค้ง ๆ ตาโต ๆ ริมฝีปากแดง ๆ เกิดมาสวยจริง ๆ

- 14) 和和气气的样子 ท่าทางอันสุภาพอ่อนโยน

由形容词 ABB 重叠式充任的定语带有亲热、爱抚的意味。如：

- 15) 热腾腾的包子 ซาลาเปาที่ร้อนมีไอน้ำไฉมง

由形容词“A里AB”重叠式充任的定语带有厌恶、轻视的意味。如：

- 16) 那古里古怪的脾气谁都不喜欢。

นิสัยที่แปลกประหลาดอย่างนั้นใคร ๆ ก็ไม่ชอบ

动词或动词性短语、主谓短语、介词短语既可以充任限制性定语，又可以充任描写性定语。因此，同一词语，在不同的场合、不同的句子里，可能属于不同性质的定语。例如：

- 17) 烈日下的长城 (ภาพของ) กำแพงเมืองจีนที่พระอาทิตย์กำลังจะตก

这里的“烈日下”，既说明长城的环境，也表现出它的形态。

- 18) 这时，对面走来一位穿红衣服的姑娘。

ในเวลานี้ ที่ฝั่งตรงข้ามผู้หญิงซึ่งสวมชุดแดงท่านหนึ่งได้เดินเข้ามา

这里的“穿红衣服”表示描写性的语义。

19) 穿红衣服的那位姑娘是小李的妹妹。

ผู้หญิงท่านนั้นที่สวมชุดแดงเป็นน้องสาวของเลี้ยวหลี่

可这里的“穿红衣服”却表示限制性的语义。

充任定语的词语和“的”的使用问题

我们根据汉语名词性短语用不用“的”的三类结构来说明：

1. 定语 + 中心语，而不用“的”的结构

(a) 名词或名词短语作定语

单音节方位词作定语一般不用“的”

20) 北美洲

ทวีปอเมริกาเหนือ

方位词被名词修饰，如：

21) 操场北边是游泳池。

ด้านเหนือของสนามกายบริหารเป็นสระว่ายน้ำ

22) 看！他把照片递到小李面前。

ดูสิ ! เขาเอารูปถ่ายส่งไปที่ข้างหน้าเลี้ยวหลี่

表示人的职业或事物的原料、属性、类别、来源等，属于描写性定语。

此类定语与后面的中心语结合得很紧，一般不用“的”，甚至不能用“的”，而且意义上一定有熟语性，如：

23) 纺织工艺（表示类别）

หัตถกรรมสิ่งทอ

24) 纸箱子（表示原料）

กล่องกระดาษ

25) 语文老师（表示职业）

อาจารย์สอนภาษาและวรรณคดี

(b) 代词和其他词作定语

指示代词和问事物的疑问代词，以及此类疑问代词与数量词构成的短语作定语表示限制关系一般不用“的”，如：

26) 这话说得多好啊！

วากานี้พูดได้ดีมากนะ

27) 延风，你说这几颗种子怎么样？

เหยียนเฟิง เธอบอกซิว่าเมล็ดพันธุ์สองสามเมล็ดนี้เป็นยังไง？

28) 这个工厂有多少工人？

โรงงานนี้มีคณงานเท่าไร?

在口语中，表示疑问或反问时，人称代词后也可以不用“的”。如：

29) 我书包怎么不见了？

กระเป๋าหนังสือฉันทำไมหายไปแล้วละ?

30) 你帽子不是戴在头上么？

หมวกเธอไม่ใช่ใส่ไว้บนหัวรี?

人称代词作领属性定语，如果中心语是表示亲属称谓的名词，通常不用“的”。

31) 我哥哥

พี่ชายฉัน

32) 他父亲

พ่อเขา

(c) 数词和量词作定语

数量短语或数词、量词作定语，表示限制关系，如：

33) 七扇门

ประตูเจ็ดบาน

34) 一个故事

นิทานหนึ่งเรื่อง

量词重叠式作定语，如：

35) 今天，垛垛高墙夷为平地，座座亭榭任人憩歇。

วันนี้ กำแพงสูงเป็นชั้นๆ ต้องราบเป็นหน้ากอง ศาลาใหญ่แต่ละที่ให้ผู้คน
หยุดพักผ่อน

(d) 动词或动词短语作定语

动词作定语的名词性短语，其动词具有体词性，这些动词修饰名词中心语，带有熟语性，如：

36) 调查结果

ผลการตรวจสอบ

37) 研究题目

หัวข้อการวิจัย

在汉语中，当一个双音节动词与一个双音节名词具有动宾关系，而且由它们组成的短语又处于主语或宾语的位置时，应该把动词放在中心语的位置上，而把名词放在动词前边作定语，如：

38) 理论学习是很重要的。

การเรียนทฤษฎีถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

39) 这一段景物描写十分优美。

การพรรณนาทิวทัศน์ในตอนหนึ่งงดงามมาก

《实用现代汉语语法》刘月华 (2004: 481) 指出这是因为这时动词的动性很弱，而且有较强的名词性了。这种偏正结构还常作定语。例如：

40) 我们应该重视人才培养的问题。

พวกเราควรให้ความสำคัญในเรื่องการอบรมบุคลากร

41) 土地测量工作进行得很顺利。

งานสำรวจพื้นผิวดำเนินไปอย่างราบรื่น

有一些单音节动词修饰名词，表示一些菜肴名称。如：

42) 煮花生

ถั่วลิสงต้ม

43) 涮羊肉

เนื้อแพะลวก

(e) 形容词或形容词性短语作定语

单音节形容词作定语，如：

44) 好朋友

เพื่อนสนิท

45) 小事

เรื่องเล็ก

有些形容词常与某些名词组合，形成了比较稳固的短语。

46) 老实人

คนซื่อสัตย์

47) 关键时刻

เวลาสำคัญ

(f) 区别词作定语

48) 袖珍词典

พจนานุกรมฉบับกระเป๋า

49) 急性肝炎

ตับอักเสบขั้นรุนแรง

2. 定语 + 的 + 中心语

(a) 名词或名词短语作定语

名词作定语表示领属关系

50) 经理的秘书

เลขของผู้จัดการ

51) 姐姐的喊声

เสียงตะโกนของพี่สาว

方位词作定语后边一般用“的”。如：

52) 前边的大楼

ตึกใหญ่ด้านหน้า

53) 里边的小屋子里

ในห้องเล็ก ๆ ด้านใน

“所”字短语作定语，要加“的”。如：

54) 所见的情况

สภาพที่เห็น

55) 所喜爱的书

หนังสือที่ชอบ

表示时间意义、处所意义的短语作定语要加“的”。如：

56) 解放以来的电影

ภาพยนตร์ตั้งแต่ยุคปลดแอกเป็นต้นมา

57) 长江一带的物产

ผลิตภัณฑ์ทางแถบแม่น้ำแยงซีเกียง

(b) 数词和量词作定语

谁 *ใคร* 表示领属、怎么样 *อย่างไร* 表示描写性、这样 *อย่างนี้*、那样 *อย่างนั้น*、什么样 *ยังไง* *อะไรยังไง* 等作定语，如：

58) 老李是怎么样的一个人，你给我们介绍介绍。

คุณหลี่เป็นคนอย่างไร แนะนำให้พวกเราหน่อยสิ

59) 这样的人还不该表扬吗？

คนอย่างนี้ยังไม่สมควรชมเชยงั้นหรือ ?

代词“别”*อื่น* 除了“别人”*คนอื่น*、“别处”*ที่อื่น*、“别国”*ประเทศอื่น* 等以外，后面也要用“的”。如：

60) 下次再给你们介绍别的情况。

ครั้งต่อไปค่อยแนะนำลักษณะอื่นให้พวกเธอ

61) 这种产品还有别的用处没有？

ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ยังมีประโยชน์อย่างอื่นอีกมั๊ย ?

人称代词 '作定语表示领属关系，后面要用“的”。如：

62) 我们的老师非常严厉。

อาจารย์ของพวกเขาเข้มงวดมาก

63) 白求恩同志用自己的血把那个八路军战士救活了。

สหายป๋ายฉิวเินได้ใช้เลือดของตนช่วยทหารแห่งกองทัพแปดคนนั้นให้รอดชีวิต

(c) 数词和量词作定语

数量词作定语表示描写关系时，后面要用“的”。如：

64) 连五十多岁的老张也来参加乒乓球比赛了。

แม้แต่ผู้อาวุโสจางซึ่งอายุห้าสิบกว่าแล้ว ก็ยังมาเข้าร่วมแข่งขันการตีปิงปองเลย

65) 他买了一条三斤的鲤鱼。

เขาได้ซื้อหลี่อ้อหนึ่งตัวที่หนักสามซั่ง

数词“一”有时表示“满”的意思，具有描写作用的，如：

66) 他从外边跑进来，一头的汗。

เขาวิ่งเข้ามาจากด้านนอก เหงื่อเต็มหัวเลย

67) 一屋的人都愣住了。

คนทั้งบ้านต่างก็ตะลึงงันไปหมด

由数词“一”与量词构成的数量短语的重叠形式，即一 X 一 X 形式作定语，如：

68) 地上摆着一筐一筐的西红柿。

มะเขือเทศเป็นเข่ง ๆ วางเรียงอยู่บนพื้น

69) 一列一列的火车满载着生产物资开往祖国的四面八方。

รถไฟแต่ละขบวนบรรทุกวัตถุดิบการผลิตเต็มขบวนได้เคลื่อนตัวไปยังทั่วทุกสารทิศในมาตุภูมิ

(d) 动词或动词短语作定语

动词、动词短语作定语一般要用“的”例如：

70) 这是新出版的杂志，你看吗？

นี่เป็นนิตยสารที่ออกใหม่ เธอดูมั๊ย ?

71) 靠墙摆着装满书籍的柜子。

มีตู้ซึ่งวางหนังสือต่าง ๆ ไว้เต็มวางพียงกำแพงอยู่

(e) 形容词或形容词短语作定语

普通的双音节形容词作定语，一般要用“的”例如：

72) 孙先生是一个谦虚的人。

คุณซุนเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตนคนหนึ่ง

73) 艰巨的任务

ภารกิจอันยากลำบาก

形容词重叠式作定语，一般要用“的”。

74) 弯弯的月牙

จันทร์เสี้ยวที่โค้ง ๆ

75) 鼓鼓囊囊的挎包

กระเป๋าสะพายตุง ๆ

带有各种附加成分的形容词，也要用“的”。

76) 很好的事情

เรื่องที่ดีมาก

77) 最高的地方

สถานที่ซึ่งสูงที่สุด

(f) 介词短语作定语

78) 关于农村生活的小说

เกี่ยวกับนวนิยายชีวิตชนบท

79) 沿着海岸的高速公路

ทางด่วนซึ่งเลียบชายฝั่งทะเล

(g) 象声词短语作定语

80) 院里院外挤满了噼噼喳喳的年轻妇女们和老婆们。

บริเวณในและนอกลานบ้านเต็มไปด้วยเสียงจ๊อกแจ๊กจ๊อแจ

ของบรรดาสาวแรกรุ่นและหญิงวัยชรา

81) 我爱听黄昏时候小河哗哗哗哗的流水声。

ฉันชอบฟังเสียงน้ำไหลจ๊อก ๆ ของลำธารในช่วงเวลาโพล้เพล้

(h) 固定短语（多为四字形式）作定语

82) 我们说的都是些一针见血的话。

สิ่งที่เราพูดล้วนแล้วแต่เป็นคำพูดที่ตรงประเด็น

83) 做个写不出作品的有名无实的作家，是最痛苦的事！

เป็นนักประพันธ์ที่ไม่สามารถเขียนผลงานออกมาได้สมตามคำกล่าวคือ

เป็นเรื่องที่เจ็บปวดที่สุด !

(i) 主谓短语作定语

84) 故宫过去是封建皇帝住的地方，现在是劳动人民游览的场所。

พระราชวังฤดูร้อนเมื่อก่อนเป็นที่พักของจักรพรรดิในสมัยระบบศักดินา ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของประชาชนผู้ใช้แรงงาน

85) 这时，破草屋里走出来一位衣服破旧的老大娘。

เวลาเดียวกันนี้ ป้าซึ่งอยู่ในซุ้ดเก่าและขาดได้เดินออกมาจากกระท่อมๆ

(j) 复句形式的短语作定语

86) 他又不敢大声喊，怕惊醒白天做得劳乏、晚上躺下就睡着了的母亲。

เค้าไม่กล้าตะโกนเสียงดัง เกรงจะทำให้แม่ผู้ซึ่งเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานในตอนกลางวัน พอตกคำลุ่มตัวลงนอนก็หลับทันทีจะตื่นเสีย

3. 定语+ (的) +中心语

这里加括号的“的”表示可加可不加。

(a) 代词作定语

在口语中，如果中心语是对人的称呼或集体、机构的名称时，人称代词后多不用“的”。如：

87) 我想谈谈我们 (的) 国家的情况。

ฉันอยากจะพูดเรื่องสภาวะของประเทศเรา

88) 你们 (的) 班的学生比我们少。

นักเรียนในชั้นเราน้อยกว่าพวกเรา

(b) 数词和量词作定语

数词“一”与重叠的量词 (一 X X)重叠式作定语时，可以不用“的”，但用“的”，其描写作用更强。如：

89) 一缕缕 (的) 烟

ควันเป็นกลุ่มๆ

90) 一片片 (的) 田野

ทุ่งนาเป็นผืนๆ

(c) 代词作定语

代词修饰方位词时多不用“的”。如：

91) 你 (的) 前头

ข้างหน้าเธอ

92) 我 (的) 左边儿

ด้านซ้ายฉัน

(d) 形容词或形容词短语作定语

有的形容词为了强调或对比，可以加“的”。如：

- 93) 那朵红花儿 → 我要那朵红的花儿。
 ดอกไม้แดงดอก → ฉันต้องการดอกไม้สีแดงดอกนั้น
- 94) 这是一个新问题 → 旧的问题解决了，又会出现新的问题。
 นี่คือนิยามใหม่หนึ่งปัญหา → ปัญหาเก่าได้แก้ไขไปแล้ว
 นิยามใหม่ก็คงจะเกิดขึ้นอีก

形容词重叠式作定语修饰数量短语的名词短语，有“的”比较习惯，没有“的”有时也可以但较少见，如：

- 95) 模模糊糊 (的) 一个印象
 ความประทับใจอันเลือนลางอันหนึ่ง
- 96) 小小 (的) 一个房间
 ห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง

泰语句法结构的概念和理论

泰语语法最基本的是句法关系，在一个句子里由一系列语素通过一套规则“构建”而成。这个构建的过程包含 3 个要素：

1. 语序

在一个句子里，词序很重要。我们可看到同样的词可能有几种排列顺序，如：“ฉันตีเธอ 我打你”和“เธอตีฉัน 你打我”，这两个句子的意义是相反的。有时候把词排列得不符合社会上言语的习惯，如：我们可以说“ตักน้ำ 打水”，但不可以说“น้ำตัก 水打”，因为这是语法规则所不容许的“น้ำตัก 水打”语序不对，不符合人类交际的习惯。

2. 组句

在组合成的一个语言单位当中，词与词之间的意义必须搭配，尤其是各种词类同时在起作用，组成句子或不同的句子成分。

3. 替换

我们给词分类是按词在句子中的功能来分的，就是说在同一个句子框架中，能把有同类功能的词语来互相替换，这就是给词分类的一个法子。例如：他起床了、他睡觉了、他摔倒了，“起床、睡觉、摔倒”都能在同样的一个主谓结构的句式里替换，这样它们就是同一类词。

第三节 泰语的短语

泰语的短语可以是一个词或是一个词组，在句子中充当句子成分，可以是中心语，也可以是定语或状语。

泰语给短语分类是看哪个词类在前位置（中心语总是在前位置），就按那种词类来给短语定性质。例如：名词短语，有名词在前位置当中心语，所以管他叫名词短语。同样动词短语，是有动词在前位置当谓词中心语，所以是动词短语。同样的还有表示时间、处所的短语，也有表示语气的短语，表语气的短语多用来表达感情、喊叫、打招呼。

泰语短语的扩展方式分成两种：

1. 名词性短语中的扩展形式，名词后面是形容词、指别词、数词、量词和代词。
2. 谓词性短语中的扩展形式，扩展语是副词、表示时间的词语、表示频率的词语、助词、和表示趋向（上、下、来、去）的词语。这些扩展语，有的可以放在动词、形容词前，有的可以放在动词、形容词后面。

第四节 名词短语

泰语的名词性短语，可分为两部分：

1. 中心语，可以是一个名词、代词或名词化词语。
2. 修饰语，可以是动词、形容词、数词、量词、指别词等词语。

泰语名词性短语的结构形式

下面利用英语字母来指代各种词类：N 名词/D 代词/A 形容词/
V 动词/P 介词/F 副词/S 数词/L 量词/Z 指别词/X 序数词/BD 不定代词/SQ 数词前
加/SH 数词后加/@连接词。

1. N N
ร่ม ผ้า หาย 布雨伞丢了
2. N P N
ร่ม ใน ตะกร้า หาย 篮子里的雨伞丢了
3. N L @ N
ร่ม คัน ของ ป้า อยู่ที่นี่ 阿姨的那把雨伞在这儿
4. N D
ร่ม ฉัน ขาดแล้ว 我雨伞破了
5. N P D
ร่ม ของ ฉัน หาย 我的雨伞丢了

6. N L @ D
ร่ม คัน ของ ฉัน อยู่ในตู้ 我的那把雨伞在柜子里
7. N A
ร่ม เบา พกง่าย 轻的雨伞容易携带
8. N A F
ร่ม เบา หวิว หักแล้ว 轻飘的雨伞折了
9. N L A
เขาชอบ ร่ม คัน ยาว 他喜欢 长把雨伞
10. N L A F
ใครซื้อ ร่ม คัน เบา หวิว 谁买 那把轻飘的雨伞
11. N V N Z
ร่ม คัน แดด นี้ เบาดี 这把太阳伞很轻
12. N V N L Z
ฉันชอบ ร่ม คัน แดด คัน นี้ 我喜欢 这把太阳伞
13. N A @ N
ร่ม ยาว ของ เพื่อน สวยดี 朋友的长雨伞好看
14. N S L
ร่ม 5 คัน อยู่ในกล่อง 五把雨伞在盒子里
15. N SQ S L
เขาแจก ร่ม เพียง 5 คัน ? 他分发了 只五把雨伞
16. N S L SH
เขาแจก ร่ม 5 คัน เท่านั้น 他分发了 五把雨伞而已
17. N SQ L SH
เขามี ร่ม อีก คัน พอดี 他刚好还有一把雨伞
18. N L S
น้องซื้อ ร่ม คัน เดียว 妹妹买了 一把雨伞
19. N SQ L S
เราไม่มี ร่ม สัก คัน เดียว 我们一把雨伞都没有
20. N SQ L S SH
เรามี ร่ม แค่ คัน เดียว เท่านั้น 我们只有一把雨伞而已
21. N SQ S L
พี่มี ร่ม ประมาณ 2-3 คัน ? 姐姐有大约两三把雨伞
22. N S L SH
เขาซื้อ ร่ม ครึ่ง โหล พอดี 他买了正好半打雨伞

23. N X
เขาอยู่บ้านสุดท้าย 他住在最后的房子里
24. N L X
บริษัทแห่งแรกตั้งเมื่อไร 第一家公司什么时候建立的？
25. N Z
บริษัทนี้ทำกิจการอะไร 这家公司经营什么业务？
26. N L Z
บริษัทแห่งนี้เก่าแก่มาก 这家公司很古老
27. N BD
บริษัทไหนดี ? 哪家公司好？
28. N @ BD
เธอทำงานที่บริษัทของใคร 你在谁的公司工作？
29. N @ 从句
ร่มที่ฉันเพิ่งซื้อขาดแล้ว 我刚买的雨伞破了
30. N L @ 从句
ร่มคันที่เธอซื้อให้ฉันหาย 你刚给我买的那把雨伞丢了

从上面的举例可以看到泰语名词短语的语序是名词中心语在前位置，而修饰语在后。（名词中心语+修饰语 → 名词短语）

泰语的形容词有一些特殊情况，就是没有真的形容词，泰语的形容词只借用英语的形容词的功能来代替泰语里给名词做修饰成分的一种动词，也可能这样理解：泰语把动词分为 2 类，位置都是在名词后边：

1. 放在名词后边，是动作动词，是给主语话题服务的。
2. 放在名词后边，是形容词功能的动词，是给名词或名词短语的中心语作修饰语，表示中心语的性质、领属、属性等意义。

为了方便地称呼形容词功能的动词，在这篇论文里我们也把它叫做形容词。

名词性短语修饰语的语义类型

第一组、名词短语修饰语的语义类型分成 8 种。

前 4 种的名词短语的修饰语语义，是对人物和物体的外观做修饰的，语序有两种排列：名词+形容词/名词+量词+形容词（划线的是量词）

1. 表示中心语的种类，如：

ของกระจุกจิก 琐碎的东西/เลขข้อคี่ *奇数题算数题

2. 表示中心语的规格、长短、大小，如：

คนเตี้ย 矮人/โงใบใหญ่ ? 大口缸

3. 表示中心语的形状，如：

หม้อกลม 圆锅/ถ้วยแก้วใบกลม 圆形个玻璃杯

4. 表示中心语的颜色，如：กระโปรงน้ำเงิน 蓝裙子/เสื้อตัวขาว *白件衣

其余几种修饰语语义是对人类或事物的内在特点做修饰的，语序只能这样排列：名词+形容词

5. 表示中心语的声音，如：เสียงกระซิบกระซาบ 耳语的声音

6. 表示中心语的气味，如：กลิ่นหอม 香味儿

7. 表示中心语的味道，如：รสเผ็ด 辣的味道

8. 表示中心语的感觉，如：ผ้าเย็น 冷布

第二组、由指别词作修饰语，表示远处和近处的意义。泰语的指别词的声调分成低音与高音，意义分为4种，短语有两种结构：名词+指别词/名词+量词+高音的指别词，（划线的是量词）

1. 表示离说话人很近的用 นี้ นี้，如：

เสื้อนี้ 这衣服、ประเทศนี้ 这国家、กระดาษแผ่นนี้ 这张纸

2. 表示离说话人比较近的用 นั่น นั้น，如：

เสื้อนั่น 那衣服、ร้านอาหารนั่น 那饭馆、สมุดเล่มนั่น 那个本子

3. 表示离说话人比较远的用 โน้น นั้น，如：

เด็กโน้น 那孩子、ร้านหนังสือโน้น 那书店、นักเรียนคนโน้น 那个同学

4. 表示离说话人很远的用 นู่น นั้น，如：

สะพานนู่น 那桥、บ้านนู่น 那房子、ภูเขาลูกนู่น 那座山

由不定指的代词作修饰语有：ใด 任何、ไหน 哪、อื่น 别、อะไร 什么，对中心语有不定指的意思，有两种结构：名词+ใด/ไหน/อื่น/อะไร / 名词+量词+ใด/ไหน/อื่น/อะไร（划线的是量词）

คนไหน 哪人、พนักงานคนไหน 哪个职员

第三组、修饰语语义表示中心语的数额，表示数量的名词短语有7种结构之式：

名词+量词，这种格式只用来表示单数的。

名词+数词

名词+数词+量词

名词+量词（介）数词

名词+数词前加+数词+量词

名词+量词+数词

名词+数词+量词+数词后加

这种修饰语分别九类不同的意义：

1. 表示单数的数词是 หนึ่ง 和 เดียว，两个词的意思都是“一”，เดียว 只能放在短语后面，并且也要放在量词后面的。如：เสื้อยืดตัวเดียว 一件汗衫、ถ้วยเตี้ยน้ำหนึ่ง 一碗面汤、กาแฟเย็นแก้ว (一) 杯冷咖啡 (量词 แก้ว 也可以代表“一”的意思)

2. 表示复数，如：	<u>กาแฟสอง</u>	? <u>两咖啡</u>
	<u>บ้านสามหลัง</u>	<u>三个房子</u>
3. 表示序数，如：	<u>โต๊ะตัวที่สอง</u>	<u>第二张桌子</u>
	<u>แบบเรียนเล่มสี่</u>	? <u>四册教材</u>
4. 表示概数，如：	<u>ปลาราวสองตัว</u>	<u>大概两条鱼</u>
5. 表示数量的增加，如：	<u>ผ้าอีกหลายชิ้น</u>	<u>再需要几块布</u>
	<u>ข้าวสองถ้วยพูนๆ</u>	<u>满满的两碗饭</u>
6. 表示数量的限制，如：	<u>เงินสองหมื่นบาทเท่านั้น</u>	<u>两万块钱而已</u>
7. 表示全部或一共的数量，如：	<u>ข้าวทั้งสองกระสอบ</u>	<u>全两个麻袋</u>
8. 表示显示的数量，如：	<u>แป้งสองถ้วยเต็ม</u>	<u>满的两杯面粉</u>
9. 表示感情里的数量，如：	<u>เงินถึงสามพันบาท</u>	<u>达三千铢钱</u>

名词性短语里的连接词

泰语名词性短语的连接词

连接词的功能用来连接词与词或者用来连接两个更大的单位，使两个单位连在一起，名词短语的连接词分为两种：1.用于两个名词性词语之间的连接词 2.用于名词性词语与从句定语之间的连接词。

小结，关于汉语和泰语的名词短语的功能与形式是很相似的，都关系到两种语言的短语结构语法 (Phrase structure rules)，这种语法主要是讲词序、结构层次、词和短语的分类等问题。汉语的名词短语体现在偏正式的定语和中心语结构、同位结构，和联合结构的类型。

汉语的偏正式名词短语，能给中心语作定语的有名词或名词短语、代词、时间词、处所词、形容词或形容词短语、动词或动词短语、区别词、介宾短语，和“所”字短语。

汉语名词性短语的语义类型是看定语对中心语的修饰是属于什么性质，定语可分为限制性和描写性的两大类。

按照偏正词组中有没有“的”字，我们把名词性偏正词组分成三类，就是：定语 + 名词性的中心语、定语 + 的 + 名词性的中心语、定语 + (的) + 名词性的中心语这三大类。

以上介绍了前人研究的成果。为进一步了解名词性短语中“的”字的使用情况，以及其所表达的不同语义，本文将做进一步的分析和研究。

第三章 汉语名词性短语与“的”字的功能

第一节 常见的名词性短语

我们经常看到的名词性短语，它的定语和中心语是不同的词担任的，在这里专有名词的名称短语不在我们的讨论范围之内。下面是我们经常看到的名词性短语。

1. [N₁+N₂] 名词₁+名词₂

北京胡同	ตรอกซอกซอยในปักกิ่ง
电脑价格	ราคาคอมพิวเตอร์
玻璃杯子	ถ้วยแก้ว
木头椅子	เก้าอี้ไม้

2. [A+N] 形容词+名词

红花	ดอกไม้แดง	高个子	รูปร่างสูง	热水	น้ำร้อน
----	-----------	-----	------------	----	---------

3. [V+N] 动词+名词

这个结构中的定语大部分是表示限制性的，可以分为 2 类：

(a) 组一般是不加“的”，从结构和语义上都具有结合紧密、凝固性高的特点，具有明显的称谓性。

治疗中心	ศูนย์การบำบัดรักษา
合作条约	สนธิสัญญาความร่วมมือ
旅行手册	คู่มือการท่องเที่ยว

(b) 组的动词与名词之间的结合要松弛得多，通常可以在动词和名词之间加上“的”，就是典型的短语。

交货地点	จุดรับสินค้า
了解程度	ระดับความเข้าใจ
演出人员	ผู้แสดง

4. [N+V] 名词+动词

由述宾短语转化而来的偏正式 N+V 短语总是具有类别义，表现在随着名词的改变，指称不同的相关类别，如：

价格竞争	การแข่งขันทางด้านราคา
质量竞争	การแข่งขันทางด้านคุณภาพ
市场竞争	การแข่งขันทางตลาด
军事训练	การอบรมด้านการทหาร
体能训练	การฝึกฝนทักษะทางด้านร่างกาย
思维训练	การฝึกการใช้วิจารณญาณ
5. [N₁+de+N₂] 名词₁ + de + 名词₂
黄昏的码头	ท่าเรือในยามเย็น
青年报的读者	ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งเหนียน
经理的秘书	เลขานุการผู้จัดการ
作家的思想	ความคิดของผู้เขียน
6. [N+de+A] 名词+ de + 形容词
女孩儿的纯洁	ความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาของเด็กผู้หญิง
小王的唐突	ความไม่ระวังในกิริยามารยาทของเลี่ยวหวาง
爱情的狂热	ความบ้าคลั่งในรัก
皮肤的白皙	ความขาวสะอาดหมดจดของผิวพรรณ
7. [N+de+V] 名词+de + 动词
- 一般名词指的是“人”和“事物”，而这个格式所指的是“事件”，这就要求能进入这一格式中的动词，本身语义构成中应包含事件性的一面，即应包括与动作有关的人物、时间、地点和方式等等。
他的忍耐	ความอดทนของเขา
县、乡的改革	การปฏิรูปในอำเภอ ชนบท
皇帝的登基	การขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์
文明的诞生	การกำเนิดของวัฒนธรรม
8. [V+de+A] 动词+ de + 形容词 (V 包括动词、动词短语、形容词和形容词短语)
难言的悲哀	ความเศร้าอันยากจะเอื้อนเอ่ย
天真的羞涩	ความขวยเขินอันไร้เดียงสา
9. [V₁+de+V₂] 动词₁ de + 动词₂ (V₁ 包括动词、动词短语形容词和形容词短语)
平等的对待	การปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค
激烈的争论	การโต้เถียงอย่างดุเดือด
10. [V+de+N] 动词/动词短语+ de + 名词

这个结构中的动词或动词短语所充当的定语，都是动作性很强的动词，这些动作行为大部分发出者是有生命的人或动物。从整个短语的意义来看，可以分为 2 类：

(a) 第一类格式里的 N 跟前边的动词性成分之间有潜在的主谓关系或述宾关系。而这类格式里的“VP 的”可以指代整个偏正短语，即“VP 的”可以离开 N 独立。

看戏的老人	คนแก่ที่ดูวีว
装书的箱子	หีบสำหรับใส่หนังสือ
开车的人	คนที่ขับรถ

(b) 第二类格式里的 N 跟前边的动词性成分之间没有潜在的主谓关系或述宾关系。而这类格式里的“VP 的”不能指代整个偏正短语，所以“VP 的”不能离开 N 独立。

微笑的脸	ใบหน้าอันยิ้มแย้ม
倒塌的墙	กำแพงที่ทรุดพังลง
种植的树木	ต้นไม้ที่ปลูก
维修的车辆	รถยนต์ที่ซ่อม

11. [A+de+N] 形容词 de + 名词

遥远的边疆	ชายแดนอันไกลโพ้น
惊讶的神情	สีหน้าท่าทางที่ตกตะลึง

第二节 定语的功能

在句子中，定语可以为主语、宾语、介词短语的宾语、其他定语、处所短语和时间短语服务。

- 1) 曾经会叫“妈妈”的他患上了重度耳聋，成了一个“聋哑孩子”。
เขา ซึ่งเคยเรียก “คุณแม่” ได้ กลายเป็น โรคหูหนวกอย่างรุนแรง ได้กลายเป็น “เด็กหูหนวก”
- 2) 喝醉了酒驾车逆行的美国司机。
คนขับรถชาวอเมริกัน ที่ดื่มเหล้าเมาแล้วขับรถย้อนศร
- 3) 这是一条令人高兴的消息。
นี่เป็น ข่าวหนึ่ง ที่ทำให้คนมีความปีติยินดี
- 4) 她的话给了我很大的启示。
คำพูดของหล่อนให้ ทางสว่าง อันยิ่งใหญ่ แก่ฉัน
- 5) 你们把侦察的情况讲一讲。

พวกเขาเล้าถึงสภาพที่ไปสุดแนมมาติ

6) 一只老虎从断裂的墙壁上爬过。

เสือตัวหนึ่งปีนผ่านไปบนกำแพงที่แตกร้าว

7) 露营的第一天。

วันแรก ที่พักกลางแจ้ง

8) 她只要一看到死去的女儿的照片，就禁不住泪流满面。

พอหล่อนเห็นรูปถ่ายลูกสาวที่เสียชีวิตไป ก็อดน้ำตาไหลอาบแก้มไม่ได้

上面的例句，例子 1) 定语修饰主语“他”；第(2) 例句，定语修饰独立语的中心词；第 3) 和 4) 例句的定语是修饰宾语；第 5) 例句的定语是修饰介词短语里的宾语；第 6) 例句，定语修饰名词后加上方位词表处所短语；第 7) 例句，定语修饰名词表时间短语；而第 8) 定语是修饰宾语里的另一个定语。

定语与句子的修饰

汉语定语的复杂化是由句子成分的扩展造成的。在文学作品中，作者往往把一个句子的各个成分加以不同程度的扩展，使句子的结构变得复杂起来。这类句子组织得很严密，表现力更强。其中定语的扩展也是句子复杂化的原因之一。定语复杂化有两种情况：递加定语（多项定语）与短语定语。下面先介绍递加定语。

递加定语

递加定语是几项定语由不同类的词语构成，它们互不修饰，而是依次修饰其后的偏正结构。一般递加定语中的多项定语之间的语义关系是先限制性后描写性。递加定语的一般次序是：

1 到 4 是表限制性意义的定语。

1. 表示所属关系的名词、代词短语；
2. 处所词与时间词同时出现时，可互为先后；
3. 其他表示范围的定语（主谓短语、动词短语、介词短语）；
4. 指示代词或数量词短语；

5 到 8 是表描写性意义的定语。

5. 主谓短语；
6. 动词或动词短语、介词短语；
7. 形容词或形容词短语及其他描写性词语；
8. 不用“的”的性质形容词和描写性的名词。

八个层次俱全的句子在现实中很难发现，一般以下列层次为多，例如：

- 1) 这块恐龙化石是 1[我们中国的] 4[一件] 6[有五十万年历史的] 7[珍贵] 8[史前] 文物。
ฟอสซิลไดโนเสาร์จีนนี้ เป็น วัตถุโบราณ 8[ก่อนยุคประวัติศาสตร์] 7[อันมีค่า] 6[ทางประวัติศาสตร์กว่าห้าแสนปี] 4[ชิ้นหนึ่ง] 1[ของจีนเรา]
- 2) 她数着 2[窗外] 2[蓝色大海里] 6[悄悄飘过去的] 灯光。
หล่อนับแสงตะเกียง 2[นอกหน้าต่าง] 6[ที่ล่องลอยไปอย่างแผ่วเบา] 2[ในทะเลสีคราม]
- 3) 圣诞节来啦，赶快给他选 4[一份] 6[热闹有趣的] 8[节日] 礼物吧！
เทศกาลคริสต์มาสมาถึงแล้ว รีบหาของขวัญ 8[เทศกาล] 6[ที่ลึกรึกรื่นน่าสนใจ] 4[สักชิ้นหนึ่ง] ให้กับเค้า
- 4) 1[她] 2[手中的] 4[那只] 8[银亮] 长笛。
ขลุ่ยยาว 8[สีเงินสว่าง] 4[เวลานั้น] 2[ที่อยู่ในมือ] 1[หล่อน]
- 5) 4[一块] 8[长方型的] 8[木质] 黑板。
กระดานดำ 8[ไม้] 8[ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า] 4[กระดานหนึ่ง]

有时同一个意思的名词性短语中表示性质形容词和描写性的名词的递加定语也有灵活性，例如下面的短语是常用的顺序形式：

- 6) 8[白色] 8[长统] 8[尼龙]袜子 ถุงเท้า 8[ในล่อน] 8[ขาว] 8[สีขาว]

而下面是不常用的顺序形式：

- 8[长统] 8[白色] 8[尼龙]袜子 ถุงเท้า 8[ในล่อน] 8[สีขาว] 8[ขาว]
8[尼龙] 8[长统] 8[白色]袜子 ถุงเท้า 8[สีขาว] 8[ขาว] 8[ในล่อน]
8[尼龙] 8[白色] 8[长统]袜子 ถุงเท้า 8[ขาว] 8[สีขาว] 8[ในล่อน]

从离中心语最远的词（短语）开始的递加定语，跟中心语关系越密切的越靠近中心语。

在上面的例子里，五项定语有两个有“的”。上面的五项定语意义让我们知道了，定语说明中心语的性质、类别、形状、来源、数量和所属等。

定语

短语定语由一个短语充当，结构虽比较复杂，但只有一个整体意思，它与一个词充当的定语一样，只能算单层定语。短语定语拆开后的词不能单独与中心语搭配。

定语的种类如下：

a. 名词短语作定语

1. 附加式名词性短语作定语

父亲以下的人 คนที่มีตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ

2. 时间短语作定语

三天以内的事情 เรื่องราวภายในสามวัน

3. 处所短语作定语

长江一带的产物 ทรัพยากรในแถบแม่น้ำฉางเจียง

4. 表示数量的短语作定语

两米左右的身高 รูปร่างสูงประมาณสองเมตร

五十开外的人 คนที่มีอายุห้าสิบกว่า

5. 同位式名词短语作定语 (apposition)

他老孙头的马车 รถม้าของหลานคนโตเขา

6. 偏正式名词短语作定语

中国国民经济的远景规划
แผนพัฒนาก้าวไกลด้านเศรษฐกิจประชาชาติของประเทศจีน

7. 联合式名词短语作定语

落叶、青草和泥土的气味 กลิ่นของใบไม้ร่วง หญ้าเขียว และดินโคลน

b. 动词短语作定语

8. 附加式动词短语作定语

游览过的地方 สถานที่ซึ่งเคยท่องเที่ยว

9. 重叠式动词短语作定语

缝缝补补的活儿 งานเย็บๆ ปะๆ

10. 偏正式动词短语作定语

新选的厂长 หัวหน้าโรงงานที่เลือกใหม่

11. 述宾式动词短语作定语

做人的道理 หลักทำนองคลองธรรมของการเป็นคน

12. 述补式动词短语作定语

改不掉的毛病 ข้อเสียที่แก้ไม่ได้

13. 联合式动词短语

站着的、坐着的、蹲着的人群

ฝูงชนที่บ้างก็ยืนอยู่ บ้างก็นั่งอยู่ บ้างก็นั่งยอง ๆ

14. 连动式动词短语

打电话去请医生的那个人 คนนั้นที่โทรศัพท์ไปเชิญคุณหมอ

15. 兼语式动词短语

催他去开会的传真 แฟกซ์ที่เตือนเขาให้ไปประชุม

16. 主谓式动词短语

我们应该做的事情 เรื่องที่พวกเราควรจะทำ

c. 形容词短语作定语

17. 附加式形容词短语

暴风雨一样的掌声 เสียงปรบมืออันดังกึกก้องดังพายุลม

18. 重叠式形容词短语

滑溜溜的面条 เส้นก๋วยเตี๋ยวที่เป็นมันเกลี้ยงเงลา

19. 偏正式形容词短语

格外清新的空气 อากาศที่สดชื่นเป็นพิเศษ

20. 述补式形容词短语

熟透的葡萄 องุ่นที่สุกงอม

21. 联合式形容词短语

多么勇敢、多么热情、多么有力的手
มืออันเปี่ยมไปด้วยความกล้าหาญ ความมีไมตรีจิต และพลัง

22. 兼语式形容词短语

劝你冷静点的那位朋友 เพื่อนคนนั้นที่เตือนให้คุณใจเย็น ๆ

23. 主谓式形容词短语

规模巨大的工程 งานก่อสร้าง(ที่มี)ขนาดใหญ่

24. 介词短语

沿着海岸的高速公路 ทางด่วนที่เลียบชายฝั่งทะเล

25. 四字语作定语

引人注目的观点 แนวคิดที่ทำให้ผู้คนจับตามอง

26. 象声词短语

咕咚咕咚的脚步响 เสียงฝีเท้าอันดังโครมคราม

27. “所”字短语

所见的情况 สภาพที่เห็น

定语与名词中心语的语义关系类型

1. 中心语为主体
 - a. 表示人物施事、感事意义的中心语。
 - 1) 在饭馆吃饭的/男人们
พวกผู้ชาย / ที่กินข้าวที่ร้านอาหาร
 - 2) 街上走过背着书包的/中学生
นักเรียนมัธยม / ที่สะพายกระเป๋าเดินผ่านไปบนถนน
 - 3) 觉醒的/人
คน / ที่สำนึกตัวได้
 - 4) 要毙就毙吧，这窝囊的/我也腻了。
จะฆ่าให้ตายก็ฆ่าสิ มัน / ซึ่งคับอกคับใจเช่นนี้ก็เบื่อหน่ายเต็มทีแล้ว
 - 5) 偷了钱发迹的/财主
เจ้าของทรัพย์สิน / ที่ร่ำรวยขึ้นได้จากการขโมย
 - 6) 快死的/人
คน / ที่กำลังจะตาย
 - b. 表示物质、事件、目的、自然现象的中心语。
 - 7) 她头上的/银簪
ปิ่นเงิน / ที่อยู่บนศีรษะหล่อน
 - 8) 一朵娇嫩的/花
ดอกไม้ / ที่อ่อนนุ่มดอกหนึ่ง
 - 9) 很薄很薄的/一罗儿纸
กระดาษม้วนหนึ่ง / ที่บางมาก ๆ
 - 10) 1840 年的/鸦片战争
สงครามฝิ่น / ในปีคริสตศักราช 1840
 - 11) 永远奔流的/江河
สายน้ำ / ที่ไหลเชี่ยวกรากตลอดกาล
 - 12) 落在地上的/一个雨点
เม็ดฝนหนึ่ง / ที่ร่วงหล่นลงบนพื้น
 - 13) 数不清的/成功
ความสำเร็จ / ที่ไม่สามารถนับไม่ได้
 - 14) 两块钱的/手续费
ค่าธรรมเนียม / สองเหรียญ
 - 15) 全校最好的/教室
ห้องเรียน / ที่ดีที่สุดในโรงเรียน

2. 中心语为客体

a. 人物受事

16) 一个被遗弃的/婴儿

เด็กทารก / ที่ถูกทอดทิ้งคนหนึ่ง

b. 表示物质、事件等的受事

17) 一本打开没看完的/杂志

นิตยสาร / ที่ยังอ่านไม่จบและถูกเปิดอยู่เล่มหนึ่ง

18) 烧红了的/煤球

ก้อนถ่านหิน / ซึ่งถูกเผาเรียบร้อยแล้ว

19) 她给我的/饭菜

ข้าวปลาอาหาร / ที่เขา(ผู้หญิง)ให้ฉัน

20) 广泛流传的/故事

นิทาน / ที่ถูกเล่าต่อกันมาอย่างกว้างขวาง

21) 在物体上反射回来的/信号

คลื่นสัญญาณ / ที่สะท้อนกลับมาจากวัตถุ

22) 一种像梦一样的/假象

ปรากฏการณ์ลวงตา / ที่เหมือนความฝันอย่างหนึ่ง

23) 用穷作成的/障碍

อุปสรรค / อันเกิดจากความยากจน

24) 上帝所创造的/世界

โลก / ที่พระเจ้าได้สร้างขึ้น

25) 安置我与我的小铺盖卷的/地方

สถานที่ / ซึ่งเป็นแหล่งพำนักแก่ฉันและที่นอนเล็ก ๆ ของฉัน

第三节 名词性短语的领属范畴

在我们学习或研究名词短语的语义类型，很重要的不是研究定语和中心语之间的领属关系与属性关系，而是研究同位结构名词短语的同指关系的。

偏正结构名词短语的领属范畴是由定语的语义分类，分为两大类——领属定语和属性定语。

1. 领属关系(Possession)

领属关系是人类对客观事物间关系的一种逻辑认识。某人拥有某物或某物属于某人所有，是自有人类以来就有的一种关系。这种概念在偏正式名词短语中， N_1 和 N_2 分别指称确定的人和事物，都是有指用法。定中短语 $N_1 N_2$ 或 N_1

的 N_2 和命题“ N_1 拥有 N_2 ”或“ N_2 属于 N_1 所有”所表示的关系是相同的，可以相互转换。例如，“你的词典”在认知上，我们可以指出哪一个人是“你”，哪本词典是他的“词典”。这个短语可以转换为“你有词典”或“词典属于你的”这样的命题。

下面是表领属关系命题的名词短语。

老张的手表 นาฬิกาข้อมือของเหล่าจาง、本公司的财力 ทุนของบริษัทเรา
 刘伟的妻子 ภรรยาของหลิวเหว่ย、我们的团长 หัวหน้าคณะของเรา
 小王的胳膊 แขนของเสี่ยวหวาง、兔子的尾巴 หางของกระต่าย
 爷爷的脾气 นิสัยของคุณปู่、这孩子的记性 ความจำของเด็กคนนี้
 长江和黄河的水力资源 แหล่งทรัพยากรพลังน้ำของแม่น้ำเหลืองและแม่น้ำแยงซีเกียง
 古巴人的敌意 เจตนาร้ายของชาวคิวบา、妹妹的微笑 รอยยิ้มของน้องสาว
 狐狸的狡猾 ความเจ้าเล่ห์ของจิ้งจอก、老虎的勇猛 ความห้าวหาญแข็งแกร่งของเสือ
 高山上的空气 อากาศบนภูเขา、冬季的傍晚 ยามพลบค่ำของฤดูหนาว

2. 属性关系 (attribute)

当名词性定语表示属性时，情况跟定语表示领属的完全不同。首先， n_1 不指称实体，是无指用法；其次，定中短语 $n_1 N_2$ 只能转换成性质命题“ N_2 是 n_1 的”。例如，“木头的椅子”，我们只能指出哪些是“木头椅子”，而无法指出“木头”的实体，因为在这里“木头”只表“椅子”的质料而不表实体。“木头的椅子”只能转换成性质命题“椅子是木头的”。如下是表性质命题的属性定语的名词性短语。

历史文件 เอกสารทางประวัติศาสตร์
 行政处罚 การลงโทษทางด้านการเมืองการปกครอง
 白头发 ผมขาว
 老实人 คนซื่อสัตย์
 考试科目 วิชาที่สอบ
 发展工作 งานด้านการพัฒนา

上面的领属定语和属性定语，可以让我们理解以前经常遇到的一些不加“的”的名词短语，那些资料所给的解释就是：这两个词的关系很紧密，所以定语的后面就没有“的”或者 所以定语就可以直接修饰中心语。这可能利用上面领属关系和属性关系来解释“紧密”的意思的疑惑。因为定中之间的语义关系就是跟名词定语的指称强度常常与中心语的指称强度相互影响。定中之间的指称功能有指称有指实体或指称无指实体的区别让我们知道定语和中心语的关系，是领属定语的关系命题，还是属性定语的性质命题。那么不需加“的”的名词短语，定语对中心语说明性质， n_1 的语义突出，所反映出来的是内涵意义，这说明定语和中心语的语义关系很紧密。

第四节 汉语名词性短语句的中心语

在这里汉语名词短语的中心语指的是定语后面的部分。

名词性短语中心语的成分

a. 名词中心语

又复杂又单调的声音

เสียงที่ทั้งสับสนทั้งจัดซื้อไร้อารมณ์

安乐的被窝

ใต้ผืนผ้าห่มอันแสนสุข

b. 代词中心语

爱上女孩的“我”，知道女孩不爱自己的“我”以及发誓要让女孩爱上自己的“我”。

“ผม”ที่ตกหลุมรักผู้หญิง “ผม”ที่รู้ว่าผู้หญิงไม่ได้รักตน และ “ผม”ที่สาบานว่าจะทำให้ผู้หญิงรักผมให้ได้

c. 联合结构中的名词中心语

不相干的亲戚朋友

ญาติมิตรที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกัน

城内众多的城楼寺庙

วัดวาอารามอันมากมายในเมือง

d. 联合结构中带连词的名词中心语

备用的砂土和水

ดินทรายและน้ำที่เตรียมไว้ใช้

学校里教给我的本事与道德

วิชาความรู้และศีลธรรมที่โรงเรียนสอนให้ฉัน

e. 表示整体—部分的中心语

漏出来的汽油味

กลิ่นน้ำมันเบนซินที่ลั่วไหลออกมา

f. “N₁ N₂”式表示属性意义的的中心语

中国是一个有五千年历史的农业国。

ประเทศจีนเป็นประเทศกสิกรรมที่มีประวัติศาสตร์ห้าพันปี

心中的道德律

หลักศีลธรรมที่อยู่ในจิตใจ

g. 受形容词、动词、区别词修饰的中心语

我是要离开这住惯了的小屋了。(形容词“小”修饰中心语)

ฉันกำลังจะจากห้องเล็ก ๆ ที่อยู่จนเคยชินนี้ไปแล้ว

管理游行的服务人员。(动词“服务”修饰中心语)

พนักงานบริการที่ดูแลการท่องเที่ยว

穿上节日盛装的女学生。(区别词“女”修饰中心语)

นักเรียนหญิงที่สวมชุดสวยหรู สำหรับวันเทศกาล

h. 几个联合式名词短语的中心语受同一个修饰语修饰。

院里弥漫着的酒香肉香葱香糖香，都令人沉醉。

กลิ่นหอมหวานของสุรา เนื้อสัตว์ ต้นหอม น้ำตาล ซึ่งอบอวลอยู่ในบริเวณบ้าน
ล้วนทำให้คนเคลิบเคลิ้ม

i. 受数量词修饰的中心语

这是妈妈出门子时，姥姥家给的一件首饰。

นี่เป็นเครื่องประดับชิ้นหนึ่ง ที่ยายให้แม่ตอนแต่งงาน

连头发我们也是留的一个式样，当然各分男女。

แม้แต่ทรงผมพวกเราก็ไว้ทรงเดียวกันหมด แน่ละก็ต้องแบ่งเป็นทรงผู้ชายทรงผู้หญิงสิ

中国历史上的最后三个朝代。

สามราชวงศ์หลัง ในประวัติศาสตร์จีน

以汉语为母语的人，说话时名词性短语常带数量词修饰，这可能是他们的一种习惯用法。虽然句子表达出来的意思也能懂，可是名词短语也不该漏掉了数量词，如果没把数量词说出来也会觉得别扭或者使那句话不能成立。

戴着妈妈给我缝的一顶小帽儿。

สวมหมวกใบเล็ก ๆ ใบหนึ่ง ที่คุณแม่เย็บให้ฉัน

这的确是一个重大的问题。

นี่ช่างเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง แท้ ๆ

弟弟买来一本内容有趣的书。

น้องชายได้ซื้อหนังสือที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจเล่มหนึ่ง

这里可能有两个重要因素，就是句式的制约与有定或无定的指称义。

在双宾结构句式里，物质的直接宾语前有时应该用数量词。

他泼了我一身水

เขาใส่น้ำใส่ฉันเปียกไปทั้งตัว

我给小王一只风筝

ฉันให้ว่าหนึ่งตัว แก่เสี่ยวหวาง

在描写性定语的名词短语里，如果名词中心语前带数量词了，描写性定语后面就可以不用“的”，例如：（可是以用“的”的形式更常用）

滚烫（的）一壶开水

น้ำเต๋อคปด ๆ หนึ่งก

恶狠狠 (的) 一张脸

ใบหน้าคุดัน (โฉม หนึ่ง)

语义学上的指称义，有关数量词的指称作用包括有定性 definiteness 和无定性 indefiniteness 的，例如：

有一本书他每天看。(有定性)

มีหนังสือเล่มหนึ่งเขาอ่านทุกวัน

他每天看一本书。(无定性)

ทุกวันเขาอ่านหนังสือหนึ่งเล่ม

值得注意的是，当动词短语或形容词短语作定语，对中心语的描述性比较强时，整个短语前常常有数量短语或指量短语作修饰语。例如：

一番嘱托的话 คำพูดฝากฝังทอดหนึ่ง

一颗颤动的心 ใจอันสั่นไหวดวงหนึ่ง

那盏摇晃的灯 ตะเกียงไฟที่แกว่งไกวดวงนั้น

j. 受指别词和量词修饰的中心语

我怕当铺的那个大红门，那个大高长柜台。

ฉันกลัวประตูแดงบานใหญ่นั้น และ ที่รับของจำนำที่สูงใหญ่นั้นในโรงจำนำ

k. 表示时间的中心语

当那只祈求的手伸过来的时候

ตอนที่มืออันเฝ้าปรารณานั้นยื่นเข้ามา

为了表示时间的时段，在表示时间词语的中心语，后面可以带方位词。

在那激烈竞争的时代里

ในยุคสมัยที่มีการแข่งขันดุเดือดนั้น

l. 表示处所的中心语

繁星闪烁的夜空

ท้องฟ้ายามค่ำคืนที่ดาวระยิบระยับเต็มท้องฟ้า

为了表示处所的视角，在处所词语的中心语后面，可以带方位词。

爸爸就装入那么一个四块薄板的棺材里

ร่างของพ่อถูกบรรจุลงในโลงศพที่ต่อด้วยไม้กระดานบาง ๆ สี่แผ่นใบหนึ่ง

m. 四字语的中心语

清朝末年，统治者屈服于西方列强的压力，签订了一系列丧权辱国的城下之盟。

ปลายราชวงศ์ชิง ผู้ปกครองยอมศิโรราบให้กับความกดดันอันรุนแรงแก่ชาวตะวันตก จึงได้เซ็นสนธิสัญญาภายใต้หอกปลายปืน ที่ต้องสูญเสียเอกราชและอำนาจอธิปไตย

第五节 “的”字的作用

“的”字是名词短语的标志

结构助词“的”作为一种标志，主要出现在“的”字短语和定语后。标志“的”对结构和意义的影响，集中体现在短语中。请比较：

(1) 电台广播 (主谓)	→	电台的广播 (偏正)
สถานีวิทยุได้ออกอากาศ		การกระจายเสียงของสถานีวิทยุ
(2) 调查案例 (动宾)	→	调查的案例 (偏正)
ตรวจสอบตัวอย่างคดีความ		การตรวจสอบตัวอย่างคดีความ
(3) 英雄黄继光 (同位)	→	英雄的黄继光 (偏正)
วีรบุรุษฮวังจี้กวาง		ฮวังจี้กวางของวีรบุรุษ
(4) 爸爸妈妈 (联合)	→	爸爸的妈妈 (偏正)
คุณพ่อคุณแม่		แม่ของพ่อ (คุณย่า)

以上各例表明“的”是定语的标志。甲类各例不存在零位“的”，各例加上标志“的”后成为乙类，结构和意义都起了变化。

“的”字的位置对名词短语的意义

“的”字的位置可以使名词短语的结构类型发生变化，结构关系起了变化，就影响到短语的语义关系，例如：“北京大学毕业生”，虽然在句法关系上只有一种偏正关系，但由于所加“的”的位置不同，在句法层次上也表现出不同，如“北京大学的毕业生”和“北京的大学毕业生”。

定语后面加不加“的”的问题

“的”字是定语的标记，有时是必有成分，有时不是必有成分，只是可有成分。用不用“的”有语法问题，而主要是语用和修辞问题。

1. 对于名词性短语里用不用“的”的问题。首先得考虑到说话人需要对听者表达什么意思，说话人有什么目的，还要考虑到事情的过程，然后才使用适合的言语形式来交流。

2. 用不用“的”是调整语句节律的需要，包括定语和中心语的节律需要音节配合和谐、上下文之间的节律需要配合而连贯。

3. 为表达同样的意思可以用不同的语体（口头语体和书面语体）和不同的个人风格。例如，下面这些短语措辞不同，但意思大致差不多：看足球的人、看足球的观众、观看足球的人、观赏足球赛的人、欣赏足球比赛的人，等等，只要措辞不违反汉语词语搭配习惯就行。

加不加“的”的名词性短语的语义不同

下面的短语用上“的”之后，增加了前面词语的限制性。

- 1) a. 汽车配件 อะไหล่รถยนต์
 (表类别意义，装配汽车的零部件)
- b. 汽车的配件 อะไหล่ของรถยนต์
 (定中之间表领属关系)
- 2) a. 建筑材料 วัสดุก่อสร้าง
 (表类别意义，兴建土木工程的材料)
- b. 建筑的材料 วัสดุในการก่อสร้าง
 (表材料的功能专门用来建筑方面)

下面的短语用上“的”之后，增加了前面词语的描写性。

- 3) a. 彩色电视机 โทรทัศน์สี
 (表类别意义，可以出彩色图像的电视机)
- b. 彩色的电视机 เครื่องโทรทัศน์ที่ตัวเครื่องมีสี
 (电视机的颜色是彩色的)
- 4) a. 绿色家电 เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านเพื่อสิ่งแวดล้อม
 (表类别意义，有环保性能的家电)
- b. 绿色的家电 เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านที่ตัวเครื่องเป็นสีเขียว
 (家电的外观是绿色的)
- 5) a. 二十斤大冬瓜 ฟักลูกใหญ่ 20 ชั่ง
 (几个冬瓜的重量)
- b. 二十斤的大冬瓜 ฟักลูกใหญ่ที่หนัก 20 ชั่ง
 (只一个大冬瓜的重量)

下面不用“的”的短语是固定短语，类似惯用语，用上“的”之后，增加了定中之间的领属或属性意义。

- 6) a. 牛脾气 นิสัยดื้อรั้น
 (是惯用语，指人的倔强、固执的性子)
- b. 牛的脾气 นิสัยของวัว
 (指一种哺乳动物的脾气)

- 7) a. 硬骨头 บรูษกระดูกเหล็ก
(指顽强坚定、不动摇、不屈服的人)
- b. 硬的骨头 กระดูกแข็ง
(表骨头很硬的意思)
- 8) a. 木头人 มนุษย์ไม้
(是比况性的说法，说人呆板，像木头一样)
- b. 木头的人 มนุษย์ที่ทำจากไม้
(一块木头作的人)
- 9) a. 狐狸尾巴 หางเจ้าเล่ห์
(是指内心阴险狡猾的人)
- b. 狐狸的尾巴 หางของสุนัขจิ้งจอก
(是领属关系，指一种野兽的尾巴)

下面不用“的”的短语是专用名词或称谓，用上“的”了以后，增加了前面词语的描写性或领属性意义。

- 10) a. 普通话 ภาษาจีนกลาง
(指汉语的标准语)
- b. 普通的话 คำพูดธรรมดาๆ
- 11) a. 北京大学 มหาวิทยาลัยปักกิ่ง
- b. 北京的大学 มหาวิทยาลัยในปักกิ่ง

“的”省略的情况

在汉语的名词性短语中，“的”省略的情况多见于定语与中心语有领属关系的或描写性意义的情况，有无“的”的名词短语，含义不同，语义重点也不同，这可以算是被泰国学生常问到的问题。

a. 用上“的”之后，增加了前面词语的修饰性。如：

单音节代词作定语，为表示亲属意义的名词修饰：1) 我爸爸 พ่อ(ของ)ฉัน 2) 我的爸爸 พ่อของฉัน，例 1) 语义重点在“爸爸”，例 2) 语义重点却在“我的”，比如说：

- 1) 我爸爸不在。(“我爸爸”是指称作用)

พ่อ(ของ)ฉัน

- 2) 我的爸爸不是你的爸爸。

พ่อของฉันไม่ใช่พ่อของเธอ

(“我的爸爸”和“你的爸爸”是强调“爸爸”属于“我的”不是属于“你的”)，再

如：

- 3) 广播节目→广播的节目 (不是“以其他形式表演的”节目)
 4) 干净衣服 →干净的衣服 (不是“肮脏的”衣服)

b. 话题-说明 (Topic-comment)

- 5) 妈妈做了一桌子菜。(“一桌子菜”是指称作用)

คุณแม่ทำอาหารเต็มโต๊ะ

一桌子的菜都是他爱吃的。(“一桌子的菜”是话题)

อาหารบนโต๊ะทั้งหมด เขาชอบกินทั้งนั้น

通常话题是一个句子句首的名词性成分。这里“一桌子的菜”作为句首的话题，“都是他爱吃的”是说明话题的焦点，是说话人想让听话人注意的部分，也是句子中在语义上最突出的部分，所以就利用有“的”字的名词性短语形式。

c. 在篇章中，若同一个成分出现两次，如表亲属关系的名词短语，则是先出现的成分描写性强而后出现的成分指别性强，因此先出现的有“的”更和谐，因为一个事物一开始在篇章中出现，由于是新信息，就需要作一些描写，听者才明白要指的是什么，后来再次出现，就往往不必再次描写而只有指称作用了。例如：

6) 宋宝琦的母亲是个售货员，这天正在为搬家倒休，忙不迭地拾掇着屋子。见张老师来了，她有些宽慰，又有点羞愧，忙把宋宝琦从屋里喊出来，让他给老师敬礼，又让去倒茶。我们且不忙随张老师的眼光去打量宋宝琦，先随张老师坐下来同宋宝琦母亲谈谈，了解一下这个家庭的大概。

(刘心武《班主任》)

แม่ของช่งปาวฉีเป็นพนักงานขายคนหนึ่ง เพราะเรื่องย้ายบ้านวันนี้จึงขอลาพักร้อน ยุ่ง
 สดละวนอยู่กับการจัดเก็บของ พอเห็นอาจารย์มาถึง หล่อนก็รู้สึกโล่งใจไปน้อบอาย จึงรีบร้องเรียก
 ช่งปาวฉีให้ออกมาจากห้องเพื่อแสดงความเคารพต่ออาจารย์ พร้อมกับบอกให้ไปรินน้ำชา พวกเรา
 ตั้งแถมองช่งปาวฉีตามสายตาของอาจารย์ แล้วนั่งลงพูดคุยกับแม่ของช่งปาวฉี เพื่อจะได้เข้าใจ
 ใจความเป็นไปของครอบครัวนี้

两处都可以用“宋宝琦的母亲”或者“宋宝琦母亲”。可是如果一处用“宋宝琦的母亲”而另一处用“宋宝琦母亲”，则显然是先用“宋宝琦的母亲”后用“宋宝琦母亲”比反过来要好得多。

无论如何这个有无“的”字的问题，也离不开说话者否则需要让听者注意他说的话，在定语后面加上“的”，会使定中之间能停顿一下，说话者把时间和语气拉长一点儿，听者就会注意到他要强调的语气。

汉语习得者的偏误

汉语习得者的名词短语语病除了涉及到定中之间使用的词语不恰当以外，还包括定语有时要靠助词“的”帮助与中心语结合，但是有时定语和中心语之间也不用“的”字。因此，助词“的”的用不用、用在什么位置，都有一定的规律，多用、少用、位置放错，句子都很别扭。下面是常见到的病句。

- 1) ? 不论这种肥皂泡的色彩看起来多么悦目，它是必然要破裂的，你们除了惭愧之外，将一无所得。
- 2) ? 那位写感谢信老工人来到接待室了。
- 3) ? 缺乏应有的检测的手段。
- 4) ? 这些是一个月粮食。
- 5) ? 这是一个十分不平常文艺的团体。
- 6) ? 这增加了我信心和勇气。
- 7) ? 老师问不难的问题，我们都会回答。

例(1)“它”是指“肥皂泡”，可“肥皂泡”后多了一个“的”，使“色彩”成了第一个分句主语的中心语，这样，“它”便指代了“肥皂泡的色彩”，“色彩”是不能破裂的，主语搭配不好，成了病句。应该把“肥皂泡”后边的“的”去掉。这句应该改成：不论这种肥皂泡色彩看起来多么悦目，它是必然要破裂的，你们除了惭愧之外，将一无所得。

例(2)在“感谢信”后边应该加“的”，因为“写感谢信”是述宾短语，当动词短语作定语时，“的”字不能少，原因就是“写”是动作动词，动作语义强的词语，不能直接修饰中心语，所以“写感谢信”后便一定有“的”。这句应该改为：那位写感谢信的老工人来到接待室了。

例(3)“检测”后边多了一个“的”因为这里“检测”是中心语的属性定语，“检测”表示中心语的一种手段，而且“检测”的动作语义很弱，“手段”的意义也很抽象，在结构上，两者“检测”与“手段”不能发生述宾关系的。那么这句应该改为：缺乏应有的检测手段。

例(4)“一个月”后边要有“的”，因为“粮食”的意义应该跟表度量衡的数量短语对应，如：三十斤粮食。那么这句应该改为：这些是一个月的粮食。

例(5)“文艺”和“团体”之间的语意很紧密，在这里“文艺”是“团体”的属性定语，表示给团体分类，“文艺团体”是团体的一种称呼，所以“文艺”就可以直接修饰“团体”。这个病句“的”是放错位了。“的”得放在“不平常”的后边，在短语结构上，形容词受副词修饰，给中心语作定语要加“的”，而在短语寓意上，“不平常”

的意义很笼统，不能成为“文艺”的性质，“不平常”是给“文艺”修饰一种状况。那这句得改为：这是一个十分不平常的文艺团体。

例(6)在“我”后面，要有“的”，让“我的”作“信心和勇气”表示领属定语。这句“我”不是“增加”的间接宾语，因为“增加”不是三价动词(trivalent)，是二价动词(bivalent)，“增加”的意义只相关到主语和宾语。所以这句得改成：这增加了我的信心和勇气。

例(7)这个句子学生把形容词作谓语的功能放错位置了，应该把这个句子成分分成两个部分。前一分句是“老师问的问题不难”，作成话题-内容句式，让内容说明话题，汉语的句首话题往往是名词性短语。后一分句可以保持原样。

名词性短语的歧义

N_1+N_2 的歧义格式

这类 N_1+N_2 的歧义格式，表现在偏正结构、同位结构和并列结构之间，由名词词义的不同小类造成 N_1+N_2 的歧义现象。

1. 水果饮料/学生家长

ผลไม้ เครื่องดื่ม / นักเรียน ผู้ปกครอง

其中 N_1 和 N_2 ，都是表“食品、机构、人物”等的具体名词，在组合中， N_1 和 N_2 在语义上可以表示同属一个概念范畴，两种具有一个共同的属概念， N_1 和 N_2 在这个属概念下是等级平行并列的两个概念。如果加上“的”就不会理解为 N_1 和 N_2 的。

(a) N_1 +和+ N_2

水果和饮料/学生和家

ผลไม้และเครื่องดื่ม / นักเรียนและผู้ปกครอง

(语义上表并列同一关系，表一个同属概念，结构上是联合关系)

(b) N_1 +的+ N_2

水果的饮料/学生的家

เครื่องดื่มที่ทำจากน้ำผลไม้ / ผู้ปกครองของนักเรียน

(语义上是领有或表成分、材料、工具等属性，不属同一个概念，结构上构成偏正关系)

2. 小王叔叔/老李主任

เลี่ยหวาง นายชาย / เหลาหลี่ หัวหน้า

这里 N_1 只表示人物， N_2 即表示人物又表示身份。当 N_2 表示人物意义时， N_1 与 N_2 分指两个不同对象，表明 N_1 领有 N_2 构成偏正关系。当 N_2 是表身份意义， $N_1 + N_2$ 表示处于某种身份 (N_2) 的 N_1 ，或 N_1 具有 N_2 这种身份， N_1 与 N_2

是指同一个对象，构成同位关系， N_1 与 N_2 在语义上是同指关系。如果要消除表同指关系的意义就要加上“的”。

(a) N_1 (是) N_2 (语义上表同指关系)

叔叔 (是) 小王/主任 (是) 老李

น้ำชายคือเสี่ยวหวาง / เหลาหลี่เป็นหัวหน้า

(b) N_1 +的+ N_2 (语义上表示某人与某人有某种关系)

小王的叔叔/老李的主任

น้ำชายของเสี่ยวหวาง / หัวหน้าของเหลาหลี่

3. 校长父亲/军人妻子

ครูใหญ่ พ่อ / ทหาร ภรรยา

这一小类中 N_1 与 N_2 都有双重语义特征，即可以指某人物，也可以表示人的某种身份，因此，当 N_1 与 N_2 都属人物意义时， N_1 领有 N_2 构成偏正关系。当 N_1 表身份意义，而 N_2 表人物意义时， N_1 与 N_2 表示同指，构成同位关系。

(a) N_1 (是) N_2 (语义上 N_1 与 N_2 同一，结构上是同位关系)

父亲 (是) 校长/妻子 (是个) 军人

ครูใหญ่คือคุณพ่อ / ทหารคือภรรยา

(b) N_1 +的+ N_2 (语义上 N_1 领有 N_2 ，结构上是偏正关系)

校长的父亲/军人的妻子

คุณพ่อของครูใหญ่ / ภรรยาของทหาร

(假如加上“的”所属意义就更清楚)

4. 党员检查组/军人服务团

สมาชิกพรรค คณะตรวจสอบ / ทหาร คณะบริการ

这组短语 N_1 是表人物范畴名词， N_2 是含有动词的复合名词短语，表示“机关、团体”等意义。 N_1 既可以是 N_2 动词动作的发出者（施事），也可以是动作施与的对象、接受者（受事）意义。

(a) N_1 表施事概念范畴意义

党员检查组 = 以党员为成员的检查组

คณะตรวจสอบโดยสมาชิกพรรค

军人服务团 = 由军人组成的服务团

คณะบริการที่ก่อตั้งขึ้นโดยทหาร

(b) N_1 表受事概念范畴意义

党员检查组 = 以党员为对象的检查组

คณะตรวจสอบที่มีสมาชิกเป็นกลุ่มเป้าหมาย

军人服务团 = 服务于军人的服务团

คณะบริการที่ให้บริการแก่พวกทหาร

下面的例子 N_1 的概念范畴很清楚，即 N_1 只属于施事范畴或者受事范畴意义。

(c) 幼儿保健站 สถานอนามัยสำหรับเด็ก

(d) 职工活动室 ห้องกิจกรรมพนักงาน

例 (c) “幼儿”只能是受事对象，而 (d) “职工”只能是施事。

即：幼儿保健站 = 为幼儿保健的单位，职工活动室 = 职工在这个室做活动。

5. 老区参观团/街道调查组

เขตพื้นที่เดิม คณะเยี่ยมชม / ถนน หน่วยตรวจสอบ

这组短语 N_1 表示处所的名词， N_1 可以表示 N_2 的处所， N_1 领有 N_2 ；也可以表示 N_1 是 N_2 的动作动词施与的对象。

(a) N_1 是 N_2 的处所

老区参观团 = 来自老区的参观团

คณะเยี่ยมชมจากเขตพื้นที่เดิม

街道调查组 = 处于街道的调查组

หน่วยตรวจสอบที่ตั้งอยู่บนถนน

(b) N_1 是 N_2 动作动词施与的对象

老区参观团 = 参观老区的参观团

คณะที่เยี่ยมชมตามเขตพื้นที่เดิม

街道调查组 = 调查街道的调查组

หน่วยตรวจสอบที่ทำหน้าที่ตรวจตราท้องถนน

下面的例子 N_1 的概念范畴很清楚，即 N_1 只属处所范畴。

(c) 灾区调查组 คณะตรวจสอบพื้นที่ประสบภัย

海底探测队 กลุ่มสำรวจใต้ทะเล

例 (c) “灾区”和“海底”只能表 N_2 发出动作动词的处所。

6. 儿童玩具/动物饼干

เด็ก ของเล่น / สัตว์ คุกกี้

N_1 是表示人或动物的名词， N_2 是表示具体事物名词，那么 N_1 与 N_2 就可以构成如下的关系。

(a) N_1 +的+ N_2 (N_1 领有 N_2)

儿童玩具 = 儿童 (玩) 的玩具 ของเล่นสำหรับเด็ก

动物饼干 = 动物 (吃) 的饼干 ถูกก็สำหรับสัตว์กิน

在这种 (a) 类加上“的”的例子，它们的领属关系更清楚的。

(b) N_1 表 N_2 的属性 (形状、性质、材料)

儿童玩具 = 儿童种类的玩具 ของเล่นที่เป็นตุ๊กตาเด็ก

动物饼干 = 动物形状的饼干 ถูกก็ที่เป็นรูปสัตว์

下面 N_1 不同时具备上面所说的两种语义关系。

(c) 小猴尾巴 หางลิง, 儿童公园 สวนสาธารณะสำหรับเด็ก (领属关系)

(d) 圆形饼干 ถูกก็รูปทรงกลม, 塑料玩具 ของเล่นพลาสติก (属性关系)

N_1+de+N_2 的歧义格式

这个格式是典型的偏正关系结构。这个 N_1de+N_2 格式中，修饰语和中心语有多种语义关系，修饰语能描写中心语的性质、状态，也能限制中心语，给中心语分类，划定范围，指出它的所属、用途等。当修饰语 兼有两种语义的作用时，就产生了歧义，尽管这种格式里有“的”，根据这个格式中名词小类的不同，可以进行考察如下：

1. 军人的妻子/小王的叔叔

ทหาร de ภรรยา / เลี้ยวหวาง de น้ำชาย

N_1 与 N_2 表示人物范畴时， N_1 领有 N_2 。

(a) N_1 的 $+N_2$ หมายถึง N_1 领有 $N_2 = N_1$ เป็นเจ้าของ N_2

军人的妻子/小王的叔叔

ภรรยาของทหาร / น้ำชายของเลี้ยวหวาง

(b) N_1 表示身份范畴， N_2 的表人物时， N_1 与 N_2 语义上指的是

同一个对象， N_1 充当 N_2 。

军人的妻子 = 妻子是军人 ภรรยาที่เป็นทหาร

小王的叔叔 = 小王是叔叔 น้ำชายที่ชื่อเลี้ยวหวาง หรือ เลี้ยวหวางเป็นน้ำชาย

2. 鲁迅的文章/诗人的风度

หลู่ซู่วิน de บทความ / นักกวี de ท่วงทำนอง

N_1 是表示人物的名词， N_2 是表示具体事物或抽象事物的名词。其中 N_1 与 N_2 之间既可以表领属关系， N_1 也可以表 N_2 所反映的事物所具有的内涵。

(a) N_1 与 N_2 之间表领属关系

鲁迅的文章

บทความของหลู่ซู่วิน หรือบทความที่หลู่ซู่วินเขียน

诗人的风度

ท่วงทำนองของนักกวี

(b) N_1 表 N_2 所反映的事物所具有的内涵

鲁迅文章

เนื้อหาของหนังสือเกี่ยวกับผลงานและชีวิตของหลู่ซู่วิน

诗人风度

ท่วงทำนองความเป็นนักกวี

在这种情况下如果把“的”去掉就不会理解为定语与中心语之间是领属关系了，定中之间只是属性关系。

正因为 N_1 与 N_2 之间同时具备了两种语义关系。所以才产生歧义。否则歧义不会造成，只能是领属关系。如

鲁迅的故乡 บ้านเกิดของหลู่ซู่วิน

诗人的手表 นาฬิกาข้อมือของนักกวี

3. 动物的饼干/小白兔的书

สัตว์ de คุกกี้ / กระท่ายขาวน้อย de หนังสือ

N_1 是表示动物的名词， N_2 是表示具体事物时，在语义上也可以表示 N_1 领有 N_2 ，但是现实中“小白兔”不可能领有“书”，所以在里就排斥了领属关系。那么 N_1 只能表示 N_2 的内涵意义。

动物的饼干 = 像动物一样的饼干 คุกกี้ที่มีลักษณะเป็นรูปสัตว์

小白兔的书 = 内容是写小白兔的书 หนังสือเกี่ยวกับเรื่องกระท่ายขาวน้อย

小结，汉语名词性短语的多种多样，是由于关系到短语的结构和短语中名词小类的不同而产生了歧义。

[N_1+N_2] 框架是定中关系的名词短语、同位关系的名词短语，这就是由于短语中名词小类的不同而产生的歧义。而联合关系的名词短语，短语中的名词意义是平行的。

在 [$X+Y$] 的名词短语，只能产生定中关系，这类名词短语多表属性命题，而在 [$X+de+Y$] 的名词短语也同样，只能产生定中关系，可这类名词短语既能表领属命题，也能表性质命题。

有“的”和没有“的”的名词短语，往往表达的语义不同，可能是特殊的名词短语，或是表示人的性格的词语，有的关系到领属意义或属性意义。

第四章 泰语连接词与汉语“的”的异同

泰语名词性短语的结构是名词中心语在前边，而修饰语在后边。能做修饰语的是形容词、数词、量词、指别词（这，那）、不定指代词（其他，哪，什么，任何），和从句作修饰语。其结构形式也可分为三种：

中心语+修饰语

中心语+连接词+修饰语

中心语+ (连接词) +修饰语

第一节 名词性短语的结构形式

中心语+修饰语

如：หลักสูตรการเรียนการสอน 学习课程、บ้านหลังใหญ่ ? (一) 个大房子、เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร 志愿人员、ค่าเดินทาง 路费、โลชั่นบำรุงผิว 护肤膏

泰语的名词、名词性短语与句子常常分不清，因为名词性短语有两种，是复合名词 [N₁+N₂] 和跟句子成分 S V O 顺序一样的名词 (synthetic nominal compounds)，这种名词不仅次序相同，而且中心语与修饰语之间的内部语义关系也相同，下面是容易判断出它是名词还是句子的例子：

คนขับรถ - S V O - 人开车 = 司机，是名词，因为 คนขับรถ 这三个音节连起来只有一个意思，是表示人的一种职业。

พ่อขับรถ - S V O - 爸爸开车，是句子，因为由于泰国人的语感和习惯用法，可以知道 พ่อขับรถ 这三个音节连起来，不能成为一个它自己独具有的意思。和以上类似却比较不好断定的，较难判定其是名词还是名词短语，这类情况还有很多。可是也有可以考虑的几个方面，来帮助断定名词和名词短语的分界。最好的办法就是如果它在一个句子中，能体现出主语、宾语的功能，我们就可以认为它是名词短语。

中心语+连接词+修饰语

名词性短语的连接词分为两类：

1. 用于两个名词性词语之间的连接词

这类连接词指的是以名词、动词和介词来作偏正式名词短语的连接词。这些名词、动词、介词，分别具有它们自己的本质意义，当这些词作连接词时，或多或少也会因本意的影响，使整个名词性短语的意义偏向本意的感情色彩。例如：

ของ (名) 东西、用品的意思；(介) 表示领属意义。如：หน้าที่ของเรา 我们的责任、ความขัดแย้งของประชาชน 人民的分歧、กฎหมายของแต่ละประเทศ 各国的法律、ภาคใต้ของอินเดีย 印度的南部，等等。

แห่ง (名) 地点、处所的意义；(量) 间、家；(介) 表示领属，可是这个词大多数用于书面语，文学作品，多用为连接描写感情方面的词语，所以利用这个 แห่ง 的名词短语，往往带有夸张的、重要的、伟大的而美妙的感觉，都可以用在褒贬的方面如：ศิลปะแห่งการประพันธ์ 写作的艺术、บ่อเกิดแห่งความสุข

幸福的源泉、จุดกำเนิดแห่งอารยธรรม 文明的诞生、สัญญาชานแห่งรักแท้ 爱情的真谛 ทาง (名) 路、机会、办法、边、行、方面。以这个词为连接的名词性短语，表示中心语的方面、范围、类别，多用于书面语的学术方面的篇章、论文。如：การฟ้องร้องทางกฎหมาย 法律上的控告、เงื่อนไขทางการเมือง 政治方面的条件、ผลทางจิตวิทยา 心理方面的成果、โอกาสทางธุรกิจ 企业的时机、ความลับทางทหาร 军事(的)秘密、การประเมินทางการแพทย์ 医学方面的估计

ด้าน (名) 边、面、侧、方面。以这个词为连接词的名词性短语，也表示中心语的方面、范围、类别，可是 ด้าน 的语义范围比 ทาง 的语义范围小一点，带有特指的意义。大多数也用于学术方面的篇章、作品。如：ผู้อำนวยการด้านสถาปัตยกรรมไทย 泰式建筑工程 方面 的高手、ทางเลือกด้านพลังงาน (节省) 能量的选择、ความเชื่อมั่นด้านการลงทุน 投资 方面 的信心、ความสัมพันธ์ด้านการค้า 商业 方面 的关系

ทาง 和 ด้าน 这两个词常可以替换，常常也把这两个词连起来一起用，如：ผลงานที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจ 在心灵 方面 有价值的作品 (这个短语有两个连接词，ที่ 是从句的连接词，ทางด้าน 是名词的连接词)

สำหรับ (动) 跟.....适应；(介) 为了。利用这个连接词的短语，大部分中心语是东西、物品，修饰语表示中心语的用途，如：ที่นั่งสำหรับพระภิกษุ 僧侣的座位、ผลิตภัณฑ์สำหรับผิวแห้ง 干枯皮肤的护肤膏、รถบริการสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ 高龄人士和残疾人士的专用车、นาฬิกาข้อมือสำหรับคนตาบอด 盲人专用的手表、ยาสำหรับลดไข้และบรรเทาปวด 退烧止疼的药、เครื่องกรองน้ำสำหรับครอบครัวยุคใหม่ 现代家庭的过滤器

ใน (介) 内、里边、中；表示领属意义；跟表动作的体词连用，如：ละครดังในอดีต 以前的电视剧、ทักษะในการสวมใส่เสื้อผ้าของลูกน้อย 孩子穿着衣服的技能、ประสิทธิภาพในการซึมซับ 吸水(的能)力

在同一个短语中，我们可以把意思接近的连接词来相互替换，整个短语的意义是差不多的，只是内涵略有差异。

2. 用于名词性词语与定语从句之间的连接词

泰语里定语从句分为两类：

a. 不用连接词的从句定语，可是当翻译成汉语时，得有“的”。如：รูปครอบครัวกำลังทำกับข้าว 爸爸做饭的照片、ข่าวไข้หวัดนกกำลังระบาด 禽流感正传播的消息

b. 用连接词的从句定语，关系代词 (Relative Linkers)，有四个连接词：ที่ 和 ซึ่ง 是口语和书面语的连接词，而 อัน 和 ผู้ 是书面语的。

ที่ 如：หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา 跟佛教相关的单位

ซึ่ง 如 : ศิระษะเป็นอวัยวะซึ่งสูงสุดในร่างกายของเรา

头发是我们身上最高的部分。

อัน 如 : เอกลักษณ์อันยาวนาน 永久的象征

ผู้ 如 : เด็กกำพร้าผู้ด้อยโอกาส 没有机会的孤儿 (ผู้是人物的连接词)

中心语+ (连接词) +修饰语

泰语的名词短语也有省略连接词的情况。能省略连接词的有两种情况，(一)就是省略表领属意义的 ของ，要省略 ของ 有一点制约的条件，即在物质名词与表示人物名字或人称代词的修饰语之间，中心语后面不许带别的修饰语，这时 ของ 就可以不要，如：ดวงใจ (ของ) ฉัน *我 (的) 心、หนังสือนวนิยาย (ของ) แม่ *妈妈 (的) 小说书。(二)在名词中心语与从句的修饰语之间，有时从句的连接词也可以省略，如：คน (ที่) อ้วน 肥胖的人。

第二节 定语从句

定语从句的功能

a. 在一个句子里，没有连接词的定语从句能修饰主语、宾语。如：

/S/ V / คนมารยาดี / น่ารักทั้งนั้น

有礼貌的/人都可爱。

S V /O/ เธอเห็น / รูปคุณแม่ตอนแต่งงาน / ไหม

你看见/妈妈结婚的/照片了没有？

/O/ S V I / เรื่องคุณจะไปเมืองนอก / ฉัน บอก เขา แล้วนะ

你/要去外国的/事情我告诉他了。

b. 有连接词的定语从句能修饰主语、直接宾语、间接宾语、特殊类的名词短语、处所短语、时间短语。

/S/ V / เด็กที่กำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่ / น่ารักจัง

在写字的/小孩儿好可爱。

O /S/ V / เสื้อตัวนี้ / เพื่อนที่เคยเรียนด้วยกัน / เย็บให้

? 这件衣服，以前在一块儿学习的/同学给我缝的。

I /S/ V O / เด็กกำพร้าเหล่านี้ / คนที่มีเมตตา / มักจะมาแจก ขนม

这些孤儿，心地善良的/人常来送点心。

V /O/ อย่าลืมทำ / แบบฝึกหัดที่ครูสั่งละ /

别忘记做老师布置的/练习阿！

/O/ S V / ขนมที่คุณซื้อมา / ฉัน กินหมดแล้ว

你买来的/蛋糕，我吃光了。

O S V / I / เงินห้าแสนบาท โรงพยาบาล ได้ชดใช้ให้กับ / ผู้ป่วยที่มาฟ้องร้อง /
แล้ว

五十万铢，医院已经给来控告的/病人赔偿了。

O / I / S V บทละครนี้ / คนที่เหมาะสมเท่านั้น / ผู้กำกับจึงจะให้เล่น
这剧本，只有合适的/人，导演才让扮演。

/ I / S V O / นักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงสุด / ครู จะให้ รางวัล
考试成绩最高的/学生，老师要给奖品。

下面 กางเกงเก่าๆ ? “旧旧的裤子”是泰语的特殊类名词短语，看起来像一个句子，可是在汉语里也得翻译成名词性短语，因为在泰语里，谓语和定语都放在名词后边。特殊类名词短语的后面还受从句定语修饰，简单地说这个名词短语有两层定语。

N กางเกงเก่าๆ / ที่ใส่ทำงาน
裤子+旧旧/连接词+穿+工作
= 穿着工作的/旧旧的裤子

S V O ฉันเป็นคนไปหาน้ำจากคลอง / ซึ่งห่างห้องแถวเราประมาณร้อยเมตร
มาได้ตัวเอง

我从那个离我们的排屋大概一百多米的/水渠，去打水来。

(上面是从句修饰处所词)

S V กับข้าววันที่แม่ครัวไม่อยู่ ไม่อร่อยเลย
女厨师不在的/日子的配菜一点儿也不好吃。

(这个句子，从句修饰时间词，如果这句话少了从句定语，句子的意义就不成立，除非就把“日子”换成“那天”。)

第三节 名词性短语的中心语

中心语的成分

-名词

a. 一个名词作中心语

1) บ้าน / อันตั้งอยู่ใจกลางหมู่บ้าน
处在村庄中心的/房子

b. 一个代词作中心语

2) คุณ / ที่ยืนริมประตู ต้องการ อะไร ค่ะ
? 站在门口的/你需要什么?

c. 两个名词放在一起作中心语，定语从句指修饰划线的词语。如：

- 3) อาหารกระป๋อง / ที่ยังไม่รับประทาน
还没吃的/罐头食品

两个名词的后面可有量词。如：

- 4) กุญแจตู้ใบ / ที่อยู่ในห้องนอน หายอีกแล้ว
在卧室的/那个柜子的钥匙，又不见了。
 5) กุญแจ ตู้ ดอก / ที่เพิ่งทำใหม่ ใช้ไม่ได้
新做的/那串柜子钥匙，不能用。

d. 有连词在两个名词之间的中心语，从句定语只修饰划线的名词或者同时修饰两个名词。

- 6) ร่มกะหมวกใบ / ที่คุณสวมอยู่ สวยดี
你戴着的/帽子和雨伞，好看。
 7) ฉันหาร่มกะหมวก / ที่คุณลืมไว้ ไม่เจอ
我找不着你忘记带走的/雨伞和帽子。

-受修饰的名词中心语

a. 名词受形容词修饰

- 8) มีดแหลม / อันคมปด
特别尖锐的/尖刀。

b. 名词和表示一般的、大多数的副词一起作中心语。

- 9) ผลไม้ ส่วนมาก / ที่ซื้อจากตลาด ต้องล้างเสียก่อน
从市场买来的/大多数水果，要洗一下。

c. 名词和处所短语作中心语

- 10) หนังสือที่ห้องสมุด เล่ม / ที่ยืมไม่ได้ มีอะไรบ้าง
图书馆不让借的/那些书，是哪些？

(当翻译成汉语时，处所词移位到前面，变成“书”为中心语)

d. 名词和数量词作中心语。

- 11) หมอน ทั้ง 4 ใบ / ที่เธอเย็บ สวยมาก
你缝的/四个枕头，都很漂亮。

e. 名词和指别词作中心语。

- 12) จับจ่าย เหล่านั้น / ที่เหลือกินจากโต๊ะจีน

中国式筵席剩余的/那些杂烩

f. 名词和时间词语作中心语。

- 13) อากาศ สี่ห้าวัน / ที่ผ่านมานี้ ร้อนเหลือเกิน
最近的/四五天，天气都很热。

g. 名词、形容词和数量词同时组合作中心语。形容词和数量词可以互相换位。

- 14) รองเท้า คู่เก่า 2 คู่ / ที่คุณแม่ซื้อให้เมื่อปีก่อน จวนขาดแล้ว
去年妈妈给我买的/两双旧了的鞋，快要破了。
 15) รองเท้า 2 คู่ เก่า / ที่คุณแม่ซื้อให้เมื่อปีก่อน จวนขาดแล้ว
去年妈妈给我买的/旧了的两双鞋，快要破了。

-句中只出现单个指别词或指代词，这种情况只限于零句。

- 16) ถาม : เธอว่าเอากระเป๋าใบนี้ใส่เสื้อผ้าดีมั๊ย
 问：你看，用这个箱子装衣服好吗？
 ตอบ : ใบไหน / ที่พอใส่ ก็เอาใบนั้นแหละ
 答：哪个/够装，就要那个吧。（零句）

泰语定语的后边能接受一些词的修饰语。

定语受表示一般的、大多数的这类副词的修饰，如：

- 17) ผลไม้ที่ซื้อจากตลาด ส่วนมาก ไม่สะอาด
一般从市场买来的水果不清洁。

定语受数量词修饰的,如:

- 18) บ้านที่เขาสร้าง หลังแรก ไม่ใหญ่นัก
 他修建的第一个房子不是很大。

定语受指别词修饰。如：

- 19) รถที่คุณจะขับไปเชียงใหม่ล่ะ คันไหน
 你要开去清迈的车，是哪一辆？

定语受数量词语指别词修饰，如：

- 20) ไข่ไก่ที่แม่ซื้อมาเมื่อวาน ทั้ง 2 ถาด / นี้
 昨天妈妈买来的这两托盘鸡蛋

第四节 中心语与定语从句之间的语气词

中心语与定语从句之间的语气词，可分为如下几种情况：

表示性别的语气词 จะ ค่ะ ครับ，表心理状态的语气词 ละ นะ ไง 等等。

翻译成汉语时，应该变为谓语的一部分。

21) ฉันจะ ที่ไปหาเธอเมื่อวาน

? 昨天去找你，是我的。(=昨天去找你的是我)

表示疑问的语气词。

22) เธอใช่ไหม ที่อยากพบฉัน

? 是你吗，想见我？(=想见我的是你吗？)

表示特指身份的代词。

23) ฉันเองแหละ ที่ปิดแอร์

? 是我的，关掉空调。(=关掉空调的是我。)

这些语气词能组合在一起表达。

表示疑问语气与表示心理状态的词语连用。

24) หนูรู้ จะ ที่ร้องเพลงเก่ง

? 你啊！很会唱歌。(=很会唱歌的是你啊！)

表示特指身份的代词与疑问代词。

25) เธอเอง ใช่ไหม ที่บอกความลับเขา

? 是你吗，告诉他秘密。(=把秘密告诉他的是你吗？)

表示特指身份的代词、疑问代词，与表性别的语气。

26) คุณเอง รู้ ค่ะ ที่เขียนหนังสือเล่มนี้

? 是你啊！写这本书。(=写这本书的是你啊！)

第五节 定语从句的结构

定语从句的中心语是这个从句的主语、直接宾语、间接宾语。如：

27) /S/ V เด็ก / ซึ่ง ขยันตลอดปี /

整年努力的/孩子

28) /S/ V O เพื่อน / ที่ จะคบ เราอย่างจริงจัง /

跟我们诚心诚意地交往的/人

29) /O/ S V สามล้อ / ที่ คุณนาย ว่าจ้างเป็นประจำ /

太太每天雇来的/三轮车

30) /S/ V O I ผู้หญิง / ที่ มาออกขาย ที่ดิน คุณ /

- 31) /O/ S V I 来向你卖土地的/女人
 เสื้อ / ซึ่ง พ่อ ซื้อให้ ฉัน นานแล้ว /
 很久以前爸爸给我买的/衣服
- 32) /I/ S V O เด็ก / ซึ่ง ครูใหญ่ กำลังให้ รางวัล /
 校长正给他奖品的/孩子

名词性短语内部的语义关系

中心语是人

a. 中心语是表示施事

- 33) คนไทย / ที่ ใฝ่เสรีภาพ
 寻求自由的/泰国人
- 34) ผู้ชาย / ที่ แต่งงานมีลูกมีเต้าแล้ว /
 结了婚，有了孩子的/男人

b. 中心语是表示物质、事件、事物的当事

- 35) เรื่องราว / ที่ เกิดขึ้นในครั้งนั้น /
 那次发生的/事情
- 36) ห้องแถว / อัน อับชื้น
 潮湿的/排屋
- 37) ความกลัว / ที่ ไร้เหตุผล
 毫无道理的/恐惧
- 38) มือ / ที่ ทอดออกไป
 伸出去的/手
- 39) ในคืน / ที่ ว่างเหว
 寂寞的/夜里

中心语是客体

a. 中心语是人物受事

- 40) หลาน / ที่ กิ่งรักมากที่สุด
 祖父最疼爱的/孙子
- 41) ผู้หญิง / ที่ โดนคนขับรถแท็กซี่ทำร้าย
 被司机伤害的/女人

b. 中心语是当事的宾语

- 42) ถ้วยชา / ที่ ทำด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว
 白瓷砖做的/茶杯
- 43) เสียง / ที่ เปลี่ยนออกมาจากจิตใจอันบริสุทธิ์

从纯洁的心灵发出来的/声音

44) พรหมลิขิต / ที่เราจับต้องไม่ได้

我们无法捉摸的/命运

45) อาหาร / ที่ผู้ป่วยควรรับประทาน

病人应该吃的/食物

第六节 定语从句的连接词

从句定语的连接词的位置，是放在从句的句首。从句定语的连接词有四个，ที่ และ ซึ่ง 是口语的连接词，อัน และ ผู้ 是书面语的连接词。从句定语包含两种功能：

(1) 普通的从句连接词，与句中成分没有直接关系，不直接修饰主语和宾语，连接词与句子的谓语也没有直接的语义联系，这才是普通从句的连接词。

“ที่” อากาศวัน / ที่คุณแต่งงาน / ดีมาก

那天你结婚的气氛，很好。

วัน / ที่คุณแต่งงาน / อากาศดีมาก

你结婚的日子，空气很好。

可以看到上边的例句，句子谓语的语义是“空气很好”，可连接词是给时间词充当修饰成分的。

(2) 关系代词 (Relative Linkers)，这类从句连接词，跟上面的功能相反。这类从句连接词直接修饰主语和宾语。泰语语法中这类句子的特点是，两个句子重合在一个大句子里，主句表达的是谓语的基本语义，从句是主语和宾语的修饰成分，连接词则替代了它前面的那些成分。下面是对连接词的功能所作的分析。

1. ลูกค้า / ที่ มาอุดหนุน / เป็น ผู้มีบุญคุณ

来光顾的/顾客是我们的恩人。

主语“顾客”与谓语语义相关。

连接词 ที่ 是从句定语的主语。

2. ฉัน ได้ชิม รสชาติ / อัน เอรีดอร่อยของหมูแดง / แล้ว

我尝到了红烧猪肉的/美味了。

“美味”是宾语，但是连接词 อัน 是从句定语的主语。

3. เขา กำลังสอน หนังสือ เด็ก / ที่ อยู่ใกล้บ้าน

他正在给邻居的/孩子教书。

“孩子”间接宾语，但是 ที่ 是从句定语的主语。

4. ฉัน กิน ขนม / ที่ คุณ ซื้อมา / แล้ว

我吃了你买来的/零食了。

“零食”是直接宾语，ที่也是从句的直接宾语。

5. ธรรมะ / ที่ ท่าน ปฏิบัติ / เป็น ของแท้

你行善的/道德是真诚的。

“道德”是主语，与谓语语义相关，但是ที่是从句定语的直接宾语。

6. รถ / ที่ คุณ ขับไปเมื่อวานนี้ / ผม เติมน้ำ แล้ว

昨天你开的/汽车，我已经加水了。

“汽车”句子的间接宾语，但ที่是从句定语的直接宾语。

7. เขา จะให้ เสื้อผ้า เด็ก / ที่ คุณ เคยให้ เงิน บ่อยๆ

她想把衣服给那个你常给他钱的/孩子。

“孩子”是句子的间接宾语，ที่也是从句定语的间接宾语。

8. ขอทาน / ที่ เรา เคยให้ สตางค์ / หายไปไหน

我们曾给他钱的/乞丐，怎么不见了。

“乞丐”是句子的主语，但ที่是从句定语的间接宾语。

9. ฉัน ชอบ เด็ก / ที่ เขา กำลังให้ ขนม

我喜欢那个他正给他零食的/孩子。

“孩子”是句子的直接宾语。但ที่是从句定语的间接宾语。

10. ผู้ชาย / ที่ เขาคู่กับคุณเมื่อสักครู่นี้ / เป็นน้องชายของฉันเองค่ะ

刚才 () 跟你谈话的/男人是我的弟弟。

ที่除了代替“男人”，泰语的从句定语里还跟“男人”重合，因而具有主语的身份。

11. ผู้ชาย / ที่ คุณคุยกับเขาเมื่อสักครู่นี้ / เป็นใครคะ

刚才你跟他谈话的/男人，是谁呢？

ที่除了代替“男人”，从句定语里还有跟“男人”重合的直接宾语的身份。

12. ผู้ชาย / ที่ ผมให้เงินเขาไป / หายไปไหนแล้วละ

我给他钱的/男人，去哪儿了？

ที่除了代替“男人”，从句定语里还有跟“男人”重合的间接宾语的身份。

(值得注意的是从句定语里重合的词语只能是人称代词)

定语从句的语义功能

一个句子里有无从句定语，会使句子的意义发生变化。

1. 在一个句子里，有无从句定语的连接词，只是使结构变化了点儿，在语义上，可以使语义的轻重发生变化、语义可以被强调被突出。

คน / หยิบของของคุณไป คงเป็นคน / อยู่ในบ้านนี้เอง

? 拿你的东西去 () / 人, 可能是住在这家 () 吧。

คน / ที่หยิบของของคุณไป คงเป็นคน / ที่อยู่ในบ้านนี้เอง

拿你的东西去的人, 可能是住在这家的人的吧。

2. 有的句子, 有无从句定语会使句子的意义不一样。

หมอน / สวยมาก

枕头/很好看。

หมอน / ที่เธอเย็บ สวยมาก (有特指而强调的意义)

你缝的/枕头很好看。

3. 有的句子若是没有从句定语存在, 会使那个句子不能成立。

ผู้ / ที่ไม่มีบัตร / เข้าไม่ได้

没有票的/人, 不能进去。

在泰语中, 没有从句定语的 ผู้.....เข้าไม่ได้ 不能成立。可是汉语的“() 人不能进去”情况相反。

ที่ ซึ่ง อัน 定语从句连接词的用法和涵义

平常我们会以为, ที่ ซึ่ง อัน 这三个连接词能换用。可是实际情况会遇到有从句定语的一些句子, 这三个连接词却不能换用。例如:

下面的句子能用 ซึ่ง 来连接, 但不能用 อัน 来连接的, 如果换用 ที่ 也成, 可是句子语义就不一样了。

1. a. โรคมาลาเรีย เป็น โรค / ซึ่ง คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
- b. โรคมาลาเรีย เป็น โรค / ที่ คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
- c. * โรคมาลาเรีย เป็น โรค / อัน คร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

从来疟疾是一种抢夺了很多生命的疾病。

例句 1a. 和 1b. 成立, 可是涵义不同。例 1a. ซึ่งคร่าชีวิตผู้คนเป็นจำนวนมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน 解释说, 因为是疟疾, 所以有很多人去世, 令我们感到疟疾的危害性十分可怕。

例句 1b. 用 ที่ 是对这种病强调、特指, 不是别的病, 是疟疾的。例 1c. 是不能用的。

下面的例句只能用 ที่, 不能用 ซึ่ง 和 อัน。

2. a. หมวกใบ / ที่ คุณสวมอยู่ / สวยมาก
- b. * หมวกใบ / ซึ่ง คุณสวมอยู่ / สวยมาก
- c. * หมวกใบ / อัน คุณสวมอยู่ / สวยมาก

你戴着的/帽子挺好看。

3. a. คน / ที่ ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น
- b. * คน / ซึ่ง ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น
- c. * คน / อัน ต้องการจะไป / ยกมือขึ้น

要去的/人，请举手。

例 2 a. 和 3 a. 能用，可是别的句子不行。

例 2 b. 听起来，好像可以用，但是因为头上只能戴一个帽子，而 ซึ่ง 会让你感到头上戴的不只一顶帽子。

ซึ่ง 和 ที่ 常常用错

在能换用 ที่ 和 ซึ่ง 的句子，它们的含义有区别。

4. a. ต้นโพ / ซึ่ง มีขนาดใหญ่มาก / อยู่ทางด้านข้างของบ้านเรา
- b. ต้นโพ / ที่ มีขนาดใหญ่มาก / อยู่ทางด้านข้างของบ้านเรา

一颗很大的/菩提树在我们家的旁边。

例 4 a. ซึ่ง 的含义是解释性，让我们知道菩提树是很大很大的。

例 4 b. ที่ 的含义是限制性、特指意义，强调说是很大的这颗菩提树，而不是小的菩提树。

5. a. ฉันเกลียดคน / ซึ่ง พูดมาก (含义是对话多的人都不喜欢)
- b. ฉันเกลียดคน / ที่ พูดมาก (含义是，只恨话多的人)

我很不喜欢话多的/人。

下面的例子，能用 อัน 和 ที่，但不能用 ซึ่ง。

6. a. เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / อัน แจ่มใสของเด็ก ๆ
- b. เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / ที่ แจ่มใสของเด็ก ๆ
- c. * เสียงเพลงชาติไทย ก็กระหึ่มขึ้นด้วย เสียงประสาน / ซึ่ง แจ่มใสของเด็ก ๆ

孩子们欢快而响亮的/童音唱起了泰国国歌。

例 6 a. 和 6 b. 可以用，可是两者的含义不同。例 6 a. อัน 让我们感到孩子们的声音好听，因为 อัน 多用在书面语里的文学方面，多用来描写感情的。

例 6 b. 强调孩子的声音欢快而响亮，不是别的感觉。

下面 ที่ ซึ่ง อัน 都能用。

7. a. เขา ใช้ มีดแหลม/อัน คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขนาดในครั้งเดียว
 b. เขา ใช้ มีดแหลม/ที่ คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขนาดในครั้งเดียว
 c. เขา ใช้ มีดแหลม/ซึ่ง คมปลาย / ตัด ท่อนไม้ ขนาดในครั้งเดียว

他用锐利的/尖刀砍断了树枝。

例 7 a. อันคมปลาย 描写刀子的锐利。

例 7 b. ที่คมปลาย 强调刀子是很锐利的。

例 7 c. ซึ่งคมปลาย 除了描写刀子的锐利以外，还连接前后的话语，使前后有因有果。

总之，泰语从句定语的连接词，是用来连接名词或名词短语与从句定语的。从句定语的连接词，即关系代词 (Relative Linkers) ที่ ซึ่ง อัน ผู้，这四个意义内涵不一样。ที่ 被使用的范围最广也最多，可以用于口语、书面语的，它的功能是对中心语表示特指、强调，而限制其范围。ซึ่ง 是多用在书面语，对中心语作描写，说明内容或表示某种条件，更重要的是能连接前因后果的上下文。อัน 是多用于文学里描写感情，它的语义功能会让我们觉得美妙或者含有某种道理，常带有作者的主观思想。

小结，泰语名词短语的框架有三个结构： $[N_1+N_2]$ ； $[N_1+\text{连接词}+N_2]$ ； $[N_1+(\text{连接词})+N_2]$ ，这框架的连接词有两种，是定语和名词中心语的连接词，即 ของ แห่ง ทาง ด้าน สำหรับ ใน，而另一类连接词是从句定语和中心语的连接词，即 ที่ ซึ่ง อัน ผู้。泰语的从句定语用在重合句子，就是两个句子重合在一起，句子中从句定语可以是主语、直接宾语、间接宾语、时间短语、处所短语的成分。

$[N_1+(\text{连接词})+N_2]$ 泰语表示领属意义的连接词 ของ 常常可以被省略。

泰语的名词中心语与从句定语之间可以有表示性别的语气词、疑问语气词和表示强调的语气词。

从句定语连接词有两种情况：没有连接词的和有连接词的从句定语。

从句连接词分为：普通连接词和关系代词的连接词 (Relative Linkers)。名词短语如果有关系代词的从句定语只会使从句定语或修饰语的意义更突出；名词短语有从句定语来修饰时，会使名词中心语的意义加上了限制性或描写性的修饰成分；有的短语没有从句定语会使哪个名词短语不成立，没有意义。

本人通过学习汉语和泰语的名词性短语了以后，发现两种语言的名词性短语在结构与语义方面都存在着异同点。

第一节 汉语与泰语名词性短语的结构比较

汉语的名词性短语的结构，定语的位置在中心语前，而泰语的名词性短语的中心语在定语前面。从两种语言中所见的名词性短语的格式如下：

汉语名词性短语的结构	泰语名词性短语的结构
定语+中心语	中心语+定语
定语+的+中心语	中心语+连接词+定语
定语+(的)+中心语	中心语+(连接词)+定语

1. 汉语与泰语名词性短语结构形式的对比

a. N+N 与 N+N

汉语名词性短语	定语	+	中心语		
	N1		N2		
	北京		胡同	北京胡同	
	ปักกิ่ง		ตรอกซอกซอย	ตรอกซอกซอยในปักกิ่ง	
泰语名词性短语	中心语	+	定语		
	N1		N2		
	พจนานุกรม		ภาษาอังกฤษ	พจนานุกรมภาษาอังกฤษ	
	词典		英语	英语词典	
汉语名词性短语	定语	+	的	+	中心语
	N1				N2
	黄昏		的		码头
	ยามเย็น				ท่าเรือ
					ท่าเรือในยามเย็น
泰语名词性短语	中心语	+	连接词	+	定语
	N1				N2

กฎหมาย	ของ	ประเทศไทย	กฎหมายของ
法律		泰国	ประเทศไทย
			泰国的法律

b. P+N 与 N+P

汉语名词性短语	定语	+	中心语		
	P		N		
	我		妈妈	我妈妈	
	ฉัน		แม่	แม่ฉัน	
泰语名词性短语	中心语	+	定语		
	N		P		
	หนังสือ		ฉัน	หนังสือฉัน	
	书		我	我书	
汉语名词性短语	定语	+	的	+	中心语
	P				N
	他		的		书
	เขา				หนังสือ
					หนังสือของเขา
泰语名词性短语	中心语	+	连接词	+	定语
	N				P
	แหวน		ของ		ฉัน
	戒指				我
					我的戒指

c. A+N 与 N+A

汉语名词性短语	定语	+	中心语	
	A		N	
	高		个子	高个子
	สูง		รูปร่าง	รูปร่างสูง
泰语名词性短语	中心语	+	定语	
	N		A	

เสื้อผ้า	สวย	เสื้อผ้าสวย
衣服	漂亮	漂亮衣服

汉语名词性短语	定语	+	的	+	中心语	
	A				N	
	遥远		的		边疆	遥远的 <u>边疆</u>
	ไกลโพ้น				ชายแดน	ชายแดน <u>อัน</u> ไกลโพ้น
泰语名词性短语	中心语	+	连接词	+	定语	
	N				A	
	ทางเดิน		ที่		เลาะเลียว	ทางเดิน <u>ที่</u> เลาะเลียว
	道路				曲折	曲折的 <u>道路</u>

d. V+N 与 N+V

汉语名词性短语	定语	+	中心语	
	V		N	
	治疗		中心	治疗中心
	บำบัดรักษา		ศูนย์การ	ศูนย์การบำบัดรักษา
泰语名词性短语	中心语	+	定语	
	N		V	
	เสียง		ร้องไห้	เสียงร้องไห้
	声音		哭	哭的声音

汉语名词性短语	定语	+	的	+	中心语	
	V				N	
	看戏		的		老人	看戏的 <u>老人</u>
	ดูจิว				คนแก่	คนแก่ <u>ที่</u> ดูจิว
泰语名词性短语	中心语	+	连接词	+	定语	
	N				V	
	เด็กผู้หญิง		ที่		เขียนหนังสืออยู่	เด็กผู้หญิง <u>ที่</u> เขียน
	女孩儿				正在写字的	หนังสืออยู่

正在写字的 女孩儿

从上面的例子可以看到汉语有无“的”字的名词性短语与泰语有无连接词的名词性短语，可充任定语的部分是名词（或名词性短语）、代词、形容词（或形容词短语）和动词（或动词短语）。

2. 汉语与泰语的名词性短语的差异性

“的”字的功能

汉语名词性短语中的“的”字，不能单独用，本身没有意义，只能在名词短语中体现语义功能。可是助词“的”很重要，它的功能作结构助词与中心语连接，不管哪种词类，名词、动词、形容词、代词等等能作定语也能作中心语，当然，动词、形容词、如果作了中心语，就已经具有了某些名词的特点，而“的”字在中心语前，在定语之后，这说明“的”的功能是把不同词性的定语和中心语连接起来。

而“的”字对整个名词短语框架有影响，例如：用不用“的”有相对的格式，这种相对的格式表示不同的语法关系，如：“研究的问题”这时“的”字就不能省略，不然语法关系就变成述宾关系了。

短语能不能成立，前后的词语能不能再受别的词语修饰，即，有“的”字的短语，修饰语能再多一点儿，而没有“的”的短语，扩展的范围就小了。如：“特别本领”与“为人民服务的本领”。

泰语的连接词

汉语“的”字跟泰语的连接词不一样，泰语连接词的语义功能跟“的”不一样。泰语的连接词有涵义，意义有轻有重、有说明、有特指，用的时候得看上下文，中心语和定语意义相搭配，然后才能选用适当的连接词。

名词性短语的连接词有两种：1) 名词与名词的连接词 /khǒ:ŋ/ /hèŋ/ /tha:ŋ/ /dâ:n/ 没有语义功能，是从名词借用过来作连接词；2) 定语从句的连接词 /thî:/ /sŋ/ /ʔan/ /phu:/，有语义功能，因为定语从句连接词的功能要代替前面中心语，

为了避免重复中心语名词，就用定语从句的连接词/thiː/ /sɨŋ/ /ʔan/ /phuː/来连接中心语与定语从句。

有一些情况，定语从句的连接词 ที่ /thiː/ 的用不用，也有相对的格式，反映出不同的语法关系，如：“แมวน้อยที่อาศัยอยู่ในบ้านของเรา 住在我们家的小猫”，这是一个名词性短语，假如把 ที่ /thiː/ 去掉变成“แมวน้อยอาศัยอยู่ในบ้านของเรา 小猫住在我们家”这样就变成一个句子了。

泰语词性问题

汉语动词和形容词可以充当定语和中心语，这是相关到汉语形容词、动词的兼类名词有抽象性的意义，例如：政治学习、科学研究等等。而对于有一些在有“的”字的名词性短语的框架中，可能因为中心语位置是属于体词性的功能，所以不具抽象意义的动词和形容词就能作中心语，例如：这本书的出版、我的翻译等等。但是当泰语的动词和形容词充任中心语或定语时，就得自动地把动词和形容词变换成名词，因为泰语有一种把谓词性词语变换成体词性词语的本事，就是在表示动作动词的前面加上 การ，而在表示动作度很弱的动词和在形容词的前边加上 ความ，这样就可以使谓词性词语能变换成体词性词语。谓词性变成体词性往往带有抽象意义，抽象意义性质的高低，在于看动词原本的意义，如果动作意义强，它的体词性的抽象意义就低，反之，形容词的动作意义强度比动词低，所以变换成体词性词语以后，它的抽象意义就高了。大部分 การ 是用来组成抽象意义低的词语。而 ความ 是用来组成抽象意义高的词语。例如：

การขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์	皇帝的 <u>登基</u>
ความรู้สึคนึกคิดของคน	人的 <u>思想意识</u>
ความเชื่อมั่นด้านการลงทุน	投资方面的 <u>信心</u>
ความบ้าคลั่งในรัก	爱情的 <u>狂热</u>
ความเข้าใจของฉัน	我的 <u>理解</u>

同样当把汉语的名词性短语翻译成泰语时，也得把汉语的谓词性的定语和中心语翻译成泰语带有 การ ความ 的体词性词语。

3. 泰语中心语与定语从句之间的语气词。

泰语在口语中为了表达说话的人的感情，在中心语与定语从句之间可以插入语气词。例如：

1) ค่ะ 是表女性的语气词，是有礼貌的说法，插入在中心语和定语从句中间，如：

泰语的名词性短语 หนูค่ะ ที่ไปหาอาจารย์เมื่อวาน
昨天去找老师的是我啊。

2) เอง 表示特指身份的语气词，รี 表示疑问的语气词，ครับ 表示男性的语气词，三个语气词共同插入在中心语和定语从句中间，如：

泰语的名词性短语 คุณเอง รี ครับ ที่เขียนหนังสือเล่มนี้
写这本书的是你啊！

可是在汉语的名词性短语中没发现有这样的用法。

4. 汉语和泰语名词性短语的中心语的异同

本人通过考察了以后发现汉语名词性短语的中心语可以是名词，也可以是名词性短语，当要判断那个部分是不是中心语，在有“的”字的名词性短语中，很容易看出“的”后面的部分是中心语。可是在泰语判断中心语的只有一个规律，就是名词性短语中最前面的一个词语，跟着中心语后面都是定语，那么泰语的中心语就没有各种各样的结构的中心语，只能是一个名词或是一个联合式的名词短语，就是说在中心语中不能再有修饰语。

汉语和泰语充当中心语的词类的异同

1) 汉语和泰语许多时候充当中心语的词类可以是相同的词类，如：

a. 名词作中心语

汉语的名词性短语	又复杂又单调的 <u>声音</u>
泰语的名词性短语	<u>เสียง</u> ที่ทั้งสับสนทั้งจัดจ้านไร้อารมณ์ บ้านอันตั้งอยู่ใจกลางหมู่บ้าน 处于村庄中心的 <u>房子</u>

b. 代词作中心语

汉语的名词性短语	这个获得名声的 <u>“我”</u> 。 “ <u>ฉัน</u> ” ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังคนนี้
泰语的名词性短语	<u>คุณ</u> ที่ยืนริมประตู 站在门口的 <u>你</u>

c. 联合式名词短语作中心语

汉语的名词性短语	不相干的 <u>亲戚朋友</u>
	ญาติมิตรที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกัน
泰语的名词性短语	<u>ญาติพี่น้อง</u> ที่มีสายเลือดใกล้ชิดกัน
	有血缘关系的 <u>亲戚兄弟姐妹</u>

d. 有连词的联合式名词短语作中心语

汉语的名词性短语	备用的 <u>砂土和水</u>
	ดินทรายและน้ำที่เตรียมไว้ใช้
泰语的名词性短语	<u>เค้กและเทียน</u> วันเกิดที่วางอยู่บนโต๊ะ
	放在桌子上的 <u>蛋糕和蜡烛</u>

2) 有时候汉语和泰语词的中心语的词类是不相同的。

汉语名词性短语的中心语部分的结构可以有形容词、动词和区别词修饰。

汉语的名词性短语	我是要离开这住惯了的 <u>小屋</u> 了。
	ฉันกำลังจะจาก <u>ห้องเล็ก ๆ</u> ที่อยู่จนเคยชิน นี้ไปแล้ว

这个例子“小屋”是“这住惯了”的中心语，并且“小屋”本身也是个名词短语，“屋”被形容词“小”修饰的中心语。当翻译成泰语时，只有一个中心语是ห้อง而后面有三层定语 เล็กๆ ที่อยู่จนเคยชิน นี้ 分别修饰一个名词中心语。

汉语的名词性短语	这是妈妈出门子时，姥姥家给的 <u>一件首饰</u> 。
	นี่เป็น <u>เครื่องประดับชิ้นหนึ่ง</u> ที่ยายให้แม่ ตอนแต่งงาน

这个例子“一件首饰”是整个短语的“中心语”，而且“一件首饰”也是名词短语，中心语名词“首饰”再受数量词“一件”修饰。当翻译成泰语时，中心语只能是一个名词“首饰”，有两项定语 ชิ้นหนึ่ง ที่ยายให้แม่ 来修饰。

汉语的中心语能受象声词修饰还可以是四字格的词语，而泰语没发现有这样的例子。

汉语的名词性短语	外面传来肖科平的 <u>嘤嘤叫声</u> 。
	<u>เสียงร้องเรียก</u> ของเชียวเคอผิงดังมาจากด้านนอก

你的这些想法好是好，可惜只是一些不能实现的镜花水月而已。

ความคิดเช่นนี้ก็คืออยู่หรือก แต่เสียดายที่เป็นได้แค่ภาพลวงตาที่ไม่อาจเป็นจริงได้

5. 汉语和泰语名词性短语的定语的异同

汉语与泰语的定语同样可以是词、短语、多项定语和句子形式。下面是汉语与泰语的定语的异同。

1) 汉语和泰语的定语有同样的形式

a. 名词或名词性短语作定语

汉语的名词性短语 青年报的读者

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ชิงเหนียน

父亲以下的人

คนที่มิตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ

木头的椅子

เก้าอี้ไม้

泰语的名词性短语 นก(ที่ทำจาก)กระดาษ

纸鸟 (用纸做成的鸟)

ข้อคิด(ของ)คนหนุ่มสาว

男女青年人的启示

ภาคใต้ของอินเดีย

印度的南部

汉语有“的”的名词性短语翻译成泰语时有的名词短语要加上连接词，有的就不用加上连接词，如：青年报的读者 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ชิงเหนียน，木头的椅子 เก้าอี้ไม้，泰语不用加上连接词；父亲以下的人 คนที่มิตำแหน่งฐานะต่ำกว่าพ่อ 泰语得加上连接词。

b. 表示时间的名词或名词短语作定语

汉语的名词性短语 昨天的作业作完了

การบ้าน(ของ)เมื่อวานนี้ทำเสร็จแล้ว

今年的产量比去年多

ผลผลิต(ใน)ปีนี้มากกว่าปีที่แล้ว

泰语的名词性短语 อากาศวันนี้ดีจัง

今天天气很好

ละครดั่งในอดีต

过去的连续剧

汉语有些有“的”的名词性短语，表示时间意义的定语，翻译成泰语时有的名词短语可以省略连接词，如：昨天的作业作完了 การบ้าน(ของ)เมื่อวานนี้ทำเสร็จแล้ว；今年的产量比去年多 ผลผลิต(ใน)ปีนี้มากกว่าปีที่แล้ว

c. 表示数量的名词或名词短语作定语

汉语的名词性短语 五十开外的人
คนที่มีอายุห้าสิบกกว่า
泰语的名词性短语 ปลา 7 ตัว ที่อยู่ในตู้
在鱼缸里的七条鱼

d. 联合式名词短语作定语

汉语的名词性短语 落叶、青草和泥土的气味
กลิ่นของใบไม้ร่วง หญ้าเขียว และดินโคลน
泰语的名词性短语 รสชาติของอาหารคาวอาหารหวาน
荤菜甜食的味道

e. 代词作定语

汉语的名词性短语 我的书包
กระเป๋าหนังสือของฉัน
泰语的名词性短语 เงินของฉัน
我的钱

f. 动词或动词短语作定语

汉语的名词性短语 做的饭
กับข้าวที่ทำ
游览过的地方
สถานที่ซึ่งเคยท่องเที่ยว
改不掉的毛病
ข้อเสียที่แก้ไม่ได้
我们应该做的事情
เรื่องที่เราควรจะทำ
泰语的名词性短语 คนที่ยืนอยู่ตรงนั้นคือเพื่อนของฉัน
站在那里的人是我朋友。

通过考察，本人发现汉语的名词性短语，如果定语是动词或各种动词短语，翻译成泰语时，定语的形式大多数要变成定语从句，如：

做的饭 กับข้าวที่ทำ “ที่ทำ” 是定语从句，定语从句的连接词 ที่+动词
ที่+ทำ 在泰语里是定语从句形式。

同样“我们应该做的事情” เรื่องที่เราควรทำ，这个例子“我们应该做” พวกเราควรทำ，结构是主谓式，翻译成泰语就成为定语从句形式，连接词 ที่+主谓短语 ที่+พวกเราควรทำ 在泰语里是定语从句形式。

g. 形容词或形容词短语作定语

汉语的名词性短语 聪明的孩子

เด็ก(ที่)ฉลาด

熟透的葡萄

องุ่นที่สุกงอม

火红的太阳

พระอาทิตย์ที่ร้อนดั่งเปลวไฟ

泰语的名词性短语 เขาชอบใส่เสื้อ(ที่)หนาๆ

他喜欢穿厚厚的衣服。

เด็ก(ที่)ฉลาดยอมคิดได้

聪明的孩子能想得通。

通过考察发现，当形容词或形容词短语作定语，有无“的”的名词性短语，语法结构有差异，语义也略有不同，有“的”时，往往表示强调和突出。在泰语中，有定语从句连接词的时候，会给中心语带来强调和特指的意义。

熟透的葡萄 องุ่นที่สุกงอม，定语从句形式就是“定语从句连接词+形容词短语”“ที่+สุกงอม”。

h. 四字语作定语

汉语的名词性短语 引人注目的观点

แนวคิดที่ทำให้ผู้คนจับตามอง

泰语的名词性短语 คนหน้าเนื้อใจเสือ

笑里藏刀的人

คน(ที่)เหี้ยมใจใก้ไม่ฝ่อ

游手好闲的人

2) 汉语和泰语的定语的差异性

汉语的递加定语大体上分为前后两个层次，描写性的定语在后，在第一个层次上，跟中心语的关系比较密切；限制性的定语在前，在第二个层次上。

汉语的递加定语的位置比较固定，只是数量词或指量短语比较灵活。但是汉语的递加定语跟泰语的递加定语排列情况是相反的。泰语的递加定语顺序很灵活。

汉语的名词性短语 她手中^的那只银亮长笛。

ขลุ่ยยาวสีเงินสว่างเล่นนั้นที่อยู่ในมือหล่อน

表示所属以议	表示时间或地点	数量词或指量短语	名词或性质形容词	中心语
她	手中 ^的	那只	银亮	长笛

在泰语里，同样的一个意思能有几样不同的排列

中心语	名词或性质形容词	数量词或指量短语	表示时间或地点	表示所属意义
长笛	银亮	那只	手中 ^的	她

泰语的名词性短语 ขลุ่ยยาว สีเงินสว่าง เล่นนั้น ที่อยู่ในมือหล่อน

中心语	名词或性质形容词	表示时间或地点	表示所属意义	数量词或指量短语
长笛	银亮	手中 ^的	她	那只

泰语的名词性短语 ขลุ่ยยาว เล่นนั้น สีเงินสว่าง ที่อยู่ในมือหล่อน เล่นนั้น

中心语	数量词或指量短语	名词或性质形容词	表示时间或地点	表示所属以议
长笛	那只	银亮	手中 ^的	她

泰语的名词性短语 ขลุ่ยยาว เล่นนั้น สีเงินสว่าง ที่อยู่ในมือหล่อน

第二节 汉语与泰语中心语和定语之间的语义关系

通过考察以后，我们知道汉语和泰语定语与中心语之间的意义，同样是有领属意义和属性意义这样两大类。

1. 领属关系，表示中心语的所属。

汉语的名词性短语 你的词典

พจนานุกรมของเธอ

泰语的名词性短语 ภาพถ่ายของเธอ

你的照片

ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่ง

北京大学的教授

2. 属性意义，表示中心语的性质、形状、材料、性能。

汉语的名词性短语 木头(的)椅子

เก้าอี้(ที่เป็น)ไม้

泰语的名词性短语 มีด(ที่ใช้)โกนหนวด

刮胡子的剃刀

ผม(ที่เป็นสี)ขาว

白发/白的头发

3. 定语从句所表现的意义

汉语的短语定语和泰语的定语从句的结构与意义是差不多的，都是定语说明中心语是什么样，中心语在语义上是定语从句的主语或宾语，而定语反映出来的意思是描写性或是限制性的。

1) 中心语的意义是定语的主体

a. 中心语是充任定语的主体，可能是表示施事、当事和感事。

中心语的意义表示施事时，中心语的意义是定语从句的发出动作者。

汉语的名词性短语 出去打电话的/人

คนที่ออกไปโทรศัพท์

泰语的名词性短语 พวกผู้ชาย/ ที่กินข้าวที่ร้านอาหาร

在饭馆吃饭的/男人们

中心语的意义表示感事时，定语的意义是中心语所有的感觉、经验和想法。

汉语的名词性短语 要毙就毙吧，这窝囊的/我也腻了。
จะฆ่าให้ตายก็ฆ่าสิ ฉัน / ซึ่งคับอกคับใจเช่นนี้ก็เบื่อหน่ายเต็มทีแล้ว
泰语的名词性短语 หล่อน / ซึ่งเข้าใจจิตใจฉันมากที่สุด
最了解我心中的/她

b. 中心语是表示物质、事件、处所、时间、目的等的主体。

汉语的名词性短语 她头上的/银簪
ปิ่นเงิน / ที่อยู่บนศีรษะหล่อน
很薄很薄的/一罗儿纸
กระดาษมันหนึ่ง / ที่บางมาก ๆ
泰语的名词性短语 ห้องแฉะ / อันอับชื้น
闷热潮湿的/排屋

2) 中心语的意义是定语的客体

a. 中心语的意义是人物

汉语的名词性短语 一个被遗弃的/婴儿
เด็กทารก / ที่ถูกทอดทิ้งคนหนึ่ง
泰语的名词性短语 ผู้หญิง / ที่โดนคนขับรถแท็กซี่ทำร้ายบาดเจ็บ
被出租车司机打伤的/女人

b. 中心语的意义是当事。

汉语的名词性短语 烧红了的/煤球
ก้อนถ่านหิน / ซึ่งถูกเผาร้อนแล้ว
泰语的名词性短语 อาหาร / ที่ผู้ป่วยควรรับประทาน
病人应该吃的/食物

第三节 怎样对泰国学生教汉语的名词性短语

对泰国学生学习汉语名词性短语的建议

在名词性短语里什么情况下可以不用“的”，这是泰国学生的一个难点。如果说形容词作定语可以不用“的”（红苹果），动词作定语一般要用“的”（捡的

书)，或者说词作定语不用“的”，短语作定语要用“的”。这就是句法的角度，因为我们在使用句法术语讨论问题。如果从句法的角度回答这个问题，就不能忽略这样的结构：“住宅建设”（动词作定语没用“的”），“电影制片厂”（短语作定语也没用“的”），看来，词作定语也不一定都不用“的”，短语作定语有的也可以不用“的”，那就来看语义角度了。

1. 属性定语可以不用“的”

- 一个苹果 (数量)
- 青苹果 (颜色)
- 酸苹果 (味道)
- 大苹果 (大小)
- 铲雪设备 (功能)
- 日本汽车 (产地)

数量、颜色、味道、大小、功能、产地等等，这些这些都可以看作中心语所代表的事物所具有的属性，可以说“青苹果”中，“青”是“苹果”的属性，而“苹果”是具有这一属性的本体。产地也属于属性，就像国籍是一个人的属性一样。那么就可以这样理解：属性给本体作定语可以不用“的”，而且不用“的”为好，不用“的”的形式是地道的形式。

2. 有“整体——部分”关系的定中结构可以不用“的”

衣服袖子、汽车轮子、树叶儿、书皮儿、会议室后门、桌子腿儿、碗边儿、头发稍儿、茶壶把儿

以上定中结构都有“整体——部分”关系，“衣服袖子”，衣服是整体，袖子是衣服的一部分，这样也可以理解为：当整体给部分作定语时可以不用“的”。

3. 经历性定语必须用“的”

“桌子上的苹果”，“桌子上”不是苹果的属性，属性应为一类事物所共有，位于“桌子上”只是某个苹果的独特经历而已，不是一类事物的属性，所以“桌子上”不是属性定语，索性叫“经历定语”。“险些撞了人的汽车”里“险些撞了人”也是经历性定语。这也能理解为：经历性定语要用“的”。

可是每种语言都有复杂化，单一的角度往往不能圆满地说明问题，就以上边谈到的“整体——部分”关系为例，在“老张新买的汽车的左前轮”这个定中结构里，“左前轮”肯定是“老张新买的汽车”的一部分，可是“的”必须用。如此看来我们上边说的并不严密。如果把刚才说的话扩展为：当整体给部分作定语时可以不用“的”，前提是定语部分必须是一个词而不能是复杂形式。这样，事实体现

的就不是单一角度了，（因为“定语部分必须是一个词而不能是复杂形式”这个表述用的是句法语言）是“语义---句法”角度了，是综合的而不是单一的。

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุกัญญา วงศ์คงเดิม เกิดเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับสอง สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย